EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 6.4.2005
KOM(2005) 123 lopullinen

2005/0046 (COD)
2005/0047 (COD)
2005/0048 (CNS)
2005/0049 (COD)

KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE
yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan puiteohjelman perustamisesta vuosiksi 2007–2013

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS
Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS
ulkorajarahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS
kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevan eurooppalaisen rahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS
Euroopan palauttamisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

(komission esittämä)

{SEC(2005) 435}

KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE JA EUROOPAN PARLAMENTILLE

Yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan puiteohjelman perustaminen vuosiksi 2007–2013

Tiedonanto yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan puiteohjelman perustamisesta on osa ehdotuskokonaisuutta, jolla pyritään varmistamaan, että vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta varten osoitetaan riittävästi tukea vuosien 2007–2013 rahoitusnäkymissä. Tasapainoisuuden vuoksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden tavoitteita on tarkoitus kehittää samanaikaisesti ja yhtä tehokkaasti, soveltaen lähestymistapaa, joka perustuu demokratiaan, perusoikeuksien ja -vapauksien kunnioittamiseen ja oikeusvaltioperiaatteeseen. Kunkin tavoitteen tueksi perustetaan puiteohjelma, jotta voidaan varmistaa eri toiminta-alueisiin kuuluvien toimenpiteiden keskinäinen johdonmukaisuus ja yhdistää selkeästi toisiinsa poliittiset tavoitteet ja niihin käytettävissä olevat resurssit. Lisäksi tällainen rakenne yksinkertaistaa ja järkiperäistää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen nykyistä rahoitusta, mahdollistaa suuremman jouston priorisoinnissa ja lisää avoimuutta.

1. JOHDANTO

Sen jälkeen kun vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen perustaminen kirjattiin erääksi Amsterdamin sopimuksen tavoitteista, se on ollut Euroopan unionin kehityksen kulmakiviä. Tavoite perustuu ensisijaisiin talouskasvun ja kestävän kehityksen tavoitteisiin: Euroopan vaurastuminen edellyttää turvallista ilmapiiriä, jossa kansalaisten ja yritysten oikeuksia ja vapauksia kunnioitetaan ja kansalaisia ja yrityksiä suojellaan rikollisuudelta ja terrorismilta.

Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella yksilöiden keskeiset oikeudet (vapaus, turvallisuus ja oikeus) ja unionin tärkeimmät velvollisuudet (turvallisuus, oikeus) ovat keskenään tasapainossa.[1] Euroopan kansalaisilla on oikeus odottaa, että Euroopan unioni paitsi turvaa perusvapauksien ja -oikeuksien noudattamisen myös omaksuu tehokkaamman yhteisen lähestymistavan valtioiden rajat ylittäviin ongelmiin, kuten laittomaan maahanmuuttoon, ihmiskauppaan ja -salakuljetukseen, terrorismiin ja järjestäytyneeseen rikollisuuteen.

Eurooppa-neuvosto hyväksyi marraskuussa 2004 Tampereen ohjelman tuloksiin perustuvan monivuotisen ohjelman. Tässä Haagin ohjelmassa määritellään uusi toimintasuunnitelma, jonka avulla unioni voi hyödyntää tähänastisia saavutuksia ja vastata tehokkaasti uusiin haasteisiin. Suunnitelman tavoitteita ovat muun muassa yhteisen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan kehittäminen ja ulkorajojen yhdennetyn tarkastus- ja valvontajärjestelmän perustaminen jäsenvaltioiden keskinäisen yhteisvastuun ja tehtävien ja kustannusten oikeudenmukaisen jakamisen pohjalta. Ne mainitaan myös sopimuksessa

[1] ”*Vapaus on yhdistävä periaate, eurooppalaisen suunnitelman kivijalka. Mutta jos turvallisuutta ja kansalaisten hyväksymää oikeusjärjestelmää ei olisi, oikeuksien toteutuminen ja demokraattisten arvojen kunnioittaminen ei olisi taattua. Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue takaa sen, että demokratiaperiaatteita noudatetaan ja ihmisoikeuksia kunnioitetaan. Näiden yhteisten periaatteiden – jotka määritellään Euroopan unionin perusoikeuskirjassa – hyväksyminen on yhdentymisen perusta kaikille unionin asukkaille ja keskeisen tärkeää Euroopan kansalaisuuden kannalta.*” ”Euroopan unionin suunnitelma”, KOM(2002) 247 lopullinen.

Euroopan perustuslaista, ja niiden pohjalta kehitetään rajatarkastuksia ja turvapaikka- ja maahanmuuttokysymyksiä koskevia yhteisiä toimintalinjoja.

Komission tiedonannoissa[2] vuosien 2007–2013 rahoitusnäkymien strategisista suuntaviivoista korostetaan tarvetta tukea vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen kehittämistä riittävin varoin. Kyseinen tavoite on tarkoitus sisällyttää uuteen otsakkeeseen ”Kansalaisuus, vapaus, turvallisuus ja oikeus”. Eurooppa-neuvoston asettamien tavoitteiden mukaisesti yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan puiteohjelman tarkoituksena on selkeyttää erityisesti niiden taloudellisten rasitteiden **oikeudenmukaista jakamista** jäsenvaltioiden kesken, jotka aiheutuvat ulkorajojen yhdennetyn valvonnan aloittamisesta ja yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan täytäntöönpanosta.

2. EHDOTETTU TOIMINTA – YHTEISVASTUUTA JA MAAHANMUUTTOVIRTOJEN HALLINTAA KOSKEVA PUITEOHJELMA

2.1. Puiteohjelman tavoitteet

Yhteisön rahoitusohjelmien toteuttamisen täytyy tapahtua osana tehokasta politiikkayhdistelmää, jolla pyritään saavuttamaan EU:n politiikkojen kehittämiseen liittyviä erityisiä tavoitteita. Sen tähden ennen toiminnan alojen ja muotojen valintaa on arvioitava tarpeet, ottaen huomioon puiteohjelman ja muiden välineiden, erityisesti lainsäädännön, keskinäinen täydentävyys. Toistaiseksi yhteistä turvapaikka-, maahanmuutto- ja ulkorajavalvontapolitiikkaa on toteutettu lähinnä lainsäädännön avulla. Yhteisön politiikka näillä alueilla perustuu tiettyihin standardeihin. Standardien toteuttaminen merkitsee kuitenkin sitä, että yksittäisiin jäsenvaltioihin kohdistuu erilaisia rasitteita: osa jäsenvaltioista on vastuussa suhteettoman suurelta osin koko yhteisöä hyödyttävästä toiminnasta. Epätasainen soveltaminen vaarantaisi näin ollen tasavertaisten toimintaedellytysten toteutumisen.

Kyseiset toiminnanalat koskevat erittäin suurta määrää kansalaisia. EU:n 25 jäsenvaltion maarajojen pituus on yhteensä noin 6 000 kilometriä ja rantaviivan pituus noin 85 000 kilometriä. Euroopan unionin kansainvälisille lentoasemille saapuu vuosittain arviolta 100 miljoonaa matkustajaa, joista osalta evätään pääsy unionin alueelle. Jäsenvaltiot epäävät vuosittain yli 340 000:lta kolmannen maan kansalaiselta pääsyn EU:n alueelle, pidättävät noin 500 000 alueellaan laittomasti oleskelevaa kolmannen maan kansalaista ja karkottavat noin 300 000 kolmannen maan kansalaista, jotka ovat tulleet EU:n alueelle laittomasti tai oleskelevat siellä laittomasti tai jotka palautetaan kotimaahansa jostakin muusta syystä. EU:n 25 jäsenvaltiossa myönnetään vuosittain kolmansien maiden kansalaisille noin 2,2 miljoonaa oleskelulupaa joko työntekoa, perheiden yhdistämistä, oleskelua, tutkimusta tai muuta tarkoitusta varten. EU:n alueella oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten määrä on tällä hetkellä kaksinkertainen verrattuna niihin EU:n kansalaisiin, jotka ovat päättäneet käyttää oikeuttaan oleskella jossakin toisessa jäsenvaltiossa. Jäsenvaltioiden väkiluvun kasvu perustuu pääasiassa nettomaahanmuuttoon.

---

[2] Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille – Yhteisen tulevaisuuden rakentaminen – Politiikan haasteet ja rahoitusmahdollisuudet laajentuneessa unionissa 2007–2013, KOM(2004) 101 lopullinen/2, 10.2.2004.
Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille – Rahoitusnäkymät 2007–2013, KOM(2004) 487 lopullinen, 14.7.2004.

Jäsenvaltioiden taloudellisen yhteisvastuun avulla on kyettävä tukemaan sellaisen kattavan ja tasapainoisen lähestymistavan kehittämistä ja täytäntöönpanoa, joka EU:ssa on määritelty maahanmuuttovirtojen hallintaa varten. Tavoitteena on tukea asianmukaisesti seuraavia neljää perusperiaatetta:

- Jäsenvaltiot ovat ensinnäkin sitoutuneet soveltamaan Schengenin säännöstöä ja ottamaan EU:ssa käyttöön ulkorajojen yhdennetyn valvontajärjestelmän. Näin ollen jäsenvaltioiden on hallittava matkustajavirtoja unionin ulkorajoilla tehokkaasti sen varmistamiseksi, että suojelun taso ulkorajoilla on riittävä jäsenvaltioiden sisäisen turvallisuuden takaamiseksi ja että vilpittömässä mielessä liikkuvat matkustajat, joille on esimerkiksi myönnetty viisumi kolmansissa maissa toimivista jäsenvaltioiden konsulinvirastoista, voivat vaivattomasti ylittää samat rajat. Näiden tavoitteiden mukaisesti ja erityisesti laittoman maahantulon vähentämiseksi on Välimeren merirajat ja Itä-Euroopan maarajat turvattava ja jäsenvaltioiden konsulinvirastojen toimintaa kolmansissa maissa tehostettava.

- Toiseksi, samalla kun palauttamista koskeva yhteisön toimintaohjelma hyväksyttiin vuonna 2002, jäsenvaltiot sitoutuivat kehittämään yhteistä palauttamispolitiikkaa yhteisten standardien ja parhaiden käytäntöjen pohjalta. Tehokkaalla yhteisön palauttamispolitiikalla täydennetään laillista maahanmuuttoa ja turvapaikka-asioita koskevaa uskottavaa politiikkaa. Lisäksi se on keskeinen osa laittoman maahanmuuton torjuntaa. Yksittäisten jäsenvaltioiden palauttamistoimenpiteet jäävät rajallisiksi taloudellisista syistä, ja lisäksi toimenpiteiden poliittinen ja pelotevaikutus on vähäinen. Jäsenvaltioilla on palauttamisten täytäntöönpanossa samantyyppisiä ongelmia, jotka voidaan ratkaista paremmin yhteistyössä yhdistämällä resurssit ja kokemukset. Lisäksi jäsenvaltioita tulisi kannustaa kehittämään yhdenmukaista palauttamismenettelyjen hallintaa, johon sisältyisi mahdollisten kohderyhmien, jäsenvaltioiden oikeudellisten ja logististen edellytysten ja kohdemaan tilanteen arvioiminen sekä kohdennettujen toimien kehittäminen ongelmien ratkaisemiseksi. Näin vähennettäisiin EU:n alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten siirtymistä jäsenvaltiosta toiseen.

- Kolmanneksi, yhteisen maahanmuuttopolitiikan soveltaminen edellyttää myös sitä, että yhteisö kykenee vastaamaan vakuuttavalla tavalla kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevaan moniulotteiseen kysymykseen. Yhteisellä maahanmuuttopolitiikalla on vaikutusta kilpailukykyyn ja Lissabonin tavoitteiden saavuttamiseen. Vaikka maahanmuutto ei sinänsä ole ratkaisu väestön ikääntymisen aiheuttamiin ongelmiin, maahanmuuttajamäärien kasvattaminen saattaa tulevaisuudessa olla välttämätöntä EU:n työmarkkinoiden tarpeiden täyttämiseksi ja Euroopan hyvinvoinnin varmistamiseksi. Tämän vuoksi on huolehdittava siitä, että EU:n maahanmuuttopolitiikka antaa turvatun oikeusaseman ja tietyt oikeudet niille kolmansien maiden kansalaisille, joiden tulo EU:n alueelle sallitaan, jotta voidaan tukea heidän kotouttamistaan yhteiskunnan kaikilla osa-alueilla, ennen kaikkea työmarkkinoilla. On tarpeen kehittää yhteinen lähestymistapa maahanmuuttajien oikeuksiin ja velvollisuuksiin. Neuvosto hyväksyi yhdessä jäsenvaltioiden hallitusten edustajien kanssa vuonna 2004 maahanmuuttajien kotouttamispolitiikkaa koskevat jäsenvaltioiden yhteiset perusperiaatteet. Niissä todetaan, että maahanmuutto on pysyvä osa eurooppalaista yhteiskuntarakennetta ja että kaikkien jäsenvaltioiden olisi huolehdittava sellaisen yhteiskunnan kehittämisestä, jossa muualta muuttaneet tuntevat itsensä tervetulleiksi, sillä yhden jäsenvaltion kyvyttömyys kehittää ja toteuttaa tehokasta maahanmuuttajien kotouttamispolitiikkaa saattaa vaikuttaa monin tavoin haitallisesti muihin jäsenvaltioihin. Jäsenvaltioita olisi siis kannustettava kehittämään ja toteuttamaan ohjelmia ja toimia, joilla

maahanmuuttajat toivotetaan tervetulleiksi, edistämään kaikkien kolmansien maiden kansalaisten kansalaisaktiivisuutta lisäämällä kansalaisten osallistumista yhteiskunnalliseen, uskonnolliseen, poliittiseen ja kulttuurielämään, parantamaan julkisten ja yksityisten palveluntarjoajien edellytyksiä vastata maahanmuuttajien tarpeisiin ja tukemaan yhteiskuntaa sopeutumaan monimuotoisuuteen.

- Jotta turvapaikanhakijat eivät siirtyisi tarpeettomasti jäsenvaltiosta toiseen tilanteessa, jossa vain yksi jäsenvaltio on vastuussa turvapaikkahakemuksen käsittelystä, erot turvapaikanhakijoiden vastaanottamisessa ja maahantulon sallimisessa olisi mahdollisuuksien mukaan poistettava. Samoin olisi tuettava laadukkaan yhteisen eurooppalaisen turvapaikkapolitiikan toteuttamista ja kehotettava jäsenvaltioita jakamaan pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanotosta koituvat rasitukset tasaisemmin keskenään.

Keskeistä lähestymistavassa on myös yhteistyö kolmansien maiden kanssa. Ehdotetun rahoituskehyksen mukaisesti unionin ulkopuolinen ulottuvuus ei sisälly yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaan puiteohjelmaan, mutta se otetaan huomioon rahoitusnäkymien otsakkeessa 4 ottamalla käyttöön komission syyskuussa 2004 esittämät ulkoisen avun välineet.

2.2. Puiteohjelman rakenne

Puiteohjelmalla perustetaan taloudellisen yhteisvastuun välineet (rahastot), jotka kattavat seuraavat alueet:

- tarkastukset ja valvonta ulkorajoilla (’yhdennetty ulkorajavalvonta’) sekä viisumipolitiikka yhteistyössä Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (’rajaturvallisuusvirasto’) kanssa,

- EU:n alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttaminen,

- laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten kotouttaminen ja

- turvapaikkakysymykset (nykyisen Euroopan pakolaisrahaston[3] pohjalta).

On selvää, että yhteisten politiikkojen ja yhteisön lainsäädännön kehittäminen ja täytäntöönpano kullakin mainituista alueista edistää toisiaan täydentäviä, vaikkakin erilaisia toiminnallisia tavoitteita. Tämä merkitsee, että jäsenvaltioiden velvollisuudet vaihtelevat, joten niille on tarjottava riittävästi taloudellista tukea. Kunkin jäsenvaltion on myös toteutettava kansallisia toimenpiteitä täyttääkseen jäsenvaltioille mainituilla toiminnan aloilla määrätyt velvollisuudet, vaikka nämä koskisivat tiettyä jäsenvaltiota vain rajallisesti.

Lisäksi on otettava huomioon, että toimet pohjautuvat perustamissopimusten eri kohtiin ja kattavat aiheita, joihin sovelletaan Tanskan, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan asemaa koskevien pöytäkirjojen määräyksiä ja Schengenin säännöstöä.

---

[3] Neuvoston päätös 2004/904/EY, tehty 2 päivänä joulukuuta 2004, Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta kaudelle 2005–2010, EUVL L 381, 28.12.2004, s. 52.

Sen tähden yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskeva puiteohjelma koostuu neljästä erillisestä välineestä, joilla luodaan neljä rahastoa ja jotka vastaavat mainittuja neljää toiminnan alaa.

Vaikka kyseiset neljä rahastoa toteutetaan neljän eri oikeudellisen välineen avulla, ne muodostavat johdonmukaisen poliittisen ja toiminnallisen kokonaisuuden. Kukin rahasto kuvastaa tietyn politiikan tavoitteita. Yhdessä nämä neljä politiikkaa mahdollistavat vapauden alueen kehittämisen. Yhteiset tavoitteet saavutetaan panemalla kukin neljästä välineestä täytäntöön. Sen tähden rahastojen täytäntöönpanoon ja hallinnointiin sovelletaan samoja sääntöjä, rahastojen strateginen aikataulu on sama ja rahastoja arvioidaan ja tarkistetaan samoin perustein (ks. 3 luku).

Sen jälkeen kun sopimus Euroopan perustuslaista on tullut voimaan, komissio voi harkita rahastojen tehostamista ja yksinkertaistamista uuden oikeusperustan pohjalta (erityisesti III-268 artikla).

Jäsenvaltioille voidaan myöntää rahastoista varoja tarkasti määriteltyjen, objektiivisten perusteiden nojalla, jotka kuvastavat sitä, miten jäsenvaltio on toteuttanut velvollisuutensa yhteisön puolesta tai yhteisön eduksi kyseisellä toiminnan alalla. Perusteet ovat lähinnä määrällisiä. Jotta voitaisiin ottaa huomioon sekä lähtötilanne jäsenvaltioissa että tilanteen muuttuminen, perusteet pohjautuvat mahdollisuuksien mukaan ”varantoja” ja ”virtoja” koskeviin tietoihin. Näin voidaan lisätä varoja, jotka ovat jossakin jäsenvaltiossa käytettävissä tietyn kohderyhmän tukemiseen, esimerkiksi kohderyhmään kuuluvien ihmisten määrän kasvaessa.

Tätä varten säädöksissä mainitaan yhteisön tilastotietojen ja näiden puuttuessa kansallisten tilastojen käyttö. Vaikka joitakin teknisiä ongelmia saattaa esiintyä, tilastotietojen hyödyntäminen varojen jakamisessa kannustaa todennäköisesti jäsenvaltioita toimittamaan tarvittavat tiedot ajallaan. Tilastotietojen hyödyntäminen varojen jakamisessa vuosina 2007–2013 on mahdollista erityisesti siksi, että tulossa olevan maahanmuuttotilastoja koskevan lainsäädännön odotetaan parantavan tilastotietojen saatavuutta ja yhdenmukaisuutta.

Euroopan ulkorajarahastoon sisällytetään arviointimekanismi, joka perustuu muun muassa rajaturvallisuusviraston suorittamaan yhteiseen riskianalyysiin. Neuvoston asetusten (EY) N:o 693/2003 ja (EY) N:o 694/2003 mukaisten FTD- ja FRTD-järjestelmien käyttöönottoon liittyvien ylimääräisten kustannusten kattamiseksi kaavaillaan erillisiä määrärahoja.

Euroopan pakolaisrahaston mallin mukaisista Euroopan pakolais-, kotouttamis- ja palauttamisrahastoista myönnetään kullekin jäsenvaltiolle pieni kiinteä rahamäärä, jolla varmistetaan vähimmäisrahoitus tavoitteiden täytäntöön panemiseksi.

2.3. Eri välineiden ja toimenpiteiden keskinäinen täydentävyys

Puiteohjelma on osa laajempaa politiikkaa, jolla tuetaan yhteisen turvapaikka-, maahanmuutto- ja ulkorajapolitiikan kehittämistä. Puiteohjelma on liitettävä kiinteästi muiden välineiden, erityisesti lainsäädännön, täytäntöönpanoon ja kehittämiseen. Taloudellisella yhteisvastuulla edistetään selkeästi määriteltyjä tavoitteita ja mahdollistetaan sellaisten toimenpiteiden yhteisrahoitus, jotka tuovat eurooppalaista lisäarvoa. Rahastojen varojen käytön ehdoksi on asetettava kansallisen tilanteen paraneminen, jota mitataan yhteisten standardien avulla, tai yleisen edun edistäminen EU:n tasolla toteuttamalla koordinoituja tai yhteisiä toimia.

Puiteohjelman perustamisella ja täytäntöönpanolla täydennetään muita aloitteita ja elimiä, jotka on luotu yhteisen maahanmuutto-, turvapaikka- ja ulkorajapolitiikan yhteydessä.

Erityisesti laajojen IT-järjestelmien kehittäminen ulkoraja- ja viisumipolitiikan (viisumitietojärjestelmä, Schengenin tietojärjestelmä) ja turvapaikkapolitiikan (Eurodac) täytäntöönpanon tueksi lisää huomattavasti yhteisön yhteisvastuuta, sillä se parantaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja tehostaa tietojenvaihtoa. Vaikka yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan puiteohjelman kaavailtu talousarvio ei kata tietojärjestelmien kehittämistä ja toimintaa, tietojärjestelmät edellyttävät pitkän aikavälin sitoutumista, eikä niiden perustamissäädöksissä rajoiteta millään tavalla järjestelmien voimassaoloaikaa. Sen lisäksi, että tietojärjestelmien käytön odotetaan kasvavan unionin laajentumisen myötä, on mahdollista, että toimintoja on kehitettävä edelleen vuosina 2007–2013, jolloin kyseiset kustannukset on katettava ehdotetun rahoituskehyksen otsakkeen 3 talousarviosta.

Toinen tehokkaamman yhteistyön kanava on rajaturvallisuusvirasto, jonka toiminta perustuu teknisen ja operatiivisen avun antamiseen, välineistön yhteiskäyttöön ja varoihin, joita voidaan osoittaa kaikille toimintaan osallistuville jäsenvaltioille. Viraston toimialan ja toiminnan asteittainen kehitys erityisesti vuodeksi 2007 suunnitellun arvioinnin jälkeen edellyttää riittäviä varoja tulevan rahoituskehyksen otsakkeessa 3. Komissio aikoo ottaa rajaturvallisuusviraston mukaan ohjelmasuunnitteluun ja arviointiin.

Komissio aikoo harkita käynnissä olevien valmistelutoimien tulosten pohjalta, olisiko maahanmuutto- ja turvapaikkakysymysten eri ulottuvuuksien seurannan ja analysoinnin vahvistamiseksi tarpeen perustaa Euroopan muuttoliikkeiden seurantakeskus.

Määrärahoja kohdennettaessa on pyritty paitsi välttämään päällekkäisyys rahastojen välillä myös varmistamaan mahdollisten yhteisvaikutusten hyödyntäminen. Esimerkiksi kielteisen päätöksen saaneiden turvapaikanhakijoiden palauttamiseen ei enää myönnetä rahoitusta Euroopan pakolaisrahastosta 1. tammikuuta 2008 alkavan monivuotisen ohjelman ensimmäisestä toimintavuodesta alkaen.

Palauttamisrahastolle on kaavailtu varoja vasta vuodesta 2008 alkaen, sillä Haagin ohjelman mukaisesti on ensin arvioitava palauttamista koskevien valmistelutoimien (2005–2006) tulokset.

Erityisesti kotouttamisrahaston ja Euroopan sosiaalirahaston toimien keskinäinen täydentävyys ja yhteisvaikutukset on otettu huomioon niin kotouttamisrahaston tavoitteiden määrittelyssä kuin rahaston toiminnassa. Erityisen innovatiivisen lähestymistapansa ansiosta kotouttamisrahasto täydentää Euroopan sosiaalirahaston laajempia tavoitteita ja auttaa määrittämään tehokkaita strategioita ja menettelyjä, joita Euroopan sosiaalirahastossa voidaan soveltaa yleiseen käyttöön.

3. JÄRKEISTÄMINEN JA YKSINKERTAISTAMINEN

3.1. Siirtyminen nykyisistä välineistä uuteen ohjelmaan

Yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan puiteohjelman nojalla toteutettavat neljä rahastoa muodostavat johdonmukaisen kokonaisuuden, jolla tuetaan yhteisten ulkoraja-, maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikkojen kehittämistä. Tuen

myöntämisessä noudatetaan yhteisvastuun, eurooppalaisen lisäarvon ja täydentävyyden periaatteita. Rahastot jatkavat seuraavien olemassa olevien ohjelmien ja valmistelutoimien toimintaa ja kehittämistä: ARGO, INTI, palauttamista koskevat valmistelutoimet ja Euroopan pakolaisrahasto.

Euroopan pakolaisrahaston toinen vaihe käynnistyi 1. tammikuuta 2005 ja päättyy vuonna 2010. Tiedonantoon liittyvässä ehdotuksessa Euroopan pakolaisrahaston muuttamisesta selvennetään vapaaehtoisuuteen perustuvan paluun ehtoja. Lisäksi ehdotuksen tavoitteena on yhtenäistää rahaston hallinnointi- ja valvontajärjestelmän aikataulu ja täytäntöönpanojärjestelyt kolmen muun välineen kanssa. Euroopan pakolaisrahaston voimassaoloa pidennetään vuoteen 2013, ja uudet säännökset tulevat voimaan 1. tammikuuta 2008. Näin uuteen päätökseen perustuvan ensimmäisen monivuotisen ohjelmakauden (2005–2007) täytäntöönpano saadaan vauhtiin. Mainittujen määräaikojen jälkeen ohjelmakausi on samanlainen kuin muissa kolmessa rahastossa.

On kuitenkin otettava huomioon, että Euroopan pakolaisrahaston sisältöä koskevat muutokset olisi esitettävä myöhemmin vuoden 2005 kuluessa samalla, kun komissio antaa tiedonannot, jotka koskevat erityisesti seuraavia asioita:

- Jäsenvaltioiden uudelleensijoittamisohjelmien kohderyhmiä koskeva julistus, joka perustuu neuvoston päätökseen Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta kaudeksi 2005–2010 ja jossa komissiota pyydetään tekemään vuoden 2005 loppuun mennessä ehdotus Euroopan pakolaisrahaston muuttamisesta siten, että neuvoston 2. marraskuuta 2004 antamat päätelmät pysyvien ratkaisujen tarjoamisen parantamisesta voidaan ottaa huomioon. Neuvoston päätelmissä kehotettiin komissiota esittämään ehdotus EU:n uudelleensijoittamisohjelmasta. Lisäksi on päätettävä, miten EU:n uudelleensijoittamisohjelman osana tai muutoin tapahtuvan uudelleensijoittamisen rahoitus tai yhteisrahoitus järjestetään.

- Haagin ohjelma, jossa kehotetaan perustamaan vuonna 2005 ”jäsenvaltioiden kansallisille turvapaikkaviranomaisille asiaankuuluvat rakenteet käytännön yhteistyön helpottamista varten”. Sen tähden on päätettävä näiden rakenteiden sisällyttämisestä yhteisön toimia koskevaan ohjelmalohkoon ja eri mahdollisuuksista järjestää jäsenvaltioiden yhteistyötä turvapaikka-asioissa tukevan Euroopan unionin viraston toiminta.

3.2. Yhteiset hallinnointi- ja valvontajärjestelyt

Koska puiteohjelman tavoitteena on vahvistaa yhteisten politiikkojen täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden tasolla, jäsenvaltiot ja komissio vastaavat yhdessä puiteohjelman toteuttamisesta ja hallinnoinnista. Näin jäsenvaltiot voivat valita toimenpiteet arvioituaan ensin perusteellisesti tarpeet ja valittuaan paikalliseen tilanteeseen sopivan strategian, josta on sovittu yhteistyössä komission kanssa. Koska jaettua hallinnointia ei voida soveltaa kolmansiin maihin, Euroopan ulkorajarahastoon osallistuville maille, jotka osallistuvat Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen, delegoidaan tehtäviä hajautetun hallinnoinnin mukaisesti. Komissio hallinnoi suoraan säädösehdotuksissa mainittuja yhteisön toimia ja antamaansa teknistä apua.

Kaikkien neljän säädöksen toimintaan sovelletaan seuraavia säännöksiä: monivuotiset strategiset ohjelmakaudet (kaksi kautta: 2007–2010 ja 2011–2013), jotka perustuvat komission toimittamiin ohjeisiin, varojen vuotuinen kohdentaminen, vuotuiset toimintaohjelmat ja monivuotiset arvioinnit.

Kaikkien neljän rahaston hallinnointi- ja valvontajärjestelmien on tarkoitus olla yhdenmukaiset. Sitä varten päätösluonnoksissa esitetään yhteiset täytäntöönpanosäännökset tai -rakenteet (komitea, kansalliset hallinnointi- ja tilintarkastusjärjestelyt).

Johdonmukaisuus ja avoimuus ovat rahastojen hallinnoinnin keskeiset periaatteet. Johdonmukaisuus perustuu säädösluonnoksissa esitettyihin hallinnointia, sisäistä valvontaa ja tilintarkastusjärjestelmiä koskeviin vähimmäisedellytyksiin ja kaikkien toimijoiden yhteistyöhön. Avoimuus puolestaan perustuu siihen, että eri toimijoille tiedotetaan säädöksen kunkin osan tuloksista. Lisäksi neljässä päätösluonnoksessa otetaan huomioon rakennerahastojen ohjelmasuunnittelua ja täytäntöönpanomekanismia koskevien arviointien tulokset, jotta voidaan ottaa käyttöön sellaiset täytäntöönpanokeinot, joilla varmistetaan samanaikaisesti varojen keskittäminen keskeisiin strategisiin tavoitteisiin, tehokas täytäntöönpano jäsenvaltioiden ja yhteisön tasolla sekä yhteisön rahoituksen tehokas hallinnointi ja valvonta.

3.3. Arviointi ja tarkistaminen

Säädösten täytäntöönpanoa, tuloksia ja vaikutuksia on arvioitava säännöllisin väliajoin toiminnan tehokkuuden varmistamiseksi. Tämä on erityisen tärkeää yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan puiteohjelman yhteydessä:

- ensiksikin vuosina 2005–2006 suoritetaan lisätutkimuksia, joiden tarkoituksena on määrittää alkuperäisten monivuotisten suuntaviivojen painopistealueet uutta ohjelmaa varten ja laatia johdonmukaiset ja kattavat seuranta- ja arviointipuitteet (esimerkiksi yhteisten, sekä kvantitatiivisten että kvalitatiivisten panos-, suorite-, tulos- ja vaikutusindikaattoreiden määrittäminen);

- toiseksi, puiteohjelman toimintaa koskevan ensimmäisen arvioinnin tulosten olisi oltava valmiit vuonna 2010 eli samalla kun Haagin ohjelmaa tarkistetaan; arvioinnin tuloksia on tarkoitus hyödyntää myös ohjelman hallinnoinnissa ja täytäntöönpanossa;

- kolmanneksi, rahastojen monivuotisten ohjelmien tulokset arvioidaan: arviointeja on tarkoitus hyödyntää vuonna 2012 ohjelmien uusimista ja vuonna 2015 ohjelmien vaikutuksen toteamista varten.

Politiikan kehittäminen ja arvioinnin tulokset edellyttävät myös mahdollisuutta tarkistaa ohjelmaa ja tarvittaessa mukauttaa sitä uusiin tai muuttuviin tarpeisiin ja painopistealueisiin seuraavina ajankohtina:

- vuonna 2009. Tällöin voidaan tarkistaa eräitä rahastojen toiminnan periaatteita, kuten taloudellisen vastuun jakautuminen ulkoraja- ja erityisesti kotouttamiskysymyksissä, vuonna 2005 käynnistettävän valmistelutoimien loppuarvioinnin tulosten pohjalta;

- vuoden 2010 loppuun mennessä. Tarkoitus on ensimmäisen arvioinnin perusteella määrittää puiteohjelman keskeiset suuntaviivat ja painopistealueet tulevaisuutta varten.

4. RAHOITUS

Yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaan puiteohjelmaan on kaavailtu 5 866 miljoonan euron kokonaismäärää vuosiksi 2007–2013 (nykyhinnoin). Tästä 1 184 miljoonaa euroa on tarkoitettu turvapaikkakysymyksiin, 759 miljoonaa euroa

palauttamisrahastoon, 1 771 miljoonaa euroa kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseen ja 2 152 miljoonaa euroa ulkorajojen valvontaan. Jäsenvaltioille myönnettäviä määriä ei voi siirtää rahastosta toiseen.

Puiteohjelman kokonaisrahoituksen lisäksi rajaturvallisuusvirastolle on alustavasti kaavailtu osoitettavan 285,1 miljoonaa euroa vuosiksi 2007–2013 ja laajojen tietojärjestelmien täytäntöönpanoon yli 900 miljoonaa euroa. Nykyisten valmistelutoimien pohjalta mahdollisesti perustettavaa Euroopan muuttoliikkeiden seurantakeskusta varten on alustavasti kaavailtu samaksi ajanjaksoksi 62,3 miljoonaa euroa.

LIITE

Yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan puiteohjelman perustaminen vuosiksi 2007–2013

Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen liittyvien välineiden ja virastojen keskinäinen täydentävyys

Rahoitusnäkymiin sisältyy useita toisiaan täydentäviä välineitä, joiden tarkoituksena on edistää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevien tavoitteiden saavuttamista:

– puiteohjelmat, joilla korvataan ne lukuisat tämän alan budjettikohdat, joita komissio tällä hetkellä hallinnoi;

– yhteisön rahoitus virastoille ja yhteisön tai unionin elimille;

– laajamittaisten tietojärjestelmien kehittäminen ja hallinnointi.

Uusiin rahoitusnäkymiin sisältyy myös seuraava virasto, joka kuuluu mainitun puiteohjelman alaan:

- **Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto**, perustettu Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston perustamisesta 26 päivänä lokakuuta 2004 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2007/2004 (EUVL L 349, 25.11.2004, s. 1).

Muut nykyiset välineet pysyvät edelleen voimassa, vaikka uusi puiteohjelma ei niitä kata. Kyseiset välineet liittyvät laajojen IT-järjestelmien kehittämiseen ja täytäntöönpanoon turvapaikka-, maahanmuutto- ja ulkorajapolitiikan aloilla, ja ne on perustettu neuvoston ja/tai Euroopan parlamentin säädöksillä:

- **Eurodac-järjestelmä**, perustettu Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi 11 päivänä joulukuuta 2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2725/2000 (EYVL L 316, 15.12.2000, s. 1) ja niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18 päivänä helmikuuta 2003 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 343/2003 (EUVL L 50, 25.2.2003, s. 1).

- **Viisumitietojärjestelmä (VIS)**, perustettu viisumitietojärjestelmän (VIS) perustamisesta 8 päivänä kesäkuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/512/EY (EUVL L 213, 15.6.2004, s. 5). Komissio on esittänyt järjestelmää koskevan ehdotuksen (KOM(2004) 835), jossa määritellään järjestelmän tarkoitus, toiminnot ja siihen liittyvät vastuualueet.

- **Schengenin tietojärjestelmä (SIS II);** komission oli tarkoitus tehdä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maaliskuun 2005 loppuun mennessä.

Mainittujen tietojärjestelmien kehittäminen ja toiminta edellyttävät pitkän aikavälin sitoutumista, eikä niiden perustamissäädöksissä rajoiteta millään tavalla järjestelmien voimassaoloaikaa. Sen lisäksi, että tietojärjestelmien käytön odotetaan kasvavan unionin

laajentumisen myötä, on mahdollista, että toimintoja on kehitettävä edelleen vuosina 2007–2013.

PERUSTELUT

1. JOHDANTO

Vuosien 2007–2013 rahoitusnäkymien valmistelussa on noudatettu alusta saakka politiikkaan perustuvaa lähestymistapaa sen varmistamiseksi, että poliittiset tavoitteet ja niiden täytäntöönpanoon osoitetut määrärahat vastaavat toisiaan. Tässä yhteydessä erääksi Euroopan unionin keskeisistä painopistealueista tulevina vuosina on määritelty vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luominen, jolle on sen tähden osoitettu huomattavasti aiempaa enemmän määrärahoja. Komission tiedonannoissa ”Yhteisen tulevaisuuden rakentaminen – Politiikan haasteet ja rahoitusmahdollisuudet laajentuneessa unionissa 2007–2013”[4] ja ”Rahoitusnäkymät 2007–2013”[5] korostetaan myös, että seuraavien rahoitusnäkymien yhteydessä on tärkeää tarkistaa säädösten sisältöä järjestelmän yksinkertaistamiseksi. Komission ehdotukset perustuvat kolmeen yleiseen ohjelmaan: yhteisvastuu ja maahanmuuttovirtojen hallinta, perusoikeudet ja oikeusasiat, turvallisuus ja vapauksien suojelu. Komissio esittää selkeät puitteet yhteisön rahoitustuen kehittämiselle kolmen tavoitteen – oikeus, vapaus ja turvallisuus – tueksi.

Kyseisten ohjelmien sisältöä on hahmoteltu komission valmisteluasiakirjassa[6], jossa yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan puiteohjelman keskeinen tavoite määritellään seuraavasti: *yhteisvastuun periaatteen tukeminen muuttovirtojen hallinnoinnissa varmistamalla, että jäsenvaltiot jakavat oikeudenmukaisesti vastuun unionin ulkorajojen yhdennetyn hallinnon ja yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan aiheuttamasta taloudellisesta rasituksesta*.

Yhteisvastuun tarkoituksena on tehostaa ja tukea yhteisön politiikan ja lainsäädännön täytäntöönpanoa maahanmuuttovirtojen hallinnan neljällä toisiaan täydentävällä osa-alueella:

- ulkorajojen yhdennetty valvonta, jolla varmistetaan yhtäläinen ja yhdenmukainen suojelun taso ulkorajoilla;

- turvapaikkapolitiikka, jota jo toteutetaan Euroopan pakolaisrahaston[7] avulla ja jonka tavoitteena on tukea yhteisen eurooppalaisen turvapaikkapolitiikan kehittämistä ja täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden yhteisvastuun pohjalta. Tarkoitus on edistää pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisesta aiheutuvien rasitusten oikeudenmukaista jakamista jäsenvaltioiden kesken;

- laittoman maahanmuuton torjunta ja erityisesti EU:n alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten tai EU:hun sääntöjenvastaisesti tulevien henkilöiden palauttaminen;

---

4 KOM(2004) 101 lopullinen, 10.2.2004.

5 KOM(2004) 487 lopullinen, 14.7.2004.

6 António Vitorinon tiedonanto komissiolle, 28. syyskuuta 2004 (SEC(2004) 1195), ”Giving an operational dimension to the area of freedom, security and justice: Policy context and orientations for future financial interventions”.

7 Neuvoston päätös 2004/904/EY, tehty 2 päivänä joulukuuta 2004, Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta kaudelle 2005–2010, EUVL L 381, 28.12.2004.

- kolmansien maiden kansalaisten vastaanottaminen ja heidän yhteiskunnallinen, poliittinen ja kulttuurinen kotouttamisensa, jotta heitä voidaan auttaa asettumaan uuteen asuinmaahan ja osallistumaan aktiivisesti eurooppalaiseen yhteiskuntaelämään.

2. TOIMINNAN PERUSTELUT – MUUTOS EUROOPAN PAKOLAISRAHASTOON

Yhteisvastuun periaatetta toteutettiin enimmäistä kertaa vuonna 2000, kun Euroopan pakolaisrahasto[8] perustettiin kolmen vuoden valmistelutoimien pohjalta. Komission ehdotukseen perustuva rahasto, joka sai myös Euroopan parlamentin tuen, on ollut keskeisessä asemassa osana kattavaa lähestymistapaa, jonka avulla yhteisö on luonut yhteistä toimintaa turvapaikanhakijoiden ja muiden kansainvälisen suojelun tarpeessa olevien henkilöiden vastaanottamista varten. Lisäksi rahasto on osaltaan auttanut pääsemään yhteisymmärrykseen direktiivistä tilapäisen suojelun antamisesta siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa. Yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän perustamista koskevan lainsäädännön yhtenäistämisen ensimmäinen vaihe on nyt päättymässä. Alkuperäisen päätöksen mukaisesti neuvoston oli tarkoitus tarkistaa päätöstä 31. joulukuuta 2004 mennessä komission ehdotuksen pohjalta.

Vuonna 2003 järjestettiin rahaston perinpohjainen arviointi ja kaikkia osapuolia kuultiin laajalti: Euroopan pakolaisrahaston ensimmäisen vaiheen väliarviointi saatiin päätöksen marraskuussa 2003 ja rahaston toiminnan tarkistamista käsittelevä laajamittainen kokous pidettiin 30.–31. lokakuuta 2003. Arvioinnin tulosten ja laajennetun vaikutustenarvioinnin[9] pohjalta komissio teki 12. helmikuuta 2004 ehdotuksen Euroopan pakolaisrahaston toisen vaiheen perustamisesta kaudelle 2005–2010[10]. Neuvosto teki päätöksen 2. joulukuuta 2004.

Euroopan pakolaisrahaston toinen vaihe käsittää useita säännöksiä ja mekanismeja, joita ehdotetaan nyt otettavaksi käyttöön myös yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaan yleisohjelmaan sisältyvän kolmen muun rahaston kohdalla:

- Rahastosta rahoitettavat toimenpiteet olisi suunniteltava strategisemmin ja komissiolla olisi oltava suunnittelussa selkeämpi johtava rooli erityisesti turvapaikkapolitiikkaa koskevan yhteisön lainsäädännön hyväksyminen huomioon ottaen.

- Varojen jakamisessa jäsenvaltioiden kesken on otettava huomioon paitsi kohderyhmä myös se, että etenkin uusissa jäsenvaltioissa on toteutettava rakenteellisia investointeja kansallisten turvapaikkajärjestelmien tehokkuuden varmistamiseksi.

- Hankkeet ja niiden täytäntöönpano on suunniteltava siten, että tuloksia voidaan hyödyntää paremmin yhteisesti sovittujen (kansallisten yhteistyökumppanien sekä jäsenvaltioiden ja komission kesken) monivuotisten strategioiden avulla.

- Jaettua hallinnointia koskevien säännösten mutta myös yhteisön ohjauksen vahvistaminen (yhteinen rahoitus- ja hallintokehys ja yhteiset hallinnointivälineet) sen takaamiseksi, että rahaston varoja käytetään moitteettoman varainhoidon periaatteiden mukaisesti.

---

8 Neuvoston päätös 2000/596/EY, tehty 28 päivänä syyskuuta 2000, Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta, EYVL L 252, 6.10.2000, s. 12.

9 SEC(2004) 161, 12.2.2004.

10 Ehdotus: neuvoston päätös Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta kaudelle 2005–2010, KOM(2004) 102, 12.2.2004.

Lisäksi ehdotuksessa esitettiin talousarvion vähittäistä kasvattamista ja vuodesta 2008 alkaen huomattavaa lisäystä yhteisön yhteisvastuun ilmentämiseksi. Tavoitteena oli päästä selkeisiin tuloksiin ja vaikuttaa tehokkaasti kohderyhmien lisäksi itse järjestelmiin.

Samalla kun yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskeva yleisohjelma hyväksytään uusien rahoitusnäkymien nojalla, on Euroopan pakolaisrahastoon tarkoitus tehdä eräitä muutoksia. Ehdotuksen äskettäinen arviointi ja tarkistaminen ja sen voimassaoloaika huomioon ottaen olisi muutosten koskettava erityisesti menettelyjen järkeistämistä (yhtenäistäminen kolmen muun rahaston menettelyjen kanssa), täytäntöönpanoaikaa (voimassaolon jatkaminen vuoteen 2013 asti) ja täydentävyyttä ja yhteisvaikutuksia muiden välineiden (erityisesti palauttamisrahastosta rahoitettavien toimien) kanssa.

2.1. Välineen voimassaoloaika

Euroopan pakolaisrahaston nykyinen kausi päättyy vuonna 2010. Rahaston voimassaoloa ehdotetaan kuitenkin jatkettavan rahoitusnäkymien loppuun eli vuoteen 2013. Käytännössä tämä tarkoittaa, että kolmas monivuotinen ohjelma pannaan täytäntöön vuosina 2011–2013. Koska jäsenvaltiot ovat kuitenkin parhaillaan aloittamassa ensimmäisen strategisen monivuotisen ohjelman (2005–2007) täytäntöönpanoa osana Euroopan pakolaisrahaston toista vaihetta, esitetään, että tämä ehdotus tulisi voimaan toisen monivuotisen ohjelmakauden ensimmäisen toimintavuoden alusta eli 1. tammikuuta 2008.

2.2. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmien järkeistäminen

Euroopan pakolaisrahaston toinen vaihe (2005–2010) käsittää jo yksityiskohtaiset säännökset jaetun hallinnoinnin toteuttamiseksi käytännössä. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja yhteisten hallinnointi- ja valvontajärjestelyjen toteuttamiseksi kyseisessä yleisohjelmassa ehdotettujen kolmen muun rahaston kanssa komissio ehdottaa, että kaikkiin neljään rahastoon sovelletaan samoja säännöksiä.

Säännöksiä määriteltäessä on otettu huomioon erityisesti rakennerahastojen täytäntöönpanojärjestelmän[11] uudistus sekä komission ja jäsenvaltioiden välistä vastuunjakoa koskevat suuntaviivat, jotka sisältyvät komission 6. syyskuuta 2004 antamaan tiedonantoon[12]. Jotta hallinnointi- ja valvontajärjestelmien täytäntöönpano säilyisi yksinkertaisena, komissio ehdottaa, että kyseiset säännökset tulevat voimaan vasta ensimmäisen monivuotisen ohjelmakauden päätyttyä eli 1. tammikuuta 2008.

2.3. Keskinäinen täydentävyys ja yhteisvaikutukset

Euroopan pakolaisrahasto oli ensimmäinen yhteisön rahoitusväline, joka ilmensi yhteisön ja jäsenvaltioiden keskinäistä yhteisvastuuta ulkorajoja ja maahanmuutto- ja turvapaikkakysymyksiä koskevien yhteisten politiikkojen täytäntöönpanon seurauksista. Johdonmukaisen yleisohjelman perustamista koskevan ehdotuksen myötä Euroopan

---

[11] Ehdotus: neuvoston asetus Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä, KOM(2004) 492 lopullinen, 14.7.2004.

[12] Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”*The respective responsibilities of the Member States and the Commission in the shared management of the Structural Funds and the Cohesion Fund - Current situation and outlook for the new programming period after 2006*”(jäsenvaltioiden ja komission vastuu rakennerahastojen ja koheesiorahaston jaetussa hallinnossa – nykytilanne ja vuoden 2006 jälkeisen uuden ohjelmakauden näkymät), KOM(2004) 580 lopullinen, 6.9.2004.

pakolaisrahastosta tulee osa toimenpidekokonaisuutta, jonka tavoitteena on varmistaa yhtäläiset toimintamahdollisuudet Euroopan tasolla.

Sitä varten tässä ehdotuksessa sekä päätösluonnoksissa EU:n alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevan rahaston, ulkorajarahaston ja palauttamisrahaston perustamisesta esitetään sellaisten keinojen käyttöönottoa, joilla varmistetaan kaikkien neljän välineen ohjelmasuunnittelun, täytäntöönpanon ja arvioinnin keskinäinen johdonmukaisuus. Lisäksi ehdotuksessa muutetaan palauttamista koskevien tukikelpoisten toimien soveltamisalaa, jotta estettäisiin päällekkäisyydet ehdotetun palauttamisrahaston kanssa. Kielteisen päätöksen saaneiden turvapaikanhakijoiden palauttamiseen olisi myönnettävä tukea palauttamisrahastosta, eikä siihen enää myönnetä rahoitusta Euroopan pakolaisrahastosta 1. tammikuuta 2008 alkavan monivuotisen ohjelmakauden ensimmäisestä toimintavuodesta alkaen.

Rahastojen tehtäväjaon perusteita kuvataan tarkemmin laajennetussa vaikutustenarvioinnissa.

3. MYÖHEMMÄT MUUTOKSET

Komissio tekee myöhemmin ehdotuksen Euroopan pakolaisrahaston sisällön tarkistamisesta. Muutoksissa on tarkoitus ottaa huomioon erityisesti Haagin ohjelma ja jäsenvaltioiden uudelleensijoittamisohjelmien kohderyhmiä koskeva julistus, joka perustuu neuvoston päätökseen Euroopan pakolaisrahaston toisen vaiheen perustamisesta kaudelle 2005–2010.

Muutokset koskevat seuraavia asioita:

- Jäsenvaltioiden uudelleensijoittamisohjelmien kohderyhmiä koskevassa julistuksessa komissiota kehotetaan tekemään vuoden 2005 loppuun mennessä ehdotus Euroopan pakolaisrahaston muuttamisesta neuvoston 2. marraskuuta 2004 pysyvien ratkaisujen tarjoamisen parantamisesta antamien päätelmien mukaisesti. Neuvoston päätelmissä kehotettiin komissiota esittämään ehdotus EU:n uudelleensijoittamisohjelmasta. Sen tähden Euroopan pakolaisrahaston tarkistamista koskevassa ehdotuksessa on määriteltävä uudelleensijoittamisen rahoittaminen. Uudelleensijoittaminen voi tapahtua joko kyseisen EU:n ohjelman osana tai muulla tavoin.

- Haagin ohjelma, jossa kehotetaan perustamaan vuonna 2005 ”jäsenvaltioiden kansallisille turvapaikkaviranomaisille asiaankuuluvat rakenteet käytännön yhteistyön helpottamista varten”. Sen tähden on harkittava, miten näitä rakenteita tuetaan.

Komissio aikoo antaa syksyllä 2005 tiedonannot mainituista kysymyksistä ja ehdotuksen Euroopan pakolaisrahaston muuttamisesta.

4. VAIKUTUS TALOUSARVIOON

Ehdotukseen liitetty rahoitusselvitys, joka koskee helmikuussa 2004 alkanutta Euroopan pakolaisrahaston toista vaihetta, on edelleen voimassa, sillä jäsenvaltioissa on vielä käsittelemättä huomattava määrä turvapaikkahakemuksia. Kieltävän vastauksen saaneiden turvapaikanhakijoiden vapaaehtoinen paluumuutto muodostaa nykyään vain pienen osan rahastosta tuettavista toimista ja siksi onkin epätodennäköistä, että kyseisten toimien poistamisella rahaston soveltamisalasta olisi huomattavia talousarviovaikutuksia.

Rahaston toiminnassa ohjelmakaudella 2011–2013 olisi otettava huomioon vuonna 2004 tehdyt arviot, uudet painopistealueet ja toiminnat, jotka todennäköisesti lisätään rahaston tehtäviin syksyllä 2005 tehtävässä ehdotuksessa. Rahastoa varten on vuosiksi 2005 ja 2006 kaavailtu 114,09 miljoonaa euroa. Komission esittämissä vuosien 2007–2013 rahoitusnäkymissä rahastoa varten on varattu yhtensä 1 184 miljoonaa euroa. Vuosien 2008–2013 osuus on 1 112,7 miljoonaa euroa.

Myös varaukseen on kirjattava tietty määrä hätätoimenpiteiden toteuttamista varten. Kyseinen määrä (10 miljoonaa euroa vuodessa) pysyy samana koko rahaston toimintakauden ajan. Mahdollisen pakolaistulvan yhteydessä on toiminnan kustannukset kyettävä kattamaan ensimmäisten viikkojen ajan. Tämän jälkeen rahoitusta voidaan täydentää tekemällä tarvittavat muutokset jäsenvaltioiden tavanomaisiin monivuotisiin ja vuotuisiin ohjelmiin.

2005/0046 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen[13],

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[14],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[15],

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä[16],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen asteittaista luomista varten Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa määrätään yhtäältä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien toimien toteuttamisesta ja ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevista rinnakkaistoimenpiteistä ja toisaalta sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka koskevat turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksia.

(2) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vakuutti olevansa halukas luomaan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen. Tätä varten on tarpeen, että yhteisellä eurooppalaisella turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikalla pyritään sekä kolmansien maiden kansalaisten tasapuoliseen kohteluun että maahanmuuttovirtojen parempaan hallintaan. Turvapaikka-asioita koskeva yhteinen politiikka, johon sisältyy yhteinen eurooppalainen turvapaikkajärjestelmä, on olennainen osa Euroopan unionin tavoitetta muodostaa asteittain vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, joka on avoin henkilöille, jotka olosuhteiden pakosta joutuvat oikeutetusti hakemaan suojelua Euroopan unionista.

(3) Tällaisen politiikan täytäntöönpanon olisi perustuttava jäsenvaltioiden yhteisvastuuseen ja se edellyttää järjestelyjä, joilla pyritään edistämään pakolaisten ja

---

13 EUVL C ...
14 EUVL C ...
15 EUVL C ...
16 EUVL C ...

siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisesta ja vastaanottamisen seurauksista jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolista jakautumista. Tätä varten perustettiin päätöksellä 2000/596/EY[17] Euroopan pakolaisrahasto kaudeksi 2000–2004. Päätös korvattiin 2 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/904/EY[18] Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta kaudelle 2005–2010. Näin varmistettiin jäsenvaltioiden keskinäisen yhteisvastuun jatkuminen äskettäin hyväksytyn yhteisön turvapaikkalainsäädännön yhteydessä ja samalla otettiin huomioon rahaston täytäntöönpanosta vuosina 2000–2004 saadut kokemukset.

(4) EU:n alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevan rahaston, EU:ssa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamista koskevan rahaston (jäljempänä ’palauttamisrahasto’) ja Euroopan ulkorajarahaston perustamista vuosiksi 2007–2013 koskevien komission ehdotusten ohella olisi yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan puiteohjelman yhteydessä perustettava uusi Euroopan pakolaisrahasto. Näin varmistettaisiin erityisesti yhteisten hallinnointi-, valvonta- ja arviointijärjestelmien käyttöönotto.

(5) Rahaston kesto on sovitettava monivuotisen rahoituskehyksen voimassaoloaikaan vuosina 2008–2013 sovellettavan toimielinten sopimuksen mukaisesti.

(6) Tämä väline on osa yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa puiteohjelmaa, jonka tavoitteena on, että jäsenvaltiot jakavat oikeudenmukaisesti vastuun unionin ulkorajojen yhdennetyn hallinnon ja yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan aiheuttamasta taloudellisesta rasituksesta. Mainitut toimet perustuvat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen IV osastoon.

(7) On tarpeen tukea jäsenvaltioiden toimintaa asianmukaisten vastaanotto-olosuhteiden tarjoamiseksi pakolaisille ja siirtymään joutuneille henkilöille, mukaan luettuina tasapuoliset ja tehokkaat turvapaikkamenettelyt kansainvälistä suojelua tarvitsevien henkilöiden oikeuksien suojelemiseksi.

(8) Pakolaisten kotouttaminen asuinvaltion yhteiskuntaan on eräs 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyn pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen ja New Yorkissa 31 päivänä tammikuuta 1967 tehdyn lisäpöytäkirjan tavoitteista. Euroopan unionin perusoikeuskirjaan kirjatut arvot on ulotettava koskemaan myös pakolaisia. Tätä varten on tuettava jäsenvaltioiden toimia, joiden tarkoituksena on edistää näiden henkilöiden sopeutumista vastaanottavan valtion yhteiskuntaan, talouselämään ja kulttuuriin, sillä näin voidaan edistää muun muassa taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta, joiden ylläpitäminen ja vahvistaminen kuuluvat perustamissopimuksen 2 artiklassa sekä 3 artiklan 1 kohdan k alakohdassa mainittuihin yhteisön keskeisiin tavoitteisiin.

(9) Tarvitaan konkreettista tukea sellaisten olosuhteiden luomiseksi tai parantamiseksi, joissa pakolaiset ja siirtymään joutuneet henkilöt voivat halutessaan tehdä tietoisen päätöksen lähteä jäsenvaltioiden alueelta ja palata kotimaahansa, jotta Euroopan pakolaisrahaston säännöksiä voidaan täydentää.

---

17 EYVL L 252, 6.10.2002, s. 12.
18 EUVL L 381, 28.12.2004.

(10) Olisi muodostettava vararahasto hätätoimenpiteitä varten tilapäisen suojelun tarjoamiseksi tilanteissa, joissa suuri joukko pakolaisia hakee turvaa, vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukottaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi 20 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/55/EY[19] mukaisesti.

(11) Rahastosta annettava tuki on tehokkaampaa ja se voidaan kohdistaa paremmin, jos tukikelpoisten toimien yhteisrahoitus perustuu kahteen monivuotiseen ohjelmaan ja vuotuiseen työohjelmaan, jotka kukin jäsenvaltio laatii oman tilanteensa ja omien tarpeidensa pohjalta.

(12) Varat olisi jaettava suhteessa niihin rasituksiin, joita jäsenvaltioille todellisuudessa aiheutuu pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisesta. Tämä koskee myös henkilöitä, jotka nauttivat kansallisten ohjelmien puitteissa kansainvälistä suojelua.

(13) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002[20] 53 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainitun jaetun hallinnoinnin mukaisesti olisi täsmennettävä komissiolle kuuluvat Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamistehtävät ja määriteltävä jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet. Näin komissio voi olla varma siitä, että jäsenvaltiot käyttävät rahaston varoja laillisesti, asianmukaisesti ja varainhoitoasetuksen 27 artiklassa mainittua moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

(14) Komission olisi vahvistettava käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen ohjeellinen jako objektiivista ja avointa menettelyä noudattaen.

(15) Teknisen avun osana rahastosta olisi tuettava arviointeja, rahaston hallinnointiin liittyvän hallintokapasiteetin parannuksia, tutkimuksia, pilottihankkeita ja erityisesti innovatiivisten lähestymistapojen ja käytäntöjen edistämiseen tähtäävää kokemusten vaihtoa.

(16) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittävät toimenpiteet hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toimivuuden varmistamiseksi. Tätä varten on tarpeen vahvistaa kaikkia ohjelmia sitovat yleisperiaatteet ja tehtävät.

(17) On tarpeen nimetä yksi viranomainen, joka on vastuussa rahaston tukemien toimien hallinnoinnista kussakin jäsenvaltiossa, ja määritellä tarkasti kyseisen viranomaisen tehtävät. Lisäksi olisi säädettävä tarkastusviranomaisen nimeämisestä ja tehtävistä. On myös tarpeen säätää todentamisviranomaisen nimeämisestä, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset laatuvaatimukset menojen todentamiselle ennen niiden esittämistä komissiolle ja täsmentää menoilmoitusten perusteena olevien tietojen luonne ja laatu.

(18) Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaan vastuu tukitoimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta kuuluu ensisijassa jäsenvaltioille.

---

[19] EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12.
[20] EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

(19) Hallinnointi- ja valvontajärjestelmiin, menojen todentamiseen sekä sääntöjenvastaisuuksien ja yhteisön lainsäädännön rikkomisen ehkäisyyn, toteamiseen ja oikaisuun liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet olisi täsmennettävä monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien tehokkaan ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Hallinnoinnin ja valvonnan osalta on erityisesti tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan jäsenvaltiot huolehtivat siitä, että järjestelmät ovat olemassa ja toimivat tyydyttävästi.

(20) Jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä olisi lisättävä tällä alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta varainhoidon valvontaan liittyvää komission toimivaltaa. Lisäksi olisi laadittava perusteet, joiden nojalla komissio voi kansallisia järjestelmiä valvoessaan määrittää kansallisten tarkastusviranomaisten antamien takeiden luotettavuuden.

(21) Rahastosta tuettavien toimien teho ja vaikutus riippuvat myös toimien arvioinnista. Tämän vuoksi olisi täsmennettävä tähän liittyvät jäsenvaltioiden ja komission vastuualueet sekä yksityiskohtaiset säännöt, joiden avulla voidaan varmistaa arvioinnin luotettavuus.

(22) Toimien arviointi olisi järjestettävä siten, että niitä voidaan tarkistaa ohjelmakauden aikana ja arvioida niiden vaikutuksia ja että arviointimenettely voidaan nivoa toimien seurantaan.

(23) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen[21] 33 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.

(24) Koska tämän päätöksen tavoitetta – pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamisesta koituvien rasitteiden oikeudenmukaista jakamista jäsenvaltioiden välillä – ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan toimen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi ryhtyä toimiin perustamissopimuksen 5 artiklassa määritetyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Samassa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen.

(25) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY[22] mukaisesti.

(26) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

---

[21] EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1.
[22] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU
KOHDE, TAVOITTEET JA TOIMET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä päätöksellä perustetaan 1 päivästä tammikuuta 2008 31 päivään joulukuuta 2013 kestävälle kaudelle Euroopan pakolaisrahasto (jäljempänä ’rahasto’) osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa puiteohjelmaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen vahvistamisen tueksi.

Tässä päätöksessä määritellään rahaston tavoitteet, täytäntöönpano, käytettävissä olevat varat ja niiden jakamisperusteet.

Lisäksi päätöksessä vahvistetaan rahaston hallinnointia, varainhoitoa, seurantaa ja valvontaa koskevat säännöt komission ja jäsenvaltioiden keskinäisen vastuunjaon pohjalta.

2 artikla

Rahaston yleiset tavoitteet

1. Rahaston tavoitteena on tukea ja edistää jäsenvaltioiden toimia, jotka koskevat pakolaisten ja siirtymään joutuneiden henkilöiden vastaanottamista ja näiden henkilöiden vastaanottamisesta aiheutuvien rasitusten tasapuolista jakamista, myöntämällä yhteisön rahoitusta tässä päätöksessä tarkoitettuihin toimiin näitä aloja koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

2. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioiden tai komission aloitteesta toteutettavaa teknistä apua.

3 artikla

Tukikelpoiset toimet jäsenvaltioissa

1. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa toteutettavia toimia, jotka liittyvät yhteen tai useampaan seuraavista kohdista:

   (a) vastaanotto-olosuhteet ja turvapaikkamenettelyt;

   (b) sellaisten 6 artiklassa mainittujen henkilöiden kotouttaminen, joiden oleskelu jäsenvaltiossa on pysyvää ja vakiintunutta;

   (c) jäljempänä 6 artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa mainittujen henkilöiden vapaaehtoinen paluumuutto edellyttäen, että kyseiset henkilöt eivät ole saaneet uutta kansalaisuutta, sekä 6 artiklan 3 kohdassa mainittujen henkilöiden paluumuutto

edellyttäen, että heidän pyyntöönsä saada kansainvälistä suojelua ei ole annettu kielteistä päätöstä.

2. Vastaanotto-olosuhteisiin ja turvapaikkamenettelyihin liittyvät tukikelpoiset toimet koskevat esimerkiksi

(a) majoittamiseen liittyviä perusrakenteita tai palveluja;

(b) aineellisen avun tai fyysisen ja psyykkisen terveydenhoidon antamista;

(c) sosiaaliavun tai hallinnollisia menettelyjä koskevien tietojen ja avun antamista;

(d) oikeus- ja kieliapua;

(e) koulutusta, kuten kielikoulutusta, ja muita henkilön aseman mukaisia toimia;

(f) tukipalvelujen, kuten käännösavun ja koulutuksen antamista vastaanotto-olosuhteiden ja turvapaikkamenettelyjen tehokkuuden ja laadun parantamiseksi;

(g) tulijoiden kanssa kosketuksiin joutuville vastaanottavan jäsenvaltion kansalaisille suunnattua tiedottamista.

3. Edellä 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainittujen henkilöiden ja heidän perheenjäsentensä kotouttamiseksi jäsenvaltion yhteiskuntaan toteutettavat tukikelpoiset toimet koskevat esimerkiksi

(a) opastusta ja tukea esimerkiksi majoituksen, toimeentulotuen, työmarkkinoille pääsyn, sosiaaliavun sekä fyysisen ja psyykkisen terveydenhoidon järjestämisessä;

(b) edunsaajien sopeuttamista jäsenvaltion yhteiskuntaan sosiaalisella ja kulttuurisella tasolla sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen perusarvojen sisäistämistä;

(c) toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on kannustaa edunsaajien pysyvää osallistumista jäsenvaltion yhteiskunta- ja kulttuurielämään;

(d) yleissivistävää ja ammatillista koulutusta sekä pätevyyksien ja tutkintojen tunnustamista koskevia toimenpiteitä;

(e) toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on auttaa asianomaisia henkilöitä ottamaan vastuu omasta elämästään ja tulemaan toimeen itsenäisesti myös taloudellisesti;

(f) toimenpiteitä, joilla edistetään aitoa ja rakentavaa vuoropuhelua tulijoiden ja vastaanottavan yhteiskunnan välillä sekä keskeisten toimijoiden, kuten kansalaisten, paikallisviranomaisten, pakolaisjärjestöjen, vapaaehtoisjärjestöjen, työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan osallistumista;

(g) toimenpiteitä, joilla autetaan tulijoita hankkimaan uusia taitoja, kuten kielikoulutusta;

(h) toimenpiteitä, joilla taataan kyseisille henkilöille yhtäläinen kohtelu heidän asioidessaan julkisissa laitoksissa.

4. Rahastosta voidaan myöntää tukea erityisesti seuraaviin vapaaehtoista paluumuuttoa koskeviin toimiin:

(a) vapaaehtoista paluumuuttoa koskeviin aloitteisiin tai ohjelmiin sisältyvä tiedottaminen ja neuvontapalvelut;

(b) lähtömaissa tai -alueilla tai aiemmalla asuinalueella vallitsevasta tilanteesta tiedottaminen;

(c) yleissivistävä tai ammatillinen koulutus ja uudelleenasettautumista koskeva tuki;

(d) toimenpiteet, joita Euroopan unionissa oleskelevien lähtömaasta tulleiden henkilöiden muodostamat yhteisöt toteuttavat helpottaakseen tässä päätöksessä tarkoitettujen henkilöiden vapaaehtoista paluumuuttoa;

(e) vapaaehtoista paluumuuttoa koskevien kansallisten ohjelmien organisointia ja täytäntöönpanoa edistävät toimenpiteet.

5. Erityisesti 1–4 kohdassa mainituilla toimilla edistetään yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa.

6. Toimien täytäntöönpanossa on otettava huomioon hädänalaisessa asemassa olevien henkilöiden, kuten alaikäisten, vailla huoltajaa olevien alaikäisten, vammaisten, vanhusten, odottavien äitien, alaikäisten lasten yksinhuoltajien sekä kidutuksen, raiskauksen tai muiden henkisen, ruumiillisen tai seksuaalisen väkivallan vakavien muotojen kohteeksi joutuneiden henkilöiden erityistilanne.

4 artikla

Yhteisön edun mukaiset toimet

1. Komission aloitteesta enintään 7 prosenttia rahaston varoista voidaan käyttää sellaisten valtioidenvälisten toimien tai yhteisön edun mukaisten toimien (’yhteisön toimet’) rahoittamiseen, jotka koskevat turvapaikkapolitiikkaa ja 6 artiklassa mainittuihin kohderyhmiin sovellettavia toimenpiteitä.

2. Rahoitusta voidaan myöntää yhteisön toimille, jotka

(a) edistävät yhteisön lainsäädännön ja hyvien käytänteiden täytäntöönpanoon liittyvää yhteisön tason yhteistyötä;

(b) tukevat valtioidenvälisten yhteistyöverkostojen perustamista sekä sellaisiin valtioidenvälisiin kumppanuuksiin perustuvia pilottihankkeita, jotka on perustettu vähintään kahdessa jäsenvaltiossa sijaitsevien toimijoiden välillä innovoinnin edistämiseksi, kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtamisen helpottamiseksi ja turvapaikkapolitiikan tehostamiseksi;

(c) tukevat valtioidenvälisiä tiedotuskampanjoita;

(d) tukevat tutkimuksia, tiedottamista ja parhaiden käytänteiden vaihtamista sekä kaikkia muita rahaston osa-alueita, kuten huipputeknologian käyttöä;

(e) tukevat pilottihankkeita ja tutkimuksia, joissa kartoitetaan yhteisön tason yhteistyön ja yhteisön lainsäädännön uusia muotoja;

(f) tukevat tilastollisten välineiden ja menetelmien ja yhteisten indikaattoreiden kehittämistä.

3. Vuotuinen työohjelma, jossa määritellään yhteisön toimien ensisijaiset tavoitteet, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

5 artikla

Hätätoimenpiteet

1. Jos direktiivissä 2001/55/EY tarkoitettuja tilapäisen suojelun antamiseen liittyviä järjestelyjä otetaan käyttöön, rahastosta voidaan myöntää jäsenvaltioille tukea myös hätätoimenpiteiden toteuttamiseen 3 artiklassa tarkoitettujen toimien ohella ja niiden lisäksi.

2. Tukikelpoiset hätätoimenpiteet käsittävät seuraavantyyppisiä toimia:

(a) vastaanotto ja majoitus;

(b) toimeentuloturvan myöntäminen, mukaan luettuina ruoka ja vaatetus;

(c) lääketieteellinen, psykologinen tai muu apu;

(d) asianomaisten henkilöiden vastaanottamisesta ja hätätoimenpiteiden toteuttamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja hallintokulut;

(e) logistiikka- ja kuljetuskulut.

6 artikla

Kohderyhmät

1. Tässä päätöksessä tarkoitetut kohderyhmät ovat seuraavat:

(1) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, joille on myönnetty 28 päivänä heinäkuuta 1951 tehdyssä pakolaisten oikeusasemaa koskevassa Geneven yleissopimuksessa ja vuoden 1967 lisäpöytäkirjassa määritelty pakolaisasema ja tämän aseman perusteella lupa oleskella jossakin jäsenvaltiossa;

(2) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, jotka saavat neuvoston direktiivissä 2004/83/EY23 tarkoitettua toissijaista suojelua;

(3) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, jotka ovat hakeneet jotakin 1 ja 2 kohdassa mainittua suojelua;

(4) kolmansien maiden kansalaiset tai kansalaisuudettomat henkilöt, jotka saavat direktiivissä 2001/55/EY tarkoitettua tilapäistä suojelua.

2. Kolmannen maan kansalaisella tarkoitetaan henkilöä, joka ei ole perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen.

II LUKU
TUEN PERIAATTEET

7 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Rahastosta myönnettävä tuki täydentää kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimenpiteitä sisällyttämällä niihin yhteisön ensisijaiset tavoitteet.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston ja jäsenvaltioiden tukitoimet ovat johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja ensisijaisten tavoitteiden kanssa. Johdonmukaisuus on osoitettava erityisesti 19 artiklassa mainitussa monivuotisessa ohjelmassa.

3. Rahastosta rahoitettavien toimien on oltava perustamissopimuksen määräysten ja niiden perusteella annettujen säädösten mukaisia.

8 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Rahaston tavoitteet on pantava täytäntöön kahden monivuotisen ohjelmakauden puitteissa (2008–2010 ja 2011–2013). Monivuotinen ohjelmointijärjestelmä käsittää ensisijaisten tavoitteiden lisäksi hallinnointi-, päätöksenteko-, tarkastus- ja todentamismenettelyt.

2. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuotuisten ohjelmien avulla.

9 artikla

Tukitoimien toissijaisuus ja suhteellisuus

---

23 EUVL L 304, 30.9.2004, s. 12.

1. Jäsenvaltiot vastaavat 19 ja 21 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien täytäntöönpanosta sopivalla alueellisella tasolla kunkin jäsenvaltion institutionaalisen järjestelmän mukaisesti. Tehtävä on suoritettava tämän päätöksen mukaisesti.

2. Keinot, joita komissio ja jäsenvaltiot käyttävät tarkastuksessa, eriytetään sen mukaan, kuinka suuri yhteisön rahoitusosuus on. Eriyttäminen koskee myös arviointia sekä monivuotisista ja vuotuisista ohjelmista laadittavia kertomuksia.

10 artikla

Toteuttamistavat

1. Rahastolle osoitettavien yhteisön talousarviovarojen täytäntöönpanoa hallinnoidaan neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti lukuun ottamatta tämän päätöksen 4 artiklassa mainittuja yhteisön toimia ja 16 artiklassa mainittua teknistä apua.

   Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että moitteettoman varainhoidon periaatetta noudatetaan.

2. Komissio täyttää sille asetetun velvoitteen toteuttaa Euroopan yhteisöjen yleistä talousarviota

   a) varmistamalla 32 artiklassa kuvattuja menettelyjä noudattaen, että jäsenvaltioissa on olemassa hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ja että ne toimivat moitteettomasti;

   b) lykkäämällä tai keskeyttämällä kaikki maksut tai osan maksuista 41 ja 42 artiklan mukaisesti, jos kansalliset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat puutteelliset, ja soveltamalla kaikkia tarpeellisia rahoitusoikaisuja 45 ja 46 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti.

11 artikla

Täydentävyys

1. Rahaston rahoitusosuudet eivät saa korvata jäsenvaltion julkisia tai niihin rinnastettavia menoja.

2. Komissio varmistaa täydentävyyden yhteistyössä kunkin jäsenvaltion kanssa ohjelmakauden puolivälissä 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä ja jälkikäteen 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä.

12 artikla

Kumppanuus

1. Kukin jäsenvaltio hoitaa seuraavien nimeämiensä viranomaisten ja elinten väliset kumppanuusjärjestelyt voimassa olevien kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti:

   a) toimivaltaiset alue- ja paikallisviranomaiset, kaupunkien viranomaiset sekä muut julkisviranomaiset;

   b) kaikki muut asianmukaiset tahot, jotka edustavat kansalaisyhteiskuntaa ja valtiosta riippumattomia järjestöjä, kuten työmarkkinaosapuolet.

   Kukin jäsenvaltio varmistaa, että kaikki asianmukaiset tahot osallistuvat tehokkaasti toimintaan kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

2. Kumppanuutta harjoitetaan kunkin osapuolen institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoitusta koskevien toimivaltuuksien mukaisesti.

   Kumppanuus kattaa monivuotisten ohjelmien valmistelun, täytäntöönpanon, seurannan ja arvioinnin.

III LUKU
RAHOITUSKEHYS

13 artikla

Kokonaismäärärahat

1. Ohjeellinen määräraha rahaston toteuttamiselle 1 päivästä tammikuuta 2008 31 päivään joulukuuta 2013 on 1 112,7 miljoonaa euroa.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää rahaston vuotuiset määrärahat rahoitusnäkymien puitteissa.

3. Komissio jakaa määrärahat vuosittain ohjeellisesti jäsenvaltioiden kesken 14 artiklassa määritettyjen perusteiden nojalla.

14 artikla

Varojen jakaminen vuosittain jäsenvaltioiden tukikelpoisiin toimiin

1. Kukin jäsenvaltio saa rahaston vuotuisista määrärahoista 300 000 euron kiinteän määrän.

   Vuosina 2008–2013 tämä määrä on Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneiden valtioiden osalta 500 000 euroa vuodessa.

   Määrä on 500 000 euroa vuodessa myös niiden valtioiden osalta, jotka liittyvät Euroopan unioniin vuosina 2008–2013. Varat myönnetään liittymisvuotta seuraavan vuoden alusta vuoteen 2013 saakka.

2. Loput vuosittain käytettävissä olevista määrärahoista jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

(a) 30 prosenttia määrärahoista suhteutettuna niiden henkilöiden määrään, jotka on hyväksytty johonkin 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista kohderyhmistä kolmen edeltävän vuoden aikana;

(b) 70 prosenttia määrärahoista suhteutettuna 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden määrään kolmen edeltävän vuoden aikana.

3. Vertailulukuina käytetään viimeisimpiä Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston vahvistamia lukuja turvapaikka-alan tilastotietojen keräämistä ja analysointia koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitettuja lukuja ei ole saatavilla, jäsenvaltiot toimittavat tarvittavat luvut.

15 artikla

Rahoituksen rakenne

1. Rahastosta myönnetään rahoitusta avustuksina.

2. Rahastosta tuettavien toimien on saatava rahoitusta myös julkisista tai yksityisistä varoista, niiden on oltava voittoa tavoittelemattomia eikä niille voida myöntää samanaikaisesti rahoitusta muista Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon kuuluvista rahoituslähteistä.

3. Rahaston määrärahojen on täydennettävä jäsenvaltioiden tässä päätöksessä tarkoitettuihin toimiin ja toimenpiteisiin myöntämiä julkisia tai muita vastaavia varoja.

4. Yhteisön tuki 3 kohdassa mainittujen jäsenvaltioissa toteutettavien hankkeiden osalta voi olla enintään 50 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.

Yhteisön rahoitusosuutta voidaan nostaa 60 prosenttiin sellaisten hankkeiden kohdalla, jotka koskevat 18 artiklassa mainituissa komission monivuotisissa suuntaviivoissa määriteltyjä ensisijaisia tavoitteita.

Tätä osuutta korotetaan 75 prosenttiin koheesiorahastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa.

5. Rahastosta myönnetään toimille yhteisön tukea pääsääntöisesti enintään kolmeksi vuodeksi, edellyttäen että määräajoin suoritettava tarkastelu osoittaa toimen toteuttamisen etenevän sovitulla tavalla.

16 artikla

Tekninen apu komission aloitteesta

1. Rahastosta voidaan komission aloitteesta ja/tai komission puolesta rahoittaa valmistelu-, seuranta- ja hallinnointitoimia, teknisen avun toimia ja arviointi- ja tarkastustoimia, jotka ovat tarpeen tämän päätöksen panemiseksi täytäntöön; kyseisiin toimiin voidaan käyttää enintään 0,20 prosenttia rahaston vuotuisista määrärahoista.

2. Näihin toimiin sisältyvät seuraavat:

   (a) tutkimukset, arvioinnit, asiantuntijaraportit ja tilastot, myös sellaiset, jotka koskevat rahaston toimintaa yleisesti;

   (b) kumppaneille, rahaston tuen saajille ja suurelle yleisölle suunnatut toimenpiteet, erityisesti tiedotustoimenpiteet;

   (c) hallinnoinnissa, seurannassa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien atk-järjestelmien käyttöönotto, käyttö ja keskinäiset yhteydet;

   (d) arviointimenetelmien parantaminen ja tietojenvaihto alan käytännöistä.

17 artikla

Tekninen apu jäsenvaltioiden aloitteesta

1. Jäsenvaltion aloitteesta rahastosta voidaan myöntää kutakin vuotuista ohjelmaa varten rahoitusta valmistelu-, hallinnointi-, seuranta-, arviointi-, tiedotus- ja valvontatoimiin sekä toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan rahaston hallinnollista täytäntöönpanokapasiteettia.

2. Tekniseen apuun voidaan osoittaa vuosittain enintään 4 prosenttia jäsenvaltion vuotuisesta osarahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa.

IV LUKU
OHJELMASUUNNITTELU

18 artikla

Strategisten suuntaviivojen hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy jokaista monivuotista ohjelmakautta varten strategiset suuntaviivat, joissa määritellään rahaston toiminnan puitteet ottaen huomioon turvapaikkapolitiikkaa koskevan yhteisön lainsäädännön kehitys ja täytäntöönpano sekä rahaston varojen ohjeellinen jako kyseisellä ohjelmakaudella.

2. Suuntaviivoissa konkretisoidaan rahaston kunkin tavoitteen osalta yhteisön ensisijaiset tavoitteet, jotka tähtäävät yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän toteuttamisen edistämiseen.

3. Komissio hyväksyy ensimmäistä monivuotista ohjelmakautta (2008–2010) koskevat strategiset suuntaviivat viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2007 ja toista monivuotista ohjelmakautta (2011–2013) koskevat suuntaviivat viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010.

4. Strategiset suuntaviivat on hyväksyttävä 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Kansallisten monivuotisten ohjelmien laatiminen ja hyväksyminen

1. Jokainen jäsenvaltio laatii kutakin ohjelmakautta varten 18 artiklassa mainittujen strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotisen ohjelman luonnoksen, joka käsittää seuraavat osat:

(a) kuvaus jäsenvaltiossa vallitsevasta tilanteesta 6 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden vastaanotto-olosuhteiden, turvapaikkamenettelyjen, kotouttamisen ja vapaaehtoisen paluumuuton alalla;

(b) analyysi jäsenvaltion tarpeista vastaanotto-olosuhteiden, turvapaikkamenettelyjen, kotouttamisen ja vapaaehtoisen paluumuuton alalla sekä kuvaus toiminnallisista tavoitteista, joiden avulla näihin tarpeisiin on tarkoitus vastata monivuotisen ohjelmakauden aikana;

(c) strategia, jonka avulla tavoitteet voidaan saavuttaa, ja niiden täytäntöönpanoa koskevat painopisteet sekä kuvaus toimista, joiden avulla painopisteet on tarkoitus toteuttaa;

(d) strategian yhteensopivuus muiden alueellisten, kansallisten ja yhteisön rahoitusvälineiden kanssa;

(e) painopisteet ja niiden erityistavoitteet. Tavoitteet on ilmoitettava määrällisinä käyttäen rajallista määrää täytäntöönpanoa, tuloksia ja vaikutusta mittaavia indikaattoreita suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. Indikaattoreilla on voitava mitata edistymistä lähtötilanteeseen verrattuna ja tavoitteiden tehokkuutta painopistealueiden toteuttamisessa;

(f) alustava rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään kunkin tavoitteen ja vuoden osalta, minkä verran rahoitusta olisi saatava rahastosta, sekä julkisista tai yksityisistä lähteistä saatavan yhteisrahoituksen kokonaismäärä;

(g) monivuotista ohjelmaa koskevat täytäntöönpanosäännökset, joihin sisältyvät seuraavat tiedot:

- viranomaiset, jotka jäsenvaltio on nimennyt 25 artiklan mukaisesti;

- täytäntöönpano-, seuranta-, valvonta- ja arviointijärjestelmien kuvaus;

- rahoitusvirtojen käyttöönottoa ja liikkeitä koskevien menettelyjen määrittely niiden avoimuuden varmistamiseksi;

- säännökset, joilla varmistetaan monivuotisen ohjelman julkistaminen.

2. Jäsenvaltiot laativat monivuotiset ohjelmat läheisessä yhteistyössä 12 artiklassa mainittujen kumppanien kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä monivuotista ohjelmasuunnitelmaa koskeva ehdotuksensa komissiolle viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on antanut niille tiedoksi asianomaista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat.

4. Komissio arvioi ehdotettua monivuotista ohjelmaa seuraavin perustein:

(a) ohjelman johdonmukaisuus rahaston tavoitteiden ja 18 artiklassa määritettyjen strategisten suuntaviivojen kanssa;

(b) jäsenvaltion ehdottaman strategian ja keskeisten toiminta-alueiden asianmukaisuus ja odotettavissa olevat tulokset;

(c) rahaston tukitoimien täytäntöönpanoa varten jäsenvaltiossa käyttöön otettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelyjen yhdenmukaisuus tämän päätöksen säännösten kanssa;

(d) ohjelman yhdenmukaisuus erityisesti sellaisen yhteisön lainsäädännön kanssa, jonka tarkoituksena on varmistaa henkilöiden vapaa liikkuvuus, sekä siihen suoraan liittyvien ulkorajojen valvontaa ja turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita koskevien rinnakkaistoimien kanssa.

5. Jos komissio katsoo, että monivuotinen ohjelma ei ole strategisten suuntaviivojen tai tässä päätöksessä vahvistettujen, hallinnointi- ja valvontajärjestelmien luomista koskevien säännösten mukainen, se pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan ehdotettua ohjelmaa mainituilta osin.

6. Komissio hyväksyy monivuotiset ohjelmat neljän kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelmat on virallisesti toimitettu komissiolle, 52 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

20 artikla

Monivuotisten ohjelmien tarkistaminen

1. Monivuotista ohjelmaa tarkastellaan uudelleen jäsenvaltion tai komission aloitteesta ja tarvittaessa siihen tehdään ohjelmakauden loppuun asti sovellettavia tarkistuksia, jotta yhteisön ensisijaiset tavoitteet voidaan ottaa huomioon paremmin tai eri tavalla,

erityisesti neuvoston päätelmien perusteella. Monivuotisia ohjelmia voidaan tarkastella uudelleen arviointien perusteella ja/tai täytäntöönpanossa esiintyneiden vaikeuksien vuoksi.

2. Komissio tekee päätöksen monivuotisen ohjelman tarkistamisesta mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt sitä koskevan virallisen pyynnön.

21 artikla

Vuosiohjelmat

1. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuotuisten työohjelmien avulla.

2. Komissio esittää jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 1 päivänä heinäkuuta arvion määrärahoista, jotka niille myönnetään seuraavaksi vuodeksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä kohdennetuista kokonaisvaroista, 14 artiklassa määriteltyjen laskusääntöjen mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä marraskuuta luonnos seuraavan vuoden työohjelmaksi, joka on laadittu monivuotisen ohjelman perusteella ja jossa esitetään muun muassa seuraavat seikat:

   (a) säännöt, joiden mukaan vuosiohjelman perusteella rahoitettavat toimet valitaan;

   (b) vuosiohjelman täytäntöönpanoon liittyvät vastuuviranomaisen tehtävät;

   (c) rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautuminen ohjelman eri toimien kesken sekä 17 artiklassa tarkoitettua teknistä apua varten haettava määrä vuosiohjelman täytäntöönpanoa varten.

4. Komissio tutkii jäsenvaltion ehdotuksen ottaen huomioon rahaston talousarviomenettelyssä saamien määrärahojen lopullisen määrän ja tekee päätöksen rahastosta myönnettävästä yhteisrahoituksesta viimeistään kyseisen vuoden 1 päivänä maaliskuuta. Päätöksessä ilmoitetaan jäsenvaltiolle myönnetty määrä ja menojen tukikelpoisuusaika.

22 artikla

Hätätoimenpiteitä koskevat erityissäännöt

1. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle selvitys 5 artiklassa tarkoitettuja hätätoimenpiteitä koskevista tarpeista ja toimenpiteiden toteuttamissuunnitelma, jossa kuvataan suunnitellut toimet ja niiden toteuttamisesta vastaavat organisaatiot.

2. Rahastosta voidaan myöntää rahoitustukea 5 artiklassa tarkoitettuihin hätätoimenpiteisiin enintään kuuden kuukauden ajan, ja tuki voi olla enintään 80 prosenttia kunkin toimenpiteen kustannuksista.

3. Käytettävissä olevat varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken niiden henkilöiden lukumäärän perusteella, jotka kussakin jäsenvaltiossa saavat 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tilapäistä suojelua.

V LUKU
HALLINNOINTI- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄT

23 artikla

Täytäntöönpano

Komissio vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä.

24 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden perustamissa monivuotisten ohjelmien hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä on oltava seuraavat säännökset:

(a) hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien elinten ja/tai yksiköiden tehtävien selkeä määrittely ja tehtävien jakautuminen kunkin elimen ja/tai yksikön sisällä;

(b) hallinnoinnista, menojen todentamisesta ja valvonnasta vastaavien elinten ja/tai yksiköiden tehtävien selkeä erottaminen niiden välillä ja kunkin elimen ja/tai yksikön sisällä;

(c) riittävät resurssit kullekin elimelle tai yksikölle sille osoitettujen tehtävien suorittamiseksi rahastosta rahoitettavien toimien täytäntöönpanokaudella;

(d) vastuuviranomaisen ja mahdollisen valtuutetun viranomaisen tehokkaat sisäiset valvontajärjestelyt;

(e) atk-muodossa olevat luotettavat järjestelmät tilinpitoa, seurantaa ja rahoitusselvitystä varten;

(f) tehokas raportointi- ja seurantajärjestelmä, jossa tehtävät on jaettu;

(g) suoritettavia tehtäviä koskevat yksityiskohtaiset menettelyohjeet;

(h) tehokkaat järjestelyt järjestelmän toiminnan tarkastamiseksi;

(i) riittävän kirjausketjun takaavat järjestelmät ja menettelyt;

(j) sääntöjenvastaisuuksia ja aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantamenettelyt.

25 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä kutakin monivuotista ohjelmaa varten seuraavat viranomaiset:

   (a) vastuuviranomainen: jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö tai jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, joka on vastuussa rahastosta tukea saavien monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien hallinnoinnista ja yhteydenpidosta komission kanssa;

   (b) todentamisviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, joka on toiminnassaan riippumaton vastuuviranomaisen valtuuttavasta yksiköstä ja joka todentaa menoilmoitukset ja maksupyynnöt ennen niiden lähettämistä komissiolle;

   (c) tarkastusviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, joka on toiminnassaan riippumaton jäsenvaltion nimeämän vastuuviranomaisen valtuuttavasta yksiköstä ja jonka tehtävänä on huolehtia hallinnointi- ja valvontajärjestelmän asianmukaisesta toiminnasta;

   (d) tarvittaessa valtuutettu viranomainen;

   (e) vaatimustenmukaisuuden arvioiva elin, joka nimetään samalla kun monivuotisen ohjelman luonnos toimitetaan komissiolle. Komission suostumuksella valtuutettu tarkastusviranomainen voi toimia vaatimustenmukaisuuden arvioivana elimenä, jos sillä on tähän tarvittavat valmiudet ja jos se on toiminnassaan riippumaton. Sen on noudatettava toiminnassaan kansainvälisiä tarkastussuosituksia.

2. Jäsenvaltion on vahvistettava säännöt, jotka koskevat sen suhteita mainittuihin viranomaisiin ja elimiin sekä niiden suhteita komissioon.

3. Jollei 24 artiklan b kohdasta muuta johdu, sama elin tai yksikkö voi huolehtia valvonnasta ja todentamisesta.

4. Komissio hyväksyy 26–30 artiklan soveltamista koskevat säännöt 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

26 artikla

Vastuuviranomainen

1. Vastuuviranomainen voi olla jäsenvaltion elin, kansallinen julkinen elin tai yksityisoikeudellinen organisaatio, jolla on julkisen palvelun tehtävä. Jos jäsenvaltion nimeämä vastuuviranomainen on muu kuin jäsenvaltion elin, jäsenvaltion on vahvistettava itsensä ja viranomaisen välisiä yhteyksiä sekä viranomaisen ja komission välisiä yhteyksiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2. Vastuuviranomaisen on täytettävä seuraavat vähimmäisehdot:

(a) vastuuviranomaisen on oltava oikeushenkilö, paitsi jos se on jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö;

(b) sillä on oltava käytössään infrastruktuuri, jonka avulla se voi helposti pitää yhteyttä suureen käyttäjäkuntaan sekä muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisiin ja komissioon;

(c) sen on työskenneltävä sellaisessa hallinnollisessa ympäristössä, jossa se kykenee hoitamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja välttämään eturistiriidat;

(d) sen on voitava soveltaa yhteisön tasolla vahvistettuja varainhoitoa koskevia sääntöjä;

(e) sillä on oltava hallinnoitavikseen saamiensa yhteisön varojen määrää vastaavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset;

(f) sillä on oltava henkilökunta, jolla on kansainvälisessä työympäristössä tehtävään hallintotyöhön soveltuva pätevyys ja kielitaito.

3. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaisella on käytettävissään riittävät varat, jotta se pystyy suorittamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja toimimaan keskeytyksettä kauden 2008–2013 ajan.

27 artikla

Vastuuviranomaisen tehtävät

1. Vastuuviranomainen huolehtii monivuotisen ohjelman tehokkaasta, toimivasta ja asianmukaisesta hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta.

Vastuuviranomaisen on huolehdittava erityisesti seuraavista tehtävistä:

(a) yhteistyökumppanien (valtiosta riippumattomat järjestöt, paikallisviranomaiset, toimivaltaiset kansainväliset organisaatiot, työmarkkinaosapuolet jne.) konsultointi 12 artiklan mukaisesti muodostetun kumppanuussuhteen välityksellä;

(b) edellä 19 ja 21 artiklassa mainittuja monivuotisia ja vuotuisia ohjelmia koskevien ehdotusten toimittaminen komissiolle;

(c) tarjouskilpailujen ja ehdotuspyyntöjen organisointi ja julkaiseminen;

(d) rahastosta myönnettävää yhteisrahoitusta koskevien valinta- ja myöntämismenettelyjen järjestäminen seurattavuuden, tasapuolisen kohtelun ja tuen kasautumattomuuden periaatteita noudattaen;

(e) komission suorittamien maksujen vastaanottaminen ja varojen maksaminen tuensaajille;

(f) sen varmistaminen, että rahastosta myönnetty yhteisrahoitus nivoutuu saman alan kansallisista ja yhteisön rahoitusvälineistä myönnettävään rahoitukseen ja täydentää sitä

(g) yhteisrahoitettujen tuotteiden ja palvelujen toimituksen tarkastaminen ja sen varmistaminen, että toimien osalta ilmoitetut menot ovat todella toteutuneet ja että ne ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

(h) sen varmistaminen, että käytössä on atk-järjestelmä vuosiohjelmien kutakin toimea koskevan yksityiskohtaisen kirjanpitoaineiston tallentamista ja säilyttämistä varten ja että varainhoitoa, seurantaa, valvontaa ja arviointia varten tarvittavat täytäntöönpanoa koskevat tiedot kerätään;

(i) sen varmistaminen, että tuensaajilla ja muilla rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tahoilla on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville maksutapahtumille;

(j) sen varmistaminen, että 49 artiklassa tarkoitetut monivuotisten ohjelmien arvioinnit tehdään tässä päätöksessä säädetyissä määräajoissa ja että ne täyttävät komission ja jäsenvaltion välillä sovitut laatuvaatimukset;

(k) menettelyjen käyttöönotto sen varmistamiseksi, että kaikki menoja ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi, säilytetään 43 artiklan vaatimusten mukaisesti;

(l) sen varmistaminen, että tarkastusviranomainen saa 30 artiklan 1 kohdassa mainittujen tarkastusten suorittamista varten kaikki tarvittavat tiedot, jotka koskevat hallinnointimenettelyjä ja rahastosta yhteisrahoitusta saavia hankkeita;

(m) sen varmistaminen, että todentamisviranomainen saa kaikki todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

(n) kertomusten, todentamisviranomaisen todentamien menoilmoitusten ja maksupyyntöjen laatiminen ja toimittaminen komissiolle;

(o) tiedottaminen ja neuvonta sekä tuettujen toimien tulosten levittäminen;

(p) yhteistyö komission ja muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisten kanssa.

2. Jäsenvaltioissa toteutettavien toimien hallinnointiin liittyvät vastuuviranomaisten toimet voidaan rahoittaa 17 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta.

28 artikla

Vastuuviranomaisen suorittama tehtävien delegointi

3. Jos kaikki tai osa vastuuviranomaisen tehtävistä delegoidaan valtuutetulle viranomaiselle, vastuuviranomainen määrittää delegoitavien tehtävien laajuuden ja laatii tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt 26 artiklassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

4. Säännöissä määrätään muun muassa, että vastuuviranomaiselle on toimitettava säännöllisesti tietoa delegoitujen tehtävien asianmukaisesta suorittamisesta ja kuvaus käytetyistä menetelmistä.

29 artikla

Todentamisviranomainen

1. Monivuotisen ohjelman todentamisviranomainen

   (a) todentaa, että:

   – menoilmoitus on todenmukainen ja laadittu luotettavan kirjanpitojärjestelmän ja todennettavissa olevien tositteiden perusteella;

   – ilmoitetut menot ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia ja aiheutuneet ohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

   (b) varmistaa, että se on saanut vastuuviranomaiselta todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoilmoituksiin sisältyviä menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

   (c) ottaa todentamisessa huomioon kaikkien tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;

   (d) säilyttää komissiolle ilmoitettuja menoja koskevan kirjanpitoaineiston atk-muodossa;

   (e) varmistaa havaittujen sääntöjenvastaisuuksien vuoksi aiheettomasti maksetuiksi todettujen yhteisön varojen takaisinperinnän tarvittaessa korkoineen ja pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja niiden maksamisesta takaisin komissiolle mahdollisuuksien mukaan vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

2. Jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin liittyviä todentamisviranomaisen toimia voidaan rahoittaa edellä 17 artiklassa mainitusta teknisestä avusta, edellyttäen että 25 artiklassa kuvatut todentamisviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

30 artikla

Tarkastusviranomainen

1. Monivuotisen ohjelman todentamisviranomainen

   (a) varmistaa, että tarkastukset tehdään kansainvälisten tarkastussuositusten mukaisesti monivuotisen ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan turvaamiseksi;

   (b) varmistaa, että toimia koskevat tarkastukset tehdään tarkoituksenmukaisista otoksista ilmoitettujen menojen tarkistamiseksi. Otoksen on oltava vähintään 10 prosenttia kunkin vuosiohjelman tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

   (c) esittää komissiolle kuuden kuukauden kuluessa monivuotisen ohjelman hyväksymisestä a ja b kohdassa mainittuja tarkastuksia suorittavat elimet kattavan tarkastusstrategian, käytettävän menetelmän, rahastosta tuettaviin toimiin kohdistuvia tarkastuksia koskevan otantamenettelyn sekä alustavan tarkastussuunnitelman sen varmistamiseksi, että tärkeimmät tuensaajat tarkastetaan ja että tarkastukset jakautuvat tasaisesti koko ohjelmakaudelle.

2. Jos tämän päätöksen nojalla nimetty tarkastusviranomainen on myös päätösten …, … ja … [24] mukaisesti nimetty tarkastusviranomainen tai jos kahteen tai useampaan rahastoista sovelletaan yhteisiä järjestelmiä, komissiolle voidaan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimittaa yksi ainoa yhteinen tarkastusstrategia.

3. Tarkastusviranomainen laatii 50 artiklan 2 kohdassa mainitun vuosiohjelmien täytäntöönpanoa koskevan loppukertomuksen, joka käsittää

   (a) vuotuisen tarkastuskertomuksen, jossa esitetään tarkastusstrategian mukaisesti vuosiohjelmaan kohdistettujen tarkastusten havainnot ja havaitut puutteellisuudet ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä;

   (b) lausunnon siitä, onko hallinnointi- ja valvontajärjestelmä toiminut tehokkaasti, jotta komissiolle voidaan antaa kohtuulliset takeet sille esitettyjen menoilmoitusten oikeellisuudesta ja ilmoitusten perustana olevien maksujen laillisuudesta ja asianmukaisuudesta;

   (c) ilmoituksen, jossa arvioidaan loppumaksupyynnön pätevyys sekä lopullisen menoilmoituksen perustana olevien maksujen laillisuus ja asianmukaisuus.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset suorittaa jokin muu taho kuin tarkastusviranomainen, tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että kyseisten

---

[24] Lisätään viittaukset päätöksiin, joilla perustetaan Euroopan palauttamisrahasto, Euroopan ulkorajarahasto ja Euroopan kotouttamisrahasto.

organisaatioiden toiminta on riippumatonta ja että ne suorittavat tehtävänsä kansainvälisesti hyväksyttyjen tarkastussuositusten mukaisesti.

5. Jäsenvaltioissa toteuttaviin hankkeisiin liittyviä tarkastusviranomaisen tai 4 kohdassa tarkoitetun organisaation toimia voidaan rahoittaa 17 artiklassa mainitusta teknisestä avusta, edellyttäen että 25 artiklassa kuvatut tarkastusviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

VI LUKU
VALVONTA

31 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltiot ovat vastuussa monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien moitteettoman varainhoidon varmistamisesta ja menojen perustana olevien maksujen laillisuudesta ja asianmukaisuudesta.

2. Niiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaiset ja mahdolliset valtuutetut viranomaiset, todentamisviranomaiset, tarkastusviranomaiset ja muut asianomaiset elimet saavat asianmukaista ohjausta 24–30 artiklassa tarkoitettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien perustamisessa sen varmistamiseksi, että yhteisön varoja käytetään tehokkaasti ja sääntöjenmukaisesti

3. Jäsenvaltioiden on estettävä, todettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet. Niiden on ilmoitettava sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava sille hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.

   Kun tuensaajalle aiheettomasti maksettuja summia ei voida periä takaisin, jäsenvaltion on maksettava menetetyt määrät takaisin Euroopan yhteisöjen talousarvioon.

4. Jäsenvaltiot kantavat ensisijaisen vastuun toimien varainhoidon valvonnasta ja huolehtivat siitä, että hallinnointijärjestelmiä ja tarkastuksia sovelletaan siten, että voidaan varmistaa yhteisön varojen asianmukainen ja tehokas käyttö. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kuvaus näistä järjestelmistä.

5. Jäsenvaltiot tekevät komission kanssa yhteistyötä 14 artiklan täytäntöönpanoa varten tarvittavien tilastotietojen keräämiseksi.

6. Tämän artiklan 1–5 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

32 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on ennen monivuotisen ohjelman hyväksymistä varmistettava, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat 24–30 artiklan mukaiset. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle monivuotisten ohjelmien luonnosten mukana kuvaus vastuuviranomaisten, valtuutettujen viranomaisten ja todentamisviranomaisten rakenteesta ja menettelyistä sekä kyseisten viranomaisten ja organisaatioiden, tarkastusviranomaisen ja muiden tarkastuksia jäsenvaltioiden valvonnassa suorittavien tahojen sisäisistä tarkastusjärjestelmistä.

3. Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltiot ovat toimittaneet komissiolle monivuotisten ohjelmien luonnokset, niiden on myös toimitettava vaatimustenmukaisuuden arvioivan elimen laatima kertomus, jossa esitetään järjestelmiä koskevan arvioinnin tulokset ja annetaan lausunto siitä, ovatko järjestelmät 24–30 artiklan mukaiset. Jos lausunnossa on varauksia, kertomuksessa on esitettävä järjestelmien puutteet ja puutteiden vakavuus. Jäsenvaltioiden on laadittava yhteistyössä komission kanssa suunnitelma toteutettavista oikaisutoimenpiteistä ja niiden toteuttamisaikataulu.

4. Tämän artiklan 1–3 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

33 artikla

Komission velvollisuudet

1. Komissio varmistaa 31 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että jäsenvaltiot ovat perustaneet 24–30 artiklan mukaiset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät. Lisäksi se varmistaa vuotuisten tarkastuskertomusten ja omien tarkastustensa perusteella, että kyseiset järjestelmät toimivat tehokkaasti monivuotisten ohjelmien täytäntöönpanon ajan.

2. Jäsenvaltioiden suorittamia tarkastuksia rajoittamatta komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat suorittaa hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi vähintään yhden työpäivän varoitusajalla paikalla tarkastuksia, joihin voi kuulua vuosiohjelmiin sisältyviä toimia koskevia tarkastuksia. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltioita suorittamaan tarkastuksia paikalla järjestelmien moitteettoman toiminnan tai yhden tai useamman maksutapahtuman moitteettomuuden tarkastamiseksi. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

4. Komissio huolehtii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa rahastosta tuettuihin toimiin liittyvästä tiedottamisesta ja toimien seurannasta.

5. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että toimet ja yhteisön muut asianomaiset politiikat, välineet ja aloitteet ovat yhdenmukaisia ja toisiaan täydentäviä.

34 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden valvontaelinten kanssa

1. Komissio tekee yhteistyötä monivuotisten ohjelmien tarkastusviranomaisten kanssa niiden valvontasuunnitelmien ja tarkastusmenetelmien koordinoimiseksi ja vaihtaa viipymättä tietoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista valvontaresurssien parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi ja työn tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi.

   Komissio toimittaa 30 artiklan mukaisesti esitettyä tarkastusstrategiaa koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa strategian esittämisestä tai ensimmäisessä kokouksessa, joka pidetään strategian vastaanottamisen jälkeen.

2. Omaa tarkastusstrategiaansa määritellessään komissio määrittää ne monivuotiset ohjelmat,

   (a) jotka ovat 32 artiklan nojalla perustetun järjestelmän mukaiset varauksitta tai joiden osalta varaukset on peruttu korjaavien toimenpiteiden johdosta ja

   (b) joiden osalta 30 artiklaan perustuva tarkastusviranomaisen tarkastusstrategia on tyydyttävä, ja komission ja jäsenvaltion tekemien tarkastusten tulosten perusteella on saatu kohtuullinen varmuus siitä, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmät toimivat moitteettomasti.

   Komissio voi ilmoittaa jäsenvaltioille, että se luottaa mainittujen ohjelmien ilmoitettujen menojen oikeellisuuden, laillisuuden ja asianmukaisuuden osalta pääasiallisesti tarkastusviranomaisen lausuntoon ja suorittaa omia tarkastuksiaan paikalla vain poikkeuksellisissa olosuhteissa.

VII LUKU
VARAINHOITO

35 artikla

Tukikelpoisuus – menoilmoitukset

1. Kaikissa menoilmoituksissa on mainittava tuensaajalle toimia toteutettaessa aiheutuneiden menojen määrä ja vastaava julkisista tai yksityisistä varoista saatu tukiosuus.

2. Menojen on vastattava tuensaajien suorittamia maksuja. Niiden tueksi on esitettävä maksukuitit tai kirjanpitoasiakirjat, joilla on vastaava todistusarvo.

3. Menoihin voidaan myöntää rahastosta tukea vain jos ne on todellisuudessa maksettu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jota 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu yhteisrahoitusta koskeva komission päätös koskee. Rahoitusta ei voida myöntää toimille, jotka ovat päättyneet ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

4. Seuraavat menot eivät ole tukikelpoisia:

– alv;

– korkokustannukset;

– maan hankinta siltä osin kuin se ylittää 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista;

– asumismenot.

5. Säännöt, joita sovelletaan 3 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien ja rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanon yhteydessä aiheutuneiden menojen tukikelpoisuuteen, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

36 artikla

Tuensaajille maksettavien maksujen täysimääräisyys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomainen varmistaa, että tuensaajat saavat julkisista varoista maksettavan rahoitusosuuden niin pian kuin mahdollista ja täysimääräisenä. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään eikä siitä saa periä mitään erityismaksuja tai muita vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät tuensaajille maksettavia määriä.

37 artikla

Euron käyttö

Kaikki komission rahoituspäätöksissä, maksusitoumuksissa ja maksuissa mainitut määrät sekä vahvistetut menot ja jäsenvaltioiden esittämät maksupyynnöt ovat euromääräisiä, ja ne maksetaan euroina.

38 artikla

Maksusitoumukset

Yhteisön talousarviositoumukset tehdään vuosittain 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisrahoitusta koskevan komission päätöksen perusteella.

39 artikla

Maksut – ennakkomaksut

1. Komissio suorittaa rahastojen rahoitusosuuteen liittyvät maksut maksusitoumusten mukaisesti.

2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuna ja loppumaksuna. Ne maksetaan jäsenvaltion nimeämälle vastuuviranomaiselle.

3. Jäsenvaltiolle maksetaan ennakkomaksuna 50 prosenttia määrästä, joka sille on myönnetty komission vuosittain tekemässä yhteisrahoituspäätöksessä, 60 päivän kuluessa siitä kun päätös on hyväksytty.

4. Toinen ennakkomaksu maksetaan kolmen kuukauden kuluessa siitä kun komissio on hyväksynyt vuosiohjelman täytäntöönpanoa koskevan seurantakertomuksen sekä todennetun menoilmoituksen, joka on laadittu 29 artiklan a kohdan ja 35 artiklan mukaisesti ja jonka mukaan toteutuneet menot kattavat vähintään 70 prosenttia ensimmäisestä ennakkomaksusta. Komission maksama toinen ennakkomaksu voi olla enintään 50 prosenttia yhteisrahoituspäätöksessä myönnetystä kokonaismäärästä eikä se missään tapauksessa voi olla enempää kuin erotus, joka saadaan kun niistä yhteisön varoista, jotka jäsenvaltio on sitonut vuosiohjelmaan sisältyvien toimien toteuttamiseen, vähennetään ensimmäisen ennakkomaksun määrä.

5. Ennakkomaksuista kertyneet korot kirjataan kyseiseen ohjelmaan ja ne on vähennettävä lopullisessa menoselvityksessä ilmoitettavien julkisten menojen määrästä.

6. Ennakkomaksuna maksetut määrät poistetaan tileistä, kun vuosiohjelma saatetaan loppuun.

40 artikla

Loppumaksut

1 Komissio suorittaa loppumaksun edellyttäen, että seuraavat asiakirjat on toimitettu sille yhdeksän kuukauden kuluessa vuotuisessa rahoituspäätöksessä määritellyn tukikelpoisuusajan loppumisesta:

(a) 29 artiklan a kohdan ja 35 artiklan mukaisesti laadittu todennettu menoilmoitus ja loppumaksupyyntö tai korvausilmoitus;

(b) vuosiohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus, joka käsittää 51 artiklassa mainitut tiedot;

(c) 30 artiklan 3 kohdassa mainitut tarkastuskertomus, lausunto ja ilmoitus;

Loppumaksun maksamisen edellytyksenä on, että täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja loppumaksupyyntöön liitettävä tarkastuslausuma hyväksytään.

2. Jos vastuuviranomainen ei toimita 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja hyväksyttävässä muodossa määräpäivään mennessä, komissio vapauttaa kaikki sellaiset kyseisen vuosiohjelman maksusitoumukset, joita ei ole käytetty ennakkomaksujen maksamiseen.

3. Edellä 2 kohdassa mainittu automaattinen maksusitoumusten vapauttaminen keskeytetään kyseisiin toimiin liittyvän määrän osalta, jos jäsenvaltiossa on

käynnissä sellaisia oikeudellisia menettelyjä tai hallinnollisia muutoksenhakuja, joilla on lykkäävä vaikutus, juuri silloin kun 1 kohdassa mainitut asiakirjat olisi pitänyt toimittaa. Jäsenvaltion on annettava toimittamassaan osittaisessa loppukertomuksessa yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä hankkeista ja esittää komissiolle kuuden kuukauden välein kertomukset hankkeiden edistymisestä. Jäsenvaltion on toimitettava näiden hankkeiden osalta 1 kohdassa mainitut asiakirjat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun oikeudelliset menettelyt tai hallinnolliset muutoksenhaut on saatettu loppuun.

4. Edellä 1 kohdassa mainittu yhdeksän kuukauden määräaika keskeytyy, jos komissio on tehnyt 41 artiklan säännösten nojalla päätöksen vuosiohjelman yhteisrahoitusta koskevien maksujen lykkäämisestä. Määräaika alkaa kulua jälleen päivänä, jona 42 artiklan 3 kohdassa mainittu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle.

5. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle niiden menojen määrän, jotka komissio hyväksyy rahoitettavaksi rahastosta, ja mahdolliset rahoitusoikaisut, jotka perustuvat ilmoitettujen menojen ja rahastosta rahoitettavien menojen eroon, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 1 kohdassa mainitut asiakirjat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 41 artiklan säännösten soveltamista. Jäsenvaltion on esitettävä huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa.

6. Komissio päättää rahastosta rahoitettavien menojen määrän kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltion huomautukset, ja perii takaisin lopullisesti hyväksyttyjen menojen ja jäsenvaltiolle jo maksettujen määrien välisen erotuksen.

7. Komissio maksaa loppuerän käytettävissä olevien varojen rajoissa 60 päivän kuluessa päivästä, jona se hyväksyy edellä 1 kohdassa mainitut asiakirjat. Maksusitoumuksen loppuerä vapautetaan kuuden kuukauden kuluessa maksamisesta.

41 artikla

Maksatuksen lykkäys

1. Asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1605/2002 tarkoitetun valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on lykättävä maksumääräaikaa enintään kuudella kuukaudella, jos hallinnointi- ja valvontajärjestelmien moitteeton toiminta on kyseenalaista tai jos mainittu virkamies pyytää kansallisilta viranomaisilta lisätietoja vuotuisessa tarkastelussa tehtyjen havaintojen seurantamenettelyn vuoksi tai jos hän epäilee, että ilmoitettuihin menoihin liittyy vakavia, todettuja tai otaksuttavia, sääntöjenvastaisuuksia.

2. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ja vastuuviranomaiselle lykkäyksen syistä viipymättä. Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi mahdollisimman pian.

3. Kuuden kuukauden enimmäisaikaa pidennetään vielä kuudella kuukaudella, jos on annettava 42 ja 45 artiklan mukainen päätös.

42 artikla

Maksatuksen keskeytys

1. Komissio voi keskeyttää ennakkomaksujen ja loppumaksujen maksamisen, kun

   (a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka vaikuttaa maksujen todentamismenettelyn luotettavuuteen ja jonka osalta ei ole toteutettu oikaisutoimenpiteitä, tai

   (b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu; tai

   (c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 ja 32 artiklan nojalla kuuluvia velvoitteita.

2. Komissio voi päättää keskeyttää ennakko- ja loppumaksujen maksamisen annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksensa kolmen kuukauden määräajassa.

3. Komissio lopettaa ennakko- ja loppumaksujen keskeytyksen, kun se katsoo jäsenvaltion toteuttaneen keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

4. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut vaadittuja toimenpiteitä, komissio voi tehdä päätöksen vähentää nettomäärää tai peruuttaa yhteisön tuen kyseiselle vuosiohjelmalle 46 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

Jokaisen jäsenvaltion vastuuviranomaisen on varmistettava, että kaikki vuosiohjelman menoja ja tarkastuksia koskevat tositteet ovat komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla.

Asiakirjat on säilytettävä vähintään kolmen vuoden ajan vuosiohjelman päättämisen jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta valtiontukisääntöjen soveltamista. Määräaika keskeytyy oikeuskäsittelyn ajaksi tai komission perustellusta pyynnöstä.

Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeiksi todistettuina jäljennöksinä yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä.

VIII LUKU
RAHOITUSOIKAISUT

44 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkinnasta on ensisijaisesti jäsenvaltioilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission velvollisuutta toteuttaa Euroopan yhteisöjen yleistä talousarviota. Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä toimiin saatuaan todisteita suurista muutoksista, jotka vaikuttavat tuen luonteeseen tai sen täytäntöönpanon tai valvonnan edellytyksiin, ja tehtävät tarvittavat rahoitusoikaisut.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä rahoitusoikaisut, jotka liittyvät toimissa tai vuosiohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai järjestelmällisiin sääntöjenvastaisuuksiin. Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut koskevat yhteisön tuen perimistä takaisin kokonaan tai osittain. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastolle aiheutunut taloudellinen tappio.

   Jäsenvaltioiden komissiolle 50 artiklan 2 kohdan nojalla lähettämissä vuosikertomuksissa on lueteltava kyseisen ohjelman yhteydessä aloitetut peruutusmenettelyt.

   Jäsenvaltioiden tekemät rahoituskorjaukset toteutetaan siten, että yhteisön rahoitusosuus peruutetaan joko kokonaan tai osittain, ja jos varoja ei palauteta jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, niistä peritään 47 artiklan 2 kohdan mukaista viivästyskorkoa.

3. Kun on kyse järjestelmällisistä sääntöjenvastaisuuksista, jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joihin sääntöjenvastaisuudet ovat voineet vaikuttaa.

45 artikla

Komission suorittamat tarkastukset ja rahoitusoikaisut

1. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat tarkastaa paikalla, erityisesti pistokokein, rahastosta rahoitettuja toimia sekä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä vähintään yhden työpäivän varoitusajalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa ja jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia. Komissio ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle saadakseen kaiken tarvittavan avun. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

   Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tekemään tarkastuksen paikalla varmistaakseen yhden tai useamman maksutapahtuman sääntöjenmukaisuuden. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin

2. Jos komissio katsoo tarvittavat tarkastukset tehtyään, että jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 artiklan nojalla kuuluvia velvollisuuksia, se keskeyttää ennakkomaksujen tai loppumaksun maksamisen 42 artiklan mukaisesti.

46 artikla

Oikaisujen perusteet

1. Jos jäsenvaltio ei ole tehnyt oikaisuja 42 artiklan 2 kohdassa mainitussa määräajassa eikä asiasta ole päästy yhteisymmärrykseen, komissio voi kolmen kuukauden kuluessa päättää peruuttaa vuosiohjelmalle myönnetyn yhteisön rahoitusosuuden kokonaan tai osittain, jos se katsoo, että

   (a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka on saattanut vaaraan ohjelmaan jo maksetun yhteisön rahoitusosuuden;

   (b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvä meno on sääntöjenvastainen, eikä jäsenvaltio ole oikaissut sitä ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista; ja

   (c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista.

   Komissio tekee päätöksen otettuaan huomioon jäsenvaltion mahdollisesti esittämät huomautukset.

2. Komissio tekee rahoitusoikaisut havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden järjestelmällisyyden määrittäessään, sovelletaanko kiinteämääräistä vai ekstrapoloitua oikaisua. Jos sääntöjenvastaisuus liittyy menoilmoitukseen, josta on aiemmin annettu vuosikertomuksesta myönteinen lausunto 30 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, olettamuksena on, että kyseessä on järjestelmällinen ongelma, jolloin siihen sovelletaan kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua oikaisua, ellei jäsenvaltio pysty osoittamaan tätä olettamusta vääräksi kolmen kuukauden kuluessa.

3. Oikaisun määrästä päättäessään komissio ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden samoin kuin kyseisessä vuosiohjelmassa havaittujen puutteiden laajuuden ja niistä aiheutuvat taloudelliset vaikutukset.

4. Kun komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien toteamiin seikkoihin, se tekee omat johtopäätöksensä niiden varainhoidollisista seurauksista tarkasteltuaan asianomaisen jäsenvaltion 32 artiklan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, sääntöjenvastaisuuksia koskevia ilmoituksia ja jäsenvaltion mahdollisesti esittämiä huomautuksia.

47 artikla

Takaisin maksaminen

1. Kaikki komissiolle takaisin maksettavat varat on suoritettava neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002[25] 72 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuna määräaikana. Määräajan viimeinen päivä on määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeinen päivä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Viivästyskorko on Euroopan

[25] EYVL L 248, 16.9.2002.

keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama, Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistava korko sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, jona maksuaika on kulunut umpeen, korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä.

48 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

Komission suorittama rahoitusoikaisu ei vaikuta 46 artiklassa jäsenvaltioille säädettyyn velvoitteeseen huolehtia takaisinperinnästä.

IX LUKU
SEURANTA, ARVIOINTI JA KERTOMUKSET

49 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komissio arvioi rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Arvioinnin tarkoituksena on tutkia toimien tarkoituksenmukaisuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia 2 artiklassa mainittuun yleiseen tavoitteeseen nähden.

3. Komissio tarkastelee myös rahastosta tuettavien toimien ja yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden nojalla toteutettavien toimien keskinäistä täydentävyyttä.

50 artikla

Kertomukset

1. Jokaisen jäsenvaltion vastuuviranomainen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet toimien seurannan ja arvioinnin varmistamiseksi.

   Tätä varten sopimuksissa, jotka vastuuviranomainen tekee toimien toteuttamisesta vastaavien tahojen kanssa, on oltava lausekkeita, joissa edellytetään, että toimen täytäntöönpanon edistymisestä ja asetettujen tavoitteiden toteutumisesta laaditaan säännöllisesti yksityiskohtaisia kertomuksia.

2. Vastuuviranomaisen on toimitettava komissiolle ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja 35 artiklassa tarkoitettu lopullinen menoilmoitus yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun kunkin vuosiohjelman yhteisrahoituspäätöksessä vahvistettu menojen tukikelpoisuusaika on päättynyt.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle arviointikertomus rahastosta rahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 kauden 2008–2010 osalta ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 kauden 2011–2013 osalta.

4. Komissio toimittaa jälkiarviointikertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 (kaudelta 2008–2010) ja 31 päivänä joulukuuta 2015 (kaudelta 2011–2013).

51 artikla

Lopullinen vuosikertomus

1. Jotta vuotuisten ja monivuotisten ohjelmien täytäntöönpanosta saataisiin selkeä käsitys, 50 artiklan 2 kohdassa mainituissa kertomuksissa on oltava seuraavat tiedot:

   (a) vuosiohjelman rahoituksen ja toiminnan täytäntöönpano;

   (b) monivuotisen ohjelman ja sen painopistealueiden täytäntöönpanossa saavutettu edistys suhteessa niiden todennettavissa oleviin erityistavoitteisiin siten, että fyysiset indikaattorit sekä kunkin painopistealueen täytäntöönpanoa, tuloksia ja vaikutusta koskevat indikaattorit ilmaistaan määrällisinä aina kun se on mahdollista;

   (c) vastuuviranomaisen täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, kuten:

      – seurantaa ja arviointia koskevat toimenpiteet, tietojenkeruumenetelmät mukaan luettuina;

      – tiivistelmä huomattavista ongelmista, joita on esiintynyt toimintaohjelman täytäntöönpanossa, ja toteutetut toimenpiteet;

      – teknisen avun käyttö;

   (d) toimenpiteet vuosiohjelmista ja monivuotisista ohjelmista tiedottamiseksi ja niiden julkistamiseksi.

2. Kertomuksia pidetään hyväksyttävinä, jos niihin sisältyvät kaikki 1 kohdassa luetellut tiedot. Komissio tekee päätöksen vastuuviranomaiselta saamansa täytäntöönpanoa koskevan vuosikertomuksen sisällöstä kahden kuukauden kuluessa. Jos komissio ei vastaa säädetyssä määräajassa, kertomuksen katsotaan tulleen hyväksytyksi.

X LUKU
LOPPUSÄÄNNÖKSET

52 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa käsittelevä yhteinen komitea (jäljempänä ’komitea’), joka on perustettu päätöksellä Euroopan ulkorajarahaston perustamisesta kaudeksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa …/… (tällä päätöksellä ja päätöksillä …, … ja …)[26].

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa, ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

53 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä päätöstä uudelleen komission ehdotuksen perusteella viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2013.

54 artikla

Siirtymäsäännökset

1 Tämä päätös ei estä jatkamasta tai muuttamasta, esimerkiksi peruuttamasta osittain tai kokonaan tukitoimea, jonka komissio on hyväksynyt päätöksen 2004/904/EY tai muun kyseiseen tukitoimeen 31 päivänä joulukuuta 2007 sovellettavan lainsäädännön perusteella.

2. Tehdessään tästä rahastosta annettavaa yhteisrahoitusta koskevia päätöksiä komissio ottaa huomioon päätöksen 2004/904/EY nojalla ennen tämän päätöksen voimaantuloa hyväksytyt toimenpiteet, joilla on taloudellisia vaikutuksia yhteisrahoituksen kattamana aikana.

3. Komissio vapauttaa automaattisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 ne varat, jotka on osoitettu sen 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2007 välisenä aikana hyväksymään tukeen ja joita koskevia, ohjelmien päättämiseen vaadittavia asiakirjoja ei ole lähetetty komissiolle loppukertomuksen jättämiselle

[26] Lisätään viittaukset päätöksiin, joilla perustetaan Euroopan palauttamisrahasto, Euroopan ulkorajarahasto ja Euroopan kotouttamisrahasto.

vahvistettuun määräaikaan mennessä. Aiheettomasti maksetut määrät on maksettava takaisin.

Määriä, jotka liittyvät toimiin tai ohjelmiin, joita on lykätty sellaisten oikeudellisten menettelyjen tai hallinnollisten muutoksenhakujen vuoksi, joilla on lykkäävä vaikutus, ei oteta huomioon automaattisesti vapautettavaa maksusitoumuksen määrää laskettaessa.

4. Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2009 arviointikertomuksen rahastosta kaudella 2005–2007 rahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista.

5. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 välikertomuksen rahastosta kaudella 2005–2007 rahoitettujen toimien tuloksista ja niihin liittyvistä laadullisista ja määrällisistä näkökohdista.

55 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös 2004/904/EY 1 päivästä tammikuuta 2008.

56 artikla

Soveltaminen

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008.

57 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä […] päivänä […]kuuta […].

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

PERUSTELUT

1. YHTEISVASTUUN KEHITTÄMINEN ULKORAJOJEN JA VIISUMIPOLITIIKAN ALALLA

1.1. Ongelman kuvaus ja analyysi

Ennakkoedellytyksenä tarkastusten poistamiselle Schengenin alueen sisärajoilta on varmistaa, että ulkorajavalvonnalla onnistutaan mahdollisimman tehokkaasti estämään laiton maahantulo. Sen jälkeen, kun henkilö on saapunut EU:hun jonkin maahantulopaikan kautta, hän voi siirtyä lähes rajoituksetta muihin jäsenvaltioihin siitä riippumatta, onko hänellä oleskeluoikeutta (muualla) EU:ssa. Tämän vuoksi kaikkien Schengeniin kuuluvien jäsenvaltioiden edun mukaista on, että muut jäsenvaltiot valvovat tehokkaasti vastuullaan olevia ulkorajoja, sillä laittomien maahanmuuttajien ei-toivottu tulva, johon tehoton valvonta voi johtaa, voi aiheuttaa haittaa myös näissä jäsenvaltioissa. Sen vuoksi on pakottavat perusteet hyväksyä asiaa koskevat yhteiset säännökset EY:n tasolla ja vahvistaa jonkinlaiset keinot, joilla voidaan varmistaa ulkorajavalvonnan vähimmäisvaatimukset, vaikka perimmäinen vastuu säilyykin asianomaisella jäsenvaltiolla. Tämä on otettu nimenomaisesti huomioon Schengenin yleissopimuksessa, jossa vahvistetaan yhteiset säännöt kolmansien maiden kansalaisten pääsylle EU:hun. Tämän seurauksena niiden jäsenvaltioiden, joiden ulkoraja on myös EU:n ulkoraja, on täytynyt mukauttaa rajatarkastukset ja -valvonta EU:n tasolla hyväksyttyjen vaatimusten ja menettelyjen mukaisiksi, ja niiden on tehtävä näin jatkossakin.

Verrattain harvoilla jäsenvaltioilla on niin pitkä tai geopoliittisesti merkittävä maa- ja/tai meriraja, että se vaatii tarkkaa ja seikkaperäistä valvontaa. Kyseiset jäsenvaltiot joutuvat kantamaan suurimman vastuun laittoman maahanmuuton valvonnasta ja sisäisen turvallisuuden varmistamisesta valvomalla Schengenin alueen ulkorajojen ylitystä. Tämän seurauksena niille myös lankeaa suhteettoman suuri osuus kustannuksista, joita ei aiheudu pelkästään laittoman maahanmuuton ehkäisemisestä vaan yhtälailla siitä, että maahantuloon oikeutettujen henkilöiden on päästävä maahan ilman aiheetonta viivästystä tai vaivaa.

1.2. Tulevat toimet

Ulkorajojen valvonnasta aiheutuvien kustannusten jakaminen jäsenvaltioiden ja EU:n kesken on yksi ulkorajojen valvontaa koskevan yhteisen politiikan viidestä osa-alueesta. Komissio on tehnyt asiasta ehdotuksen 7. toukokuuta 2002 antamassaan tiedonannossa ”Kohti Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen yhdennettyä valvontaa” (KOM(2002) 233 lopullinen), ja neuvosto on asian hyväksynyt asiakirjassa ”Suunnitelma Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen valvonnasta” (neuvoston 14. kesäkuuta 2002 hyväksymä asiakirja 10019/02).

Eurooppa-neuvosto on useaan otteeseen kehottanut perustamaan rahaston tukemaan jäsenvaltioita, jotka yhteisön edun mukaisesti kantavat ulkorajojen valvonnasta aiheutuvan pysyvän ja raskaan taloudellisen taakan. Tämä näkyy Eurooppa-neuvoston marraskuussa 2004 hyväksymässä Haagin ohjelmassa, jossa painotetaan ”jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun merkitystä ja oikeudenmukaista vastuunjakoa sen taloudelliset vaikutukset mukaan luettuina”.

1.3. Rahaston tavoitteet

Rahastolla on seuraavat neljä päätavoitetta:

- parantaa tarkastusten tehokkuutta ja lisätä täten ulkorajojen valvonnan ja suojelun vaikuttavuutta, jotta voitaisiin vähentää laitonta maahantuloa ja lisätä EU:n sisäisen vapaan liikkuvuuden alueen turvallisuutta;

- helpottaa ja nopeuttaa maahantuloon oikeutettujen matkustajien pääsyä EU:hun Schengenin säännöstön mukaisesti ja suojata samalla EU:ta laittomalta maahantulolta;

- saavuttaa tilanne, jossa jäsenvaltiot soveltavat EU:n lainsäädäntöä yhtäläisellä tavalla ja kansalliset rajavartijat suorittavat tehtävänsä tehokkaasti ja EU:n lainsäädännön mukaisesti;

- tehostaa viisumien myöntämistä ja muiden ennen rajamuodollisuuksia tehtävien tarkastusten suorittamista.

Lisäksi ehdotetaan, että rahastosta tuettaisiin yhteiseen viisumipolitiikkaan liittyviä toimia. Tehokasta viisumikäsittelyä voidaan pitää ulkorajavalvonnan valmistelevana vaiheena, minkä vuoksi se on olennainen osa ulkorajojen yhdennettyä valvontajärjestelmää EU:ssa, kuten Haagin ohjelmassa esitetään.

Näihin tavoitteisiin sisällytetään myös piirteitä kahdesta nykyisestä rahoitusvälineestä eli Schengen- ja Kaliningrad-järjestelyistä.

- Vuoden 2003 liittymisasiakirjan 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti Schengen-järjestelyn tarkoituksena on auttaa Latviaa, Liettuaa, Puolaa, Slovakiaa, Sloveniaa, Unkaria ja Viroa rahoittamaan toimia unionin uusilla ulkorajoilla Schengenin säännöstön täytäntöönpanemiseksi. Järjestely päättyy vuonna 2006.

- Liettuan liittymissopimukseen sisältyvän, henkilöiden kauttakulkua maitse Kaliningradin alueen ja Venäjän federaation muiden osien välillä koskevan pöytäkirjan N:o 5 mukaisesti komission päätöksessä C(2003) 5213 vahvistetaan erityistä Kaliningradin vuosien 2004–2006 kauttakulkuohjelmaa koskevat täytäntöönpanojärjestelyt.

Kaliningrad-järjestely korvataan rahastoa koskevilla erityissäännöksillä. Liettuan viranomaisten velvollisuutena on panna asianmukaisesti täytäntöön kauttakulkua helpottava yhteisön lainsäädäntö. Tämä on osa EU:n ulkorajojen valvonnasta Liettualle aiheutuvaa taakkaa, jonka Liettua on ottanut tehtäväkseen kaikkien jäsenvaltioiden puolesta, ja tämän vuoksi on parempi myöntää rahoitusta ulkorajoja koskevasta välineestä kuin erikseen.

1.4. Täydentävyys Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (’viraston’) kanssa

Rahastolla myötävaikutetaan edellä mainittujen neljän tavoitteen saavuttamiseen. Kun asianomaista lainsäädäntöä ja viraston toimintaa kehitetään jatkossa, pyritään täydentävyyteen.

Virasto antaa komissiolle ja jäsenvaltioille tarvittavan teknisen tuen sekä helpottaa nykyisten ja tulevien yhteisön toimenpiteiden soveltamista ulkorajoilla. Sen vuoksi rahastosta tuetaan

jäsenvaltioiden kansallisella tasolla toteuttamia toimia ainoastaan, jos toimilla myötävaikutetaan yhteisön tavoitteisiin. Siitä ei tueta toimia, jotka liittyvät ulkorajojen valvonnassa muiden jäsenvaltioiden kanssa harjoitettavaan yhteistyöhön.

Lisäksi rahastossa yhteisön edun mukaisiin toimiin (’yhteisön toimet’) osoitetuilla varoilla tuetaan pääasiassa viisumipolitiikkaa (rahaston tavoite nro 4), joka ei sisälly viraston toimintavaltuuksiin.

1.5. Toimien laajuus ja ulkorajojen määritelmä

Koska rahastolla edistetään yhteisvastuuta jäsenvaltioiden pannessa täytäntöön Schengenin säännöstön määräyksiä ulkorajoilla, jäsenvaltioille voidaan myöntää rahaston tukea ainoastaan, jos kyseiset määräykset sitovat niitä.

Liittymisasiakirjan 3 artiklan 1 kohdan mukaan Schengenin säännöstön määräykset sekä liittymisasiakirjan liitteessä I luetellut säädökset, jotka perustuvat tai muuten liittyvät Schengenin säännöstöön, sitovat uusia jäsenvaltioita ja niitä sovelletaan uusissa jäsenvaltioissa liittymispäivästä alkaen[27]. Myös määräykset ja säädökset, joihin ei viitata liitteessä, sitovat uusia jäsenvaltioita liittymispäivästä alkaen, mutta niitä sovelletaan uusissa jäsenvaltioissa vasta kun asiasta on tehty erityinen neuvoston päätös liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kyseessä on kaksivaiheinen täytäntöönpanomenettely, jonka mukaisesti tietyt Schengenin säännöstön määräykset ovat sitovia ja niitä sovelletaan liittymispäivästä alkaen, kun taas toiset määräykset, erityisesti sisärajoilla tehtävien tarkastusten poistamiseen liittyvät määräykset, ovat sitovia liittymispäivästä alkaen, mutta niitä sovelletaan uusissa jäsenvaltioissa vasta neuvoston tehtyä edellä tarkoitetun päätöksen. Ulkorajoja koskevat Schengenin säännöstön määräykset (Schengenin yleissopimuksen 3–8 artikla ja kyseisten artikloiden täytäntöönpanoa koskevat päätökset, erityisesti yhteinen käsikirja) luetellaan liitteessä, minkä vuoksi ne sitovat uusia jäsenvaltioita ja niitä sovelletaan näissä valtioissa heti liittymispäivästä alkaen[28].

Sen vuoksi uudet jäsenvaltiot voivat saada rahaston tukea heti rahastoa koskevien säännösten tultua voimaan 1. tammikuuta 2007, vaikka jonkin tai useamman asianomaisen uuden jäsenvaltion osalta ei olisikaan vielä tehty neuvoston päätöksiä Schengenin säännöstön määräysten soveltamisesta henkilötarkastusten poistamiseen sisärajoilta. Kyseisestä rahastosta pitäisi voida myöntää tukea kaikille uusille jäsenvaltioille, jotta ulkorajavalvonnan vahvistamisessa voitaisiin jatkaa mahdollisimman pitkälle Schengen-järjestelyn ja kauttakulkujärjestelyn viitoittamalla tiellä. Ottaen huomioon kyseisten neuvoston päätösten vaikutukset olisi jatkettava pyrkimyksiä saavuttaa valvonnan riittävä taso uusien jäsenvaltioiden ulkorajoilla. Euroopan unionin olisi jatkettava näiden valmistelutoimien tukemista yhteisön edun mukaisesti.

Näillä perusteluilla on seuraavanlaiset vaikutukset:

- Jotta vuosittain voidaan laskea ulkorajojen pituus jakoperusteen mukaisesti, on otettava huomioon kaikki ulkorajat, joita unionin jäsenvaltioilla on niiden kolmansien maiden

---

[27] EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33.

[28] Lukuun ottamatta 5 artiklan 1 kohdan d alakohtaa, joka koskee Schengenin tietojärjestelmässä tehtäviä hakuja.

kanssa, jotka eivät osallistu Schengenin säännöstön määräysten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen. Lisäksi on laskettava niiden jäsenvaltioiden väliaikaiset rajat, jotka jo täysimääräisesti soveltavat Schengenin säännöstöä. Tämä merkitsee, että väliaikaiset rajat lasketaan ainoastaan niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka suorittavat rajatarkastuksia myös muiden jäsenvaltioiden puolesta. Tämä vastaa nykytilannetta, mutta on korostettava, että menettely on tilapäinen, sillä tarkastukset poistetaan sisärajoilta kokonaan mahdollisimman pian. Kuten Haagin ohjelmassa todetaan: ”Eurooppa-neuvosto pyytää neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet tarkastusten poistamiseksi sisärajoilta mahdollisimman pian sen jälkeen, kun kaikki vaatimukset Schengenin säännöstön soveltamisen aloittamiseksi on täytetty ja Schengenin tietojärjestelmä (SIS II) on saatu toimintaan vuonna 2007.” Jotta korostettaisiin ’väliaikaisten’ rajojen siirtymävaiheen luonnetta ja voitaisiin korostaa sitä, että poliittisen painopisteen tulisi olla ’lopullisten’ rajojen tukemisessa, ehdotetaan, ettei väliaikaisille rajoille anneta samaa painoarvoa kuin lopullisille rajoille. Huomionarvoista on, että laskettaessa rahastosta myönnettävää vuotuista rahoitusosuutta maaulkorajojen pituus voi ylittää yhteisön tulevien lopullisten ulkorajojen pituuden, kun otetaan huomioon Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavien jäsenvaltioiden väliaikaiset rajat ennen edellä mainittujen neuvoston päätösten hyväksymistä.

- Määriteltäessä, millaiset toimet voivat saada rahaston tukea, tukikelpoisiksi katsotaan kaikki väliaikaisilla rajoilla toteutettavat toimet, paitsi jos ne on katsottava rakenteelliseksi investoinniksi, joka ei vastaa tavoitetta poistaa kyseisiltä rajoilta henkilötarkastukset. Tämän vuoksi investointiin ei voida myöntää tukea, jos se on tarkoitettu rajanylityspaikkojen perusrakenteen ja rakennusten tai ei-yhteentoimivien välineiden rakentamiseen, kunnostamiseen tai parantamiseen.

Jotta voitaisiin kehittää kansallisen tason yhteistyötä henkilötarkastuksista vastaavien sekä tavaroiden tarkastamisesta (tulliviranomaiset) tai muista politiikanaloista (poliisiyhteistyö, laittoman maahanmuuton torjunta) vastaavien viranomaisten välillä, rahastosta voidaan myöntää rahoitusta jäsenvaltioiden toimiin, jos niillä parannetaan rajavartijoiden valmiuksia harjoittaa tämänkaltaisia tehtäviään.

Lisäksi varmistetaan täydentävyys tulliviranomaisten toiminnan kanssa. On äärimmäisen tärkeää harjoittaa tiivistä yhteistyötä henkilötarkastuksista ja toisaalta tavaroiden tarkastuksesta vastaavien viranomaisten kanssa, jotta varmistetaan, ettei ulkorajoilla tehtäviin tarkastuksiin jää aukkoja.

2. ARVIOINTI

Tämän ehdotuksen liitteenä on komission suorittama ennakkoarviointi.

3. OIKEUSPERUSTA JA TOIMINTAVÄLINEEN VALINNAN PERUSTELUT

3.1. Oikeusperustan valinta

Tämän neuvoston päätöksen oikeusperustaksi ehdotetaan 62 artiklan 2 kohtaa, sillä päätökseen sisältyy ”jäsenvaltioiden ulkorajojen ylittämistä koskevia toimenpiteitä” ja erityisesti ”vaatimuksia ja menettelyjä, joita jäsenvaltioiden on noudatettava ulkorajoilla tapahtuvissa henkilötarkastuksissa” (62 artiklan 2 kohdan a alakohta) ja ”enintään kolmeksi

kuukaudeksi suunniteltua oleskelua varten myönnettäviä viisumeja koskevia sääntöjä, erityisesti (…) viisumia myönnettäessä jäsenvaltioissa noudatettavia menettelyjä ja edellytyksiä" (62 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohta).

Koska päätösehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen IV osastoon (viisumi-, turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka sekä muu henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen perustuva politiikka), se on esitettävä ja päätös tehtävä Amsterdamin sopimuksen liitettyjen, Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan asemaa koskevien pöytäkirjojen määräysten mukaisesti.

Schengenin säännöstön sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan (Schengenin säännöstöstä tehty pöytäkirja) 6 artiklan nojalla myös Norja ja Islanti osallistuvat Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon ja kehittämiseen. Eri pöytäkirjojen vaikutuksia tarkastellaan jäljempänä 6 kohdassa.

3.2. Yhteisvastuun soveltaminen varoja kohdennettaessa

Varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken jakoperusteella, jolla määritetään ulkorajojen yhdennetystä valvonnasta ja yhteisestä viisumipolitiikasta jäsenvaltioille aiheutuva suhteellinen taakka, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Kaliningradin kauttakulkujärjestelystä aiheutuvien kustannusten erityistä huomioon ottamista.

Kun halutaan osoittaa jäsenvaltioiden keskinäistä yhteisvastuuta tällä alalla, on otettava huomioon seuraavat seikat:

- Ulkorajoilla tehtävistä rajatarkastuksista ja -valvonnasta ja yhteisestä viisumipolitiikasta aiheutuu kullekin jäsenvaltiolle tietty vähimmäismäärä perustyötä, johon vaikuttavat tietyt pysyvät tekijät. Näitä tekijöitä ovat maaulkorajojen pituus, merirajojen pituus, virallisten rajanylityspaikkojen määrä (maa, ilma, meri) sekä konsulinvirastojen määrä.

- Jäsenvaltioiden viranomaisten tosiasiallisen päivittäisen työmäärän määrittävät vaihtelevammat tekijät, kuten muuttovirtoihin liittyvät seikat, esimerkiksi niiden henkilöiden määrä, jotka ylittävät ulkorajat (maa, ilma, meri), niiden kolmansien maiden kansalaisten määrä, joiden pääsy unionin alueelle evätään, säilöönotettujen henkilöiden määrä ja viisumihakemusten määrä (myönnetyt ja evätyt viisumit).

Sen vuoksi jakoperusteesta kaavaillaan kaksiosaista, eli se sisältäisi pysyvät tekijät ja vaihtelevat tekijät. Käytettävissä olevat varat jaettaisiin jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

- 40 prosenttia suhteessa pysyviin tekijöihin ja

- 60 prosenttia suhteessa vaihteleviin tekijöihin.

Komissio ehdottaa, että olisi säädettävä mahdollisuudesta painottaa pysyviä tekijöitä oikeusperustassa sekä kuulla asiassa Euroopan rajaturvallisuusvirastoa ennen päätösten tekemistä.

Laskelmat on uusittava vuosittain, sillä muuttovirtoihin ja viisumeihin liittyvät tiedot ovat merkityksellisiä tekijöitä, ja ne todennäköisesti vaihtelevat. Kun varat jaetaan tällaisin perustein, varmistetaan, että esimerkiksi muutokset tiettyjen rajanylityspaikkojen

muuttopaineessa ja laittomassa maahanmuutossa käytetyissä reiteissä otetaan asianmukaisesti huomioon, ja rahastosta myönnettävään tukeen voidaan tehdä oikaisuja.

Jakoperusteen mukaisiin laskelmiin ei sisällytetä Kaliningradin kauttakulkujärjestelyn vuoksi maksettavia varoja. Kyseiset varat lasketaan menetettyjen maksujen ja järjestelystä aiheutuvien lisäkustannusten perusteella.

3.3. Rahaston piiriin kuuluvat toimet

Rahaston yleistavoite on tehostaa tarkastuksia ja valvontaa EU:n ulkorajoilla jakamalla taloudellinen yhteisvastuu yhteisön ja jäsenvaltioiden välillä. Tämän vuoksi komissio ehdottaa, että rahastoa hallinnoidaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja hajautetusti niiden maiden kanssa, jotka osallistuvat Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen (ks. 6 kohta). Näin tuki voidaan kohdentaa kunkin jäsenvaltion ja osallistuvan maan yksilöllisen tilanteen ja tarpeiden mukaisesti.

Mahdollisimman tehokkaan varojen käytön varmistamiseksi ehdotukseen on sisällytetty yksityiskohtaiset säännökset toiminnallisista tavoitteista sekä toimista, joiden katsotaan edistävän tavoitteiden saavuttamista.

3.4. Ohjelmasuunnittelua, varainhoitoa ja valvontaa koskevat järjestelmät

Koska hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä halutaan järkeistää ja yhdenmukaistaa, tämän päätösehdotuksen säännökset on sovitettu yhteen niiden säännösten kanssa, joita ehdotetaan muita yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaan yleisohjelmaan kuuluvia kolmea ohjelmaa varten. Ohjelmat ovat monivuotisia, ja ohjelmakausia on kaksi: 2007–2010 ja 2011–2013. Monivuotiset ohjelmat toteutetaan vuotuisten ohjelmien avulla.

4. TOISSIJAISUUS- JA SUHTEELLISUUSPERIAATTEET

Toissijaisuusperiaate

Keskeinen periaate on, että jäsenvaltiot ovat vastuussa rajoillaan tehtävistä tarkastuksista ja rajavalvonnasta. ’Ulkorajojen yhdennetyn valvontajärjestelmän’ täytäntöönpanemiseksi rahastosta tuetaan nimenomaisesti tehtäviä, joita jäsenvaltiot suorittavat myös kaikkien muiden Schengenin yleissopimuksen piiriin kuuluvien jäsenvaltioiden puolesta. Tuettavat toimet on nimettävä selvästi, niiden on liityttävä yksittäisten jäsenvaltioiden todellisiin olosuhteisiin ja niiden on tuotettava lisäarvoa koko yhteisölle.

Suhteellisuusperiaate

Tämä päätöksen nojalla rahastosta voidaan myöntää tukea toimille, jotka edistävät nimettyjen erityisten tavoitteiden saavuttamista. Samalla päätös jättää jäsenvaltioille vapauden valita toimet ja niiden toteuttamistavat komission kanssa yhteistyössä sovittujen järjestelyjen puitteissa. Yhteisön varojen käytöstä on myös tarpeen antaa täsmälliset ja yhdenmukaiset säännöt neuvoston päätöksellä, sillä se on yhteisön ohjelmien täytäntöönpanoon soveltuva säädöstyyppi.

5. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Komission kaudelle 2007–2013 ehdottamat rahoitusnäkymien mukaiset rahaston kokonaismäärärahat ovat 2 152 miljoonaa euroa.

6. PERUSTAMISSOPIMUKSIIN LIITETTYJEN PÖYTÄKIRJOJEN VAIKUTUKSET

Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti

Schengenin säännöstön sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan 4 ja 5 artiklan nojalla Irlanti sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, joita Schengenin säännöstö ei sido, voivat milloin tahansa pyytää saada osallistua säännöstöön kokonaisuudessaan tai sen osiin.

Tämä päätösehdotus kehittää sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29. toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY[29] ja myöhemmin 22. joulukuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2004/926/EY[30] sekä Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28. helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY nojalla. Siksi Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät osallistu päätöksen tekemiseen, päätös ei sido niitä, eikä päätöstä sovelleta niihin.

Tanska

Amsterdamin sopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan nojalla Tanska ei osallistu neuvostossa sellaisten toimenpiteiden antamiseen, joita ehdotetaan EY:n perustamissopimuksen IV osaston nojalla, lukuun ottamatta toimenpiteitä, joilla määritetään ne kolmannet maat, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, tai yhtenäistä viisumin kaavaa koskevia toimenpiteitä (EY:n perustamissopimuksen ent. 100 c artikla).

Koska tämä päätösehdotus koskee Schengenin säännöstön kehittämistä, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti Tanska päättää kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on tehnyt Euroopan yhteisön perustamissopimuksen IV osaston määräysten nojalla päätöksen Schengenin säännöstöön perustuvasta ehdotuksesta tai aloitteesta, saattaako Tanska kyseisen päätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Islanti ja Norja

Schengenin säännöstöstä tehdyn pöytäkirjan 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti neuvosto, Norja ja Islanti ovat allekirjoittaneet 18. toukokuuta 1999 sopimuksen, jonka nojalla kyseiset maat osallistuvat Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen[31].

Sopimuksen 1 artiklan mukaan Norja ja Islanti osallistuvat Euroopan yhteisön ja Euroopan unionin toimintaan ja sen edelleen kehittämiseen sopimuksen liitteissä A (Schengenin

---

29 EYVL L 131, s. 43 (2000/365/EY), 1.6.2000.
30 EUVL L 395, s. 70 (2004/926/EY), 31.12.2004.
31 EYVL L 176, 10.7.1999, s. 35.

säännöstön määräykset) ja B (Euroopan yhteisön säädösten säännökset, joilla on korvattu Schengenin yleissopimuksen vastaavat määräykset tai jotka on hyväksytty kyseisen yleissopimuksen nojalla) tarkoitettujen määräysten piiriin kuuluvilla aloilla.

Sopimuksen 2 artiklan mukaan Islanti ja Norja soveltavat ja panevat täytäntöön Euroopan unionin hyväksymät säädökset ja toimenpiteet, jotka muuttavat perustamissopimukseen sisällytetyssä Schengenin säännöstössä (liitteet A ja B) mainittuja määräyksiä tai perustuvat niihin.

Tässä asiakirjassa esitetyt ehdotukset kehittävät Schengenin säännöstöä sopimuksen liitteessä A tarkoitetulla tavalla.

Sopimuksen 4 artiklan nojalla tätä päätöstä koskevista kysymyksistä on sen vuoksi keskusteltava sekakomiteassa, jotta voidaan varmistaa, että Islannin ja Norjan edustajilla on mahdollisuus ”selvittää [...] säädöksen suhteen kohtaamiaan ongelmia” ja ”kertoa käsityksensä niiden kannalta tärkeiden määräysten kehittämistä ja täytäntöönpanoa koskevista kysymyksistä”.

Sveitsi

Sveitsin osalta ehdotuksella kehitetään Schengenin säännöstön määräyksiä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisen Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen koskevan sopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan yhteisön puolesta sekä sopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 2004/860/EY[32] 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla alalla.

Sveitsin kanssa 26. lokakuuta 2004 allekirjoitetussa sopimuksessa määrätään tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, erityisesti Sveitsin osallistumisesta Schengenin säännöstön kehittämistä käsittelevän sekakomitean työskentelyyn.

[32] EUVL L 370, s. 78 (2004/860/EY), 17.12.2004.

2005/0047 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

ulkorajarahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan toisen kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen[33],

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[34],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[35],

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä[36],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vaikka kaikki jäsenvaltiot myötävaikuttavat siihen, että Euroopan unionin ulkorajoilla tehtävät henkilötarkastukset ja rajavalvonta ovat korkealla ja yhdenmukaisella tasolla ja yhteisten sääntöjen mukaisia, joillekin jäsenvaltioille lankeaa raskaampi taakka kuin toisille.

(2) Jäsenvaltioihin kohdistuu erilainen taakka sen mukaan, millainen tilanne jäsenvaltiossa vallitsee seuraavien seikkojen suhteen: ulkorajojen maantieteellinen sijainti, virallisten ja toiminnassa olevien rajanylityspaikkojen määrä, laillisen ja laittoman maahanmuuton aiheuttaman paineen taso, jäsenvaltion kohtaamat riskit ja uhkatekijät sekä viisumihakemusten käsittelystä ja viisumien myöntämisestä kansallisille viranomaisille aiheutuva työmäärä.

(3) Ulkorajojen valvonnasta aiheutuvien kustannusten jakaminen jäsenvaltioiden ja EU:n kesken on yksi ulkorajojen valvontaa koskevan yhteisen politiikan viidestä osa-alueesta. Komissio on tehnyt asiasta ehdotuksen 7 päivänä toukokuuta 2002 antamassaan tiedonannossa ”Kohti Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen

---

33 EUVL C ...
34 EUVL C ...
35 EUVL C ...
36 EUVL ...

yhdennettyä valvontaa”[37], ja neuvosto on asian hyväksynyt asiakirjassa ”Suunnitelma Euroopan unionin jäsenvaltioiden ulkorajojen valvonnasta”[38].

(4) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston (jäljempänä ’virasto’) perustamisesta 26 päivänä lokakuuta 2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2007/2004[39] on myötävaikuttanut merkittävästi ulkorajojen yhdennetyn valvontajärjestelmän operatiivisen ulottuvuuden asteittaiseen kehittämiseen. Jotta ulkorajoilla tehtäviin rajatarkastuksiin ja -valvontaan voitaisiin kuitenkin soveltaa tehokkaita ja yhteisiä normeja, tarvitaan yhteisön taloudellisen yhteisvastuun välinettä, sillä halutaan tukea niitä jäsenvaltioita, joiden osaksi lankeaa yhteisön edun mukainen pysyvä ja raskas taloudellinen taakka.

(5) Ulkorajarahaston (jäljempänä ’rahasto’) avulla olisi osoitettava yhteisvastuullisuutta myöntämällä rahoitustukea niille jäsenvaltioille, jotka soveltavat ulkorajoja koskevia Schengenin säännöstön määräyksiä.

(6) Tällaisen rahoitustuen muotoilussa olisi otettava huomioon, että tuen olisi muodostettava silta rahoitusosuuksille, joita Euroopan unioni on aiemmin maksanut niille jäsenvaltioille, jotka eivät vielä tämän päätöksen tullessa voimaan sovella kaikkia Schengenin säännöstön määräyksiä. Tarkoituksena ei ole kuitenkaan pelkästään jatkaa toimia, joita on aiemmin rahoitettu muista Euroopan unionin yleiseen talousarvioon kuuluvista rahoituslähteistä. Jäsenvaltioiden olisi saatava tukea rahastosta, jos ne valmistautuvat täyteen osallistumiseen, jonka olisi Haagin ohjelman hengessä tapahduttava mahdollisimman nopeasti.

(7) Lisäksi rahaston toiminnassa olisi otettava huomioon erityistilanteet, kuten kolmansien maiden kansalaisten kauttakulku maitse, kun kyseiset henkilöt joutuvat väistämättä kulkemaan yhden tai useamman jäsenvaltion alueen läpi matkustaakseen kahden omaan maahansa kuuluvan, maantieteellisesti erillään olevan osan välillä, sillä tämä ei ole ainoastaan kyseisen jäsenvaltion / kyseisten jäsenvaltioiden edun mukaista vaan kaikkien niiden jäsenvaltioiden edun mukaista, jotka ovat poistaneet tarkastukset sisärajoiltaan. Rahoitettavat toimet olisi tällöin määriteltävä seikkaperäisesti ja varat olisi kohdennettava arvioimalla näihin toimiin liittyviä todellisia tarpeita.

(8) Rahastosta olisi myös tuettava kansallisia toimenpiteitä ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä, kun kyseessä on viisumipolitiikka ja muut ennen rajamuodollisuuksia eli ennen ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia toteutettavat toimet. Kolmansissa maissa toimivien jäsenvaltioiden konsulinvirastojen järjestämien toimien tehokas hallinnointi on yhteisen viisumipolitiikan edun mukaista, sillä se on osa monikerroksista järjestelmää, jonka avulla pyritään helpottamaan laillista matkustamista ja torjumaan laitonta maahanmuuttoa Euroopan unioniin, ja olennainen osa ulkorajojen yhdennettyä valvontajärjestelmää.

(9) Olisi luotava objektiiviset perusteet, joiden mukaisesti varat jaetaan jäsenvaltioille. Näissä perusteissa olisi otettava huomioon pysyvät tekijät, jotka määrittävät, millaisessa alkutilanteessa jäsenvaltio on pyrkiessään täyttämään Schengenin säännöstön määräysten mukaiset velvollisuutensa, sekä vaihtelevammat tekijät, jotka

[37] KOM(2002) 233 lopullinen.
[38] Neuvoston asiakirja 10019/02, 14.6.2002.
[39] EUVL L 349, 25.11.2004, s. 1.

osoittavat kansallisten viranomaisten työmäärän. Tiettyjä pysyviä tekijöitä voitaisiin kuitenkin painottaa, jotta muun muassa voitaisiin ottaa huomioon ulkorajojen riskit ja uhkatekijät, konsulinvirastojen suhteellinen työmäärä tai matkusta

(10) Kun otetaan huomioon, että viraston tehtävänä on avustaa jäsenvaltioita ulkorajojen valvontaan liittyvien operatiivisten näkökohtien täytäntöönpanossa, ja koska tavoitteena on kehittää täydentävyyttä viraston tehtävien ja jäsenvaltioiden vastuulla olevien ulkorajoilla tehtävien rajatarkastusten ja -valvonnan välillä, komission olisi kuultava virastoa jäsenvaltioiden esittämistä monivuotisten ohjelmien luonnoksista ja komission laatimista strategisista suuntaviivoista.

(11) Lisäksi komissio voi pyytää virastoa osallistumaan komission seuraavista seikoista laatimaan arviointiin: rahaston vaikutukset ulkorajavalvontaa koskevan politiikan ja lainsäädännön kehittämiseen, rahaston ja viraston tehtävien yhteisvaikutus sekä niiden perusteiden tarkoituksenmukaisuus, jotka koskevat varojen jakamista jäsenvaltioiden kesken, kun otetaan huomioon Euroopan unionin tavoitteet kyseisellä alalla

(12) Tämä väline on osa yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan yleisohjelman muodostamaa johdonmukaista kehystä, jonka tavoitteena on, että jäsenvaltiot jakavat oikeudenmukaisesti vastuun unionin ulkorajojen yhdennetyn valvonnan ja yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan aiheuttamasta taloudellisesta rasituksesta. Mainitut toimet perustuvat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen IV osastoon.

(13) Jäsenvaltion ei tulisi osallistua tähän välineeseen samanaikaisesti kun se osallistuu tulevaan väliaikaiseen välineeseen, jonka tarkoituksena on auttaa tukea saavia jäsenvaltioita rahoittamaan toimia unionin uusilla ulkorajoilla Schengenin säännöstön soveltamiseksi ja ulkorajavalvonnan harjoittamiseksi.

(14) Rahastosta annettava tuki olisi tehokkaampaa, ja se voitaisiin kohdentaa paremmin, jos tukikelpoisten toimien yhteisrahoitus perustuisi strategiseen monivuotiseen ohjelmaan ja siihen liittyviin vuotuisiin työohjelmiin, jotka kukin jäsenvaltio laatii yhteistyössä komission kanssa.

(15) Kunkin jäsenvaltion olisi laadittava neuvoston hyväksymien strategisten suuntaviivojen perusteella oma monivuotinen ohjelma-asiakirjansa, jossa otetaan huomioon maan oma tilanne ja tarpeet sekä määritetään jäsenvaltion kehitysstrategia; kehitysstrategiasta neuvotellaan komission kanssa ja komissio tekee siitä päätöksen, jota käytetään viitekehyksenä vuotuisia ohjelmia laadittaessa.

(16) Rahastojen tavoitteet pyritään saavuttamaan monivuotisilla ohjelmilla, joilla varmistetaan riittävän rahoituksen saanti sekä yhteisön ja jäsenvaltioiden yhteisten toimien yhdenmukaisuus ja jatkuvuus.

(17) Monivuotisilla ohjelmilla olisi varmistettava rahastosta myönnettävän rahoituksen koordinointi muiden rahoitusvälineiden kanssa.

(18) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom)

N:o 1605/2002[40] 53 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainittujen täytäntöönpanomenetelmien mukaisesti olisi täsmennettävä komissiolle kuuluvat Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamistehtävät ja määriteltävä jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet. Näin komissio voi olla varma siitä, että jäsenvaltiot käyttävät rahaston varoja laillisesti, asianmukaisesti ja varainhoitoasetuksen 27 artiklassa mainittua moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

(19) Komission olisi vahvistettava käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen ohjeellinen jako objektiivista ja avointa menettelyä noudattaen.

(20) Teknisen avun osana rahastosta olisi tuettava arviointeja, rahaston hallinnointiin liittyvän hallintokapasiteetin parannuksia, tutkimuksia, pilottihankkeita ja erityisesti innovatiivisten lähestymistapojen ja käytänteiden edistämiseen tähtäävää kokemusten vaihtoa.

(21) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittävät toimenpiteet hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toimivuuden varmistamiseksi. Tätä varten on tarpeen vahvistaa kaikkia ohjelmia sitovat yleisperiaatteet ja tehtävät.

(22) Kussakin jäsenvaltiossa on nimettävä viranomainen, joka on vastuussa rahaston tukitoimien hallinnoinnista, ja määriteltävä kyseisen viranomaisen tehtävät. Lisäksi olisi säädettävä tarkastusviranomaisen nimeämisestä ja tehtävistä. On myös tarpeen säätää todentamisviranomaisen nimeämisestä, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset laatuvaatimukset menojen todentamiselle ennen niiden esittämistä komissiolle ja täsmentää menoilmoitusten perusteena olevien tietojen luonne ja laatu.

(23) Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaan vastuu tukitoimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta kuuluu ensisijassa jäsenvaltioille.

(24) Hallinnointi- ja valvontajärjestelmiin, menojen todentamiseen sekä sääntöjenvastaisuuksien ja yhteisön lainsäädännön rikkomisen ehkäisyyn, toteamiseen ja oikaisuun liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet olisi täsmennettävä monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien tehokkaan ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Hallinnoinnin ja valvonnan osalta on erityisesti tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan jäsenvaltiot huolehtivat siitä, että järjestelmät ovat olemassa ja toimivat tyydyttävästi.

(25) Jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä olisi lisättävä tällä alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta varainhoidon valvontaan liittyvää komission toimivaltaa. Lisäksi olisi laadittava perusteet, joiden nojalla komissio voi kansallisia järjestelmiä valvoessaan määrittää kansallisten tarkastusviranomaisten antamien takeiden luotettavuuden.

(26) Rahastosta tuettavien toimien teho ja vaikutus riippuvat myös toimien arvioinnista. Tämän vuoksi olisi täsmennettävä asiaan liittyvät jäsenvaltioiden ja komission vastuualueet sekä järjestelyt, joilla varmistetaan arvioinnin luotettavuus.

---

[40] EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

(27) Toimien arviointi olisi järjestettävä tekemällä väliarviointi ja arvioimalla toimien vaikutuksia, ja arviointimenettely olisi nivottava hankkeen seurantaan.

(28) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 33 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä[41].

(29) Koska tämän päätöksen tavoitteita – ulkorajojen yhdennetyn valvontajärjestelmän käyttöönottoa ja kolmansissa maissa toimivien konsulinvirastojen järjestämien toimien hallinnointia – ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toimen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määritetyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Samassa artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä tämän tavoitteen saavuttamiseksi on tarpeen.

(30) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY[42] mukaisesti.

(31) Islannin ja Norjan osalta tällä päätöksellä kehitetään Schengenin säännöstön määräyksiä tietyistä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY[43] 1 artiklan A ja B kohdassa tarkoitetulla alalla.

(32) Sveitsin osalta tällä päätöksellä kehitetään Schengenin säännöstön määräyksiä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumista Schengenin säännöstön täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tarkoitetulla tavalla. Kyseiset määräykset kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan A kohdan, sellaisena kuin se on luettuna yhdessä mainitun sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sopimuksen tiettyjen määräysten väliaikaisesta soveltamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 2004/860/EY[44] 4 artiklan 1 kohdan kanssa, soveltamisalaan.

(33) Yhteisön ja edellä mainittujen osallistuvien valtioiden välillä olisi tehtävä sopimus, jotta voitaisiin määritellä lisäsäännöt, joita tarvitaan tämän välineen täytäntöönpanemiseksi.

(34) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska kuitenkin tämän päätöksen tarkoituksena on kehittää

---

[41] EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1.
[42] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
[43] EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.
[44] EUVL L 370, 17.12.2004. s.78.

Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten nojalla, Tanskan olisi päätettävä edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on tehnyt tämän päätöksen, saattaako se sen osaksi kansallista lainsäädäntöään.

(35) Tämä päätös kehittää sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY[45] ja myöhemmin 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyn neuvoston päätöksen 2004/926/EY mukaisesti. Yhdistynyt kuningaskunta ei tämän vuoksi osallistu päätöksen tekemiseen, päätös ei sido sitä, eikä päätöstä sovelleta siihen.

(36) Tämä päätös kehittää sellaisia Schengenin säännöstön määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännöstön määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY mukaisesti[46]. Irlanti ei tämän vuoksi osallistu tämän päätöksen tekemiseen, päätös ei sido sitä eikä päätöstä sovelleta siihen,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU
KOHDE, TAVOITTEET JA TOIMET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä päätöksellä perustetaan 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013 kestävälle kaudelle ulkorajarahasto (jäljempänä ’rahasto’) osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen vahvistamiseksi.

Tässä päätöksessä määritellään rahaston tavoitteet, täytäntöönpano, käytettävissä olevat varat ja niiden jakamisperusteet.

Lisäksi päätöksessä säädetään rahaston hallinnointia, varainhoitoa, seurantaa ja valvontaa koskevista säännöistä komission ja jäsenvaltioiden keskinäisen vastuunjaon pohjalta.

2 artikla

Määritelmät

Tämän päätöksen soveltamiseksi:

[45] EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.
[46] EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

(a) ’ulkorajoilla’ tarkoitetaan jäsenvaltioiden ulkorajoja riippumatta siitä, ovatko ne väliaikaisia vai eivät;

(b) ’väliaikaisilla rajoilla’ tarkoitetaan

– yhteistä rajaa Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavan jäsenvaltion ja sellaisen jäsenvaltion välillä, jonka on määrä soveltaa Schengenin säännöstöä täysimääräisesti liittymisasiakirjan mukaisesti, mutta jonka osalta neuvoston päätös, jossa se valtuutetaan soveltamaan säännöstöä täysimääräisesti, ei ole vielä tullut voimaan,

– yhteistä rajaa kahden sellaisen jäsenvaltion välillä, joiden on määrä soveltaa Schengenin säännöstöä täysimääräisesti liittymisasiakirjan mukaisesti, mutta joiden osalta neuvoston päätös, jossa ne valtuutetaan soveltamaan säännöstöä täysimääräisesti, ei ole vielä tullut voimaan;

(c) ’virastolla’ tarkoitetaan neuvoston asetuksella (EY) N:o 2007/2004 perustettua Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivaa virastoa;

(d) ’ulkorajojen yhdennetyllä valvontajärjestelmällä’ tarkoitetaan johdonmukaisen lähestymistavan kehittämistä ja täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten toimesta näiden viranomaisten käytettävissä olevien henkilöresurssien, laitteiston ja teknologian jakamista varten, jotta Euroopan unionin sääntöjä sovellettaisiin yhdenmukaisesti ja järjestelmällisesti sekä tarkastus- ja valvontatehtävien avulla varmistettaisiin ulkorajojen turvallisuuden korkea taso. Lähestymistavan on noudatettava Euroopan unionin sääntöjä ja perustuttava tiedustelutietojen järjestelmälliseen keräämiseen kentällä vallitsevasta tilanteesta jäsenvaltion ulkorajaa ennen, itse rajalla ja sen takana, ja siinä on otettava huomioon viraston laatima yhteinen riskianalyysi.

3 artikla

Yleiset tavoitteet

1. Rahasto edistää seuraavien tavoitteiden saavuttamista:

(a) ulkorajojen yhdennetyn valvontajärjestelmän soveltaminen jäsenvaltioissa ulkorajoilla tehtävien rajatarkastusten ja -valvonnan yhteydessä;

(b) jäsenvaltioiden harjoittama matkustajavirtojen tehokas hallinta ulkorajoilla sen varmistamiseksi, että yhtäältä suojelun korkea taso ulkorajoilla takaa sisäisen turvallisuuden ja että toisaalta vilpittömässä mielessä liikkuvat matkustajat, jotka täyttävät Schengenin säännösten mukaiset vaatimukset, voivat vaivattomasti ylittää ulkorajat;

(c) tilanne, jossa jäsenvaltiot soveltavat Euroopan unionin lainsäädäntöä yhtäläisellä tavalla ja kansalliset rajavartijat suorittavat tehtävänsä ulkorajoilla tehokkaasti Euroopan unionin lainsäädännön mukaisesti;

(d) kolmansissa maissa toimivien jäsenvaltioiden konsulinvirastojen järjestämien toimien hallinnon ja jäsenvaltioiden asian osalta harjoittaman yhteistyön parantaminen.

2. Rahasto tukee jäsenvaltioiden tai komission aloitteesta toteutettavaa teknistä apua.

4 artikla

Erityiset tavoitteet

1. Edellä 3 artiklan 1 kohdan a kohdassa määritellyn tavoitteen osalta rahastosta tuetaan seuraavia erityisiä tavoitteita:

(a) toteutetaan viraston määrittelemät suositukset, operatiiviset standardit ja parhaat käytänteet;

(b) kehitetään ja sovelletaan virallisten rajanylityspaikkojen välisten osuuksien valvontajärjestelmien parantamiseen tähtääviä toimenpiteitä;

(c) otetaan käyttöön sellaisia toimenpiteitä tai kehitetään sellaisia tehokkaita järjestelmiä, joiden avulla pystytään järjestelmällisesti keräämään tiedustelutietoja kentällä kehittyvistä tilanteista ennen ulkorajaa, itse rajalla ja sen takana;

(d) varmistetaan, että kaikenlaiset ulkorajat (maa, ilma, meri) ylittävien henkilöiden määrä rekisteröidään riittävällä tavalla;

(e) otetaan käyttöön luotettava ja korkealaatuinen järjestelmä, jonka avulla kerätään erilaisilta ulkorajoilta matkustajaluokkia sekä rajatarkastusten ja valvontatoimenpiteiden määrää ja luonnetta koskevia tilastollisia ja hallinnollisia tietoja käyttäen apuna tietojen rekisteröintiä ja muita tietolähteitä, tai parannetaan tällaista järjestelmää;

(f) huolehditaan siitä, että kaikkien rajanylityspaikoilla toimivien kansallisten viranomaisten toimintaa koordinoidaan tehokkaasti, rakentavasti, strategisesti ja operatiivisesti;

(g) kehitetään kansallisten rajavartijoiden valvonta- ja tarkastustehtäviin liittyviä valmiuksia ja pätevyyttä;

(h) kehitetään kansallisella tasolla tapahtuvaa tietojenvaihtoa ulkorajojen valvonnasta vastaavien viranomaisten ja muiden merkityksellisten toimivaltaisten viranomaisten välillä;

(i) edistetään kaikkiin ulkorajoilla toteutettaviin toimiin liittyviä laadunhallintanormeja.

2. Edellä 3 artiklan 1 kohdan b kohdassa määritellyn tavoitteen osalta rahastosta tuetaan seuraavia erityisiä tavoitteita:

(a) väliaikaisia rajoja lukuun ottamatta rajanylityspaikoilla ryhdytään tekemään unioniin tulevien ja sieltä poistuvien henkilöiden järjestelmällisiä tarkastuksia, ja erityisesti hyödynnetään uusia työmenetelmiä, logistisia toimenpiteitä ja huipputeknologiaa;

(b) edistetään teknologian käyttöä sekä teknologian tehokkaasta hyödyntämisestä vastaavan henkilöstön erityiskoulutusta;

(c) edistetään tietojenvaihtoa väärennetyistä matkustusasiakirjoista ja tällaisia asiakirjoja koskevan koulutuksen parantamista sekä kehitetään yhteisiä työvälineitä ja käytänteitä tällaisten asiakirjojen havaitsemiseksi;

(d) edistetään tehokasta ja reaaliaikaista tiedonhakua rajanylityspaikoissa laajojen tietotekniikkajärjestelmien, kuten Schengenin tietojärjestelmän ja viisumitietojärjestelmän, avulla sekä tehokasta reaaliaikaista tietojenvaihtoa kaikkien ulkorajoilla olevien rajanylityspaikkojen välillä;

(e) varmistetaan, että viraston laatiman riskianalyysin tuloksia sovelletaan operatiivisella ja teknisellä tasolla nopeasti ja järkevästi.

3. Edellä 3 artiklan 1 kohdan c kohdassa määritellyn tavoitteen osalta rahastosta tuetaan seuraavia erityisiä tavoitteita:

(a) yhdenmukaistetaan vähitellen rajavartijoiden koulutusta ja pätevyysvaatimuksia kaikissa jäsenvaltioissa, erityisesti ottamalla käyttöön viraston kehittämä yhteinen koulutusohjelma ja täydentämällä johdonmukaisesti viraston toimintaa tällä alalla;

(b) tuetaan ja lisätään jäsenvaltioiden välistä rajavartijoiden vaihtoa ja tilapäistä siirtoa suuntaviivojen ja viraston alalla toteuttamien toimien mukaisesti;

(c) edistetään samankaltaisen tai vastaavan huipputeknologian käyttöä ulkorajoilla aina kun tämä on välttämätöntä sääntöjen oikeaoppisen, tehokkaan tai yhdenmukaisen noudattamisen kannalta;

(d) edistetään kansallisten viranomaisten valmiuksia soveltaa samoja menettelyjä ja tehdä yhdenmukaisia, nopeita ja laadukkaita päätöksiä viisumiasioissa ja maahantulo-oikeuden osalta;

(e) kehitetään ja parannetaan lentoasemien ja merisatamien säilöönottotiloja ja niiden olosuhteita;

(f) kohennetaan rajanylityspaikkojen tilojen turvallisuutta rajavartijoiden turvallisuuden varmistamiseksi sekä laitteiden, valvontajärjestelmien ja kulkuneuvojen suojelemiseksi.

4. Edellä 3 artiklan 1 kohdan d kohdassa määritellyn tavoitteen osalta rahastosta tuetaan seuraavia erityisiä tavoitteita:

(a) vahvistetaan maahanmuuton yhteyshenkilöiden verkoston toimintavalmiuksia ja edistetään tehokkaampaa yhteistyötä jäsenvaltioiden yksiköiden välisen verkoston välityksellä;

(b) otetaan käyttöön toimenpiteitä sellaisten lentojen osalta, joiden mukana jäsenvaltioiden ulkorajoille todennäköisesti tulee laittomia maahantulijoita;

(c) edistetään lähtömaissa lentoasemilla toimivien liikenteenharjoittajien kanssa tehtävää tehokasta yhteistyötä (muun muassa liikenteenharjoittajien palveluksessa olevan henkilöstön yhdenmukainen koulutus matkustusasiakirjojen käsittelyssä);

(d) edistetään jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä tavoitteena kehittää konsulinvirastojen valmiuksia tutkia viisumihakemuksia;

(e) edistetään kolmansissa maissa toimivien jäsenvaltioiden konsulinvirastojen yhteisiä tutkintakäytänteitä ja yhdenmukaisia hallinnollisia menettelyjä ja viisumipäätöksiä;

(f) edistetään eri jäsenvaltioiden konsulin- ja muiden virastojen välistä järjestelmällistä ja säännöllistä yhteistyötä, mukaan luettuna viisumien myöntämiseen tarkoitettujen resurssien ja välineiden yhteiskäyttö, tietojenvaihto, viisumihakemuksia koskevat kyselyt ja tutkinnat sekä yhteisen viisumikeskusten kehittäminen;

(g) edistetään kansallisia aloitteita, joiden tavoitteena ovat eri jäsenvaltioiden konsulinvirastojen yhteiset tutkintakäytänteet ja yhdenmukaiset hallinnolliset menettelyt ja viisumipäätökset;

(h) kehitetään yhteisiä konsulinvirastoja alan yleisen kehityksen mukaisesti.

5 artikla

Tukikelpoiset toimet jäsenvaltioissa

1. Rahastosta voidaan myöntää tukea 4 artiklan 1–4 kohdassa määriteltyihin tavoitteisiin liittyviin jäsenvaltioiden toimiin ja erityisesti seuraaviin toimiin:

(a) rajanylityspaikkojen perusrakenne ja rakennukset, kuten raja-asemat, helikoptereiden laskeutumispaikat sekä autojen odotuskaistat ja tarkastuskopit rajanylityspaikoilla;

(b) rajanylityspaikkojen välisillä osuuksilla harjoitettavan valvonnan vaatima perusrakenne ja rakennukset;

(c) toimintavälineet, kuten laboratoriovälineet, asiakirjojen tutkintavälineet ja väärennösten havaitsemisvälineet, siirrettävät tai kiinteät päätteet tietojen hakemiseksi Schengenin tietojärjestelmästä ja kansallisista järjestelmistä, päätteet satelliittisignaalien ja muiden signaalien vastaanottamiseen;

(d) ulkorajojen valvontaan tarkoitetut kulkuneuvot, esimerkiksi ajoneuvot, alukset, helikopterit ja kevyet ilma-alukset, erityisesti jos ne on varustettu rajavalvontaan ja kuorma-autoissa olevien henkilöiden havaitsemiseen tarkoitetuilla elektronisilla laitteilla;

(e) tietojen reaaliaikaiseen vaihtoon asianomaisten viranomaisten välillä tarkoitetut välineet;

(f) tieto- ja viestintätekniikkajärjestelmät;

(g) ohjelmat henkilöstön lähettämiseksi toisiin jäsenvaltioihin ja henkilövaihtoon (esimerkiksi rajavartijat, maahanmuuttoviranomaiset ja konsulivirkamiehet);

(h) asianomaisten viranomaisten henkilöstön koulutus;

(i) investoinnit huipputeknologian kehittämiseen, testaamiseen ja asennukseen;

(j) tutkimukset ja pilottihankkeet, joilla toteutetaan viraston määrittelemät suositukset, operatiiviset standardit ja parhaat käytänteet;

(k) tutkimukset ja pilottihankkeet, joiden tarkoituksena on edistää innovaatiota, helpottaa kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtoa ja parantaa kolmansissa maissa toimivien jäsenvaltioiden konsulinvirastojen järjestämien toimien hallinnon laatua.

2. Rahastosta ei tueta väliaikaisia rajoja koskevia toimia, jos tällaiset toimet katsotaan rakenteelliseksi investoinniksi, joka ei vastaa tavoitetta poistaa henkilötarkastukset rajoilta, erityisesti 1 kohdan a ja b alakohdassa mainituilta osin.

6 artikla

Kaliningradin kauttakulkujärjestely

1. Rahastosta myönnetään tukea menetettyjen kauttakulkuviisumimaksujen korvaamiseen ja ylimääräisiin kustannuksiin, joita aiheutuu neuvoston asetusten (EY) N:o 693/2003[47] ja (EY) N:o 694/2003[48] mukaisten FTD- ja FRTD-järjestelmien täytäntöönpanosta.

[47] EUVL L 99, 17.4.2003, s. 8.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa lisäkustannuksilla tarkoitetaan kustannuksia, joita aiheutuu suoraan erityisen kauttakulkujärjestelyn täytäntöönpanoon liittyvistä erityisvaatimuksista ja kauttakulku- tai muiden viisumien myöntämisestä.

Seuraavanlaiset lisäkustannukset ovat tukikelpoisia:

(a) investoinnit perusrakenteisiin;

(b) rajavartijoiden ja rautateiden henkilöstön koulutus;

(c) toiminnan lisäkustannukset, myös erityisen kauttakulkujärjestelyn toiminnasta vastaavan henkilöstön palkkakustannukset.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut menetetyt maksut lasketaan yhteisen konsuliohjeiston liitteessä 12 kauttakulkuviisumimaksuille vahvistetun tason mukaisesti.

7 artikla

Yhteisön edun mukaiset toimet

1. Komission aloitteesta enintään 2 prosenttia rahaston varoista voidaan käyttää valtioidenvälisten toimien tai koko yhteisön edun mukaisten toimien (’yhteisön toimet’) rahoittamiseen, kun ne koskevat yleistavoitetta, jonka mukaisesti myötävaikutetaan kolmansissa maissa toimivien jäsenvaltioiden konsulinvirastojen toiminnan ja jäsenvaltioiden asian osalta harjoittaman yhteistyön parantamiseen, sekä tavoitetta, jonka mukaisesti edistetään tullivalvonnan ja eläinlääkintään tai kasvinsuojeluun liittyvien tarkastusten asteittaista sisällyttämistä ulkorajojen yhdennettyyn valvontatoimintaan alan yleisen kehityksen mukaisesti.

2. Rahoitusta voidaan myöntää yhteisön toimille, jotka

(a) edistävät yhteisön tason yhteistyötä, joka liittyy yhteisön lainsäädännön ja hyvien käytänteiden täytäntöönpanoon;

(b) tukevat valtioidenvälisten yhteistyöverkostojen perustamista sekä pilottihankkeita, kun ne perustuvat valtioidenvälisiin kumppanuuksiin, jotka on käynnistetty vähintään kahdessa jäsenvaltiossa sijaitsevien konsulinvirastojen välillä innovaation edistämiseksi sekä kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtamisen helpottamiseksi;

(c) tukevat tutkimuksia sekä tiedon levitystä ja vaihtoa, myös kun ne koskevat huipputeknologian käyttöä, parhaita käytänteitä ja mitä tahansa muita näkökohtia, jotka liittyvät mainittuun yleistavoitteeseen eli edistävät kolmansissa maissa toimivien jäsenvaltioiden konsulinvirastojen toiminnan ja jäsenvaltioiden asian osalta harjoittaman yhteistyön parantamista;

---

[48] EUVL L 99, 17.4.2003, s. 15.

(d) tukevat hankkeita ja tutkimuksia, joissa kartoitetaan yhteisön tason yhteistyön ja yhteisön lainsäädännön mahdollisia uusia muotoja kyseisellä alalla;

(e) tukevat tilastollisten välineiden ja menetelmien ja yhteisten indikaattoreiden kehittämistä.

3. Vuotuinen työohjelma, jossa määritellään yhteisön toimien ensisijaiset tavoitteet, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa mainittua menettelyä noudattaen.

II LUKU
TUEN PERIAATTEET

8 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Rahastosta myönnettävä tuki täydentää kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimia sisällyttämällä niihin yhteisön ensisijaiset tavoitteet.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston ja jäsenvaltioiden tukitoimet ovat johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja ensisijaisten tavoitteiden kanssa. Johdonmukaisuus on osoitettava erityisesti 20 artiklassa mainitussa monivuotisessa ohjelmassa.

3. Rahastosta rahoitettavien toimien on oltava perustamissopimuksen määräysten ja niiden perusteella annettujen säädösten mukaisia.

9 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Rahaston tavoitteet on pantava täytäntöön kahden monivuotisen ohjelmakauden puitteissa (2007–2010 ja 2011–2013). Monivuotinen ohjelmointijärjestelmä käsittää ensisijaisten tavoitteiden lisäksi hallinnointi-, päätöksenteko-, tarkastus- ja todentamismenettelyt.

2. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuotuisten ohjelmien avulla.

10 artikla

Tukitoimien toissijaisuus ja suhteellisuus

1. Jäsenvaltiot vastaavat 20 ja 22 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien täytäntöönpanosta sopivalla alueellisella tasolla kunkin jäsenvaltion institutionaalisen järjestelmän mukaisesti. Tehtävä on suoritettava tämän päätöksen mukaisesti.

2. Keinot, joita komissio ja jäsenvaltiot käyttävät tarkastuksessa, eriytetään sen mukaan, kuinka suuri yhteisön rahoitusosuus on. Eriyttäminen koskee myös arviointia sekä monivuotisista ja vuotuisista ohjelmista laadittavia kertomuksia.

11 artikla

Toteuttamistavat

1. Rahastolle osoitettavan yhteisön talousarvion täytäntöönpanoa hallinnoidaan neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002[49] 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti lukuun ottamatta tämän päätöksen 7 artiklassa mainittuja yhteisön toimia ja 17 artiklassa mainittua teknistä apua.

   Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat moitteettoman varainhoidon periaatteen noudattamisen.

2. Komissio täyttää sille asetetun velvoitteen toteuttaa Euroopan yhteisöjen yleistä talousarviota

   (a) varmistamalla 32 artiklassa kuvattuja menettelyjä noudattaen, että jäsenvaltioissa on hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ja että ne toimivat moitteettomasti;

   (b) lykkäämällä tai keskeyttämällä kaikki maksut tai osan maksuista 41 ja 42 artiklan mukaisesti, jos kansalliset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat puutteelliset, ja soveltamalla kaikkia tarpeellisia rahoitusoikaisuja 45 ja 46 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti.

3. Schengenin säännöstön määräysten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen osallistuvat maat osallistuvat rahastoon tämän päätöksen säännösten mukaisesti.

4. Tarvittavin järjestelyin täsmennetään tällaiseen osallistumiseen liittyvät täydentävät säännöt, myös säännökset, joilla varmistetaan yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen ja tilintarkastustuomioistuimen toimivalta tehdä tarkastuksia.

12 artikla

Täydentävyys

1. Rahaston rahoitusosuudet eivät saa korvata jäsenvaltion julkisia tai niihin rinnastettavia menoja.

2. Komissio varmistaa yhteistyössä kunkin jäsenvaltion kanssa täydentävyyden ohjelmakauden puolivälissä 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä ja jälkikäteen 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä.

---

[49] EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

13 artikla

Kumppanuus

1. Kunkin jäsenvaltion on hoidettava seuraavien nimeämiensä viranomaisten ja elinten väliset kumppanuusjärjestelyt voimassa olevien kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti:

   (a) toimivaltaiset alue- ja paikallisviranomaiset, kaupunkien viranomaiset sekä muut julkisviranomaiset;

   (b) muut asianmukaiset tahot, jotka edustavat kansalaisyhteiskuntaa ja valtiosta riippumattomia järjestöjä, kuten työmarkkinaosapuolet.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki asianmukaiset tahot osallistuvat tehokkaasti toimintaan kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

3. Kumppanuutta harjoitetaan kunkin osapuolen institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoitusta koskevien toimivaltuuksien mukaisesti.

4. Kumppanuus kattaa monivuotisten ohjelmien valmistelun, täytäntöönpanon, valvonnan ja arvioinnin.

III LUKU
RAHOITUSKEHYS

14 artikla

Kokonaismäärärahat

1. Ohjeellinen määräraha rahaston toteuttamiselle 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013 on 2 152 miljoonaa euroa.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää rahaston vuotuiset määrärahat rahoitusnäkymien puitteissa.

3. Komissio jakaa määrärahat vuosittain ohjeellisesti jäsenvaltioiden kesken 15 artiklassa määritettyjen perusteiden nojalla.

15 artikla

Varojen jakaminen vuosittain tukikelpoisiin toimiin jäsenvaltioissa

1. Vuosittain käytettävissä olevat varat jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

   (a) 40 prosenttia suhteessa objektiivisiin tekijöihin, jotka määrittävät jäsenvaltioiden edellisvuotisen alkutilanteen rajavalvonnan ja konsulinvirastojen viisumipolitiikan hoidon suhteen; ja

(b) 60 prosenttia suhteessa toimien kohderyhmiin kuuluvien henkilöiden ja Euroopan unionin lainsäädäntöä soveltavien jäsenvaltioiden tekemien päätösten kokonaismäärään, kun kyseiset toimet ja päätökset liittyvät edellisvuotiseen rajavalvontaan sekä viisumipolitiikan hoitoon konsulinvirastoissa.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa osatekijässä otetaan huomioon seuraavat tekijät: maaulkorajojen pituus, meriulkorajojen pituus, virallisten rajanylityspaikkojen määrä ja konsulinvirastojen määrä.

3. Näitä tekijöitä painotetaan muun muassa seuraavien seikkojen perusteella:

– ulkorajojen luonne ja siihen liittyvä valvonnan vaikeusaste,

– matkustajavirtojen määrä virallisissa rajanylityspaikoissa, sillä tämä vaikuttaa valmiuksiin varmistaa matkustajavirtojen tehokas hallinnointi,

– konsulinvirastoille tehtyjen viisumihakemusten määrä,

– ulkorajoilla esiintyvien riskien ja uhkatekijöiden taso, kun huomioon otetaan viraston yhteisen yhdennetyn riskianalyysimallin perusteella tekemä riskianalyysi,

– erityistilanne tietyillä alueilla, joilla laittoman maahanmuuton riski on korkea.

4. Laskettaessa 2 kohdassa tarkoitettujen maaulkorajojen pituutta väliaikaiset rajat otetaan huomioon ainoastaan, jos kyseessä on Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltava jäsenvaltio. Näihin väliaikaisiin rajoihin sovelletaan kuitenkin 65 prosentin painotusta muihin maaulkorajoihin verrattuna.

5. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa osatekijässä otetaan huomioon seuraavat tekijät: rajan virallisessa rajanylityspaikassa ylittävien henkilöiden määrä, niiden kolmansien maiden kansalaisten määrä, joiden pääsy unionin alueelle evätään ulkorajalla, säilöönotettujen henkilöiden määrä ja viisumihakemusten määrä.

6. Vertailulukuina matkustajavirroille ja niiden kolmansien maiden kansalaisten määrälle, joiden maahanpääsyn jäsenvaltiot epäävät, käytetään viimeisimpiä Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston yhteisön lainsäädännön mukaisesti vahvistamia lukuja.

7 Jos 6 kohdassa tarkoitettuja lukuja ei ole saatavilla, jäsenvaltioiden on toimitettava tarvittavat luvut.

8. Pysyvien tekijöiden painotuksesta päätetään 52 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun varojen jakoon ei sisällytetä 6 artiklan mukaisia varoja. Kyseiset varat ovat enintään 15 miljoonaa euroa ja enintään 75 prosenttia 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kokonaiskustannuksista.

16 artikla

Rahoituksen rakenne

1. Rahastosta myönnetään rahoitusta avustuksina

2. Rahastosta tuettavien toimien on saatava rahoitusta myös julkisista tai yksityisistä varoista, niiden on oltava voittoa tavoittelemattomia eikä niille voida myöntää samanaikaisesti rahoitusta muista Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon kuuluvista rahoituslähteistä.

3. Rahaston määrärahat täydentävät jäsenvaltioiden tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin myöntämiä julkisia tai muita vastaavia varoja.

4. Yhteisön tuki 4 artiklassa mainittuihin jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin voi olla enintään 50 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.

   Yhteisön rahoitusosuus voidaan nostaa 60 prosenttiin, jos hankkeet koskevat 19 artiklassa mainituissa komission monivuotisissa suuntaviivoissa määriteltyjä ensisijaisia tavoitteita.

   Tämä osuus korotetaan 75 prosenttiin koheesiorahastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa.

5. Rahastosta myönnetään toimille yhteisön tukea pääsääntöisesti enintään kolmeksi vuodeksi, edellyttäen että määräajoin suoritettava tarkastelu osoittaa toimen toteuttamisen etenevän sovitulla tavalla.

17 artikla

Tekninen apu komission aloitteesta

1. Rahastosta voidaan komission aloitteesta ja/tai komission puolesta rahoittaa valmistelu-, seuranta- ja hallinnointitoimia, teknisen avun toimia ja arviointi- ja tarkastustoimia, jotka ovat tarpeen tämän päätöksen panemiseksi täytäntöön. Kyseisiin toimiin voidaan käyttää enintään 0,20 prosenttia rahaston vuotuisista määrärahoista.

2. Näihin toimiin sisältyvät seuraavat:

   (a) tutkimukset, arvioinnit, asiantuntijakertomukset ja tilastot, myös sellaiset, jotka koskevat rahaston toimintaa yleisesti;

   (b) kumppaneille, rahaston tuen saajille ja suurelle yleisölle kohdistetut toimenpiteet, erityisesti tiedotustoimet;

   (c) hallinnoinnissa, seurannassa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien atk-järjestelmien käyttöönotto, käyttö ja keskinäiset yhteydet;

   (d) arviointimenetelmien parantaminen ja tietojenvaihto alan käytänteistä.

18 artikla

Tekninen apu jäsenvaltioiden aloitteesta

1. Jäsenvaltion aloitteesta rahastosta voidaan myöntää kutakin vuosiohjelmaa varten rahoitusta valmistelu-, hallinnointi-, seuranta-, arviointi-, tiedotus- ja valvontatoimiin sekä toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan rahaston hallinnollista täytäntöönpanokapasiteettia.

2. Tekniseen apuun voidaan osoittaa vuosittain enintään 4 prosenttia jäsenvaltiolle myönnetystä vuotuisesta osarahoituksesta ja lisäksi 30 000 euroa.

IV LUKU
OHJELMASUUNNITTELU

19 artikla

Strategisten suuntaviivojen hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy kaikkia monivuotisia ohjelmakausia varten strategiset suuntaviivat, joissa määritellään rahaston toiminnan puitteet ottaen huomioon ulkorajoja ja viisumipolitiikkaa koskevan yhteisön lainsäädännön kehitys ja täytäntöönpano sekä rahaston varojen ohjeellinen jako asianomaisella ohjelmakaudella.

2. Tämän päätöksen 3 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettujen yleisten tavoitteiden osalta kyseisissä suuntaviivoissa konkretisoidaan erityisesti yhteisön ensisijaiset tavoitteet, joiden mukaan edistetään ulkorajojen yhdennetyn valvontajärjestelmän asteittaista käyttöönottoa ja lujitetaan unionin ulkorajoilla tehtäviä rajatarkastuksia ja -valvontaa.

3. Tämän päätöksen 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun yleisen tavoitteen osalta kyseisissä suuntaviivoissa konkretisoidaan erityisesti yhteisön ensisijaiset tavoitteet, joiden mukaan yhteistä viisumipolitiikkaa kehitetään edelleen osana monikerroksista järjestelmää, jonka avulla pyritään helpottamaan laillista matkustamista ja torjumaan laitonta maahanmuuttoa kehittämällä paikallisten konsuliedustustojen menettelyjä.

4. Komissio hyväksyy ensimmäistä monivuotista ohjelmakautta (2007–2010) koskevat strategiset suuntaviivat viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2006 ja toista monivuotista ohjelmakautta (2011–2013) koskevat suuntaviivat viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010.

5. Strategiset suuntaviivat hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

20 artikla

Kansallisten monivuotisten ohjelmien laatiminen ja hyväksyminen

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava jokaista ohjelmakautta varten 19 artiklassa mainittujen strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotisen ohjelman luonnos, jossa on oltava seuraavat osat:

(a) kuvaus jäsenvaltion nykytilanteesta perusrakenteen, välineiden, kulkuneuvojen, tieto- ja viestintätekniikkajärjestelmien sekä raja- ja konsuliviranomaisten palveluksessa olevan henkilöstön koulutusjärjestelyjen osalta;

(b) analyysi kyseisen jäsenvaltion tarpeista perusrakenteen, välineiden, kulkuneuvojen, tieto- ja viestintätekniikkajärjestelmien sekä raja- ja konsuliviranomaisten palveluksessa olevan henkilöstön koulutusjärjestelyjen osalta sekä selvitys operatiivisista tavoitteista, joiden avulla on tarkoitus täyttää kyseiset tarpeet monivuotisen ohjelman kattamalla ajanjaksolla;

(c) asianmukainen strategia tavoitteiden saavuttamiseksi, painopisteet niiden saavuttamisessa ja kuvaus toimista, joiden avulla painopisteitä pyritään toteuttamaan;

(d) strategian yhteensopivuus muiden alueellisten, kansallisten ja yhteisön rahoitusvälineiden kanssa;

(e) painopisteet ja niiden erityistavoitteet. Tavoitteet on ilmoitettava määrällisinä käyttäen rajallista määrää täytäntöönpanoa, tuloksia ja vaikutusta mittaavia indikaattoreita suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. Indikaattoreilla on voitava mitata edistymistä lähtötilanteeseen verrattuna ja tavoitteiden tehokkuutta painopistealueiden toteuttamisessa;

(f) alustava rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään kunkin tavoitteen ja vuoden osalta, minkä verran rahoitusta olisi saatava rahastosta, sekä julkisista tai yksityisistä lähteistä saatavan yhteisrahoituksen kokonaismäärä;

(g) monivuotista ohjelmaa koskevat täytäntöönpanosäännökset, joihin sisältyvät seuraavat tiedot:

– viranomaiset, jotka jäsenvaltio on nimennyt 25 artiklan mukaisesti,

– täytäntöönpano-, seuranta-, valvonta- ja arviointijärjestelmien kuvaus,

– rahoitusvirtojen käyttöönottoa ja liikkeitä koskevien menettelyjen määrittely niiden avoimuuden varmistamiseksi,

– monivuotisen ohjelman julkistamisen varmistavat säännökset.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava monivuotiset ohjelmat läheisessä yhteistyössä 13 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä monivuotista ohjelmasuunnitelmaa koskeva ehdotuksensa komissiolle viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on antanut niille tiedoksi asianomaista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat.

4. Komissio arvioi ehdotettua monivuotista ohjelmaa seuraavin perustein:

(a) ohjelman johdonmukaisuus rahaston tavoitteiden ja 19 artiklassa määritettyjen strategisten suuntaviivojen kanssa;

(b) jäsenvaltion ehdottaman strategian ja keskeisten toiminta-alueiden asianmukaisuus ja odotettavissa olevat tulokset;

(c) rahaston tukitoimien täytäntöönpanoa varten jäsenvaltiossa käyttöön otettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien yhdenmukaisuus tämän päätöksen säännösten kanssa;

(d) ohjelman yhdenmukaisuus yhteisön lainsäädännön kanssa yleensä ja erityisesti sellaisen yhteisön oikeuden kanssa, jonka tarkoituksena on varmistaa henkilöiden vapaa liikkuvuus, sekä siihen suoraan liittyvien, ulkorajavalvontaa ja turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita koskevien rinnakkaistoimien kanssa.

5. Jos komissio katsoo, että monivuotinen ohjelma ei ole strategisten suuntaviivojen tai hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä koskevien tässä päätöksessä vahvistettujen säännösten mukainen, se pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan ehdotettua ohjelmaa mainituilta osin.

6. Komissio hyväksyy monivuotiset ohjelmat neljän kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelmat on virallisesti toimitettu komissiolle, 52 artiklan 2 kohdassa mainittua menettelyä noudattaen.

21 artikla

Monivuotisten ohjelmien tarkistaminen

1. Monivuotista ohjelmaa tarkastellaan uudelleen jäsenvaltion tai komission aloitteesta ja tarvittaessa siihen tehdään ohjelmakauden loppuun asti sovellettavia tarkistuksia yhteisön ensisijaisten tavoitteiden ottamiseksi huomioon paremmin tai eri tavalla, erityisesti neuvoston päätelmien perusteella. Monivuotisia ohjelmia voidaan tarkastella uudelleen arviointien perusteella ja/tai täytäntöönpanossa esiintyneiden vaikeuksien vuoksi.

2. Komissio tekee päätöksen, jolla se hyväksyy monivuotisen ohjelman tarkistuksen, mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt sitä koskevan virallisen pyynnön.

22 artikla

Vuosiohjelmat

1. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuotuisten työohjelmien avulla.

2. Komissio esittää jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 1 päivänä heinäkuuta arvion määrärahoista, jotka niille myönnetään seuraavaksi vuodeksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä kohdennetuista kokonaisvaroista, 15 artiklassa määriteltyjen laskusääntöjen mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä marraskuuta luonnos seuraavan vuoden työohjelmaksi, joka on laadittu monivuotisen ohjelman perusteella ja jossa esitetään muun muassa seuraavat seikat:

   (a) säännöt, joiden mukaan vuosiohjelman perusteella rahoitettavat hankkeet valitaan;

   (b) vuosiohjelman täytäntöönpanoon liittyvät vastuuviranomaisen tehtävät;

   (c) rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautuminen ohjelman eri toimien kesken sekä 18 artiklassa tarkoitettua teknistä apua varten haettava määrä vuosiohjelman täytäntöönpanoa varten.

4. Komissio tutkii jäsenvaltion ehdotuksen ottaen huomioon rahaston talousarviomenettelyssä saamien määrärahojen lopullisen määrän ja tekee päätöksen rahastosta myönnettävästä yhteisrahoituksesta viimeistään kyseisen vuoden 1 päivänä maaliskuuta. Päätöksessä ilmoitetaan jäsenvaltiolle myönnetty määrä ja menojen tukikelpoisuusaika. Komissio toimittaa hyväksytyt kansalliset vuosiohjelmat virastolle.

V LUKU
HALLINNOINTI- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄT

23 artikla

Täytäntöönpano

Komissio vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä.

24 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden perustamissa monivuotisten ohjelmien hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä on oltava seuraavat säännökset:

(a) hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien elinten ja/tai yksiköiden tehtävien selkeä määrittely ja tehtävien jakautuminen kunkin elimen ja/tai yksikön sisällä;

(b) hallinnoinnista, menojen todentamisesta ja valvonnasta vastaavien elinten ja/tai yksiköiden tehtävien selkeä erottaminen niiden välillä ja kunkin elimen ja/tai yksikön sisällä;

(c) riittävät resurssit kullekin elimelle tai yksikölle sille osoitettujen tehtävien suorittamiseksi rahastosta rahoitettavien toimien täytäntöönpanokaudella;

(d) vastuuviranomaisen ja mahdollisen valtuutetun viranomaisen tehokkaat sisäiset valvontajärjestelyt;

(e) atk-muodossa olevat luotettavat järjestelmät tilinpitoa, seurantaa ja rahoitusselvitystä varten;

(f) tehokas raportointi- ja seurantajärjestelmä, jos tehtävien suorittaminen on delegoitu;

(g) suoritettavia tehtäviä koskevat yksityiskohtaiset menettelyohjeet;

(h) tehokkaat järjestelyt järjestelmän toiminnan tarkastamiseksi;

(i) riittävän kirjausketjun takaavat järjestelmät ja menettelyt;

(j) sääntöjenvastaisuuksia ja aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantamenettelyt.

25 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä kutakin monivuotista ohjelmaa varten seuraavat viranomaiset:

(a) vastuuviranomainen: jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö tai jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, joka on vastuussa rahastosta tukea saavien monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien hallinnoinnista ja yhteydenpidosta komission kanssa;

(b) todentamisviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, joka on toiminnassaan riippumaton vastuuviranomaisen valtuuttavasta yksiköstä ja joka todentaa menoilmoitukset ja maksatuspyynnöt ennen niiden lähettämistä komissiolle;

(c) tarkastusviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, joka on toiminnassaan riippumaton vastuuviranomaisen alaisuudessa toimivasta hyväksyvästä yksiköstä ja

jonka tehtävänä on huolehtia hallinnointi- ja valvontajärjestelmän asianmukaisesta toiminnasta;

(d) tarvittaessa valtuutettu viranomainen;

(e) vaatimustenmukaisuuden arvioiva elin, joka nimetään samalla kun monivuotisen ohjelman luonnos toimitetaan komissiolle. Nimetty tarkastusviranomainen voi komission suostumuksella toimia vaatimustenmukaisuuden arvioivana elimenä, jos sillä on tähän tarvittavat valmiudet ja jos se on toiminnassaan riippumaton. Sen on noudatettava toiminnassaan kansainvälisiä tarkastussuosituksia.

2. Jäsenvaltion on vahvistettava säännöt, jotka koskevat sen suhteita mainittuihin viranomaisiin ja elimiin sekä niiden suhteita komissioon.

3. Jollei 24 artiklan b kohdasta muuta johdu, sama elin tai yksikkö voi huolehtia valvonnasta ja todentamisesta.

4. Komissio hyväksyy 26–30 artiklan soveltamista koskevat säännöt 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

26 artikla

Vastuuviranomainen

1. Vastuuviranomainen voi olla jäsenvaltion elin, kansallinen julkinen viranomainen tai yksityisoikeudellinen organisaatio, jolla on julkisen palvelun tehtävä. Jos jäsenvaltion nimeämä vastuuviranomainen on muu kuin jäsenvaltion laitos, jäsenvaltion on vahvistettava kyseisen viranomaisen kanssa kaikki itsensä ja viranomaisen välisiä yhteyksiä sekä viranomaisen ja komission välisiä yhteyksiä koskevat järjestelyt.

2. Vastuuviranomaiseksi nimetyn organisaation on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

(a) sen on oltava oikeushenkilö, paitsi jos se on jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö;

(b) sillä on oltava käytössään infrastruktuuri, jonka avulla se voi helposti pitää yhteyttä suureen käyttäjäkuntaan sekä muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisiin ja komissioon;

(c) sen on työskenneltävä sellaisessa hallinnollisessa ympäristössä, jossa se kykenee hoitamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja välttämään eturistiriidat;

(d) sen on voitava soveltaa yhteisön tasolla vahvistettuja varainhoitoa koskevia sääntöjä;

(e) sillä on oltava hallinnoitavikseen saamiensa yhteisön varojen määrää vastaavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset;

(f) sillä on oltava henkilökunta, jolla on kansainvälisessä työympäristössä tehtävään hallintotyöhön soveltuva pätevyys ja kielitaito.

3. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaisella on käytettävissään riittävät varat, jotta se pystyy suorittamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja toimimaan keskeytyksettä kauden 2007–2013 ajan.

27 artikla

Vastuuviranomaisen tehtävät

1. Vastuuviranomainen huolehtii monivuotisen ohjelman tehokkaasta, toimivasta ja asianmukaisesta hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta. Vastuuviranomaisen on huolehdittava erityisesti seuraavista tehtävistä

(a) yhteistyökumppanien (valtiosta riippumattomat järjestöt, paikallisviranomaiset, toimivaltaiset kansainväliset organisaatiot, työmarkkinaosapuolet jne.) konsultointi 13 artiklan mukaisen kumppanuusjärjestelyn välityksellä;

(b) edellä 20 ja 22 artiklassa mainittuja monivuotisia ja vuotuisia ohjelmia koskevien ehdotusten toimittaminen komissiolle;

(c) tarjouskilpailujen ja ehdotuspyyntöjen organisointi ja julkaiseminen;

(d) rahastosta myönnettävää yhteisrahoitusta koskevien valinta- ja myöntämismenettelyjen järjestäminen seurattavuuden, tasapuolisen kohtelun ja tuen kasautumattomuuden periaatteita noudattaen;

(e) komission suorittamien maksujen vastaanottaminen ja varojen maksaminen tuensaajille;

(f) sen varmistaminen, että rahastosta myönnetty yhteisrahoitus nivoutuu saman alan kansallisista ja yhteisön rahoitusvälineistä myönnettävään rahoitukseen ja täydentää sitä;

(g) yhteisrahoitettujen tuotteiden ja palvelujen toimituksen tarkastaminen ja sen varmistaminen, että toimien osalta ilmoitetut menot ovat todella aiheutuneet ja että ne ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

(h) sen varmistaminen, että käytössä on atk-järjestelmä vuosiohjelmien kutakin toimea koskevan yksityiskohtaisen kirjanpitoaineiston tallentamiseksi ja säilyttämiseksi ja että varainhoitoa, seurantaa, valvontaa ja arviointia varten tarvittavat täytäntöönpanoa koskevat tiedot kerätään;

(i) sen varmistaminen, että tuensaajilla ja muilla rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tahoilla on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville maksutapahtumille;

(j) sen varmistaminen, että 48 artiklassa tarkoitetut monivuotisten ohjelmien arvioinnit tehdään tässä päätöksessä säädetyissä määräajoissa ja että ne täyttävät komission ja jäsenvaltion välillä sovitut laatuvaatimukset;

(k) menettelyjen käyttöönotto sen varmistamiseksi, että kaikki menoja ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi, säilytetään 43 artiklan vaatimusten mukaisesti;

(l) sen varmistaminen, että tarkastusviranomainen saa 30 artiklan 1 kohdassa mainittujen tarkastusten suorittamista varten kaikki tarvittavat tiedot, jotka koskevat hallinnointimenettelyjä ja rahastosta yhteisrahoitusta saavia hankkeita;

(m) sen varmistaminen, että todentamisviranomainen saa kaikki todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

(n) kertomusten, todentamisviranomaisen todentamien menoilmoitusten ja maksatuspyyntöjen laatiminen ja toimittaminen komissiolle;

(o) tiedottaminen ja neuvonta; tuettujen toimien tulosten levittäminen;

(p) yhteistyö komission ja muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisten kanssa.

2. Jäsenvaltioissa toteutettavien hankkeiden hallinnointiin liittyvät vastuuviranomaisten toimet voidaan rahoittaa 18 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta.

28 artikla

Vastuuviranomaisen suorittama tehtävien delegointi

1. Jos kaikki tai osa vastuuviranomaisen tehtävistä delegoidaan valtuutetulle viranomaiselle, vastuuviranomainen määrittää yksityiskohtaisesti delegoitavien tehtävien laajuuden ja päättää tehtävien täytäntöönpanon yksityiskohdista edellä 26 artiklassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Säännöissä määrätään muun muassa, että vastuuviranomaiselle on toimitettava säännöllisesti tietoja delegoitujen tehtävien suorittamisesta sekä kuvaus käytetyistä täytäntöönpanokeinoista.

29 artikla

Todentamisviranomainen

1. Monivuotisen ohjelman todentamisviranomainen

(a) todentaa, että:

– menoilmoitus on todenmukainen ja laadittu luotettavan kirjanpitojärjestelmän ja todennettavissa olevien tositteiden perusteella;

– ilmoitetut menot ovat sovellettavien yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia ja aiheutuneet ohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

(b) varmistaa, että se on saanut vastuuviranomaiselta todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoilmoituksiin sisältyviä menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

(c) ottaa todentamisessa huomioon kaikkien tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;

(d) säilyttää komissiolle ilmoitettuja menoja koskevan kirjanpitoaineiston atk-muodossa;

(e) varmistaa havaittujen sääntöjenvastaisuuksien vuoksi aiheettomasti maksetuiksi todettujen yhteisön varojen takaisinperinnän tarvittaessa korkoineen, pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja maksaa takaisinperityt määrät komissiolle vähentämällä ne mahdollisuuksien mukaan seuraavasta menoilmoituksesta.

2. Jäsenvaltioissa toteuttaviin hankkeisiin liittyviä todentamisviranomaisen toimia voidaan rahoittaa edellä 18 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta edellyttäen, että 25 artiklassa kuvatut todentamisviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

30 artikla

Tarkastusviranomainen

1. Monivuotisen ohjelman tarkastusviranomainen

(a) varmistaa, että tarkastukset tehdään kansainvälisten tarkastussuositusten mukaisesti monivuotisen ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan varmistamiseksi;

(b) varmistaa, että toimia koskevat tarkastukset tehdään tarkoituksenmukaisista otoksista ilmoitettujen menojen tarkastamiseksi. Otoksen on edustettava vähintään 10 prosenttia kunkin vuosiohjelman tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

(c) esittää komissiolle kuuden kuukauden kuluessa monivuotisen ohjelman hyväksymisestä a ja b alakohdassa tarkoitettuja tarkastuksia suorittavat elimet kattavan tarkastusstrategian, käytettävän menetelmän, rahastosta tuettaviin toimiin kohdistuvien tarkastusten otantamenettelyn sekä alustavan tarkastussuunnitelman sen varmistamiseksi, että tärkeimmät tuensaajat tarkastetaan ja että tarkastukset jakautuvat tasaisesti koko ohjelmakaudelle.

2. Jos tämän päätöksen nojalla nimetty tarkastusviranomainen on myös päätösten …, … ja … [50] mukaisesti nimetty tarkastusviranomainen tai jos kahteen tai useampaan rahastoista sovelletaan yhteisiä järjestelmiä, komissiolle voidaan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimittaa yksi ainoa yhteinen tarkastusstrategia.

3. Tarkastusviranomainen laatii 50 artiklan 2 kohdassa määritellyn vuosiohjelmien toteuttamista koskevan loppukertomuksen, joka käsittää

   (a) vuotuisen tarkastuskertomuksen, jossa esitetään tarkastusstrategian mukaisesti vuosiohjelmaan kohdistettujen tarkastusten havainnot ja havaitut puutteellisuudet ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä;

   (b) lausunnon siitä, onko hallinnointi- ja valvontajärjestelmä toiminut tehokkaasti, kohtuullisten takeiden antamiseksi komissiolle sille esitettyjen menoilmoitusten oikeellisuudesta ja menoilmoituksen perustana olevien maksujen laillisuudesta ja asianmukaisuudesta;

   (c) ilmoituksen, jossa arvioidaan loppumaksupyynnön pätevyys sekä lopullisen menoilmoituksen perustana olevien maksujen laillisuus ja asianmukaisuus.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset suorittaa jokin muu taho kuin tarkastusviranomainen, tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että kyseisten organisaatioiden toiminta on riippumatonta ja että ne suorittavat tehtävänsä kansainvälisesti hyväksyttyjen tarkastussuositusten mukaisesti.

5. Jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin liittyviä tarkastusviranomaisen tai 4 kohdassa tarkoitetun organisaation toimia voidaan rahoittaa edellä 18 artiklassa mainitusta teknisestä avusta edellyttäen, että 25 artiklassa kuvatut tarkastusviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

VI LUKU
VALVONTA

31 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltiot ovat vastuussa monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien moitteettoman varainhoidon varmistamisesta ja menoilmoitusten perustana olevien maksujen laillisuudesta ja asianmukaisuudesta.

2. Niiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaiset ja mahdolliset valtuutetut viranomaiset, todentamisviranomaiset, tarkastusviranomaiset ja muut asianomaiset elimet saavat asianmukaista ohjausta 24–30 artiklassa tarkoitettujen hallinnointi- ja

[50] Lisätään viittaukset päätöksiin, joilla perustetaan Euroopan pakolaisrahasto, Euroopan kotouttamisrahasto ja Euroopan palauttamisrahasto.

valvontajärjestelmien perustamisessa sen varmistamiseksi, että yhteisön varoja käytetään tehokkaasti ja sääntöjenmukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on estettävä, todettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet. Niiden on ilmoitettava sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava sille hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.

   Jos tuensaajalle aiheettomasti maksettuja summia ei voida periä takaisin, jäsenvaltion on maksettava menetetyt määrät takaisin Euroopan yhteisöjen talousarvioon.

4. Jäsenvaltiot kantavat ensisijaisen vastuun toimien varainhoidon valvonnasta ja huolehtivat siitä, että hallinnointijärjestelmiä ja tarkastuksia sovelletaan siten, että voidaan varmistaa yhteisön varojen asianmukainen ja tehokas käyttö. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kuvaus näistä järjestelmistä.

5. Jäsenvaltiot tekevät komission kanssa yhteistyötä 15 artiklan täytäntöönpanoa varten tarvittavien tilastotietojen keräämiseksi.

6. Tämän artiklan 1–5 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

32 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on ennen monivuotisen ohjelman hyväksymistä varmistettava, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat 24–30 artiklan mukaiset. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle monivuotisten ohjelmien luonnosten mukana kuvaus järjestelmistä, erityisesti vastuuviranomaisten, valtuutettujen viranomaisten ja todentamisviranomaisten rakenteesta ja menettelyistä sekä kyseisten viranomaisten ja organisaatioiden, tarkastusviranomaisen ja muiden tarkastuksia jäsenvaltioiden valvonnassa suorittavien tahojen sisäisistä tarkastusjärjestelmistä.

3. Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltiot ovat toimittaneet komissiolle monivuotisten ohjelmien luonnokset, niiden on myös toimitettava vaatimustenmukaisuuden arvioivan elimen laatima kertomus, jossa esitetään järjestelmiä koskevan arvioinnin tulokset ja annetaan lausunto siitä, ovatko järjestelmät 24–30 artiklan mukaiset. Jos lausunnossa on varauksia, kertomuksessa on esitettävä järjestelmien puutteet ja puutteiden vakavuus. Jäsenvaltioiden on laadittava yhteistyössä komission kanssa suunnitelma toteutettavista oikaisutoimenpiteistä ja niiden toteuttamisaikataulu.

4. Tämän artiklan 1–3 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

33 artikla

Komission velvollisuudet

1. Komissio varmistaa 30 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että jäsenvaltiot ovat perustaneet 24–30 artiklan mukaiset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät. Lisäksi se varmistaa vuotuisten tarkastuskertomusten ja omien tarkastustensa perusteella, että kyseiset järjestelmät toimivat tehokkaasti monivuotisten ohjelmien täytäntöönpanon ajan.

2. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat suorittaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi vähintään yhden työpäivän varoitusajalla paikalla tarkastuksia, joihin voi kuulua vuosiohjelmiin sisältyviä toimia koskevia tarkastuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden suorittamia tarkastuksia. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltiota suorittamaan tarkastuksen paikalla järjestelmien moitteettoman toiminnan tai yhden tai useamman toimen asianmukaisuuden tarkastamiseksi. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

4. Komissio huolehtii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa rahastosta tuettuihin toimiin liittyvästä tiedottamisesta ja toimien seurannasta.

5. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että toimet ja yhteisön muut asianomaiset politiikat, välineet ja aloitteet ovat yhdenmukaisia ja toisiaan täydentäviä.

34 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden valvontaelinten kanssa

1. Komissio tekee yhteistyötä monivuotisten ohjelmien tarkastusviranomaisten kanssa niiden valvontasuunnitelmien ja tarkastusmenetelmien koordinoimiseksi ja vaihtaa viipymättä tietoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista valvontaresurssien parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi ja työn aiheettoman päällekkäisyyden välttämiseksi.

   Komissio toimittaa 30 artiklan mukaisesti esitettyä tarkastusstrategiaa koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa tai ensimmäisessä kokouksessa, joka pidetään strategian vastaanottamisen jälkeen.

2. Omaa tarkastusstrategiaansa määritellessään komissio määrittää ne monivuotiset ohjelmat,

   (a) jotka ovat 32 artiklan nojalla perustetun järjestelmän mukaiset varauksitta tai joiden osalta varaukset on peruttu korjaavien toimenpiteiden johdosta, ja

   (b) joiden osalta 30 artiklaan perustuva tarkastusviranomaisen tarkastusstrategia on tyydyttävä ja komission ja jäsenvaltion tekemien tarkastusten tulosten perusteella on saatu kohtuullinen varmuus siitä, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmät toimivat moitteettomasti.

3. Komissio voi ilmoittaa jäsenvaltioille, että se luottaa mainittujen ohjelmien ilmoitettujen menojen oikeellisuuden, laillisuuden ja asianmukaisuuden osalta pääasiallisesti tarkastusviranomaisen lausuntoon ja suorittaa omia tarkastuksiaan paikalla vain poikkeuksellisissa olosuhteissa

VI LUKU
VARAINHOITO

35 artikla

Tukikelpoisuus – menoilmoitukset

1. Kaikissa menoilmoituksissa on mainittava tuensaajalle toimia toteutettaessa aiheutuneiden menojen määrä ja vastaava julkisista tai yksityisistä varoista saatu tukiosuus.

2. Menojen on vastattava tuensaajien suorittamia maksuja. Niiden tueksi on esitettävä maksukuitit tai kirjanpitoasiakirjat, joilla on vastaava todistusarvo.

3. Menoihin voidaan myöntää rahastosta tukea vain, jos ne on todellisuudessa maksettu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jota 22 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu yhteisrahoitusta koskeva komission päätös koskee. Rahoitusta ei voida myöntää toimille, jotka ovat päättyneet ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

4. Seuraavat menot eivät ole tukikelpoisia:

   – alv,

   – korkokustannukset,

   – maan hankinta siltä osin kuin se ylittää 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista,

   – asumismenot.

5. Säännöt, joita sovelletaan 4 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien ja rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanon yhteydessä aiheutuneiden menojen tukikelpoisuuteen, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

36 artikla

Tuensaajille maksettavien maksujen täysimääräisyys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomainen varmistaa, että tuensaajat saavat julkisista varoista maksettavan rahoitusosuuden niin pian kuin mahdollista ja täysimääräisenä. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään eikä siitä saa periä mitään erityismaksuja tai muita vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät tuensaajille maksettavia määriä.

37 artikla

Euron käyttö

Kaikki komission rahoituspäätöksissä, maksusitoumuksissa ja maksuissa mainitut määrät sekä todennetut menot ja jäsenvaltioiden esittämät maksupyynnöt ovat euromääräisiä, ja ne maksetaan euroina.

38 artikla

Maksusitoumukset

Yhteisön talousarviositoumukset tehdään vuosittain 22 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisrahoitusta koskevan komission päätöksen perusteella.

39 artikla

Maksut – ennakkomaksut

1. Komissio suorittaa rahastojen rahoitusosuuteen liittyvät maksut maksusitoumusten mukaisesti.

2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuna ja loppumaksuna. Ne maksetaan jäsenvaltion nimeämälle vastuuviranomaiselle.

3. Jäsenvaltiolle maksetaan ennakkomaksuna 50 prosenttia määrästä, joka sille on myönnetty komission vuosittain tekemässä yhteisrahoituspäätöksessä, 60 päivän kuluessa siitä kun yhteisrahoitusta koskeva päätös on hyväksytty.

4. Toinen ennakkomaksu maksetaan kolmen kuukauden kuluessa siitä kun komissio on hyväksynyt vuosiohjelman täytäntöönpanoa koskevan seurantakertomuksen sekä todennetun menoilmoituksen, joka on laadittu 29 artiklan a kohdan ja 35 artiklan mukaisesti ja jonka mukaan toteutuneet menot kattavat vähintään 70 prosenttia ensimmäisestä ennakkomaksusta. Komission maksama toinen ennakkomaksu voi olla enintään 50 prosenttia yhteisrahoituspäätöksessä myönnetystä kokonaismäärästä eikä se missään tapauksessa voi olla enempää kuin erotus, joka saadaan kun niistä yhteisön varoista, jotka jäsenvaltio on sitonut vuosiohjelmaan sisältyvien hankkeiden toteuttamiseen, vähennetään ensimmäisen ennakkomaksun määrä.

5. Ennakkomaksuista kertyneet korot kirjataan kyseiseen ohjelmaan ja ne on vähennettävä lopullisessa menoselvityksessä ilmoitettavien julkisten menojen määrästä.

6. Ennakkomaksuna maksetut määrät poistetaan tileistä, kun vuosiohjelma saatetaan loppuun.

40 artikla

Loppumaksut

1. Komissio suorittaa loppumaksun edellyttäen, että seuraavat asiakirjat on toimitettu sille yhdeksän kuukauden kuluessa vuotuisessa rahoituspäätöksessä määritellyn tukikelpoisuusajan päättymisestä:

   (a) 29 artiklan a kohdan ja 35 artiklan mukaisesti laadittu todennettu menoilmoitus ja loppumaksupyyntö tai korvausilmoitus;

   (b) vuosiohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus, joka käsittää 51 artiklassa mainitut tiedot;

   (c) 30 artiklan 2 kohdassa mainitut tarkastuskertomus, lausunto ja ilmoitus.

   Loppumaksun maksamisen edellytyksenä on, että täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja loppumaksupyyntöön liitettävä tarkastuslausuma hyväksytään.

2. Jos vastuuviranomainen ei toimita 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja hyväksyttävässä muodossa määräpäivään mennessä, komissio vapauttaa kaikki sellaiset kyseisen vuosiohjelman maksusitoumukset, joita ei ole käytetty ennakkomaksujen maksamiseen.

3. Edellä 2 kohdassa mainittu automaattisesti tapahtuva maksusitoumusten vapauttaminen keskeytetään kyseisiin hankkeisiin liittyvän määrän osalta, jos jäsenvaltiossa on käynnissä sellaisia oikeudellisia menettelyjä tai hallinnollisia muutoksenhakuja, joilla on lykkäävä vaikutus, juuri silloin kun 1 kohdassa mainitut asiakirjat olisi pitänyt toimittaa. Jäsenvaltio antaa toimittamassaan osittaisessa loppukertomuksessa yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä hankkeista ja esittää komissiolle kuuden kuukauden välein kertomukset hankkeiden edistymisestä. Jäsenvaltio toimittaa näiden hankkeiden osalta 1 kohdassa mainitut asiakirjat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun oikeudelliset menettelyt tai hallinnolliset muutoksenhaut on saatettu loppuun.

4. Edellä 1 kohdassa mainittu yhdeksän kuukauden määräaika keskeytyy, jos komissio on tehnyt 42 artiklan säännösten nojalla päätöksen vuosiohjelman yhteisrahoitusta koskevien maksujen lykkäämisestä. Määräaika alkaa kulua jälleen päivänä, jona 42 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle.

5. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle niiden menojen määrän, jotka komissio hyväksyy rahoitettavaksi rahastosta, ja mahdolliset rahoitusoikaisut, jotka perustuvat ilmoitettujen menojen ja rahastosta rahoitettavien menojen eroon, kuuden kuukauden

kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 41 artiklan säännösten soveltamista. Jäsenvaltion on esitettävä huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa.

6. Komissio päättää rahastosta rahoitettavien menojen määrästä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltion huomautukset, ja perii takaisin lopullisesti hyväksyttyjen menojen ja jäsenvaltiolle jo maksettujen määrien välisen erotuksen.

7. Komissio maksaa loppuerän käytettävissä olevien varojen rajoissa 60 päivän kuluessa päivästä, jona se hyväksyy edellä 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjat. Maksusitoumuksen loppuerä vapautetaan kuuden kuukauden kuluessa maksamisesta.

41 artikla

Maksatuksen lykkäys

1. Asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1605/2002 tarkoitetun tulojen ja menojen hyväksyjän on lykättävä maksumääräaikaa enintään kuudella kuukaudella, jos hallinnointi- ja valvontajärjestelmien moitteeton toiminta on kyseenalaista tai jos mainittu virkamies pyytää kansallisilta viranomaisilta lisätietoja vuotuisessa tarkastelussa tehtyjen havaintojen seurantamenettelyssä tai jos hän epäilee, että ilmoitettuihin menoihin liittyy vakavia – todettuja tai otaksuttavia – sääntöjenvastaisuuksia.

   Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ja vastuuviranomaiselle lykkäyksen syistä viipymättä. Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi mahdollisimman pian.

2. Kuuden kuukauden enimmäisaikaa pidennetään vielä kuudella kuukaudella, jos on annettava 42 ja 45 artiklan mukainen päätös.

42 artikla

Maksatuksen keskeytys

1. Komissio voi keskeyttää ennakkomaksujen ja loppumaksujen maksamisen kokonaan tai osittain, kun

   (a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka vaikuttaa maksujen todentamismenettelyn luotettavuuteen ja jonka osalta ei ole toteutettu oikaisutoimenpiteitä; tai

   (b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan väärinkäytökseen, jota ei ole oikaistu; tai

   (c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 ja 32 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita.

2. Komissio voi päättää keskeyttää ennakko- ja loppumaksut annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksia kolmen kuukauden määräajassa.

3. Komissio lopettaa ennakko- ja loppumaksujen keskeytyksen, kun se katsoo jäsenvaltion toteuttaneen keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

4. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut vaadittuja toimenpiteitä, komissio voi tehdä päätöksen vähentää nettomäärää tai peruuttaa yhteisön tuen kyseiselle vuosiohjelmalle 46 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

Kunkin jäsenvaltion vastuuviranomaisen on varmistettava, että kaikki vuosiohjelman menoja ja tarkastuksia koskevat tositteet ovat komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla.

Asiakirjat on säilytettävä vähintään kolmen vuoden ajan vuosiohjelman päättämisen jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta valtiontukisääntöjen soveltamista. Määräaika keskeytyy oikeuskäsittelyn ajaksi tai komission perustellusta pyynnöstä.

Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä.

VIII LUKU
RAHOITUSOIKAISUT

44 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkinnasta on ensisijaisesti jäsenvaltioilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission vastuuta Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamisesta. Jäsenvaltioiden on aloitettava tutkinta saatuaan todisteita suurista muutoksista, jotka vaikuttavat tuen luonteeseen tai sen täytäntöönpano- tai valvontaedellytyksiin, ja tehtävä tarvittavat rahoitusoikaisut.

2. Jäsenvaltion on tehtävä rahoitusoikaisut, jotka liittyvät toimissa tai vuosiohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai järjestelmällisiin sääntöjenvastaisuuksiin. Rahoitusoikaisut on tehtävä perimällä yhteisön tuki takaisin kokonaan tai osittain. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastolle aiheutunut taloudellinen tappio.

   Jäsenvaltioiden komissiolle 50 artiklan 2 kohdan nojalla lähettämissä vuosikertomuksissa on lueteltava kyseisen ohjelman yhteydessä aloitetut peruutusmenettelyt.

Jäsenvaltioiden on tehtävä rahoitusoikaisut peruuttamalla yhteisön rahoitusosuus joko kokonaan tai osittain, ja jos varoja ei palauteta jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, niistä peritään 47 artiklan 2 kohdan mukaista viivästyskorkoa.

3. Kun on kyse järjestelmällisistä sääntöjenvastaisuuksista, jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joihin sääntöjenvastaisuudet ovat voineet vaikuttaa.

45 artikla

Komission suorittamat tarkastukset ja rahoitusoikaisut

1. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat tarkastaa paikalla, myös pistokokein, rahastosta rahoitettuja toimia sekä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä vähintään yhden työpäivän varoitusajalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa ja jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia. Komissio ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle saadakseen kaiken tarvittavan avun. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

2. Komissio voi pyytää asianomaista jäsenvaltiota tekemään tarkastuksen paikalla tarkastaakseen yhden tai useamman maksutapahtuman sääntöjenmukaisuuden. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

3. Jos komissio katsoo tarvittavat tarkastukset tehtyään, että jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 artiklan nojalla kuuluvia velvollisuuksia, se keskeyttää ennakkomaksujen tai loppumaksun maksatukset 42 artiklan mukaisesti.

46 artikla

Oikaisujen perusteet

1. Jos jäsenvaltio ei ole tehnyt oikaisuja 42 artiklan 2 kohdassa mainitussa määräajassa eikä asiasta ole päästy yhteisymmärrykseen, komissio voi kolmen kuukauden kuluessa päättää peruuttaa vuosiohjelmalle myönnetyn yhteisön rahoitusosuuden kokonaan tai osittain, jos se katsoo, että

   (a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka on saattanut vaaraan ohjelmaan jo maksetun yhteisön rahoitusosuuden;

   (b) todennettuun maksuilmoitukseen sisältyvä meno on sääntöjenvastainen, eikä jäsenvaltio ole oikaissut sitä ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista; ja

   (c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista.

(d) Komissio tekee päätöksen otettuaan huomioon jäsenvaltion mahdollisesti esittämät huomautukset.

2. Komissio tekee rahoitusoikaisut havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden järjestelmällisyyden määrittäessään, sovelletaanko kiinteämääräistä vai ekstrapoloitua oikaisua. Jos sääntöjenvastaisuus liittyy menoilmoitukseen, josta on aiemmin annettu vuosikertomuksessa myönteinen lausunto 30 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, olettamuksena on, että kyseessä on järjestelmällinen ongelma, jolloin siihen sovelletaan kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua oikaisua, ellei jäsenvaltio pysty osoittamaan tätä olettamusta vääräksi kolmen kuukauden kuluessa.

3. Oikaisun määrästä päättäessään komissio ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden samoin kuin kyseisessä vuosiohjelmassa havaittujen puutteiden laajuuden ja niistä aiheutuvat taloudelliset vaikutukset.

4. Kun komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien toteamiin seikkoihin, se tekee omat johtopäätöksensä niiden varainhoidollisista seurauksista tarkasteltuaan asianomaisen jäsenvaltion 32 artiklan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, sääntöjenvastaisuuksia koskevia ilmoituksia ja jäsenvaltion mahdollisesti esittämiä huomautuksia.

47 artikla

Takaisin maksaminen

1. Kaikki komissiolle takaisin maksettavat varat on suoritettava neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002[51] 72 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuna määräaikana. Määräajan viimeinen päivä on määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeinen päivä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Viivästyskorko on Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama, Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistava korko sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, jona maksuaika on kulunut umpeen, korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä.

48 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

Komission suorittama rahoitusoikaisu ei vaikuta 46 artiklassa jäsenvaltioille säädettyyn velvoitteeseen huolehtia takaisinperinnästä.

[51] EYVL L 248, 16.9.2002.

IX luku
SEURANTA, ARVIOINTI JA KERTOMUKSET

49 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komissio arvioi rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Arvioinnin tarkoituksena on tutkia toteutettujen toimien tarkoituksenmukaisuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia 3 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin nähden. Arvioinnissa tarkastellaan myös rahaston puitteissa toteutettujen toimien ja yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden täydentävyyttä.

3. Komissio arvioi joulukuuhun 2011 mennessä seuraavia seikkoja: rahaston vaikutukset ulkorajavalvontaa koskevan politiikan ja lainsäädännön kehittämiseen, rahaston ja viraston tehtävien yhteisvaikutus sekä niiden perusteiden tarkoituksenmukaisuus, jotka koskevat varojen jakoa jäsenvaltioiden kesken, kun otetaan huomioon Euroopan unionin tavoitteet kyseisellä alalla.

50 artikla

Kertomukset

1. Kunkin jäsenvaltion vastuuviranomaisen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet hankkeiden seurannan ja arvioinnin varmistamiseksi.

   Tätä varten sopimuksissa, jotka vastuuviranomainen tekee toimien toteuttamisesta vastaavien tahojen kanssa, on oltava lausekkeita, joissa edellytetään, että toimen täytäntöönpanon edistymisestä ja asetettujen tavoitteiden toteutumisesta laaditaan säännöllisesti yksityiskohtaisia kertomuksia.

2. Vastuuviranomaisen on toimitettava komissiolle ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja 35 artiklassa tarkoitettu lopullinen menoilmoitus yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun kunkin vuosiohjelman yhteisrahoituspäätöksessä vahvistettu menojen tukikelpoisuusaika on päättynyt.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle

   (a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 arviointikertomus rahastosta osarahoitettujen toimien täytäntöönpanosta;

   (b) arviointikertomus rahastosta osarahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 (kaudelta 2007–2010) ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 (kaudelta 2011–2013).

4. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle:

(a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2009 kertomuksen 15 artiklassa mainittujen perusteiden soveltamisesta varojen vuotuiseen jakoon jäsenvaltioiden kesken sekä tarvittaessa ehdotukset muutoksiksi;

(b) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 välikertomuksen rahastosta rahoitettujen toimien tuloksista ja toimiin liittyvistä laadullisista ja määrällisistä näkökohdista sekä ehdotuksen rahaston kehittämiseksi jatkossa;

(c) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 jälkiarviointikertomuksen (kaudelta 2007–2010) ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 (kaudelta 2011–2013).

51 artikla

Lopullinen vuosikertomus

1. Jotta vuotuisten ja monivuotisten ohjelmien täytäntöönpanosta saataisiin selkeä käsitys, 50 artiklan 2 kohdassa mainituissa kertomuksissa on oltava seuraavat tiedot:

(a) vuosiohjelman rahoituksen toteutus ja toiminnan täytäntöönpano;

(b) monivuotisen ohjelman ja sen painopistealueiden täytäntöönpanossa saavutettu edistys suhteessa niiden todennettavissa oleviin erityistavoitteisiin siten, että fyysiset indikaattorit sekä kunkin painopistealueen täytäntöönpanoa, tuloksia ja vaikutusta koskevat indikaattorit ilmaistaan määrällisinä aina, kun se on mahdollista;

(c) vastuuviranomaisen täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, erityisesti:

– seurantaa ja arviointia koskevat toimenpiteet, tietojenkeruumenetelmät mukaan luettuina,

– tiivistelmä huomattavista ongelmista, joita on esiintynyt toimenpideohjelman täytäntöönpanossa, ja toteutetut toimenpiteet,

– teknisen avun käyttö,

(d) toimenpiteet vuosiohjelmista ja monivuotisista ohjelmista tiedottamiseksi ja niiden julkistamiseksi.

2. Kertomuksia pidetään hyväksyttävinä, jos niihin sisältyvät kaikki 1 kohdassa luetellut tiedot. Komissio tekee päätöksen vastuuviranomaiselta saamansa täytäntöönpanoa koskevan vuosikertomuksen sisällöstä kahden kuukauden kuluessa. Jos komissio ei vastaa säädetyssä määräajassa, kertomuksen katsotaan tulleen hyväksytyksi. Komissio toimittaa hyväksytyt täytäntöönpanokertomukset virastolle.

X luku

LOPPUSÄÄNNÖKSET

52 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa tällä päätöksellä[52] perustettu yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa käsittelevä yhteinen komitea (jäljempänä ’komitea’).

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

53 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä päätöstä uudelleen komission ehdotuksen perusteella viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2013.

54 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

55 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä […] päivänä […]kuuta […].

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

[52] Lisätään viittaukset päätöksiin, joilla perustetaan Euroopan pakolaisrahasto, Euroopan kotouttamisrahasto ja Euroopan palauttamisrahasto.

PERUSTELUT

1. YHTEISVASTUUN SOVELTAMINEN KOLMANSIEN MAIDEN KANSALAISTEN KOTOUTTAMISEEN

1.1. Ongelman kuvaus ja analyysi

Kolmansista maista saapuu päivittäin siirtolaisia kaikkiin EU:n jäsenvaltioihin. Vaikka kolmansien maiden kansalaisten suhteellinen osuus väestöstä vaihtelee huomattavasti jäsenvaltioittain, etninen, kulttuurinen ja kielellinen moninaisuus lisääntyy kaikkialla EU:ssa ja sen myötä tarve parantaa kulttuurienvälisiä suhteita.

Kuten ensimmäisessä vuosiraportissa muuttoliikkeestä ja kotouttamisesta[53] todetaan, maahanmuutolla on edelleen merkittävä rooli Euroopan unionin taloudellisessa ja sosiaalisessa kehityksessä. Työikäisen väestön ikääntyessä ja vähetessä laajentuneen EU:n tarpeet edellyttävät todennäköisesti jatkuvasti kasvavia maahanmuuttovirtoja. Euroopan on valmistauduttava tähän.

Maahanmuuttajien onnistunut kotouttaminen liittyy sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja toisaalta se on myös taloudellisen tehokkuuden edellytys. Uudistetun Lissabonin strategian yhteydessä on keskeistä huolehtia unionin alueella jo oleskelevien ja tänne vasta saapuvien maahanmuuttajien kotouttamisesta.

Kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista tukevien tehokkaiden politiikkojen merkitystä korostetaan myös Haagin ohjelmassa. EU:ssa on jo hyväksytty säädökset pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten oikeuksien turvaamisesta, perheiden yhdistämisestä sekä syrjinnän, rasismin ja muukalaisvihan torjunnasta, ja niitä ollaan parhaillaan tai lähiaikoina saattamassa osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Nämä direktiivit muodostavat EU:n kotouttamispolitiikan perustan.

Kolmansien maiden kansalaisilla on erityisiä tarpeita, jotka poikkeavat muiden epäedullisessa asemassa olevien ryhmien tarpeista sikäli, että kolmansien maiden kansalaiset ovat usein juuri saapuneet vastaanottavaan maahan. Eurooppalaiset arvot eivät useinkaan ole heille tuttuja, eivätkä he välttämättä osaa uuden maan kieltä hyvin tai tunne maan tapoja. Kolmansien maiden kansalaisia eivät myöskään aina koske samat oikeudet ja velvollisuudet kuin unionin kansalaisia. Itse asiassa kolmansien maiden kansalaisille voidaan määrätä ankaria seuraamuksia, jopa oleskeluoikeuden menettäminen, jos he eivät noudata heitä koskevia määräyksiä tai erityisiä menettelyjä.

1.2. Tulevat toimet

Neuvoston ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 19. marraskuuta 2004 oikeus- ja sisäasioiden neuvostossa hyväksymissä yhteisissä perusperiaatteissa korostetaan tarvetta kehittää kokonaisvaltainen lähestymistapa kotouttamiseen. Toimenpiteitä tarvitaan niin jäsenvaltioissa kuin Euroopan tasolla sen varmistamiseksi, että kotouttaminen otetaan keskeisesti huomioon kaikessa politiikan laadinnassa ja täytäntöönpanossa ja että kehitetään erityisiä toimintalinjoja kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseksi.

---

[53] KOM(2004) 508 lopullinen, 16.7.2004.

Periaatteissa todetaan, että yhden jäsenvaltion tehoton toiminta saattaa vaikuttaa monin tavoin haitallisesti muihin jäsenvaltioihin ja Euroopan unioniin ja että on kaikkien jäsenvaltioiden edun mukaista toteuttaa tehokasta kotouttamisstrategiaa.

Komissio käynnisti vuonna 2002 kotouttamista koskevia kokeiluhankkeita (INTI). Kyseisten aloitteiden täytäntöönpanoa on rajoittanut vuoteen 2006 saakka sovellettavien rahoitusnäkymien otsakkeen 3 suppea liikkumavara. Koska hankkeet ovat kuitenkin onnistuneet erinomaisesti, komissio ehdotti Hollannin puheenjohtajakaudella pidetyssä kotouttamista koskevassa ministerikokouksessa erityisen kotouttamisrahaston perustamista.

1.3. Rahaston tavoitteet

Yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti rahaston keskeiset tavoitteet ovat seuraavat:

1. tukea kolmansien maiden kansalaisiin sovellettavien maahanpääsymenettelyjen organisointia ja täytäntöönpanoa tehostamalla kotouttamista ja ennakoimalla kyseisen kohderyhmän tarpeet;

2. edistää kolmansien maiden kansalaisille suunnattujen perehdyttämisohjelmien ja -toimien järjestämistä ja täytäntöönpanoa parantamalla valmiuksia ja kehittämällä ja toteuttamalla politiikkaa (yhteinen perusperiaate 4);

3. tehostaa kolmansien maiden kansalaisten osallistumista jäsenvaltion yhteiskunnalliseen, poliittiseen ja kulttuurielämään aktiivisen kansalaisuuden ja perusarvojen kunnioittamisen tukemiseksi (yhteinen perusperiaate 7);

4. vahvistaa jäsenvaltioiden julkisten ja yksityisten palveluntarjoajien valmiuksia palvella kolmansien maiden kansalaisia ja näiden järjestöjä ja vastata paremmin erilaisten kolmansien maiden kansalaisten ryhmittymien tarpeisiin;

5. parantaa vastaanottavan yhteiskunnan valmiuksia sopeutua lisääntyvään moninaisuuteen järjestämällä jäsenvaltion omille kansalaisille tarkoitettuja integraatiotoimia (yhteinen perusperiaate 1);

6. parantaa jäsenvaltioiden kykyä kehittää, seurata ja arvioida kotouttamispolitiikkaa.

Yhteisvastuuseen perustuvan rahoitusmekanismin ohella rahasto tarjoaa toimintakehyksen, jolla tuetaan kokemusten ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä komission aloitteesta (’yhteisön toimet’). Tavoitteena on erityisesti jatkaa INTI-ohjelmalla käynnistettyä järjestelmällistä toiminnan kehittämistä.

1.4. Kotouttamisrahaston ja Euroopan sosiaalirahaston keskinäinen täydentävyys

Komission 14. heinäkuuta 2004 antamassa tiedonannossa rahoitusnäkymistä korostettiin, että ”*yhteisen maahanmuuttopolitiikan soveltaminen edellyttää myös sitä, että yhteisö kykenee vastaamaan vakuuttavalla tavalla yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisten kotouttamisen moniulotteiseen kysymykseen. Tämä merkitsee sitä, että maahanmuuttajien osallistumisen lisäämistä Euroopan sosiaalirahastosta rahoitettaviin toimiin on painotettava. (...) Lisäksi otsakkeesta 3 myönnetään rahoitusta Euroopan sosiaalirahaston toimialaan kuulumattomille toimille, joita ovat esimerkiksi osallistuminen kansalaistoimintaan ja politiikkaan, monimuotoisuuden kunnioittaminen ja yhteiskunnan kansalaisuus tai turvapaikanhakijoita*

koskevat toimenpiteet, mukaan luettuina verkottuminen, esikuva-analyysi (benchmarking) ja mittareiden kehittäminen näillä aloilla."

Tähän liittyen komissio esitti 14. heinäkuuta 2004 tarkistettua Euroopan sosiaalirahastoa koskevan ehdotuksen. Ehdotuksessa todetaan, että Euroopan sosiaalirahastosta on tarkoitus tukea toimia, joilla vahvistetaan maahanmuuttajien sosiaalista osallisuutta, lisätään heidän osallistumistaan työelämään antamalla neuvontaa ja kielikoulutusta ja tunnustamalla ulkomailla hankitut pätevyydet sekä tuetaan työyhteisöjen moniarvoisuutta ja vastustetaan syrjintää. Eurooppalaisen työllisyysstrategian ja sosiaalisen osallisuuden edistämisprosessin yhteydessä on määritelty erityiset tavoitteet maahanmuuttajien integroimiseksi työmarkkinoille ja perusoikeuksien, palvelujen ja resurssien saatavuuden parantamiseksi. Vuodesta 2000 voimassa olleet syrjinnän vastaiset direktiivit muodostavat oikeudellisen kehyksen, jonka nojalla kaikenlainen kolmansien maiden kansalaisiin kohdistuva rasismi ja syrjintä on kielletty.

Tämän välineen tarkoituksena on tukea täydentäviä toimia, jotka liittyvät kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseen eivätkä kuulu Euroopan sosiaalirahaston soveltamisalaan. Se on tarkoitettu yhteisen maahanmuuttopolitiikan kehittämisestä aiheutuviin erityisiin tarpeisiin kotouttamisen alalla.

Kolmansien maiden kansalaisia koskeva erillinen väline, jota toteutetaan yhteisvastuun periaatteella sen mukaan, mikä on kolmansien maiden kansalaisten suhteellinen osuus väestöstä jäsenvaltioissa, on perustettu vastaamaan maahanmuuttajien puutteellisesta kotoutumisesta aiheutuviin erityisiin haasteisiin. Välineestä on erityisesti tarkoitus tukea toimia, joilla parannetaan kolmansien maiden kansalaisten mahdollisuuksia täyttää vastaanottavan jäsenvaltion asettamat kotouttamisvaatimukset, tarjotaan kansalaistiedon peruskursseja ja varmistetaan, että maahanmuuttajat kykenevät integroitumaan yhteiskuntaan muillakin osa-alueilla kuin työmarkkinoilla. Tämä koskee erityisesti niitä kolmansien maiden kansalaisia, jotka eivät työskentele tai joilla ei ole työlupaa. Tämä vastaa yhteistä perusperiaatetta 4, jossa neuvosto peräänkuuluttaa perusohjelmia, joiden tarkoituksena on antaa perusvalmiudet kotouttamisprosessin aloittamiseksi. Näiden ohjelmien avulla maahanmuuttajat voivat sopeutua nopeasti työn, asumisen, koulutuksen ja terveydenhoidon keskeisillä alueilla ja pääsevät aloittamaan pitkäaikaisen uuteen yhteiskuntaan kotoutumisen prosessin.

Tämän välineen ja Euroopan sosiaalirahaston keskinäistä täydentävyyttä kuvataan tarkemmin laajennetussa vaikutustenarvioinnissa.

Maahanmuuttoa, kotouttamista ja työllisyyttä koskevassa komission tiedonannossa ja vuosiraportissa muuttoliikkeestä ja kotouttamisesta korostettiin sitä, että valtavirtaistaminen ei yksinään riitä varmistamaan onnistunutta kotouttamista yhteiskunnan kaikilla osa-alueilla ja luomaan sosiaalisesti yhtenäistä yhteiskuntaa, johon maahanmuuttajatkin tuntevat kuuluvansa. Tarvitaan nimenomaan kolmansien maiden kansalaisille tarkoitettu väline, jossa otetaan huomioon heidän erityiset tarpeensa ja jolla täydennetään Euroopan sosiaalirahaston toimia tällä alalla.

Jotta voidaan varmistaa tämän välineen ja Euroopan sosiaalirahaston keskinäinen johdonmukaisuus, on luotu keinoja, joilla pyritään estämään päällekkäisyydet EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla. Tämä koskee esimerkiksi toimeenpaneville kansallisille viranomaisille määrättyä velvoitetta koordinoida rahastojen ohjelmasuunnittelua.

2. ARVIOINTI

Tämän ehdotuksen liitteenä on komission suorittama ennakkoarviointi.

3. OIKEUSPERUSTA JA TOIMINTAVÄLINEEN VALINNAN PERUSTELUT

3.1. Oikeusperustan valinta

Tämän neuvoston päätöksen oikeusperustaksi ehdotetaan perustamissopimuksen 63 artiklan 3 kohtaa, sillä kyse on maahanmuuttopolitiikkaa koskevista toimenpiteistä seuraavilla aloilla: ”maahantuloa ja oleskelua koskevat edellytykset sekä menettelyt ja määräykset pitkäaikaisten viisumien ja oleskelulupien myöntämisessä jäsenvaltioissa, mukaan lukien perheiden yhdistäminen” (63 artiklan 3 kohdan a alakohta).

Koska päätösehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen IV osastoon (viisumi-, turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka sekä muu henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen perustuva politiikka), se on esitettävä ja päätös tehtävä Amsterdamin sopimuksen liitettyjen, Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan asemaa koskevien pöytäkirjojen säännösten mukaisesti. Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti voivat halutessaan soveltaa tätä päätöstä. Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.

Yhteisvastuun soveltaminen varoja kohdennettaessa

Koska kolmansien maiden kansalaisten onnistunut kotouttaminen edellyttää useissa jäsenvaltioissa (erityisesti uusissa jäsenvaltioissa) tiettyjä rakenteellisia investointeja, jäsenvaltioille myönnetään tätä tarkoitusta varten vuosittain tietty määrä varoja. Tätä määrää korotetaan vuosina 2007–2013 niiden valtioiden osalta, jotka liittyivät Euroopan unioniin 1. toukokuuta 2004. Lisäksi sitä korotetaan myös niiden valtioiden osalta, jotka liittyvät Euroopan unioniin vuosina 2007–2013. Korotusta sovelletaan liittymisvuotta seuraavan vuoden alusta vuoteen 2013 saakka.

Yhteisvastuun periaatteen mukaisesti suurin osa jäsenvaltioille myönnettävistä varoista on tarkoitus määrittää jakoperusteella, jolla selvitetään jäsenvaltioiden suhteellinen osuus EU:n alueella laillisesti oleskelevista kolmansien maiden kansalaisista. Jakoperuste koostuu kahdesta komponentista. Ensimmäinen komponentti liittyy EU:n alueella jo oleskeleviin kolmansien maiden kansalaisiin ja toinen EU:n alueelle saapuviin kolmansien maiden kansalaisiin. Ensimmäinen komponentti saadaan laskemalla jäsenvaltiossa kolmen vuoden aikana laillisesti oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten keskiarvo. Näin voidaan poistaa satunnaisten ja epätyypillisten lisäysten ja vähennysten vaikutukset. Toinen komponentti saadaan laskemalla yhteen ne kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat kolmen viime vuoden aikana saaneet luvan oleskella jonkin jäsenvaltion alueella (joko kansallisen tai yhteisön oikeuden nojalla). Yhteenlaskettu luku vastaa suunnilleen niiden ihmisten määrää, jotka voivat hyötyä maahantulijoille tarkoitetuista kotouttamistoimista, edellyttäen että perehdyttämisohjelmiin ja muihin tutustuttamistoimenpiteisiin voi osallistua ensimmäisen maassaolovuoden jälkeen ja että niihin voi sisältyä useita kursseja, jotka pidetään vuoden tai kahden vuoden aikana.

Koska komissio ehdottaa, että rahastosta keskityttäisiin rahoittamaan lähinnä sellaisiin kolmansien maiden kansalaisiin kohdistuvia toimia, jotka ovat äskettäin saapuneet EU:n

alueelle ja joille jokin jäsenvaltio on antanut oleskeluluvan (’uudet maahanmuuttajat’), toinen komponentti on tärkeämpi ja sitä painotetaan ensimmäistä enemmän (60 %). Tarkoituksena on antaa rahastosta tukea erityisesti niille jäsenvaltioille, jotka ovat vasta äskettäin alkaneet vastaanottaa huomattavia maahanmuuttajamääriä tai jotka todennäköisesti vastaanottavat runsaasti maahanmuuttajia rahoitusnäkymien voimassaoloaikana. Tätä painotusta olisi tarkistettava jossakin vaiheessa.

Edellä mainittujen perusteiden avulla varmistetaan, että esimerkiksi maahanmuuttopolitiikkaan tehtävät muutokset otetaan asianmukaisesti huomioon varojen kohdentamismenettelyssä, ja rahastosta myönnettävään tukeen voidaan tehdä oikaisuja.

Maahanmuuttoa kuvaavan komponentin kohdalla on laskennasta jätettävä pois eräät kolmansien maiden kansalaisten ryhmät, kuten opiskelijat, tutkijat, kausityöntekijät ja henkilöt, joiden asema on muuttunut tai joiden oleskelulupaa jatketaan.

Pakolaisia ja muita kansainvälistä suojelua saavia henkilöitä ei myöskään lasketa mukaan kumpaankaan komponenttiin, sillä heitä koskevat toimet katetaan Euroopan pakolaisrahastosta. Toisaalta humanitaarisista (esimerkiksi lääketieteellisistä) syistä oleskeluluvan saaneet henkilöt voidaan laskea mukaan, sillä he eivät kuulu Euroopan pakolaisrahaston kohderyhmiin.

Edellä sanottu ei kuitenkaan vaikuta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen myöntää tukea suoraan toimille, jotka kattavat (myös) opiskelijat, tutkijat ja kausityöntekijät.

3.2. Rahaston piiriin kuuluvat toimet

Rahaston yleinen tavoite on edistää kansallisten kotouttamistoimien täytäntöönpanoa yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti. Tämän vuoksi komissio ehdottaa, että se hallinnoi rahastoa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Näin tuki voidaan kohdentaa kunkin jäsenvaltion tilanteen ja yksilöllisten tarpeiden mukaisesti.

Mahdollisimman tehokkaan varojen käytön varmistamiseksi ehdotukseen on sisällytetty yksityiskohtaiset säännökset toiminnallisista tavoitteista ja toimista, joiden katsotaan edistävän tavoitteiden saavuttamista.

3.3. Ohjelmasuunnittelu

Ohjelmat ovat monivuotisia, ja ohjelmakausia on kaksi: 2007–2010 ja 2011–2013.

Ohjelmasuunnittelussa on kaksi vaihetta:

Monivuotinen ohjelmasuunnittelu (poliittinen taso): kukin jäsenvaltio laatii kansallisen monivuotisen ohjelman ottaen huomioon komission hyväksymät strategiset suuntaviivat ja omat puutteensa ja tarpeensa. Ohjelmissa määritellään painopistealueet ja toimintastrategia, ja ne muodostavat toiminnan puitteet. Jäsenvaltio neuvottelee monivuotisesta ohjelmasta komission kanssa.

Vuotuinen ohjelmasuunnittelu (toiminnan taso): komissio hyväksyy vuosiohjelman kutakin jäsenvaltiota varten yhteisesti sovitun strategian ja tarkkaan määriteltyjen perusteiden mukaisesti suoritettavan varojen jakamisen pohjalta.

3.4. Varainhoito ja sen valvonta

Jaetun hallinnoinnin keskeisiä tavoitteita ohjelmakauden 2007–2013 sääntelypaketissa on nykyisestä lainsäädännöstä saadun kokemuksen perusteella selkeästi määrittää yhteisön talousarvion toteuttamiseen osallistuvien toimijoiden välinen toimintakehys, toiminnan luonne ja vastuunjako.

3.5. Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät

Päätös parantaa rahaston hallinnointi- ja valvontajärjestelmien rakenteen johdonmukaisuutta ja avoimuutta:

- johdonmukaisuutta sikäli, että samoja vähimmäisvaatimuksia sovelletaan valvonta- ja tarkastusjärjestelmiin kaikissa eri vaiheissa ja että eri toimijoiden tehtävät ja velvoitteet on määritelty;

- avoimuutta sikäli, että valvonnan piiriin kuuluvien toimijoiden on tunnettava toistensa tekemien tarkastusten tulokset, jotta järjestelmästä tulisi tehokkaampi, toimivampi ja yleisesti tasapainoisempi.

Päätöksessä määritellään yhteiset vähimmäisedellytykset, jotka kaikkien rahaston hallinnointiin liittyvien hallinnointia ja sisäistä valvontaa koskevien järjestelmien on täytettävä. Tätä varten jäsenvaltioiden on esitettävä seuraavat hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä koskevat takeet:

- riippumattoman tilintarkastuslaitoksen lausunto järjestelmästä jokaisen monivuotisen kauden alussa;

- tarkastusviranomaisen vuotuinen lausunto, jota tukee vuotuinen tarkastuskertomus ja lopullista menoselvitystä koskeva ilmoitus, joka liitetään vuosiohjelman täytäntöönpanoa koskeviin loppukertomuksiin.

Täydentävyysperiaate, jonka mukaan EU:n varojen on oltava kansallisia varoja täydentävää eikä niitä korvaavaa, kuuluu edelleen pääperiaatteisiin. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että täydentävyysperiaatetta sovelletaan rahastossa.

Päätöksessä ehdotetaan myös menettelyä, jolla maksatusta lykätään tai maksatus keskeytetään, jos maksupyynnön esittämisen yhteydessä todetaan vakavia ongelmia.

4. TOISSIJAISUUS- JA SUHTEELLISUUSPERIAATTEET

Toissijaisuusperiaate

Keskeinen periaate on, että jäsenvaltiot ovat vastuussa kotouttamisstrategioiden kehittämisestä ja toteuttamisesta. Kansallisia toimia, joilla yhteisiä perusperiaatteita pannaan täytäntöön, voidaan kuitenkin tukea rahastosta, jos toimien vaikutukset muihin jäsenvaltioihin otetaan huomioon. Tuettavat toimet on selvästi nimettävä, niiden on liityttävä yksittäisten jäsenvaltioiden todellisiin olosuhteisiin ja niiden on tuotettava lisäarvoa koko yhteisölle.

Suhteellisuusperiaate

Tämä päätöksen nojalla rahastosta voidaan myöntää tukea toimille, jotka edistävät nimettyjen tavoitteiden saavuttamista. Samalla päätös jättää jäsenvaltioille vapauden valita toimet ja niiden toteuttamistavat komission kanssa yhteistyössä sovittujen hankkeiden puitteissa. Yhteisön varojen käytöstä on myös tarpeen antaa täsmälliset ja yhdenmukaiset säännöt neuvoston päätöksellä, joka on yhteisön ohjelmien täytäntöönpanoon soveltuva säädöstyyppi.

5. VAIKUTUS TALOUSARVIOON

Komission kaudelle 2007–2013 ehdottamien rahoitusnäkymien mukaiset rahaston kokonaismäärärahat ovat 1 771 miljoonaa euroa.

2005/0048 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON PÄÄTÖS

kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskevan eurooppalaisen rahaston perustamisesta vuosiksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 3 kohdan a alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[54],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[55],

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[56],

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon[57],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen asteittaista luomista varten Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa määrätään yhtäältä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien toimien toteuttamisesta ja ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevista rinnakkaistoimenpiteistä ja toisaalta sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka koskevat turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksia.

(2) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi, että Euroopan unionin on varmistettava jäsenvaltioidensa alueella laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukainen kohtelu. Heille olisi pyrittävä tehokkaamman kotouttamispolitiikan avulla takaamaan EU:n kansalaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin verrattavissa olevat oikeudet ja velvollisuudet. Kyseisellä politiikalla olisi myös edistettävä syrjimättömyyttä talous-, yhteiskunta- ja kulttuurielämässä sekä kehitettävä rasismin ja muukalaisvihan vastaisia toimenpiteitä.

(3) Kolmansien maiden kansalaisten kotouttaminen jäsenvaltioihin on keskeinen osa taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden edistämistä, joka on perustamissopimuksen mukaan yhteisön keskeisiä tavoitteita.

---

54 EUVL C ...
55 EUVL C ...
56 EUVL C ...
57 EUVL C ...

(4) Eurooppa-neuvosto korostaa 4 ja 5 päivänä marraskuuta 2004 julkistetussa Haagin ohjelmassa, että jäsenvaltioiden yhteiskunnallisen vakauden ja yhteenkuuluvuuden tavoite edellyttää tehokkaiden politiikkojen kehittämistä. Se toteaa, että on tarpeen koordinoida paremmin kansalliset kotouttamispolitiikat yhteisten puitteiden pohjalta, ja kehottaa jäsenvaltioita, neuvostoa ja komissiota edistämään rakenteellista kokemusten ja tietojen vaihtoa kotouttamisesta.

(5) Haagin ohjelman mukaisesti Euroopan unionin neuvosto ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajat laativat 19 päivänä marraskuuta 2004 maahanmuuttajien kotouttamispolitiikkaa koskevat Euroopan unionin yhteiset perusperiaatteet. Jäsenvaltiot voivat hyödyntää yhteisiä perusperiaatteita kansallisen kotouttamispolitiikan määrittelyssä, sillä ne voivat arvioida omia toimiaan yhteisten periaatteiden pohjalta.

(6) Yhteiset perusperiaatteet täydentävät nykyisiä oikeudellisia puitteita, jotka koskevat esimerkiksi sukupuolten välistä tasa-arvoa, syrjintäkieltoa ja sosiaalista integraatiota sekä Euroopan ihmisoikeussopimusta ja kotouttamista koskevia säännöksiä sisältäviä yhteisön säädöksiä, joihin kuuluvat muun muassa neuvoston direktiivit yhteisen maahanmuuttopolitiikan laatimisesta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 3 ja 4 kohdan pohjalta.

(7) Neuvosto korosti kotouttamista koskevissa päätelmissään 14 päivänä lokakuuta 2002, että uusien maahantulijoiden olisi saatava nopeasti asianmukaista tietoa vastaanottavasta yhteiskunnasta ja heille olisi järjestettävä kielikursseja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Neuvosto pitää myös tärkeänä, että kansalliset järjestelmät kannustavat kolmansien maiden kansalaisia osallistumaan aktiivisesti yhteiskuntaelämään ja työmarkkinoihin kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltioiden kotouttamistoimet edellyttävät hallitusten, alue- ja paikallisviranomaisten, siirtolaisjärjestöjen ja valtiosta riippumattomien järjestöjen sekä työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan yhteistä toimintaa.

(8) Jos jokin jäsenvaltio laiminlyö kotouttamispolitiikan kehittämisen ja toteuttamisen, tästä saattaa olla monenlaisia haitallisia seurauksia muille jäsenvaltioille ja Euroopan unionille.

(9) Tukeakseen kotouttamiseen liittyvien ohjelmien suunnittelua budjettivallan käyttäjä otti Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon vuosiksi 2003–2005 erityisiä määrärahoja, jotka on tarkoitettu valmistelutoimien rahoittamiseen kotouttamisen alalla.

(10) Neuvoston vuonna 2002 kotouttamisesta antamien päätelmien mukaisesti komissio ehdotti rahoitusnäkymistä 14 päivänä heinäkuuta 2004 antamassaan tiedonannossa, että maahanmuuttajat olisi pyrittävä saamaan entistä tehokkaammin mukaan Euroopan sosiaalirahaston toimintaan. Komission ehdotuksessa Euroopan sosiaalirahaston perustamiseksi kaudelle 2007–2013 todetaan, että tarkoituksena on tukea toimia, joilla vahvistetaan maahanmuuttajien sosiaalista osallisuutta, lisätään heidän osallistumistaan työelämään antamalla neuvontaa ja kielikoulutusta ja tunnustamalla ulkomailla hankitut pätevyydet sekä tuetaan työyhteisöjen moniarvoisuutta ja vastustetaan syrjintää.

(11) Valmistelutoimien, maahanmuuttoa, kotouttamista ja työllisyyttä koskevan komission tiedonannon sekä muuttoliikettä ja kotouttamista koskevan ensimmäisen vuosiraportin perusteella vaikuttaa siltä, että yhteisö tarvitsee vuodesta 2007 alkaen erityisen välineen, jolla kannustetaan jäsenvaltioita kehittämään ja toteuttamaan kotouttamispolitiikkaa, jonka tavoitteena on auttaa uskonnoltaan, kieleltään ja etniseltä ja kulttuuritaustaltaan erilaisia kolmansien maiden kansalaisia sopeutumaan uuteen asuinmaahansa ja osallistumaan aktiivisesti eurooppalaiseen yhteiskuntaan sen kaikilla osa-alueilla, yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti ja Euroopan sosiaalirahaston toimintaa täydentäen.

(12) Jotta yhteisön toiminta kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseksi olisi johdonmukaista, tästä välineestä rahoitettavat toimet olisi määriteltävä tarkkaan ja niiden olisi täydennettävä Euroopan sosiaalirahastosta tuettavia toimia. Tätä varten on tarkoitus kehittää yhteisiä ohjelmajärjestelyjä sen varmistamiseksi, että Euroopan sosiaalirahastosta ja tästä välineestä rahoitettavat yhteisön toimet kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseksi ovat keskenään johdonmukaiset.

(13) Koska komissio ja jäsenvaltiot hallinnoivat yhdessä sekä tätä välinettä että Euroopan sosiaalirahastoa, täytäntöönpanon johdonmukaisuus edellyttää myös kansallisia järjestelyjä. Sitä varten tämän välineen täytäntöönpanosta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten olisi luotava yhteistyö- ja koordinointimenettelyt niiden viranomaisten kanssa, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet vastaamaan Euroopan sosiaalirahaston täytäntöönpanosta, ja varmistettava, että tästä rahastosta tuettavat toimet määritellään tarkasti ja että ne täydentävät Euroopan sosiaalirahastosta rahoitettavia toimia.

(14) Tämä väline on osa yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa, jonka tavoitteena on, että jäsenvaltiot jakavat keskenään oikeudenmukaisesti vastuun unionin ulkorajojen yhdennetyn hallinnon käyttöönotosta ja yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan täytäntöönpanon aiheuttamasta taloudellisesta rasituksesta. Mainitut toimet perustuvat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen IV osastoon.

(15) Rahastosta annettava tuki on tehokkaampaa ja se voidaan kohdistaa paremmin, jos tukikelpoisten toimien yhteisrahoitus perustuu strategisiin monivuotisiin ohjelmiin ja vuotuisiin työohjelmiin, jotka kukin jäsenvaltio laatii yhteistyössä komission kanssa.

(16) Jokaisen jäsenvaltion olisi laadittava komission antamien strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotinen ohjelma, jossa otetaan huomioon kyseisen valtion tilanne ja tarpeet ja määritetään kehittämisstrategia. Jäsenvaltio neuvottelee komission kanssa monivuotisesta ohjelmasta, ja komissio tekee päätöksen ohjelmasta, jota käytetään viitekehyksenä vuosiohjelmia laadittaessa.

(17) Rahastojen tavoitteet pyritään saavuttamaan monivuotisilla ohjelmilla, joilla varmistetaan riittävien rahoitusvarojen saanti sekä yhteisön ja jäsenvaltioiden yhteisten toimien johdonmukaisuus ja jatkuvuus.

(18) Sen lisäksi, että erityisjärjestelyillä pyritään varmistamaan johdonmukaisuus Euroopan sosiaalirahaston toiminnan kanssa, ohjelmasuunnittelussa olisi huolehdittava rahaston koordinoinnista muiden nykyisten rahoitusvälineiden, kuten Euroopan pakolaisrahaston, Euroopan ulkorajarahaston, Euroopan palauttamisrahaston ja Progress-ohjelman kanssa.

(19) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002[58] 53 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainitun jaetun hallinnoinnin mukaisesti olisi täsmennettävä edellytykset, joiden nojalla komissio voi toteuttaa sille kuuluvat Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion täytäntöönpanotehtävät, ja määriteltävä jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet. Näin komissio voi olla varma siitä, että jäsenvaltiot käyttävät rahaston varoja laillisesti, asianmukaisesti ja varainhoitoasetuksen 27 artiklassa mainittua moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

(20) Todellisten taloudellisten vaikutusten varmistamiseksi rahaston rahoitusosuus ei voi tämän päätöksen perusteella korvata jäsenvaltioiden julkisia menoja.

(21) Olisi luotava objektiiviset perusteet, joita sovelletaan varojen jakamiseen jäsenvaltioille. Perusteissa olisi otettava huomioon jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten määrä ja jäsenvaltioihin tietyllä viitejaksolla ensimmäistä kertaa maahanpääsyluvan saaneiden kolmansien maiden kansalaisten määrä. Painopisteen olisi oltava ensimmäistä kertaa maahanpääsyluvan saaneissa kolmansien maiden kansalaisissa, jotta voitaisiin tukea niitä jäsenvaltioita, jotka ovat vasta äskettäin alkaneet sallia maahanmuuttajien maahanpääsyn tai jotka todennäköisesti vastaanottavat huomattavia maahanmuuttajamääriä rahoitusnäkymien voimassaoloaikana. Perusteita olisi tarkasteltava myöhemmin uudelleen.

(22) Teknisen avun osana tästä välineestä olisi tuettava arviointeja, rahaston hallinnointiin liittyvän hallintokapasiteetin parannuksia, tutkimuksia, pilottihankkeita ja erityisesti innovatiivisten lähestymistapojen ja käytänteiden edistämiseen tähtäävää kokemusten vaihtoa.

(23) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittävät toimenpiteet hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toimivuuden varmistamiseksi. Tätä varten on vahvistettava kaikkien ohjelmien järjestelmiä koskevat yleisperiaatteet ja tehtävät.

(24) Kussakin jäsenvaltiossa on nimettävä yksi viranomainen, joka on vastuussa rahastosta tuettavien toimien hallinnoinnista, ja määriteltävä kyseisen viranomaisen tehtävät. Lisäksi olisi säädettävä tarkastusviranomaisen nimeämisestä ja tehtävistä. On myös tarpeen säätää todentamisviranomaisen nimeämisestä, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset laatuvaatimukset menojen todentamiselle ennen niiden esittämistä komissiolle, ja täsmentää menoilmoitusten perustana olevien tietojen luonne ja laatu.

(25) Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaan vastuu tukitoimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioille.

(26) Hallinnointi- ja valvontajärjestelmiin, menojen todentamiseen sekä sääntöjenvastaisuuksien ja yhteisön lainsäädännön rikkomisen ehkäisyyn, toteamiseen ja oikaisuun liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet olisi täsmennettävä monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien tehokkaan ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Hallinnoinnin ja valvonnan osalta on erityisesti tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset

---

[58] EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

säännöt, joiden mukaan jäsenvaltiot huolehtivat siitä, että järjestelmät ovat olemassa ja toimivat tyydyttävästi.

(27) Jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä olisi lisättävä tällä alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta varainhoidon valvontaan liittyvää komission toimivaltaa. Lisäksi olisi laadittava perusteet, joiden nojalla komissio voi kansallisia järjestelmiä valvoessaan määrittää kansallisten tarkastusviranomaisten antamien takeiden luotettavuuden.

(28) Hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä todetuista puutteista johtuvan maksujen keskeytyksen lisäksi olisi oltava toimenpiteitä, joiden avulla valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää maksamisen, jos näiden järjestelmien moitteettomuutta epäillään, tai komissio voi tehdä maksuihin vähennyksiä, jos kyseinen jäsenvaltio ei ole pannut täytäntöön kaikkia suunniteltuja oikaisutoimenpiteitä.

(29) Tällä välineellä tuettavien toimien teho ja vaikutus riippuvat myös toimien arvioinnista. Tämän vuoksi olisi täsmennettävä tähän liittyvät jäsenvaltioiden ja komission vastuualueet sekä yksityiskohtaiset säännöt, joiden avulla voidaan varmistaa arvioinnin luotettavuus.

(30) Toimien arviointi olisi järjestettävä siten, että toimia voidaan tarkistaa ohjelmakauden aikana ja arvioida niiden vaikutuksia ja että arviointimenettely voidaan nivoa toimien seurantaan.

(31) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen[59] 33 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.

(32) Koska ehdotetun toiminnan tavoitetta, joka on edistää kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista jäsenvaltioiden yhteiskuntaan yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti, ei voida riittävän hyvin saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(33) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY[60] mukaisesti.

(34) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

---

[59] EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1.
[60] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I LUKU
KOHDE, TAVOITTEET JA TOIMET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä päätöksellä perustetaan 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013 kestävälle kaudelle kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskeva eurooppalainen rahasto (jäljempänä ’rahasto’) osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen vahvistamiseksi ja Euroopan unionin tavoitteiden saavuttamiseksi.

Tässä päätöksessä määritellään rahaston tavoitteet, täytäntöönpano, käytettävissä olevat varat ja niiden jakamisperusteet.

Lisäksi päätöksessä vahvistetaan rahaston hallinnointia, varainhoitoa, seurantaa ja valvontaa koskevat säännöt komission ja jäsenvaltioiden keskinäisen vastuunjaon pohjalta.

2 artikla

Rahaston yleiset tavoitteet

1. Rahaston tavoitteena on tukea jäsenvaltioiden toimia, joilla autetaan uskonnoltaan, kieleltään ja etniseltä ja kulttuuritaustaltaan erilaisia kolmansien maiden kansalaisia sopeutumaan uuteen asuinmaahansa ja osallistumaan aktiivisesti eurooppalaiseen yhteiskuntaan sen kaikilla osa-alueilla. Toimet koskevat esimerkiksi maahanpääsymenettelyjä, perehdyttämisohjelmia ja -toimia, osallistumista kansalaistoimintaan ja politiikkaan, monimuotoisuuden kunnioittamista ja yhteiskunnan kansalaisuutta.

2. Edellä 1 kohdassa esitetyn tavoitteen edistämiseksi rahastosta tuetaan jäsenvaltioiden kehittämiä kolmansien maiden kansalaisia koskevia kotouttamisstrategioita, joissa otetaan huomioon neuvoston ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 19 päivänä marraskuuta 2004 hyväksymät maahanmuuttajien kotouttamispolitiikkaa koskevat Euroopan unionin yhteiset perusperiaatteet.

3. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioiden tai komission aloitteesta toteutettavaa teknistä apua.

3 artikla

Erityiset tavoitteet

Rahasto edistää seuraavien erityistavoitteiden saavuttamista:

(a) helpottaa kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsymenettelyjen organisointia ja toteuttamista;

(b) tukea sellaisten kolmansien maiden kansalaisille tarkoitettujen perehdyttämisohjelmien ja -toimien organisointia ja toteuttamista, joiden tavoitteena on tutustuttaa vasta maahan saapuneet henkilöt vastaanottavaan yhteiskuntaan ja antaa heille perustiedot maan kielestä, historiasta, instituutioista, sosiaalis-taloudellisista ominaispiirteistä, kulttuurista sekä normeista ja perusarvoista

(c) lisätä kolmansien maiden kansalaisten osallistumista vastaanottavan jäsenvaltion yhteiskunnalliseen, poliittiseen ja kulttuurielämään ja parantaa kolmansien maiden kansalaisten eri ryhmittymien, hallituksen ja kansalaisyhteiskunnan välistä vuoropuhelua aktiivisen kansalaisuuden ja perusarvojen sisäistämisen tukemiseksi;

(d) vahvistaa jäsenvaltioiden palveluntarjoajien valmiuksia kommunikoida kolmansien maiden kansalaisten ja heitä edustavien järjestöjen kanssa ja vastata paremmin kolmansien maiden kansalaisten eri ryhmittymien, esimerkiksi naisten ja lasten tarpeisiin;

(e) vahvistaa vastaanottavan yhteiskunnan valmiuksia sopeutua kasvavaan moninaisuuteen tukemalla jäsenvaltion omille kansalaisille tarkoitettuja integraatiotoimia, jotka korostavat onnistuneen kotouttamisen kaksisuuntaista luonnetta ja joissa otetaan huomioon edistyminen monimuotoisuuden hallinnassa;

(f) parantaa jäsenvaltioiden kykyä kehittää, seurata ja arvioida kolmansien maiden kansalaisia koskevia kotouttamistoimenpiteitä.

4 artikla

Tukikelpoiset toimet jäsenvaltioissa

1. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa toteutettavia 3 artiklan a kohdassa mainitun tavoitteen mukaisia toimia, joiden tarkoituksena on

(a) auttaa jäsenvaltioita kehittämään maahanpääsymenettelyjä tukemalla yhteistyötä keskeisten sidosryhmien ja asiantuntijoiden kanssa sekä tietojenvaihtoa tiettyihin kansallisuuksiin tai tiettyihin kolmansien maiden kansalaisten ryhmittymiin sovellettavista käytännöistä;

(b) tehostaa kyseisten menettelyjen täytäntöönpanoa ja tuoda ne kolmansien

(c) maiden kansalaisten ulottuville hyödyntämällä helppokäyttöistä viestintä ja informaatioteknologiaa, muun muassa tiedotuskampanjoita ja valintamenettelyitä.

(d) valmistella maahanpääsyluvan saaneiden kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista vastaanottavaan yhteiskuntaan tukemalla maahantuloa edeltäviä

toimia, jotka voivat käsittää lähtömaassa jaettavaa tiedotusaineistoa ja kansalaistiedon peruskursseja.

2. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa toteutettavia 3 artiklan b kohdassa mainitun tavoitteen mukaisia toimia, joiden tarkoituksena on

(a) kehittää ja parantaa jäsenvaltioon juuri saapuneille kolmansien maiden kansalaisille paikallis- ja aluetasolla järjestettävien erityisesti kansalaistietoa koskevien perehdyttämisohjelmien ja -toimien laatua;

(b) parantaa perehdyttämisohjelmien ja -toimien mahdollisuuksia tavoittaa erityisryhmät, kuten maahanpääsymenettelyt läpäisseiden henkilöiden huollettavana olevat, lapset, naiset, vanhukset, lukutaidottomat tai vammaiset, ottaen huomioon heidän erityistarpeensa ja perehdyttämisohjelmien suorittamista koskevat kriteerit;

(c) tehdä kansalaistietoa koskevista perehdyttämisohjelmista ja -toimista joustavammat erityisesti järjestämällä osa-aikaisia kursseja, pikakursseja, etä- tai verkko-opiskelumahdollisuuksia tai vastaavia, joiden avulla kolmansien maiden kansalaiset voivat samanaikaisesti osallistua ohjelmiin ja työskennellä tai opiskella;

(d) kehittää ja toteuttaa kansalaistietoa koskevia perehdyttämisohjelmia tai -toimia nuorille ja erityisesti äskettäin maahan saapuneille kolmansien maiden kansalaisille, joilla on sosiaaliseen ja kulttuuriseen sopeutumiseen liittyviä identiteettiongelmia, sekä rikollisuutta ehkäiseviä ohjelmia, joihin sisältyy kolmannen maan kansalaiselle nimettävä mentori tai ohjaaja.

3. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa toteutettavia 3 artiklan c kohdassa mainitun tavoitteen mukaisia toimia, joiden tarkoituksena on

(a) edistää uskontojen välisten ja uskonnollisten keskustelufoorumien luomista eri yhteisöjen välille ja/tai yhteisöjen ja poliittisten ja päätöksentekoviranomaisten välille yhteiskunnan kansalaisuuden ja monimuotoisuuden tukemiseksi;

(b) lisätä kolmansien maiden kansalaisten osallistumista yhteiskunnalliseen elämään ja kasvattaa heidän kansalaisaktiivisuuttaan helpottamalla liittymistä jäsenvaltion kansalaisten muodostamiin (vapaaehtois)järjestöihin ja tukemalla vapaaehtois- ja harjoitteluohjelmien kehittämistä ja toteuttamista paikallis- tai aluetasolla ja parantamalla tähän liittyviä valmiuksia;

(c) tukea kolmansien maiden kansalaisten erityisryhmiä, kuten maahanpääsyohjelmiin valittujen henkilöiden huollettavana olevia, lapsia, naisia, vanhuksia, lukutaidottomia tai vammaisia osallistumaan yhteiskunnalliseen elämään;

(d) tukea kansallisten, alueellisten ja paikallisten neuvoa-antavien yhteistyöelinten kehittämistä osana jäsenvaltioiden poliittista päätöksentekomenettelyä kolmansien maiden kansalaisten kuulemiseksi ja tietojen vaihtamiseksi kaikkien sidosryhmien kesken;

(e) lisätä kolmansien maiden kansalaisten osallistumista paikallisvaaleihin ja muihin demokraattisiin prosesseihin tukemalla tiedotuskampanjoita ja ohjelmia valmiuksien kehittämiseksi;

(f) tukea kansalaisuuden saamista valmistelevien ohjelmien laatimista ja kehittämistä.

4. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa toteutettavia 3 artiklan d kohdassa mainitun tavoitteen mukaisia toimia, joiden tarkoituksena on

(a) parantaa palvelujen tarjoajien ja kolmansien maiden kansalaisten suhteita järjestämällä esimerkiksi kulttuurienvälisiä tulkkaus- ja käännöspalveluja, mentoriohjelmia ja yhteisöjen edustajien tarjoamia välityspalveluja, kehittämällä keskitettyjä tiedotuspisteitä ja lisäämällä henkilöstön kulttuurienvälisiä valmiuksia;

(b) kehittää ja päivittää kattavia tietovälineitä, kuten oppaita, verkkosivustoja ja luetteloja henkilöstön kulttuurienvälisistä valmiuksista;

(c) perustaa kotouttamisen ja monimuotoisuuden hallintaa varten kestävät organisaatiorakenteet ja kehittää hallitusten sidosryhmiä varten yhteistyömuotoja, joiden avulla virkamiehet saavat nopeasti tietoa muiden jäsenvaltioiden kokemuksista ja käytänteistä ja voivat mahdollisesti yhdistää resursseja;

(d) vahvistaa valmiuksia koordinoida jäsenvaltioissa sovellettavia kolmansien maiden kansalaisten kotouttamisstrategioita hallinnon eri tasoilla;

(e) laatia ja ottaa käyttöön erilaisia keinoja kerätä ja analysoida tietoa paikallisella tai alueellisella tasolla erilaisten kolmansien maiden kansalaisten ryhmittymien tarpeista hyödyntämällä kolmansien maiden kansalaisten kuulemiseen ja sidosryhmien väliseen tiedonvaihtoon kehitettyjä yhteistyöelimiä ja tekemällä siirtolaisyhteisöjä koskevia kartoituksia, jotta voidaan määrittää parhaat tavat vastata kyseisiin tarpeisiin.

5. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa toteutettavia 3 artiklan e kohdassa mainitun tavoitteen mukaisia toimia, joiden tarkoituksena on

(a) tiedottaa vastaanottavassa yhteiskunnassa perehdyttämisohjelmien ja -toimien sekä maahanpääsyohjelmien sisällöstä ja seurauksista ja tehostaa vuorovaikutusta julkisten ja yksityisten palvelujen tarjoajien, työnantajien, esimerkiksi pk-yritysten, ja oppi- ja muiden laitosten kanssa;

(b) lisätä vastaanottavan yhteiskunnan suvaitsevaisuutta maahanmuuttoa ja maahanpääsyohjelmia kohtaan järjestämällä tiedotuskampanjoita;

(c) tukea tietyille kohderyhmille tai suurelle yleisölle tarkoitettujen (laajojen) kulttuurienvälisten tapahtumien järjestämistä ja niistä tiedottamista kulttuurienvälisen vuoropuhelun ja monikulttuurista yhteiskuntaa koskevan mielipiteiden vaihdon järjestämiseksi;

(d) edistää eri kulttuureja edustavien (nuoriso)järjestöjen keskinäistä vuoropuhelua ja vaihtotoimintaa;

(e) tiedottaa kotouttamista koskevista kysymyksistä;

(f) lisätä kolmansien maiden kansalaisten osallistumista maahanmuuttoa koskevaan yhteiskunnalliseen toimintaan;

(g) kasvattaa yksityisten toimijoiden roolia moninaisuuden edistämisessä ja hallinnassa.

6. Rahastosta tuetaan jäsenvaltioissa toteutettavia 3 artiklan f kohdassa mainitun tavoitteen mukaisia toimia, joiden tarkoituksena on

(a) tehostaa valmiuksia kerätä, analysoida ja jakaa tilastotietoa kolmansien maiden kansalaisten kotouttamisesta ja kotouttamistoimenpiteistä;

(b) edistää kolmansien maiden kansalaisia koskevien maahanmuutto- ja kotouttamistoimenpiteiden arviointia tukemalla kansallisia vaikutustenarviointihankkeita, sidosryhmien, kuten työnantajien ja oppilaitosten kuulemista, arviointikeinoja ja seurantatoimenpiteitä;

(c) kehittää indikaattoreita ja esikuva-analyysia, joiden avulla mitataan jäsenvaltioissa saavutettua edistystä;

~~(d)~~ kehittää laadukkaita testaus- ja arviointijärjestelmiä pakollisia kotouttamisohjelmia varten;

~~(e)~~ edistää maahanpääsymenettelyjen tai perehdyttämisohjelmien arviointia tukemalla ohjelmiin osallistuneiden kolmansien maiden kansalaisten ja/tai sidosryhmien, kuten yritysten, valtiosta riippumattomien järjestöjen ja alue- ja paikallisviranomaisten keskuudessa tehtäviä kartoituksia.

5 artikla

Yhteisön edun mukaiset toimet

1. Komission aloitteesta enintään 7 prosenttia rahaston varoista voidaan käyttää sellaisten valtioidenvälisten toimien tai yhteisön edun mukaisten toimien (’yhteisön toimet’) rahoittamiseen, jotka koskevat maahanmuutto- ja kotouttamispolitiikkaa sekä 6 artiklassa mainittuihin kohderyhmiin sovellettavia toimenpiteitä.

2. Rahoitusta voidaan myöntää yhteisön toimille, jotka

(a) edistävät yhteisön tasolla yhteistyötä, jonka tavoitteena on maahanmuuttoa koskevan yhteisön lainsäädännön ja hyvien käytänteiden sekä kotouttamista koskevien hyvien käytänteiden täytäntöönpano;

(b) tukevat valtioidenvälisten yhteistyöverkostojen perustamista ja sellaisiin valtioidenvälisiin kumppanuuksiin perustuvia

pilottihankkeita, jotka on muodostettu vähintään kolmessa jäsenvaltiossa sijaitsevien toimijoiden välille innovoinnin edistämiseksi, kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtamisen helpottamiseksi ja kotouttamispolitiikan tehostamiseksi;

(c) tukevat valtioidenvälisiä tiedotuskampanjoita;

(d) tukevat tutkimuksia, parhaita käytänteitä koskevan tiedon levittämistä ja vaihtamista ja kaikkia muita rahaston osa-alueita, kuten huipputeknologian käyttöä;

(e) tukevat pilottihankkeita ja tutkimuksia, joissa tarkastellaan uudentyyppisiä yhteisön yhteistyökeinoja maahanmuuton ja kotouttamisen alalla ja maahanmuuttoa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä;

(f) tukevat tilastollisten välineiden, menetelmien ja yhteisten indikaattoreiden kehittämistä.

3. Vuotuinen työohjelma, jossa määritellään yhteisön toimien ensisijaiset tavoitteet, hyväksytään 51 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

6 artikla

Kohderyhmät

1. Tässä päätöksessä tarkoitetut kohderyhmät ovat seuraavat:

(a) kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat saaneet jäsenvaltion viranomaisilta luvan oleskella jäsenvaltion alueella esimerkiksi työntekoa, itsenäistä ammatinharjoittamista, perheiden yhdistämistä tai muuta kansallisessa lainsäädännössä määriteltyä tarkoitusta varten, lukuun ottamatta sellaisia kolmansien maiden kansalaisia tai kansalaisuudettomia henkilöitä, jotka määritellään pakolaisiksi tai joilla on oikeus 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY mukaiseen toissijaiseen suojeluun; ja

(b) kolmansien maiden kansalaiset, jotka oleskelevat jonkin kolmannen maan alueella ja haluavat saada jäsenvaltion viranomaisilta luvan päästä jäsenvaltion alueelle ja oleskella siellä ja jotka täyttävät tietyt kansallisessa lainsäädännössä määritellyt maahantuloa edeltävät vaatimukset, jotka koskevat esimerkiksi valmiuksia kotoutua jäsenvaltion yhteiskuntaan.

2. Kolmannen maan kansalaisella tarkoitetaan henkilöä, joka ei ole perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen.

II LUKU
TUEN PERIAATTEET

7 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Rahastosta myönnettävä tuki täydentää kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimenpiteitä sisällyttämällä niihin yhteisön ensisijaiset tavoitteet.

   Erityisesti jotta yhteisön toiminta kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseksi olisi johdonmukaista, tästä välineestä rahoitettavat toimet on määriteltävä tarkkaan ja niiden on täydennettävä Euroopan sosiaalirahastosta tuettavia toimia.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston ja jäsenvaltioiden tukitoimet ovat johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja ensisijaisten tavoitteiden kanssa. Johdonmukaisuus on osoitettava erityisesti monivuotisessa ohjelmassa.

3. Rahastosta rahoitettavien toimien on oltava perustamissopimuksen määräysten ja niiden perusteella annettujen säädösten mukaisia.

8 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Rahaston tavoitteet on pantava täytäntöön kahden monivuotisen ohjelmakauden puitteissa (2007–2010 ja 2011–2013). Monivuotinen ohjelmointijärjestelmä käsittää ensisijaisten tavoitteiden lisäksi hallinnointi-, päätöksenteko-, tarkastus- ja todentamismenettelyt.

2. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuotuisten ohjelmien avulla.

9 artikla

Tukitoimien toissijaisuus ja suhteellisuus

1. Jäsenvaltiot vastaavat 19 ja 21 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien täytäntöönpanosta sopivalla alueellisella tasolla kunkin jäsenvaltion institutionaalisen järjestelmän mukaisesti. Tehtävä on suoritettava tämän päätöksen mukaisesti.

2. Keinot, joita komissio ja jäsenvaltiot käyttävät tarkastuksessa, eriytetään sen mukaan, kuinka suuri yhteisön rahoitusosuus on. Eriyttäminen koskee myös arviointia sekä monivuotisista ja vuotuisista ohjelmista laadittavia kertomuksia.

10 artikla

Toteuttamistavat

1. Rahastolle osoitettavien yhteisön talousarviovarojen täytäntöönpanoa hallinnoidaan neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti lukuun ottamatta tämän päätöksen 5 artiklassa mainittuja yhteisön toimia ja 16 artiklassa mainittua teknistä apua. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että moitteettoman varainhoidon periaatetta noudatetaan.

2. Komissio täyttää sille asetetun velvoitteen toteuttaa Euroopan yhteisöjen yleistä talousarviota

   (a) varmistamalla 30 artiklassa kuvattuja menettelyjä noudattaen, että jäsenvaltioissa on olemassa hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ja että ne toimivat moitteettomasti;

   (b) lykkäämällä tai keskeyttämällä kaikki maksut tai osan maksuista 39 ja 40 artiklan mukaisesti, jos kansalliset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat puutteelliset, ja soveltamalla kaikkia tarpeellisia rahoitusoikaisuja 43 ja 44 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti.

11 artikla

Täydentävyys

1. Rahaston rahoitusosuudet eivät saa korvata jäsenvaltion julkisia tai niihin rinnastettavia menoja.

2. Komissio varmistaa täydentävyyden yhteistyössä kunkin jäsenvaltion kanssa ohjelmakauden puolivälissä 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä ja jälkikäteen 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä.

12 artikla

Kumppanuus

1. Kukin jäsenvaltio hoitaa seuraavien nimeämiensä viranomaisten ja elinten väliset kumppanuusjärjestelyt voimassa olevien kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti:

   (a) jäsenvaltion nimeämät täytäntöönpanosta vastaavat viranomaiset, jotka huolehtivat Euroopan sosiaalirahaston tukitoimien hallinnoinnista, sekä muut toimivaltaiset alue- ja paikallisviranomaiset, kaupunkien viranomaiset ja muut viranomaiset;

   (b) kaikki muut asianmukaiset tahot, jotka edustavat kansalaisyhteiskuntaa ja valtiosta riippumattomia järjestöjä, kuten työmarkkinaosapuolet.

Kukin jäsenvaltio varmistaa, että kaikki asianmukaiset tahot osallistuvat tehokkaasti toimintaan kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

2. Kumppanuutta harjoitetaan kunkin osapuolen institutionaalisten, oikeudellisten ja rahoitusta koskevien toimivaltuuksien mukaisesti.

Kumppanuus kattaa monivuotisten ohjelmien valmistelun, täytäntöönpanon, seurannan ja arvioinnin.

III LUKU
RAHOITUSKEHYS

13 artikla

Kokonaismäärärahat

1. Budjettivallan käyttäjä myöntää rahaston vuotuiset määrärahat rahoitusnäkymien puitteissa.

2. Komissio jakaa määrärahat vuosittain ohjeellisesti jäsenvaltioiden kesken 14 artiklassa määritettyjen perusteiden nojalla.

14 artikla

Varojen jakaminen vuosittain jäsenvaltioiden tukikelpoisiin toimiin

1. Kukin jäsenvaltio saa rahaston vuotuisista määrärahoista 300 000 euron kiinteän määrän.

Vuosina 2007–2013 tämä määrä on Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneiden valtioiden osalta 500 000 euroa vuodessa.

Määrä on 500 000 euroa vuodessa myös niiden valtioiden osalta, jotka liittyvät Euroopan unioniin vuosina 2007–2013. Varat myönnetään liittymisvuotta seuraavan vuoden alusta vuoteen 2013 saakka.

2. Loput vuosittain käytettävissä olevista määrärahoista jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

(a) 40 prosenttia määrärahoista suhteutettuna 6 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten keskimäärään kolmen edeltävän vuoden aikana ja

(b) 60 prosenttia määrärahoista suhteutettuna niiden 6 artiklassa tarkoitettujen kolmansien maiden kansalaisten määrään, jotka ovat kolmen edeltävän vuoden aikana saaneet jäsenvaltion viranomaisilta luvan oleskella jäsenvaltion alueella.

3. Edellä 2 kohdan b alakohdassa mainittua määrää laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon seuraavia ryhmiä:

(a) kausityöntekijät, jotka on määritelty kansallisessa lainsäädännössä;

(b) kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat saaneet maahanpääsyluvan opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkatonta harjoittelua tai vapaaehtoistyötä varten 13 päivänä joulukuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/114/EY[61] mukaisesti;

(c) kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat saaneet maahanpääsyluvan tieteellistä tutkimusta varten … päivänä …kuuta 2005 annetun neuvoston direktiivin …/… mukaisesti;

(d) kolmansien maiden kansalaiset, joiden jäsenvaltion viranomaisilta saama maahanpääsylupa on uusittu tai joiden asema on muuttunut; myös kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat saaneet pitkään oleskelleen henkilön aseman 25 päivänä marraskuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/109/EY[62] mukaisesti.

4. Vertailulukuina käytetään viimeisimpiä Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston yhteisön lainsäädännön mukaisesti vahvistamia lukuja.

5. Jos 4 kohdassa tarkoitettuja lukuja ei ole saatavilla, jäsenvaltiot toimittavat tarvittavat luvut.

15 artikla

Rahoituksen rakenne

1. Rahastosta myönnetään rahoitusta avustuksina

2. Rahastosta tuettavien toimien on saatava rahoitusta myös julkisista tai yksityisistä varoista, niiden on oltava voittoa tavoittelemattomia eikä niille voida myöntää samanaikaisesti rahoitusta muista Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon kuuluvista rahoituslähteistä.

3. Rahaston määrärahat täydentävät jäsenvaltioiden tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin myöntämiä julkisia tai muita vastaavia varoja.

4. Yhteisön tuki 4 artiklassa mainittuihin jäsenvaltioissa toteutettaviin hankkeisiin voi olla enintään 50 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.

Yhteisön rahoitusosuus voidaan nostaa 60 prosenttiin, jos hankkeet koskevat 19 artiklassa mainituissa komission monivuotisissa suuntaviivoissa määriteltyjä ensisijaisia tavoitteita.

Tämä osuus korotetaan 75 prosenttiin koheesiorahastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa.

---

61 EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12.
62 EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.

5. Rahastosta myönnetään toimille yhteisön tukea pääsääntöisesti enintään kolmeksi vuodeksi, edellyttäen että määräajoin suoritettava tarkastelu osoittaa toimen toteuttamisen etenevän sovitulla tavalla.

16 artikla

Tekninen apu komission aloitteesta

1. Rahastosta voidaan komission aloitteesta ja/tai komission puolesta rahoittaa valmistelu-, seuranta- ja hallinnointitoimia, teknisen avun toimia ja arviointi- ja tarkastustoimia, jotka ovat tarpeen tämän päätöksen panemiseksi täytäntöön. Kyseisiin toimiin voidaan käyttää enintään 0,20 prosenttia rahaston vuotuisista määrärahoista.

2. Näihin toimiin sisältyvät seuraavat:

   (c) tutkimukset, arvioinnit, asiantuntijakertomukset ja tilastot, myös sellaiset, jotka koskevat rahaston toimintaa yleisesti;

   (d) kumppaneille, rahaston tuen saajille ja suurelle yleisölle kohdistetut toimenpiteet, erityisesti tiedotustoimet;

   (e) hallinnoinnissa, seurannassa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien atk-järjestelmien käyttöönotto, käyttö ja keskinäiset yhteydet;

   (f) arviointimenetelmien parantaminen ja tietojenvaihto alan käytänteistä.

17 artikla

Tekninen apu jäsenvaltioiden aloitteesta

1. Jäsenvaltion aloitteesta rahastosta voidaan myöntää kutakin vuosiohjelmaa varten rahoitusta valmistelu-, hallinnointi-, seuranta-, arviointi-, tiedotus- ja valvontatoimiin sekä toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan rahaston hallinnollista täytäntöönpanokapasiteettia.

2. Tekniseen ja hallinnolliseen apuun voidaan osoittaa vuosittain enintään 4 prosenttia jäsenvaltion vuotuisesta osarahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa.

IV LUKU
OHJELMASUUNNITTELU

18 artikla

Strategisten suuntaviivojen hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy jokaista monivuotista ohjelmakautta varten strategiset suuntaviivat, joissa määritellään rahaston toiminnan puitteet ottaen huomioon

maahanmuuttoa ja muita kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiseen liittyviä kysymyksiä koskevan yhteisön lainsäädännön kehitys ja täytäntöönpano sekä rahaston varojen ohjeellinen jako kyseisellä ohjelmakaudella.

2. Suuntaviivoissa konkretisoidaan rahaston kunkin tavoitteen osalta yhteisön ensisijaiset tavoitteet, jotka tähtäävät yhteisten perusperiaatteiden edistämiseen.

3. Komissio hyväksyy ensimmäistä monivuotista ohjelmakautta (2007–2010) koskevat strategiset suuntaviivat 31 päivänä maaliskuuta 2006 ja toista monivuotista ohjelmakautta (2011–2013) koskevat suuntaviivat 31 päivänä maaliskuuta 2010.

4. Strategiset suuntaviivat on hyväksyttävä 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Kansallisten monivuotisten ohjelmien laatiminen ja hyväksyminen

1. Jokainen jäsenvaltio laatii kutakin ohjelmakautta varten 18 artiklassa mainittujen strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotisen ohjelman luonnoksen, joka käsittää seuraavat osat:

(a) jäsenvaltiossa vallitsevan tilanteen kuvaus, joka koskee kansallisten kotouttamisstrategioiden täytäntöönpanoa yhteisten perusperiaatteiden valossa ja tarvittaessa kansallisten maahanpääsy- ja perehdyttämisohjelmien kehittämistä ja toteuttamista;

(b) analyysi jäsenvaltion tarpeista kansallisten kotouttamisstrategioiden ja tarvittaessa maahanpääsy- ja perehdyttämisohjelmien yhteydessä sekä kuvaus toiminnallisista tavoitteista, joiden avulla näihin tarpeisiin on tarkoitus vastata monivuotisen ohjelmakauden aikana;

(c) strategia, jonka avulla tavoitteet voidaan saavuttaa, ja niiden täytäntöönpanoa koskevat painopisteet sekä kuvaus toimista, joiden avulla painopisteet on tarkoitus toteuttaa;

(d) strategian yhteensopivuus muiden alueellisten, kansallisten ja yhteisön rahoitusvälineiden kanssa;

(e) tietoa painopisteistä ja niiden erityistavoitteista. Tavoitteet on ilmoitettava määrällisinä käyttäen rajallista määrää täytäntöönpanoa, tuloksia ja vaikutusta mittaavia indikaattoreita suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. Indikaattoreilla on voitava mitata edistymistä lähtötilanteeseen verrattuna ja tavoitteiden tehokkuutta painopistealueiden toteuttamisessa;

(f) alustava rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään kunkin tavoitteen ja vuoden osalta, minkä verran rahoitusta olisi saatava rahastosta, sekä julkisista tai yksityisistä lähteistä saatavan yhteisrahoituksen kokonaismäärä;

(g) monivuotista ohjelmaa koskevat täytäntöönpanosäännökset, joihin sisältyvät seuraavat tiedot:

– viranomaiset, jotka jäsenvaltio on nimennyt 24 artiklan mukaisesti;

– täytäntöönpano-, seuranta-, valvonta- ja arviointijärjestelmien kuvaus ja kuvaus toimenpiteistä, joita toteutetaan tästä välineestä rahoitettavien toimien ja Euroopan sosiaalirahastosta tuettavien toimien keskinäisen täydentävyyden varmistamiseksi;

– rahoitusvirtojen käyttöönottoa ja liikkeitä koskevien menettelyjen määrittely niiden avoimuuden varmistamiseksi;

– säännökset, joilla varmistetaan monivuotisen ohjelman julkistaminen.

2. Jäsenvaltiot laativat monivuotiset ohjelmat läheisessä yhteistyössä 12 artiklassa mainittujen kumppanien kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä monivuotista ohjelmasuunnitelmaa koskeva ehdotuksensa komissiolle viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on antanut niille tiedoksi asianomaista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat.

4. Komissio arvioi ehdotettua monivuotista ohjelmaa seuraavin perustein:

(a) ohjelman johdonmukaisuus rahaston tavoitteiden ja 18 artiklassa määritettyjen strategisten suuntaviivojen kanssa;

(b) jäsenvaltion ehdottamien strategian ja keskeisten toiminta-alueiden asianmukaisuus ja odotettavissa olevat tulokset;

(c) rahaston tukitoimien täytäntöönpanoa varten jäsenvaltiossa käyttöön otettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelyjen yhdenmukaisuus tämän päätöksen säännösten kanssa;

(d) ohjelman yhdenmukaisuus yhteisön lainsäädännön kansa yleensä ja erityisesti sellaisen yhteisön oikeuden kanssa, jonka tarkoituksena on varmistaa henkilöiden vapaa liikkuvuus, sekä siihen suoraan liittyvien, ulkorajojen valvontaa ja turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita koskevien rinnakkaistoimien kanssa.

5. Jos komissio katsoo, että monivuotinen ohjelma ei ole strategisten suuntaviivojen tai tässä päätöksessä vahvistettujen, hallinnointi- ja valvontajärjestelmien luomista koskevien säännösten mukainen, se pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan ehdotettua ohjelmaa mainituilta osin.

6. Komissio hyväksyy monivuotiset ohjelmat neljän kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelmat on virallisesti toimitettu komissiolle, 51 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

20 artikla

Monivuotisten ohjelmien tarkistaminen

1. Monivuotista ohjelmaa tarkastellaan uudelleen jäsenvaltion tai komission aloitteesta ja tarvittaessa siihen tehdään ohjelmakauden loppuun asti sovellettavia tarkistuksia, jotta yhteisön ensisijaiset tavoitteet voidaan ottaa huomioon paremmin tai eri tavalla, erityisesti neuvoston päätelmien perusteella. Monivuotisia ohjelmia voidaan tarkastella uudelleen arviointien perusteella ja/tai täytäntöönpanossa esiintyneiden vaikeuksien vuoksi.

2. Komissio tekee päätöksen monivuotisen ohjelman tarkistamisesta mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt sitä koskevan virallisen pyynnön.

21 artikla

Vuosiohjelmat

1. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuotuisten työohjelmien avulla.

2. Komissio esittää jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 1 päivänä heinäkuuta arvion määrärahoista, jotka niille myönnetään seuraavaksi vuodeksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä kohdennetuista kokonaisvaroista, 14 artiklassa määriteltyjen laskusääntöjen mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä marraskuuta luonnos seuraavan vuoden ohjelmaksi, joka on laadittu monivuotisen ohjelman perusteella ja jossa esitetään muun muassa seuraavat seikat:

   (a) säännöt, joiden mukaan vuosiohjelman perusteella rahoitettavat toimet valitaan;

   (b) vuosiohjelman täytäntöönpanoon liittyvät vastuuviranomaisen tehtävät;

   (c) rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautuminen ohjelman eri toimien kesken sekä 17 artiklassa tarkoitettua teknistä apua varten haettava määrä vuosiohjelman täytäntöönpanoa varten.

4. Komissio tutkii jäsenvaltion ehdotuksen ottaen huomioon rahaston talousarviomenettelyssä saamien määrärahojen lopullisen määrän ja tekee päätöksen rahastosta myönnettävästä rahoituksesta viimeistään kyseisen vuoden 1 päivänä maaliskuuta. Päätöksessä ilmoitetaan jäsenvaltiolle myönnetty määrä ja menojen tukikelpoisuusaika.

V LUKU
HALLINNOINTI- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄT

22 artikla

Täytäntöönpano

Komissio vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä.

23 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden perustamissa monivuotisten ohjelmien hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä on oltava seuraavat säännökset:

(a) hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien elinten ja/tai yksiköiden tehtävien selkeä määrittely ja tehtävien jakautuminen kunkin elimen ja/tai yksikön sisällä;

(b) hallinnoinnista, menojen todentamisesta ja valvonnasta vastaavien elinten ja/tai yksikköjen tehtävien selkeä erottaminen niiden välillä ja kunkin elimen ja/tai yksikön sisällä;

(c) riittävät resurssit kullekin elimelle tai yksikölle sille osoitettujen tehtävien suorittamiseksi rahastosta rahoitettavien toimien täytäntöönpanokaudella;

(d) vastuuviranomaisen ja mahdollisen valtuutetun viranomaisen tehokkaat sisäiset valvontajärjestelyt;

(e) atk-muodossa olevat luotettavat järjestelmät tilinpitoa, seurantaa ja rahoitusselvitystä varten;

(f) tehokkaat raportointi- ja seurantajärjestelmät, joissa tehtävät on jaettu;

(g) suoritettavia tehtäviä koskevat yksityiskohtaiset menettelyohjeet;

(h) tehokkaat järjestelyt järjestelmän toiminnan tarkastamiseksi;

(i) riittävän kirjausketjun takaavat järjestelmät ja menettelyt;

(j) sääntöjenvastaisuuksia ja aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantamenettelyt.

24 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä kutakin monivuotista ohjelmaa varten seuraavat viranomaiset:

(a) vastuuviranomainen: jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö tai jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, joka on vastuussa rahastosta tukea saavien monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien hallinnoinnista ja yhteydenpidosta komission kanssa;

(b) todentamisviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, joka on toiminnassaan riippumaton vastuuviranomaisen valtuuttavasta yksiköstä ja joka todentaa menoilmoitukset ja maksupyynnöt ennen niiden lähettämistä komissiolle;

(c) tarkastusviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, joka on toiminnassaan riippumaton jäsenvaltion nimeämän vastuuviranomaisen valtuuttavasta yksiköstä ja jonka tehtävänä on huolehtia hallinnointi- ja valvontajärjestelmän asianmukaisesta toiminnasta;

(d) tarvittaessa valtuutettu viranomainen;

(e) vaatimustenmukaisuuden arvioiva elin, joka nimetään samalla kun monivuotisen ohjelman luonnos toimitetaan komissiolle. Komission suostumuksella valtuutettu tarkastusviranomainen voi toimia vaatimustenmukaisuuden arvioivana elimenä, jos sillä on tähän tarvittavat valmiudet ja jos se on toiminnassaan riippumaton. Sen on noudatettava kansainvälisiä tarkastussuosituksia.

2. Jäsenvaltion on vahvistettava säännöt, jotka koskevat sen suhteita mainittuihin viranomaisiin ja elimiin sekä niiden suhteita komissioon.

3. Jollei 23 artiklan b kohdasta muuta johdu, sama elin tai yksikkö voi huolehtia valvonnasta ja todentamisesta.

4. Komissio hyväksyy 25–29 artiklan soveltamista koskevat säännöt 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

25 artikla

Vastuuviranomainen

1. Vastuuviranomainen voi olla jäsenvaltion elin, kansallinen julkinen elin tai yksityisoikeudellinen organisaatio, jolla on julkisen palvelun tehtävä. Jos jäsenvaltion nimeämä vastuuviranomainen on muu kuin jäsenvaltion elin, jäsenvaltion on vahvistettava itsensä ja viranomaisen välisiä yhteyksiä sekä viranomaisen ja komission välisiä yhteyksiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

2. Vastuuviranomaisen on täytettävä seuraavat vähimmäisehdot:

(a) sen on oltava oikeushenkilö, paitsi jos se on jäsenvaltion toiminnallinen yksikkö;

(b) sillä on oltava käytössään infrastruktuuri, jonka avulla se voi helposti pitää yhteyttä suureen käyttäjäkuntaan sekä muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisiin ja komissioon;

(c) sen on työskenneltävä sellaisessa hallinnollisessa ympäristössä, jossa se kykenee hoitamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja välttämään eturistiriidat;

(d) sen on voitava soveltaa yhteisön tasolla vahvistettuja varainhoitoa koskevia sääntöjä;

(e) sillä on oltava hallinnoitavikseen saamiensa yhteisön varojen määrää vastaavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset;

(f) sillä on oltava henkilökunta, jolla on kansainvälisessä työympäristössä tehtävään hallintotyöhön soveltuva pätevyys ja kielitaito.

3. Jäsenvaltio huolehtii siitä, että vastuuviranomaisella on käytettävissään riittävästi rahoitusta, jotta se pystyy suorittamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja toimimaan keskeytyksettä kauden 2007–2013 ajan.

26 artikla

Vastuuviranomaisen tehtävät

1. Vastuuviranomainen huolehtii monivuotisen ohjelman tehokkaasta, toimivasta ja asianmukaisesta hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta.

Vastuuviranomaisen on huolehdittava erityisesti seuraavista tehtävistä:

(a) yhteistyökumppanien (valtiosta riippumattomat järjestöt, paikallisviranomaiset, toimivaltaiset kansainväliset organisaatiot, työmarkkinaosapuolet jne.) konsultointi 12 artiklan mukaisesti muodostetun kumppanuussuhteen välityksellä;

(b) edellä 19 ja 21 artiklassa mainittuja monivuotisia ja vuotuisia ohjelmia koskevien ehdotusten toimittaminen komissiolle;

(c) yhteistyömekanismin luominen yhdessä jäsenvaltion nimeämän hallintoviranomaisen kanssa Euroopan sosiaalirahastosta rahoitettavien toimien täytäntöönpanoa varten;

(d) tarjouskilpailujen ja ehdotuspyyntöjen organisointi ja julkistaminen;

(e) rahastosta myönnettävää yhteisrahoitusta koskevien valinta- ja myöntämismenettelyjen järjestäminen seurattavuuden, tasapuolisen kohtelun ja tuen kasautumattomuuden periaatteita noudattaen;

(f) komission suorittamien maksujen vastaanottaminen ja varojen maksaminen tuensaajille;

(g) sen varmistaminen, että rahastosta myönnetty yhteisrahoitus nivoutuu saman alan kansallisista ja yhteisön rahoitusvälineistä myönnettävään rahoitukseen ja täydentää sitä;

(h) yhteisrahoitettujen tuotteiden ja palvelujen toimituksen tarkastaminen ja sen varmistaminen, että toimien osalta ilmoitetut menot ovat todella toteutuneet ja että ne ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

(i) sen varmistaminen, että käytössä on atk-järjestelmä vuosiohjelmien kutakin toimea koskevan yksityiskohtaisen kirjanpitoaineiston tallentamista ja säilyttämistä varten ja että varainhoitoa, seurantaa, valvontaa ja arviointia varten tarvittavat täytäntöönpanoa koskevat tiedot kerätään;

(j) sen varmistaminen, että tuensaajilla ja muilla rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tahoilla on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville maksutapahtumille;

(k) sen varmistaminen, että 48 artiklassa tarkoitetut monivuotisten ohjelmien arvioinnit tehdään tässä päätöksessä säädetyissä määräajoissa ja että ne täyttävät komission ja jäsenvaltion välillä sovitut laatuvaatimukset;

(l) menettelyjen käyttöönotto sen varmistamiseksi, että kaikki menoja ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi, säilytetään 42 artiklan vaatimusten mukaisesti;

(m) sen varmistaminen, että tarkastusviranomainen saa 29 artiklan 1 kohdassa mainittujen tarkastusten suorittamista varten kaikki tarvittavat tiedot, jotka koskevat hallinnointimenettelyjä ja rahastosta yhteisrahoitusta saavia hankkeita;

(n) sen varmistaminen, että todentamisviranomainen saa kaikki todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

(o) kertomusten, todentamisviranomaisen todentamien menoilmoitusten ja maksupyyntöjen laatiminen ja toimittaminen komissiolle;

(p) tiedottaminen ja neuvonta sekä tuettujen toimien tulosten levittäminen;

(q) yhteistyö komission ja muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisten kanssa.

5. Jäsenvaltioissa toteutettavien toimien hallinnointiin liittyvät vastuuviranomaisten toimet voidaan rahoittaa 17 artiklassa tarkoitetusta teknisestä avusta.

27 artikla

Vastuuviranomaisen suorittama tehtävien delegointi

1. Jos kaikki tai osa vastuuviranomaisen tehtävistä delegoidaan valtuutetulle viranomaiselle, vastuuviranomainen määrittää yksityiskohtaisesti delegoitavien tehtävien laajuuden ja laatii tehtävien täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt 25 artiklassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Säännöissä määrätään muun muassa, että vastuuviranomaiselle on toimitettava säännöllisesti tietoa delegoitujen tehtävien asianmukaisesta suorittamisesta ja kuvaus käytetyistä menetelmistä.

28 artikla

Todentamisviranomainen

Monivuotisen ohjelman todentamisviranomainen

(a) todentaa, että:

– menoilmoitus on todenmukainen ja laadittu luotettavan kirjanpitojärjestelmän ja todennettavissa olevien tositteiden perusteella;

– ilmoitetut menot ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia ja aiheutuneet ohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

(b) ilmoitetut menot ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia ja aiheutuneet ohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

(c) varmistaa, että se on saanut vastuuviranomaiselta todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoilmoituksiin sisältyviä menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

(d) ottaa todentamisessa huomioon kaikkien tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;

(e) säilyttää komissiolle ilmoitettuja menoja koskevan kirjanpitoaineiston atk-muodossa;

(f) varmistaa havaittujen sääntöjenvastaisuuksien vuoksi aiheettomasti maksetuiksi todettujen yhteisön varojen takaisinperinnän tarvittaessa korkoineen, pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja niiden maksamisesta takaisin komissiolle mahdollisuuksien mukaan vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

2. Jäsenvaltioissa toteuttaviin hankkeisiin liittyviä todentamisviranomaisen toimia voidaan rahoittaa edellä 17 artiklassa mainitusta teknisestä avusta, edellyttäen että 24 artiklassa kuvatut todentamisviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

29 artikla

Tarkastusviranomainen

1. Monivuotisen ohjelman todentamisviranomainen

(a) varmistaa, että tarkastukset tehdään kansainvälisten tarkastussuositusten mukaisesti monivuotisen ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan turvaamiseksi;

(b) varmistaa, että toimia koskevat tarkastukset tehdään tarkoituksenmukaisista otoksista ilmoitettujen menojen tarkistamiseksi. Otoksen on oltava vähintään 10 prosenttia kunkin vuosiohjelman tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

(c) esittää komissiolle kuuden kuukauden kuluessa monivuotisen ohjelman hyväksymisestä a ja b kohdassa tarkoitettuja tarkastuksia suorittavat elimet kattavan tarkastusstrategian, käytettävän menetelmän, rahastosta tuettaviin toimiin kohdistuvia tarkastuksia koskevan otantamenettelyn sekä alustavan tarkastussuunnitelman sen varmistamiseksi, että tärkeimmät tuensaajat tarkastetaan ja että tarkastukset jakautuvat tasaisesti koko ohjelmakaudelle.

2. Jos tämän päätöksen nojalla nimetty tarkastusviranomainen on myös päätösten …, … ja … [63] mukaisesti nimetty tarkastusviranomainen tai jos kahteen tai useampaan rahastoista sovelletaan yhteisiä järjestelmiä, komissiolle voidaan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimittaa yksi ainoa yhteinen tarkastusstrategia.

3. Tarkastusviranomainen laatii 49 artiklan 2 kohdassa mainitun vuosiohjelmien täytäntöönpanoa koskevan loppukertomuksen, joka käsittää

(a) vuotuisen tarkastuskertomuksen, jossa esitetään tarkastusstrategian mukaisesti vuosiohjelmaan kohdistettujen tarkastusten havainnot ja havaitut puutteellisuudet ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä;

(b) lausunnon siitä, onko hallinnointi- ja valvontajärjestelmä toiminut tehokkaasti, jotta komissiolle voidaan antaa kohtuulliset takeet sille esitettyjen menoilmoitusten oikeellisuudesta ja ilmoitusten perustana olevien maksujen laillisuudesta ja asianmukaisuudesta;

(c) ilmoituksen, jossa arvioidaan loppumaksupyynnön pätevyys sekä lopullisen menoilmoituksen perustana olevien maksujen laillisuus ja asianmukaisuus.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset suorittaa jokin muu taho kuin tarkastusviranomainen, tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että kyseisten organisaatioiden toiminta on riippumatonta ja että ne suorittavat tehtävänsä kansainvälisesti hyväksyttyjen tarkastussuositusten mukaisesti.

5. Jäsenvaltioissa toteuttaviin hankkeisiin liittyviä tarkastusviranomaisen tai 4 kohdassa tarkoitetun organisaation toimia voidaan rahoittaa 17 artiklassa mainitusta teknisestä avusta, edellyttäen että 24 artiklassa kuvatut tarkastusviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

---

[63] Lisätään viittaukset päätöksiin, joilla perustetaan Euroopan pakolaisrahasto, Euroopan ulkorajarahasto ja Euroopan palauttamisrahasto.

VI LUKU
VALVONTA

30 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltiot ovat vastuussa monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien moitteettoman varainhoidon varmistamisesta ja menojen perustana olevien maksujen laillisuudesta ja asianmukaisuudesta.

2. Niiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaiset ja mahdolliset valtuutetut viranomaiset, todentamisviranomaiset, tarkastusviranomaiset ja muut asianomaiset elimet saavat asianmukaista ohjausta 23–29 artiklassa tarkoitettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien perustamisessa sen varmistamiseksi, että yhteisön varoja käytetään tehokkaasti ja sääntöjenmukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on estettävä, todettava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet. Niiden on ilmoitettava sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava sille hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.

   Kun tuensaajalle aiheettomasti maksettuja summia ei voida periä takaisin, jäsenvaltion on maksettava menetetyt määrät takaisin Euroopan yhteisöjen talousarvioon.

4. Jäsenvaltiot kantavat ensisijaisen vastuun toimien varainhoidon valvonnasta ja huolehtivat siitä, että hallinnointijärjestelmiä ja tarkastuksia sovelletaan siten, että voidaan varmistaa yhteisön varojen asianmukainen ja tehokas käyttö. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kuvaus näistä järjestelmistä.

5. Jäsenvaltiot tekevät komission kanssa yhteistyötä 14 artiklan täytäntöönpanoa varten tarvittavien tilastotietojen keräämiseksi.

6. Tämän artiklan 1–5 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

31 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on ennen monivuotisen ohjelman hyväksymistä varmistettava, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat 23–29 artiklan mukaiset. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle monivuotisten ohjelmien luonnosten mukana kuvaus vastuuviranomaisten, valtuutettujen viranomaisten ja todentamisviranomaisten rakenteesta ja menettelyistä sekä kyseisten viranomaisten ja organisaatioiden, tarkastusviranomaisen ja muiden tarkastuksia jäsenvaltioiden valvonnassa suorittavien tahojen sisäisistä tarkastusjärjestelmistä.

3. Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltiot ovat toimittaneet komissiolle monivuotisten ohjelmien luonnokset, niiden on myös toimitettava vaatimustenmukaisuuden arvioivan elimen laatima kertomus, jossa esitetään järjestelmiä koskevan arvioinnin tulokset ja annetaan lausunto siitä, ovatko järjestelmät 23–29 artiklan mukaiset. Jos lausunnossa on varauksia, kertomuksessa on esitettävä järjestelmien puutteet ja puutteiden vakavuus. Jäsenvaltioiden on laadittava yhteistyössä komission kanssa suunnitelma toteutettavista oikaisutoimenpiteistä ja niiden toteuttamisaikataulu.

4. Tämän artiklan 1–3 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

32 artikla

Komission velvollisuudet

1. Komissio varmistaa 31 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että jäsenvaltiot ovat perustaneet 23–29 artiklan mukaiset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät. Lisäksi se varmistaa vuotuisten tarkastuskertomuksen ja omien tarkastustensa perusteella, että kyseiset järjestelmät toimivat tehokkaasti monivuotisten ohjelmien täytäntöönpanon ajan.

2. Jäsenvaltioiden suorittamia tarkastuksia rajoittamatta komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat suorittaa hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi vähintään yhden työpäivän varoitusajalla paikalla tarkastuksia, joihin voi kuulua vuosiohjelmiin sisältyviä toimia koskevia tarkastuksia. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltioita suorittamaan tarkastuksia paikalla järjestelmien moitteettoman toiminnan tai yhden tai useamman maksutapahtuman moitteettomuuden tarkastamiseksi. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

4. Komissio huolehtii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa rahastosta tuettuihin toimiin liittyvästä tiedottamisesta ja toimien seurannasta.

5. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että toimet ja yhteisön muut asianomaiset politiikat, välineet ja aloitteet ovat yhdenmukaisia ja toisiaan täydentäviä.

33 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden valvontaelinten kanssa

1. Komissio tekee yhteistyötä monivuotisten ohjelmien tarkastusviranomaisten kanssa niiden valvontasuunnitelmien ja tarkastusmenetelmien koordinoimiseksi ja vaihtaa viipymättä tietoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista valvontaresurssien parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi ja työn tarpeettoman päällekkäisyyden välttämiseksi.

Komissio toimittaa 29 artiklan mukaisesti esitettyä tarkastusstrategiaa koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa strategian esittämisestä tai ensimmäisessä kokouksessa, joka pidetään strategian vastaanottamisen jälkeen.

2. Omaa tarkastusstrategiaansa määritellessään komissio määrittää ne monivuotiset ohjelmat,

(a) jotka ovat 31 artiklan nojalla perustetun järjestelmän mukaiset varauksitta tai joiden osalta varaukset on peruttu korjaavien toimenpiteiden johdosta ja

(b) joiden osalta 29 artiklaan perustuva tarkastusviranomaisen tarkastusstrategia on tyydyttävä, ja komission ja jäsenvaltion tekemien tarkastusten tulosten perusteella on saatu kohtuullinen varmuus siitä, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmät toimivat moitteettomasti.

Komissio voi ilmoittaa jäsenvaltioille, että se luottaa mainittujen ohjelmien ilmoitettujen menojen oikeellisuuden, laillisuuden ja asianmukaisuuden osalta pääasiallisesti tarkastusviranomaisen lausuntoon ja suorittaa omia tarkastuksiaan paikalla vain poikkeuksellisissa olosuhteissa.

VII LUKU
VARAINHOITO

34 artikla

Tukikelpoisuus – menoilmoitukset

1. Kaikissa menoilmoituksissa on mainittava tuensaajalle toimia toteutettaessa aiheutuneiden menojen määrä ja vastaava julkisista tai yksityisistä varoista saatu tukiosuus.

2. Menojen on vastattava tuensaajien suorittamia maksuja. Niiden tueksi on esitettävä maksukuitit tai kirjanpitoasiakirjat, joilla on vastaava todistusarvo.

3. Menoihin voidaan myöntää rahastosta tukea vain jos ne on todellisuudessa maksettu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jota 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu yhteisrahoitusta koskeva komission päätös koskee. Rahoitusta ei voida myöntää toimille, jotka ovat päättyneet ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

4. Seuraavat menot eivät ole tukikelpoisia:

– alv;

– korkokustannukset;

– maan hankinta siltä osin kuin se ylittää 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista;

– asumismenot.

5. Säännöt, joita sovelletaan 4 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien ja rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanon yhteydessä aiheutuneiden menojen tukikelpoisuuteen, hyväksytään 51 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

35 artikla

Tuensaajille maksettavien maksujen täysimääräisyys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomainen varmistaa, että tuensaajat saavat julkisista varoista maksettavan rahoitusosuuden niin pian kuin mahdollista ja täysimääräisenä. Siitä ei saa vähentää tai pidättää mitään eikä siitä saa periä mitään erityismaksuja tai muita vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät tuensaajille maksettavia määriä.

36 artikla

Euron käyttö

Kaikki komission rahoituspäätöksissä, maksusitoumuksissa ja maksuissa mainitut määrät sekä vahvistetut menot ja jäsenvaltioiden esittämät maksupyynnöt ovat euromääräisiä, ja ne maksetaan euroina.

37 artikla

Maksusitoumukset

Yhteisön talousarviositoumukset tehdään vuosittain 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun komission rahoituspäätöksen perusteella.

38 artikla

Maksut – ennakkomaksut

1. Komissio suorittaa rahastojen rahoitusosuuteen liittyvät maksut maksusitoumusten mukaisesti.

2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuna ja loppumaksuna. Ne maksetaan jäsenvaltion nimeämälle vastuuviranomaiselle.

3. Jäsenvaltiolle maksetaan ennakkomaksuna 50 prosenttia määrästä, joka sille on myönnetty komission rahoituspäätöksessä, 60 päivän kuluessa siitä kun rahoituspäätös on hyväksytty.

4. Toinen ennakkomaksu maksetaan kolmen kuukauden kuluessa siitä kun komissio on hyväksynyt vuosiohjelman täytäntöönpanoa koskevan seurantakertomuksen sekä todennetun menoilmoituksen, joka on laadittu 28 artiklan a kohdan ja 34 artiklan mukaisesti ja jonka mukaan toteutuneet menot kattavat vähintään 70 prosenttia ensimmäisestä ennakkomaksusta. Komission maksama toinen ennakkomaksu voi

olla enintään 50 prosenttia yhteisrahoituspäätöksessä myönnetystä kokonaismäärästä eikä se missään tapauksessa voi olla enempää kuin erotus, joka saadaan kun niistä yhteisön varoista, jotka jäsenvaltio on sitonut vuosiohjelmaan sisältyvien toimien toteuttamiseen, vähennetään ensimmäisen ennakkomaksun määrä.

5. Ennakkomaksuista kertyneet korot kirjataan kyseiseen ohjelmaan ja ne on vähennettävä lopullisessa menoselvityksessä ilmoitettavien julkisten menojen määrästä.

6. Ennakkomaksuna maksetut määrät poistetaan tileistä, kun vuosiohjelma saatetaan loppuun.

39 artikla

Loppumaksut

1. Komissio suorittaa loppumaksun edellyttäen, että seuraavat asiakirjat on toimitettu sille yhdeksän kuukauden kuluessa vuotuisessa yhteisrahoituspäätöksessä määritellyn tukikelpoisuusajan loppumisesta:

   (a) 28 artiklan a kohdan ja 34 artiklan mukaisesti laadittu todennettu menoilmoitus ja loppumaksupyyntö tai korvausilmoitus;

   (b) vuosiohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus, joka käsittää 50 artiklassa mainitut tiedot;

   (c) 29 artiklan 3 kohdassa mainitut tarkastuskertomus, lausunto ja ilmoitus;

   Loppumaksun maksamisen edellytyksenä on, että täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja loppumaksupyyntöön liitettävä tarkastuslausuma hyväksytään.

2. Jos vastuuviranomainen ei toimita 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja hyväksyttävässä muodossa määräpäivään mennessä, komissio vapauttaa kaikki sellaiset kyseisen vuosiohjelman maksusitoumukset, joita ei ole käytetty ennakkomaksujen maksamiseen.

3. Edellä 2 kohdassa mainittu automaattinen maksusitoumusten vapauttaminen keskeytetään kyseisiin toimiin liittyvän määrän osalta, jos jäsenvaltiossa on käynnissä sellaisia oikeudellisia menettelyjä tai hallinnollisia muutoksenhakuja, joilla on lykkäävä vaikutus, juuri silloin kun 1 kohdassa mainitut asiakirjat olisi pitänyt toimittaa. Jäsenvaltion on annettava toimittamassaan osittaisessa loppukertomuksessa yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä hankkeista ja toimitettava komissiolle kuuden kuukauden välein kertomukset hankkeiden edistymisestä. Jäsenvaltion on toimitettava näiden hankkeiden osalta 1 kohdassa mainitut asiakirjat kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun oikeudelliset menettelyt tai hallinnolliset muutoksenhaut on saatettu loppuun.

4. Edellä 1 kohdassa mainittu yhdeksän kuukauden määräaika keskeytyy, jos komissio on tehnyt 41 artiklan säännösten nojalla päätöksen vuosiohjelman yhteisrahoitusta koskevien maksujen lykkäämisestä. Määräaika alkaa kulua jälleen päivänä, jona 41 artiklan 3 kohdassa mainittu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle.

5. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle niiden menojen määrän, jotka komissio hyväksyy rahoitettavaksi rahastosta, ja mahdolliset rahoitusoikaisut, jotka perustuvat ilmoitettujen menojen ja rahastosta rahoitettavien menojen eroon, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 1 kohdassa mainitut asiakirjat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 40 artiklan säännösten soveltamista. Jäsenvaltion on esitettävä huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa.

6. Komissio päättää rahastosta rahoitettavien menojen määrän kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltion huomautukset, ja perii takaisin lopullisesti hyväksyttyjen menojen ja jäsenvaltiolle jo maksettujen määrien välisen erotuksen.

7. Komissio maksaa loppuerän käytettävissä olevien varojen rajoissa 60 päivän kuluessa päivästä, jona se hyväksyy edellä 1 kohdassa mainitut asiakirjat. Maksusitoumuksen loppuerä vapautetaan kuuden kuukauden kuluessa maksamisesta.

40 artikla

Maksatuksen lykkäys

1. Asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1605/2002 tarkoitetun valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on lykättävä maksumääräaikaa enintään kuudella kuukaudella, jos hallinnointi- ja valvontajärjestelmien moitteeton toiminta on kyseenalaista tai jos mainittu virkamies pyytää kansallisilta viranomaisilta lisätietoja vuotuisessa tarkastelussa tehtyjen havaintojen seurantamenettelyn vuoksi tai jos hän epäilee, että ilmoitettuihin menoihin liittyy vakavia, todettuja tai otaksuttavia, sääntöjenvastaisuuksia.

   Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ja vastuuviranomaiselle lykkäyksen syistä viipymättä. Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi mahdollisimman pian.

2. Kuuden kuukauden enimmäisaikaa pidennetään vielä kuudella kuukaudella, jos on annettava 41 ja 44 artiklan mukainen päätös.

41 artikla

Maksatuksen keskeytys

1. Komissio voi keskeyttää ennakkomaksujen ja loppumaksujen maksamisen kokonaan tai osittain, kun

   (a) ohjelman hallinto- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka vaikuttaa maksujen todentamismenettelyn luotettavuuteen ja jonka osalta ei ole toteutettu oikaisutoimenpiteitä tai

   (b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu, tai

   (c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 30 ja 31 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita.

2. Komissio voi päättää keskeyttää ennakko- ja loppumaksujen maksamisen annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksia kolmen kuukauden määräajassa.

3. Komissio lopettaa ennakko- ja loppumaksujen keskeytyksen, kun se katsoo jäsenvaltion toteuttaneen keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

4. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut vaadittuja toimenpiteitä, komissio voi tehdä päätöksen vähentää nettomäärää tai peruuttaa yhteisön tuen kyseiselle vuosiohjelmalle 45 artiklan mukaisesti.

42 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

Jokaisen jäsenvaltion vastuuviranomaisen on varmistettava, että kaikki vuosiohjelman menoja ja tarkastuksia koskevat tositteet ovat komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla.

Asiakirjat on säilytettävä vähintään kolmen vuoden ajan vuosiohjelman päättämisen jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta valtiontukisääntöjen soveltamista. Määräaika keskeytyy oikeuskäsittelyn ajaksi tai komission perustellusta pyynnöstä.

Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeiksi todistettuina jäljennöksinä yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä.

VIII LUKU
RAHOITUSOIKAISUT

43 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkinnasta on ensisijaisesti jäsenvaltioilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission velvollisuutta toteuttaa Euroopan yhteisöjen yleistä talousarviota. Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä toimiin saatuaan todisteita suurista muutoksista, jotka vaikuttavat tuen luonteeseen tai sen täytäntöönpanon tai valvonnan edellytyksiin, ja tehtävä tarvittavat rahoitusoikaisut.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä rahoitusoikaisut, jotka liittyvät toimissa tai vuosiohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai järjestelmällisiin sääntöjenvastaisuuksiin. Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut koskevat yhteisön tuen perimistä takaisin kokonaan tai osittain. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastolle aiheutunut taloudellinen tappio.

3. Jäsenvaltioiden komissiolle 49 artiklan 2 kohdan nojalla lähettämissä vuosikertomuksissa on lueteltava kyseisen ohjelman yhteydessä aloitetut peruutusmenettelyt.

   Rahoituskorjaukset toteutetaan siten, että rahastosta kyseisille toimille myönnetty avustus peruutetaan joko kokonaan tai osittain, ja jos varoja ei palauteta jäsenvaltion

vahvistamassa määräajassa, niistä peritään viivästyskorkoa 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Kun on kyse järjestelmällisistä sääntöjenvastaisuuksista, jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joihin sääntöjenvastaisuudet ovat voineet vaikuttaa.

44 artikla

Komission suorittamat tarkastukset ja rahoitusoikaisut

1. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat tarkastaa paikalla, erityisesti pistokokein, rahastosta rahoitettuja toimia sekä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä vähintään yhden työpäivän varoitusajalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa ja jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia. Komissio ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle saadakseen kaiken tarvittavan avun. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

   Komissio voi pyytää asianomaista jäsenvaltiota tekemään tarkastuksen paikan päällä tarkastaakseen yhden tai useamman hankkeen sääntöjenmukaisuuden. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

2. Jos komissio katsoo tarvittavat tarkastukset tehtyään, että jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 29 artiklan nojalla kuuluvia velvollisuuksia, se keskeyttää ennakkomaksujen tai loppumaksun maksamisen 41 artiklan mukaisesti.

45 artikla

Oikaisujen perusteet

1. Jos jäsenvaltio ei ole tehnyt oikaisuja 41 artiklan 2 kohdassa mainitussa määräajassa eikä asiasta ole päästy yhteisymmärrykseen, komissio voi kolmen kuukauden kuluessa päättää peruuttaa vuosiohjelmalle myönnetyn yhteisön rahoitusosuuden kokonaan tai osittain, jos se katsoo, että

   (a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka on saattanut vaaraan ohjelmaan jo maksetun yhteisön rahoitusosuuden;

   (b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvä meno on sääntöjenvastainen, eikä jäsenvaltio ole oikaissut sitä ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista;

   (c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 29 artiklan mukaisia velvoitteitaan ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista.

   Komissio tekee päätöksen otettuaan huomioon jäsenvaltion mahdollisesti esittämät huomautukset.

2. Komissio tekee rahoitusoikaisut havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden järjestelmällisyyden määrittäessään, sovelletaanko kiinteämääräistä vai ekstrapoloitua oikaisua. Jos sääntöjenvastaisuus liittyy menoilmoitukseen, josta on aiemmin annettu vuosikertomuksessa myönteinen lausunto 29 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, olettamuksena on, että kyseessä on järjestelmällinen ongelma, jolloin siihen sovelletaan kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua oikaisua, ellei jäsenvaltio pysty osoittamaan tätä olettamusta vääräksi kolmen kuukauden kuluessa.

3. Oikaisun määrästä päättäessään komissio ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden samoin kuin kyseisessä vuosiohjelmassa havaittujen puutteiden laajuuden ja niistä aiheutuvat taloudelliset vaikutukset.

4. Kun komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien toteamiin seikkoihin, se tekee omat johtopäätöksensä niiden varainhoidollisista seurauksista tarkasteltuaan asianomaisen jäsenvaltion 31 artiklan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, sääntöjenvastaisuuksia koskevia ilmoituksia ja jäsenvaltion mahdollisesti esittämiä huomautuksia.

46 artikla

Takaisin maksaminen

1. Kaikki komissiolle takaisin maksettavat varat on suoritettava neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002[64] 72 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuna määräaikana. Määräajan viimeinen päivä on määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeinen päivä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Viivästyskorko on Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama, Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistava korko sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, jona maksuaika on kulunut umpeen, korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä.

47 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

Komission suorittama rahoitusoikaisu ei vaikuta 45 artiklassa jäsenvaltioille säädettyyn velvoitteeseen huolehtia takaisinperinnästä.

64 EYVL L 248, 16.9.2002.

IX LUKU
SEURANTA, ARVIOINTI JA KERTOMUKSET

48 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komissio arvioi rahastoa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Arvioinnin tarkoituksena on tutkia toteutettujen toimien tarkoituksenmukaisuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia 2 artiklassa mainittuihin tavoitteisiin nähden.

3. Komissio tarkastelee myös rahastosta tuettavien toimien ja yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden nojalla toteutettavien toimien keskinäistä täydentävyyttä.

49 artikla

Kertomukset

1. Jokaisen jäsenvaltion vastuuviranomainen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet toimien seurannan ja arvioinnin varmistamiseksi.

   Tätä varten sopimuksissa, jotka vastuuviranomainen tekee toimien toteuttamisesta vastaavien tahojen kanssa, on oltava lausekkeita, joissa edellytetään, että toimen täytäntöönpanon edistymisestä ja asetettujen tavoitteiden toteutumisesta laaditaan säännöllisesti yksityiskohtaisia kertomuksia.

2. Vastuuviranomaisen on toimitettava komissiolle ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja 34 artiklassa tarkoitettu lopullinen menoilmoitus yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun kunkin vuosiohjelman yhteisrahoituspäätöksessä vahvistettu menojen tukikelpoisuusaika on päättynyt.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle

   (a) arviointikertomus rahastosta rahoitettujen toimien täytäntöönpanosta viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010;

   (b) arviointikertomus rahastosta rahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 kauden 2007–2010 osalta ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 kauden 2011–2013 osalta.

4. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle seuraavat asiakirjat:

   (a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2009 kertomus 14 artiklassa mainittujen perusteiden soveltamisesta varojen vuotuiseen jakamiseen jäsenvaltioiden kesken ja tarvittaessa muutosehdotukset;

(b) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 välikertomus rahastosta rahoitettujen toimien tuloksista ja niihin liittyvistä laadullisista ja määrällisistä näkökohdista sekä ehdotus rahaston kehittämiseksi jatkossa;

(c) jälkiarviointikertomus viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 kaudelta 2007–2010 ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 kaudelta 2011–2013.

50 artikla

Lopullinen vuosikertomus

1. Jotta vuotuisten ja monivuotisten ohjelmien täytäntöönpanosta saataisiin selkeä käsitys, 49 artiklan 2 kohdassa mainituissa kertomuksissa on oltava seuraavat tiedot:

(a) vuosiohjelman rahoituksen toteutus ja toiminnan täytäntöönpano;

(b) monivuotisen ohjelman ja sen painopistealueiden täytäntöönpanossa saavutettu edistys suhteessa niiden todennettavissa oleviin erityistavoitteisiin siten, että fyysiset indikaattorit sekä kunkin painopistealueen täytäntöönpanoa, tuloksia ja vaikutusta koskevat indikaattorit ilmaistaan määrällisinä aina kun se on mahdollista;

(c) vastuuviranomaisen täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, kuten:

– seurantaa ja arviointia koskevat toimenpiteet, tietojenkeruumenetelmät mukaan luettuina,

– tiivistelmä huomattavista ongelmista, joita on esiintynyt toimintaohjelman täytäntöönpanossa, ja toteutetut toimenpiteet;

– teknisen avun käyttö;

– toimenpiteet vuosiohjelmista ja monivuotisista ohjelmista tiedottamiseksi ja niiden julkistamiseksi.

2. Kertomuksia pidetään hyväksyttävinä, jos niihin sisältyvät kaikki 1 kohdassa luetellut tiedot. Komissio tekee päätöksen vastuuviranomaisen sille toimittaman täytäntöönpanoa koskevan vuosikertomuksen sisällöstä kahden kuukauden kuluessa. Jos komissio ei vastaa säädetyssä määräajassa, kertomuksen katsotaan tulleen hyväksytyksi.

X LUKU
LOPPUSÄÄNNÖKSET

51 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa käsittelevä yhteinen komitea (jäljempänä ’komitea’), joka on perustettu päätöksellä Euroopan ulkorajarahaston perustamisesta kaudeksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa …/…[65].

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.*52 artikla*

Uudelleentarkastelu

Neuvosto tarkastelee tätä päätöstä uudelleen komission ehdotuksen perusteella viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2013.

53 artikla

Voimaantulo

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

54 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä […] päivänä […]kuuta […].

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

[65] Lisätään viittaukset päätöksiin, joilla perustetaan Euroopan pakolaisrahasto, Euroopan ulkorajarahasto ja Euroopan palauttamisrahasto.

PERUSTELUT

1. YHTEISVASTUUN SOVELTAMINEN EU:N ALUEELLA LAITTOMASTI OLESKELEVIEN KOLMANSIEN MAIDEN KANSALAISTEN PALAUTTAMISEEN

1.1. Ongelman kuvaus ja analyysi

On tärkeää palauttaa kolmansien maiden kansalaiset, jotka eivät täytä tai eivät enää täytä EU:n jäsenvaltioiden asettamia maahantulon, oleskelun tai asumisen edellytyksiä joko siksi, että he ovat tulleet maahan laittomasti tai jääneet sinne viisumin tai oleskeluluvan voimassaolon päätyttyä tai koska heidän turvapaikkahakemuksensa on hylätty.

Näin voidaan varmistaa, että maahanpääsypolitiikka pysyy johdonmukaisena, ja noudattaa oikeusvaltioperiaatetta, joka on keskeinen osa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta.

Palauttamispolitiikan täytäntöönpano muodostaa kuitenkin käytännössä merkittävän haasteen erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa on alhainen bruttokansantuote ja vähän kokemusta tällä alalla. Palauttamismenettelyjen hallinnointi on monimutkainen kokonaisuus. Se edellyttää toimivan yhteistyön kehittämistä niiden maiden kanssa, joihin henkilöitä palautetaan. Sen lisäksi on otettava huomioon paitsi yksilönoikeudet ja humanitaariset näkökohdat myös lainvalvontaan liittyvät valtion intressit. Laittomien tilanteiden annetaan usein käytännössä jatkua, ja valtioille koituu yleensä jatkuvasti suuria kustannuksia näiden henkilöiden pitämisestä pitkään turvasäilössä sekä heidän maastapoistamiseensa liittyvistä pitkällisistä oikeuskiistoista.

Kaikkien jäsenvaltioiden on noudatettava tehokasta palauttamispolitiikkaa, jotta laitonta maahanmuuttoa voidaan vähentää. Ihmiset voivat liikkua periaatteessa esteettä alueella, jolla ei ole sisärajoja. Salliva suhtautuminen laittomaan oleskeluun yhdessä jäsenvaltiossa voi vaikuttaa haitallisesti laittoman työnteon torjuntaan koko EU:n alueella. Tämän seurauksena EU:n alueelle pyrkii yhä enemmän laittomia maahanmuuttajia. Koko EU:n alueella sovellettavalla tehokkaalla palauttamispolitiikalla voitaisiin lisätä yhteisen maahanmuuttopolitiikan uskottavuutta ja saada EU:n kansalaiset suhtautumaan positiivisemmin jäsenvaltioissa laillisesti oleskeleviin kolmansien maiden kansalaisiin.

1.2. Tulevat toimet

Koska ongelmat ovat laajoja, jäsenvaltiot pystyvät ratkaisemaan ne paremmin tekemällä yhteistyötä, erityisesti soveltamalla malleja, joilla on onnistuttu soveltamaan menestyksekästä ja tasapuolista palauttamispolitiikkaa useissa jäsenvaltioissa. Esimerkkinä voidaan mainita erityisesti ”yhdenmukainen palauttamismenettelyjen hallinnointi”, jolla pyritään minimoimaan riskit ja haitat.

Sen lisäksi, että jäsenvaltiot soveltavat kansallisella tasolla aiempiin hyviin tuloksiin perustuvia käytänteitä, ne voisivat myös jakaa enemmän tietoja palauttamismenettelyjen hallinnointiprosesseista, henkilöistä, joista on annettu maastapoistamismääräys, eri toimenpiteiden täytäntöönpanosta saaduista kokemuksista, vapaaehtoista paluuta edistävistä kannustimista sekä kolmansissa maissa vallitsevista olosuhteista. Jäsenvaltiot voisivat lisäksi jakaa useammin kustannuksia, jotka aiheutuvat palauttamistoimista sekä määränpäämaissa ennen paluuta ja sen jälkeen myönnettävästä tuesta.

Toiminnan on kuitenkin perustuttava yhteiseen tulkintaan siitä, kenet voidaan palauttaa ja kuinka palauttamiskäytänteitä sovelletaan. Komissio laatii parhaillaan ehdotusta direktiiviksi, jossa määritetään yhteiset standardit menettelyille, joita sovelletaan jäsenvaltioissa palautettaessa laittomasti oleskelevia kolmansien maiden kansalaisia. Direktiivin avulla palauttamismenettelyjä voidaan soveltaa tasapuolisesti koko EU:n alueella. Standardeilla ei voida ratkaista palauttamispolitiikan täytäntöönpanon tehokkuuteen liittyviä ongelmia, mutta ne ovat yksi keskeinen osa kattavaa EU:n palauttamispolitiikkaa.

Rahastosta tukea saavia toimia toteutettaessa on noudatettava ihmisoikeuksia koskevia normeja.

Eurooppa-neuvosto edellyttää Haagin ohjelmassa palauttamisrahaston perustamista.

1.3. Rahaston tavoitteet

Rahastolla on seuraavat päätavoitteet.

- Jäsenvaltioissa sovellettavan yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnointijärjestelmän käyttöönotto sekä sen organisoinnin ja täytäntöönpanon kehittäminen.

- Jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tehostaminen yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnointijärjestelmän luomisessa ja täytäntöönpanossa.

- Yhteisten palauttamisstandardien tehokkaan ja yhdenmukaisen soveltamisen edistäminen alan yleisen kehityksen mukaisesti.

Rahastosta katettaisiin periaatteessa kustannukset, jotka aiheutuvat sekä maahanmuuttajista että turvapaikanhakijoista, joiden hakemukset on hylätty.

Kielteisen päätöksen saaneiden turvapaikanhakijoiden palauttamiseen ei enää myönnetä rahoitusta Euroopan pakolaisrahastosta 1. tammikuuta 2008 alkaen. Näin tähän voimassa olevaan päätökseen perustuvan ensimmäisen monivuotisen ohjelmakauden täytäntöönpano saadaan päätökseen.

Komissio aloittaa tänä vuonna palauttamismenettelyjä koskevat valmistelutoimet. Ne toteutetaan vuosina 2005 ja 2006. Jotta valmistelutoimien (ensimmäiset) tulokset voidaan ottaa mahdollisimman hyvin huomioon, rahaston toiminta ehdotetaan aloitettavaksi vasta vuonna 2008. Näin ollen vuodelle 2007 ei ole tarkoitus myöntää rahoitusta.

2. OIKEUSPERUSTA JA TOIMINTAVÄLINEEN VALINNAN PERUSTELUT

2.1. Oikeusperustan valinta

Tämän neuvoston päätöksen oikeusperustaksi ehdotetaan 63 artiklan 3 kohdan b alakohtaa, koska tämä lainsäädäntö liittyy ”maahanmuuttopolitiikkaa koskeviin toimenpiteisiin laittoman maahantulon ja laittoman oleskelun alalla mukaan lukien laittomasti maassa oleskelevien palauttaminen”.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn soveltamisesta tietyillä kyseisen perustamissopimuksen kolmannen osan IV osastoon kuuluvilla aloilla

22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyn komission päätöksen (2004/927/EY) mukaisesti neuvosto noudattaa perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä toteuttaessaan perustamissopimuksen 63 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

Koska päätösehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen IV osastoon (viisumi-, turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikka sekä muu henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen perustuva politiikka), se on esitettävä ja päätös tehtävä Amsterdamin sopimukseen liitettyjen Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan asemaa koskevien pöytäkirjojen säännösten mukaisesti. Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti voivat halutessaan soveltaa tätä päätöstä. Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.

Yhteisvastuun soveltaminen varoja kohdennettaessa

Varojen kohdentamisessa jäsenvaltioille on tarkoitus soveltaa menettelyä, joka vastaa Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2005–2010 tehdyssä neuvoston päätöksessä säädettyä menettelyä.

Koska useissa jäsenvaltioissa (erityisesti uusissa jäsenvaltioissa) on tehtävä tiettyjä rakenteellisia investointeja, jotta laittomasti oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset voidaan palauttaa onnistuneesti, jäsenvaltioille myönnetään kiinteä määrä varoja joka vuosi. Varoja myönnetään vuosina 2008–2013 enemmän niille valtioille, jotka liittyivät Euroopan unioniin 1. toukokuuta 2004. Tätä määrää korotetaan myös niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka liittyvät Euroopan unioniin vuosina 2008–2013. Korotusta sovelletaan liittymisvuotta seuraavan vuoden alusta vuoteen 2013 saakka.

Yhteisvastuun periaatteen mukaisesti suurin osa jäsenvaltioille myönnettävistä varoista on tarkoitus määrittää jakoperusteella, jolla selvitetään jäsenvaltioiden suhteellinen osuus palauttamisen hallinnoinnissa. Jakoperuste koostuu kahdesta komponentista. Ensimmäinen komponentti liittyy sellaisten kolmansien maiden kansalaisten määrään, joille on annettu palauttamispäätös, joka velvoittaa heidät poistumaan jäsenvaltion alueelta ja/tai jossa ilmoitetaan kyseisestä velvollisuudesta. Toinen komponentti liittyy aikaisempien onnistuneiden palauttamisten määrään. Ensimmäistä komponenttia varten lasketaan kyseisen päätöksen kohteina edellisten kolmen vuoden aikana olleiden kolmansien maiden kansalaisten lukumäärä. Tämä yhteismäärä vastaa suunnilleen niiden henkilöiden lukumäärää, joiden maastapoistamista viranomaiset joutuvat harkitsemaan viitejakson aikana. Päätöksen tekemisestä henkilön varsinaiseen poislähtöön kuluu väistämättä jonkin verran aikaa. Maastapoistaminen eli palauttamispäätöksen täytäntöönpano voi joissakin jäsenvaltioissa edellyttää erillistä päätöstä ja/tai sen yhteydessä on sovellettava erityisiä menettelyjä (mukaan lukien tarvittaessa palauttamista edeltävä säilöönotto). Toisessa komponentissa otetaan huomioon aikaisemmat onnistuneet palauttamiset. Sisäänrakennetulla järjestelmällä jäsenvaltioita kannustetaan investoimaan palauttamismenettelyjen hallinnointiin ja kehittämään sitä. Näin voidaan vähentää laitonta maahanmuuttoa koko EU:n alueella. Koska on tarkoitus painottaa tulevia toimia, ensimmäiselle komponentille annetaan painoarvoksi 70 prosenttia ja toiselle 30 prosenttia.

Palauttamispäätöksen alaisen henkilöryhmän määritelmän pitäisi periaatteessa vastata tulevaan neuvoston direktiiviin sisältyvää kyseisen ryhmän määritelmää.

Määritelmän piiristä ehdotetaan jätettäväksi pois kolmansien maiden kansalaiset, joilta on evätty pääsy jäsenvaltion kauttakulkualueelle, koska näiden henkilöiden ei katsota tulleen

EU:n alueelle eikä heihin välttämättä sovelleta edellä mainitun neuvoston direktiivin mukaista järjestelmää vaan varsinainen palauttaminen kuuluu muiden välineiden soveltamisalaan.

Tämä ei estä jäsenvaltioita ohjaamasta varoja toimille, joiden piiriin kuuluvat myös kyseiseen luokkaan kuuluvat henkilöt rahaston tavoitteiden mukaisesti. Samaa periaatetta sovelletaan myös niiden kolmansien maiden kansalaisten vapaaehtoiseen paluuseen, jotka eivät ole tehneet turvapaikkahakemusta ja jotka eivät (toistaiseksi) oleskele laittomasti jäsenvaltion alueella.

2.2. Rahaston piiriin kuuluvat toimet

Rahaston yleistavoite on edistää yhdenmukaiseen palauttamismenettelyjen hallinnointiin perustuvien palauttamiskäytänteiden täytäntöönpanoa. Tämän mukaisesti komissio ehdottaa, että rahastoa hallinnoidaan pääasiassa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Näin tuki voidaan kohdentaa kunkin jäsenvaltion yksilöllisen tilanteen ja tarpeiden mukaisesti.

Varojen mahdollisimman tehokkaan käytön varmistamiseksi ehdotukseen on sisällytetty hyvin yksityiskohtaiset säännökset operatiivisista tavoitteista sekä toimista, joiden katsotaan edistävän kyseisten tavoitteiden saavuttamista.

3. ARVIOINTI

Yhteisön tasolla on toistaiseksi ollut varoja ainoastaan palauttamiseen liittyvän hallinnollisen yhteistyön tukemiseen (Argo-ohjelma). Näissä toimissa on keskitytty pääasiassa parhaiden käytänteiden tutkimiseen ja niitä koskevien tietojen välittämiseen viranomaisille ja Kansainvälisen siirtolaisjärjestön kaltaisille muille sidosryhmille.

Tämän ehdotuksen liitteenä on komission suorittama ennakkoarviointi.

4. TOISSIJAISUUS- JA SUHTEELLISUUSPERIAATTEET

Toissijaisuusperiaate

Keskeisenä periaatteena on edelleen se, että jäsenvaltiot ovat kaikilta osin vastuussa palauttamismenettelyjen hallinnoinnin kehittämisestä ja täytäntöönpanosta. Pääosa investoinneista ja suunnitelmien mukaisista menoista rahoitetaan tämän vuoksi kansallisista talousarvioista. Kansallisia toimia, joilla pannaan täytäntöön yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnoinnin periaatteita yhteisten standardien mukaisesti, voidaan tukea rahastosta, koska toimilla on merkitystä muiden jäsenvaltioiden kannalta. Tuettavat toimet on selvästi nimettävä, niiden on liityttävä yksittäisten jäsenvaltioiden todellisiin olosuhteisiin ja niiden on tuotettava arvonlisää koko yhteisölle.

Suhteellisuusperiaate

Tämä päätöksen nojalla rahastosta voidaan myöntää tukea toimille, jotka edistävät nimettyjen tavoitteiden saavuttamista. Samalla päätös jättää jäsenvaltioille vapauden valita toimet ja niiden toteuttamistavat komission kanssa yhteistyössä sovittujen hankkeiden puitteissa. Rahaston pitää olla strateginen väline, jolla edistetään kansallisten palauttamisstrategioiden kehittämistä. Yhteisön varojen käytöstä on myös tarpeen antaa täsmälliset ja yhdenmukaiset

säännöt neuvoston päätöksellä, joka on yhteisön ohjelmien täytäntöönpanoon soveltuva säädöstyyppi.

5. VAIKUTUS TALOUSARVIOON

Vuodelle 2007 ei ole tarkoitus myöntää rahoitusta. Komission kaudelle 2008–2013 ehdottamat rahoitusnäkymien mukaiset rahaston kokonaismäärärahat ovat 759 miljoonaa euroa.

Komissio aikoo noudattaa varojen jaossa jäsenvaltioiden kesken menettelyä, joka perustuu objektiivisiin perusteisiin. Jotta kunkin jäsenvaltion todellinen tilanne voidaan ottaa huomioon, kriteerit määritetään pääasiallisesti ”kohderyhmän” mukaisesti. Näin varmistetaan, että esimerkiksi maahanpääsypolitiikassa tapahtuvat muutokset otetaan asianmukaisesti huomioon varojen kohdentamismenettelyssä, ja rahastosta myönnettävään tukeen voidaan tehdä oikaisuja.

2005/0049 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan palauttamisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 3 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen[66],

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[67],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon[68]

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,[69]

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen asteittaista luomista varten Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa määrätään yhtäältä henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien toimien toteuttamisesta ja ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevista rinnakkaistoimenpiteistä, ja toisaalta sellaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, jotka koskevat turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksien turvaamista.

(2) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vakuutti olevansa halukas luomaan vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen. Tätä varten on tarpeen, että yhteisellä eurooppalaisella turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikalla pyritään sekä kolmansien maiden kansalaisten tasapuoliseen kohteluun että maahanmuuttovirtojen parempaan hallintaan.

(3) Tehokkaalla yhteisön palauttamispolitiikalla täydennetään laillista maahanmuuttoa ja turvapaikka-asioita koskevaa uskottavaa politiikkaa; lisäksi se on keskeinen osa laittoman maahanmuuton torjuntaa. Jäsenvaltiot ovat varanneet merkittävästi varoja palauttamisohjelmien ja pakkoon perustuvaan kotiinpaluuseen liittyvien toimien rahoittamiseen. Yhteisön varoista asianmukaisesti tuetuilla Euroopan unionin yhteisillä tämän alan toimilla voitaisiin tukea jäsenvaltioita, korostaa laittomasti

---

66 EUVL C ...
67 EUVL C ...
68 EUVL C ...
69 EUVL ...

oleskelevien henkilöiden palauttamisen tarpeellisuutta ja lisätä yhteisvastuuta jäsenvaltioiden välillä.

(4) Neuvosto hyväksyi 28 päivänä helmikuuta 2002 laittoman maahanmuuton ja ihmiskaupan torjuntaa Euroopan unionissa koskevan kattavan toimintasuunnitelman,[70] jossa korostetaan, että takaisinotto- ja palauttamispolitiikka on olennainen osa laittoman maahanmuuton torjuntaa. Toimintasuunnitelman mukaan yhteisön palauttamispolitiikan olisi perustuttava kahteen tekijään eli yhteisiin periaatteisiin ja yhteisiin toimiin, joiden lisäksi olisi parannettava jäsenvaltioiden välistä hallinnollista yhteistyötä.

(5) Neuvoston 28 päivänä marraskuuta 2002 hyväksymässä palauttamista koskevassa toimintaohjelmassa, joka perustuu laittomasti maassa oleskelevien henkilöiden palauttamispolitiikkaa yhteisössä koskevaan 14 päivänä lokakuuta 2002 annettuun komission tiedonantoon, käsitellään palauttamismenettelyjen hallinnointiin jäsenvaltioissa liittyvää koko toimintaketjua mukaan luettuina kolmansien maiden kansalaisten vapaaehtoinen ja pakkoon perustuva paluu sekä valmistelujen ja seurannan kaltaiset palauttamisen keskeiset vaiheet.

(6) Thessalonikissa 19 ja 20 päivänä kesäkuuta 2003 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota tutkimaan kaikkia tekijöitä, jotka liittyvät yhteisön erilliseen palauttamisvälineeseen, jotta voidaan tukea erityisesti palauttamista koskevaan toimintaohjelmaan sisältyviä painopistealueita.

(7) Vuosia 2005 ja 2006 koskevat valmistelutoimet aloitettiin sen jälkeen, kun neuvosto pyysi 8 päivänä kesäkuuta 2004 annetuissa päätelmissä budjettivallan käyttäjää tekemään valmistelutoimet mahdollisiksi ja kehotti komissiota ottamaan huomioon neuvoston näkemyksen yhdennettyjen palauttamissuunnitelmien laatimisesta tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

(8) Brysselissä 4 ja 5 päivänä marraskuuta 2004 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti ”Haagin ohjelmassa” aloittamaan Euroopan palauttamisrahaston (jäljempänä ’rahasto’) valmisteluvaiheen ja perustamaan rahaston vuoteen 2007 mennessä valmisteluvaiheen arvioinnin perusteella.

(9) Neuvosto tutki marraskuussa 2004 puheenjohtajavaltion laatimaa kertomusta analyysista, joka oli tehty tiettyihin maihin palauttamisessa sovelletuista parhaista käytänteistä. Kertomuksen mukaan mahdollisia toimintatapoja on monia, ja jäsenvaltioiden on tehtävä enemmän käytännön yhteistyötä palautusmenettelyissä. Kertomuksen mukaan palauttamismenettelyissä ja yleisissä toimintatavoissa voitaisiin soveltaa yhdenmukaisempaa lähestymistapaa sekä kansallisella että yhteisön tasolla. Kertomuksessa käsiteltiin myös jäsenvaltioittain parhaita käytänteitä, jotka liittyvät kolmansien maiden kansalaisten vapaaehtoiseen tai pakkoon perustuvaan paluuseen alkuperä- tai kauttakulkumaahan; näitä ovat muun muassa pysyvään paluuseen johtavat saattajan kanssa tapahtuvat vapaaehtoiset paluuohjelmat, paluuseen liittyvät neuvontapalvelut sekä yhteisten palauttamisoperaatioiden järjestäminen muun muassa tilauslentoja käyttäen.

---

[70] EYVL C 142, 14.6.2002, s. 23.

(10) Yhteisön käyttöön on annettava väline, jolla tuetaan ja kannustetaan jäsenvaltioiden toimia, joilla kehitetään palauttamismenettelyjen hallinnoinnin kaikkia osa-alueita; välineen on perustuttava yhdenmukaiseen palauttamismenettelyjen hallinnointijärjestelmään ja sillä on tuettava palauttamismenettelyjä koskeviin voimassa oleviin ja tuleviin yhteisön välineisiin perustuvien yhteisten palauttamisstandardien tasapuolista ja tehokasta täytäntöönpanoa.

(11) Tämän välineen perusteella ei ole tarkoitus myöntää rahoitusta vuonna 2007, jotta palauttamiseen liittyvien valmistelutoimien tulokset (vuosina 2005–2006) voidaan ottaa huomioon komission laadittua kertomuksen valmistelutoimien arvioinnista.

(12) Yhteisiä standardeja ovat erityisesti kolmansien maiden kansalaisia koskevien maastapoistamispäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta 28 päivänä toukokuuta 2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/40/EY[71], sen antamisen jälkeen kolmansien maiden kansalaisia koskevien maastapoistamispäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun direktiivin 2001/40/EY soveltamisesta aiheutuvan taloudellisen epätasapainon korvaamista koskevista perusteista ja käytännön järjestelyistä 23 päivänä helmikuuta 2004 tehty neuvoston päätös 2004/191/EY[72] sekä yhteisten lentojen järjestämisestä henkilökohtaisen maastapoistamispäätöksen saaneiden kolmansien maiden kansalaisten poistamiseksi kahden tai useamman jäsenvaltion alueelta tehty neuvoston päätös 2004/573/EY[73].

(13) Tämä koskee myös tulevia yhteisön välineitä, kuten yhteiset standardit menettelyille, joita sovelletaan jäsenvaltioissa palautettaessa laittomasti oleskelevia kolmansien maiden kansalaisia; näillä välineillä pyritään luomaan tasapuoliset olosuhteet Euroopan unionissa sovellettaville palauttamismenettelyille, ja niissä määritetään palauttamisen edellytykset ja jäsenvaltioiden liikkumavara niiden toteuttaessa palauttamistoimia.

(14) Jotta voidaan varmistaa yhteisön toimien johdonmukaisuus laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamisessa, tästä välineestä rahoitettavien toimien olisi oltava tarkkaan määritettyjä ja niillä olisi täydennettävä Euroopan pakolaisrahastosta rahoitettavia toimia ja ohjelmia, joilla pyritään tukemaan kehitysyhteistyötä ja taloudellista yhteistyötä sellaisten kumppanuusmaiden ja alueiden kanssa, jotka eivät ole jäsenvaltioita eivätkä merentakaisia maita ja alueita.

(15) Tämä tarkoittaa erityisesti sitä, että kielteisen päätöksen saaneisiin turvapaikanhakijoihin pitäisi soveltaa tästä välineestä rahoitettuja toimia ainoastaan siinä tapauksessa, että heihin ei enää sovelleta Euroopan pakolaisrahastosta rahoitettuja palautusmenettelyjä. Kun Euroopan pakolaisrahaston ensimmäinen monivuotiskausi (2005–2007) on päättynyt, tämän välineen soveltamisalan tulisi kattaa myös kielteisen päätöksen saaneet turvapaikanhakijat.

(16) Tämä väline on osa yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan yleisohjelman muodostavaa johdonmukaista kehystä, jonka tavoitteena on, että jäsenvaltiot jakavat oikeudenmukaisesti vastuun unionin ulkorajojen yhdennetyn hallinnon sekä yhteisen turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan aiheuttamasta

---

71 EYVL L 149, 2.6.2001, s. 34.
72 EUVL L 192, 27.2.2004, s. 55.
73 EUVL L 192, 6.8.2004, s. 28.

taloudellisesta rasituksesta; mainitut toimet perustuvat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen IV osastoon.

(17) Tällä välineellä pitäisi pyrkiä ensisijaisesti edistämään yhdenmukaista palauttamismenettelyjen hallinnointia kansallisella tasolla. Jäsenvaltioita kannustetaan toteuttamaan palauttamistoimet osana yhdenmukaisia palauttamissuunnitelmia, joissa analysoidaan tilannetta jäsenvaltioissa suhteessa toimien kohderyhmiin, asetetaan toimille tavoitteita ja laaditaan Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun ja Kansainvälisen siirtolaisjärjestön kaltaisten sidosryhmien kanssa palauttamisjärjestelmiä, joissa keskitytään tehokkaaseen ja pysyvään palauttamiseen johtaviin toimenpiteisiin. Yhdenmukaisia palauttamissuunnitelmia olisi tarvittaessa arvioitava ja mukautettava säännöllisesti

(18) Maastapoistumisvelvoitetta noudattavien henkilöiden vapaaehtoista paluuta olisi edistettävä esimerkiksi soveltamalla paluun tehostetun tukemisen kaltaista etuuskohtelua. Vapaaehtoinen paluu on kaikkien osapuolten etujen mukaista, koska se antaa palaajille mahdollisuuden ihmisarvoiseen paluuseen ja vähentää jäsenvaltion viranomaisille aiheutuvia kustannuksia.

(19) Käytännössä on kuitenkin sovellettava sekä vapaaehtoista että pakkoon perustuvaa paluuta, ja jäsenvaltioita olisi kannustettava ottamaan huomioon näiden kahden menettelytavan toisiaan täydentävä vaikutus palauttamismenettelyjen hallinnoinnissa. Pakkoon perustuvia palauttamisia on väistämättä toteutettava, jotta Euroopan unionin maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan sekä jäsenvaltioiden maahanmuutto- ja turvapaikkajärjestelmien eheys voidaan turvata. Olisi oltava mahdollisuus soveltaa pakkoon perustuvaa palauttamista, jotta voidaan säilyttää järjestelmän perusta ja noudattaa oikeusvaltioperiaatetta, joka on vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luomisen perusedellytys. Välineellä olisi sen vuoksi tuettava jäsenvaltioiden toimia, joilla edistetään pakkoon perustuvaa palauttamista.

(20) Suurimmat jäsenvaltioissa koetut palauttamiseen liittyvät ongelmat koskevat pakkoon perustuvaa paluuta. Keskeinen ongelma on palautettavan henkilön henkilöllisyyteen liittyvä epävarmuus ja/tai matkustusasiakirjojen puuttuminen. Lähtömaat viivyttävät usein paluuseen liittyvien matkustusasiakirjojen myöntämistä tai kieltäytyvät siitä kokonaan sillä perusteella, ettei voida olla varmoja asianomaisen kansalaisuudesta tai henkilöllisyydestä. Maastapoistamisen välttämiseksi jäsenvaltiossa laittomasti oleskelevat henkilöt saattavat piilottaa tai tuhota matkustusasiakirjansa ja ilmoittavat varsin usein väärän henkilöllisyyden ja/tai kansalaisuuden. Tämän vuoksi on usein tarvittu pitkällisiä ja kalliita menettelyjä, joiden aikana palautettava henkilö on pitänyt viedä useaan suurlähetystöön tai hänestä on tehty kieli- tai murreanalyysi. Jäsenvaltioita olisi kannustettava kehittämään yhteistyötä kolmansien maiden konsulinvirastojen kanssa ja parantamaan samanaikaisesti keskinäistä tietojen vaihtoaan ja operatiivista yhteistyötään.

(21) Olisi erittäin tärkeää tukea tällä välineellä niitä jäsenvaltioita, jotka katsovat olevan tarpeellista toteuttaa palautettavien henkilöihin hyväksi näiden alkuperämaassa erityistoimia, joilla ensinnäkin varmistetaan onnistunut paluu lähtökaupunkiin tai -alueelle ja toiseksi edistetään pysyvää asettautumista kyseiseen yhteiskuntaan. Näihin toimenpiteisiin ei pitäisi sisältyä suoraa tukea kolmansille maille, ja toimenpiteille voidaan myöntää rahoitusta ainoastaan siinä tapauksessa, että ne ovat jatkoa

toimenpiteille, jotka on aloitettu ja pääosin toteutettu jäsenvaltioiden alueella osana yhdenmukaista palauttamissuunnitelmaa.

(22) Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtivan viraston perustamisesta 26 päivänä lokakuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2007/2004 mukaisesti perustetun viraston (jäljempänä 'virasto') tehtävä on muun muassa avustaa tarvittaessa jäsenvaltioiden yhteisten palauttamistoimien organisoinnissa ja määrittää parhaita käytänteitä, jotka liittyvät matkustusasiakirjojen hankintaan ja jäsenvaltioiden alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten maastapoistamiseen. Viraston tulisi varmistaa, että jäsenvaltioiden välisten palauttamistoimien koordinoinnin edellytykset täyttyvät, mutta sen olisi jätettävä yhteisten palauttamistoimien täytäntöönpano ja organisointi toimivaltaisille kansallisille elimille. Viraston olisi voitava käyttää varoja, joita myönnetään yhteisön toimien perusteella tästä välineestä.

(23) Rahastosta myönnettävä tuki on tehokkaampaa ja se voidaan kohdistaa paremmin, jos tukikelpoisten toimien yhteisrahoitus perustuu strategisiin monivuotisiin ohjelmiin ja niihin liittyviin vuotuisiin työohjelmiin, jotka kukin jäsenvaltio laatii yhteistyössä komission kanssa.

(24) Kunkin jäsenvaltion olisi laadittava neuvoston hyväksymien strategisten suuntaviivojen perusteella oma monivuotinen ohjelma-asiakirjansa, jossa otetaan huomioon jäsenvaltion oma tilanne ja tarpeet ja määritetään jäsenvaltion kehitysstrategia, josta neuvotellaan komission kanssa ja josta komissio tekee päätöksen; kyseinen strategia toimii viitekehyksenä vuotuisia ohjelmia laadittaessa.

(25) Rahastojen tavoitteet pyritään saavuttamaan monivuotisilla ohjelmilla, joilla varmistetaan riittävä rahoituksen saanti sekä yhteisön ja jäsenvaltioiden yhteisten toimien yhdenmukaisuus ja jatkuvuus.

(26) Monivuotisilla ohjelmilla olisi varmistettava tästä välineestä myönnettävän rahoituksen koordinointi muiden voimassa olevien rahoitusvälineiden kanssa

(27) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002[74] 53 artiklan 1 kohdan b alakohdassa mainitun jaetun hallinnoinnin mukaisesti olisi täsmennettävä komissiolle kuuluvat Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion toteuttamistehtävät ja määriteltävä jäsenvaltioiden yhteistyövelvoitteet. Näin komissio voi olla varma siitä, että jäsenvaltiot käyttävät rahaston varoja laillisesti, asianmukaisesti ja varainhoitoasetuksen 27 artiklassa mainittua moitteettoman varainhoidon periaatetta noudattaen.

(28) Komission olisi vahvistettava käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen ohjeellinen jako objektiivista ja avointa menettelyä noudattaen.

(29) Teknisen avun osana tällä välineellä olisi tuettava arviointeja, rahaston hallinnointiin liittyvän hallintokapasiteetin parannuksia, tutkimuksia, pilottihankkeita ja erityisesti

[74] EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

innovatiivisten lähestymistapojen ja käytänteiden edistämiseen tähtäävää kokemusten vaihtoa.

(30) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava riittävät toimenpiteet hallinto- ja valvontajärjestelmän toimivuuden varmistamiseksi. Tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa kaikkia ohjelmia sitovat yleisperiaatteet ja tehtävät.

(31) On tarpeen säätää yhden viranomaisen nimeämisestä, joka on vastuussa rahaston tukemien toimien hallinnoinnista kussakin jäsenvaltiossa, ja määritellä tarkasti kyseisen viranomaisen tehtävät. Lisäksi olisi säädettävä tarkastusviranomaisen nimeämisestä ja tehtävistä. On myös tarpeen säätää todentamisviranomaisen nimeämisestä, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset laatuvaatimukset menojen todentamiselle ennen niiden esittämistä komissiolle ja täsmentää menoilmoitusten perusteena olevien tietojen luonne ja laatu.

(32) Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaan vastuu tukitoimien täytäntöönpanosta ja valvonnasta kuuluu ensisijassa jäsenvaltioille.

(33) Hallinnointi- ja valvontajärjestelmiin, menojen todentamiseen sekä väärinkäytösten ja yhteisön lainsäädännön rikkomisen torjuntaan, toteamiseen ja oikaisuun liittyvät jäsenvaltioiden velvoitteet olisi täsmennettävä vuosiohjelmien ja monivuotisten ohjelmien tehokkaan ja asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Hallinnoinnin ja valvonnan osalta on erityisesti tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaan jäsenvaltiot huolehtivat siitä, että järjestelmät ovat olemassa ja toimivat tyydyttävästi.

(34) Jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä olisi lisättävä tällä alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta varainhoidon valvontaan liittyvää komission toimivaltaa. Lisäksi olisi laadittava perusteet, joiden nojalla komissio voi kansallisia järjestelmiä valvoessaan määrittää kansallisten tarkastusviranomaisten antamien takeiden luotettavuuden.

(35) Tällä välineellä tuettavien toimien teho ja vaikutus riippuvat myös toimien arvioinnista. Tämän vuoksi olisi täsmennettävä asiaan liittyvät jäsenvaltioiden ja komission vastuualueet sekä järjestelyt, joilla varmistetaan arvioinnin luotettavuus.

(36) Toimien arviointi olisi järjestettävä siten, että niitä voidaan tarkistaa ohjelmakauden aikana ja arvioida niiden vaikutuksia ja että arviointimenettely voidaan nivoa toimien seurantaan.

(37) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjä pitää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen[75] 33 kohdan mukaisesti ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.

(38) Koska tämän ehdotuksen tavoitetta, joka on laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamisen edistäminen yhteisten standardien ja yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnoinnin periaatteen mukaisesti, ei voida

---

[75] EYVL C 74, 18.6.1999, s. 1.

riittävän hyvin saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(39) Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY[76] mukaisesti.

(40) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen, eikä tämä asetus siten sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskassa,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

I OSASTO
TAVOITTEET JA YLEISET SÄÄNNÖT

I LUKU
KOHDE, TAVOITTEET JA TOIMET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä päätöksellä perustetaan 1 päivästä tammikuuta 2008 31 päivään joulukuuta 2013 kestävälle kaudelle Euroopan palauttamisrahasto (jäljempänä ’rahasto’) osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen vahvistamiseksi.

Tässä päätöksessä määritellään rahaston tavoitteet, täytäntöönpano, käytettävissä olevat varat ja niiden jakamisperusteet.

Lisäksi päätöksessä säädetään rahaston hallinnointia, varainhoitoa, seurantaa ja valvontaa koskevista säännöistä komission ja jäsenvaltioiden keskinäisen vastuunjaon pohjalta.

2 artikla

Rahaston yleiset tavoitteet

[76] EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

1 Rahaston yleisenä tavoitteena on tukea jäsenvaltioiden toimia, joilla kehitetään palauttamismenettelyjen hallinnointia kaikilta osin soveltamalla yhdenmukaista hallinnointia näitä aloja koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

2. Rahastosta voidaan tukea jäsenvaltioiden tai komission aloitteesta toteutettavaa teknistä apua.

3 artikla

Erityistavoitteet

1. Rahasto edistää seuraavien erityistavoitteiden saavuttamista:

(a) Jäsenvaltioissa sovellettavan yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnointijärjestelmän käyttöönotto sekä sen organisoinnin ja täytäntöönpanon kehittäminen.

(b) Jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tehostaminen yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnointijärjestelmän ja sen täytäntöönpanon puitteissa.

(c) Yhteisten palauttamisstandardien tehokkaan ja yhdenmukaisen soveltamisen edistäminen alan yleisen kehityksen mukaisesti.

2. Yhdenmukaiseen palauttamismenettelyjen hallinnointiin on sisällyttävä erityisesti yhdenmukaisten palauttamissuunnitelmien kehittäminen ja niiden täytäntöönpano jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimesta siten, että

– suunnitelmat perustuvat kattavaan arvioon, joka on tehty jäsenvaltiossa toimien kohderyhmästä ja suunniteltuihin toimiin liittyvistä haasteista (esimerkiksi matkustusasiakirjojen hankkiminen ja muut paluuta koskevat käytännön ongelmat). Kattava arvio on laadittava yhteistyössä kaikkien asiaan liittyvien viranomaisten ja kumppanien kanssa; ja

– suunnitelmilla pyritään toteuttamaan kattavia toimia, jotka tukevat jäsenvaltion alueella laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten vapaaehtoista paluuta, ja tarvittaessa toteutetaan kyseisten henkilöiden pakkoon perustuvia palauttamistoimia humanitaarisia periaatteita noudattaen ja ihmisarvoa kunnioittaen; ja

– suunnitelmiin sisältyy mahdollisuus valita kohderyhmä tapausten määrän perusteella; ja

– suunnitelmiin sisältyy aikataulu ja tarvittaessa säännöllinen arviointijärjestelmä, jonka perusteella suunnittelua voidaan mukauttaa ja arvioida suunnitelman käytännön vaikutuksia.

3. Yhdenmukaisissa palauttamissuunnitelmissa on keskityttävä sekä vapaaehtoisen että pakkoon perustuvan paluun osalta erityisesti tehokkaaseen ja pysyvään palauttamiseen tähtääviin toimiin kuten tehokkaaseen paluuta edeltävään tiedottamiseen, matkustusjärjestelyihin ja kauttakulkuun kohdemaassa.

Vapaaehtoista paluuta on tuettava mahdollisuuksien mukaan tehostamalla näille henkilöille annettavaa apua.

Jäsenvaltiot voivat harkintansa mukaan tukea myös vastaanottoa ja uudelleenkotoutumista.

4 artikla

Tukikelpoiset toimet jäsenvaltioissa

1. Rahastosta voidaan myöntää tukea 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan tavoitteiden mukaisille toimille, jotka koskevat erityisesti:

   (a) jäsenvaltioiden viranomaisten sekä kolmansien maiden konsulinvirastojen ja maahanmuuttoviranomaisten välisen tehokkaan, vakaan ja jatkuvan operatiivisen yhteistyön luomista tai kehittämistä, kun tavoitteena on hankkia matkustusasiakirjoja kolmansien maiden kansalaisten palauttamista varten ja varmistaa nopeat ja onnistuneet maastapoistamismenettelyt;

   (b) maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten vapaaehtoisen paluun edistämistä erityisesti saattajan kanssa toteutettavien vapaaehtoisten paluuohjelmien kautta, kun tavoitteena on varmistaa paluun pysyvyys;

   (c) maassa laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten pakkoon perustuvan paluun yksinkertaistamista ja täytäntöönpanoa, kun tavoitteena on lisätä maahanmuuttopolitiikan uskottavuutta ja luotettavuutta ja lyhentää pakkoon perustuvaa maastapoistamista odottavien henkilöiden säilöönottoaikaa.

2. Rahastosta voidaan myöntää tukea 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisille toimille, jotka koskevat erityisesti:

   (a) yhteistyötä, joka liittyy alkuperämaata koskevien tietojen keräämiseen ja niiden antamiseen potentiaalisille palautettaville henkilöille;

   (b) jäsenvaltioiden viranomaisten sekä kolmansien maiden konsulinvirastojen ja maahanmuuttoviranomaisten välisten tehokkaiden, vakaiden ja pitkäaikaisten operatiivisten suhteiden kehittämiseen tähtäävää yhteistyötä, jonka tavoitteena on parantaa konsulinvirastoista saatavaa apua hankittaessa matkustusasiakirjoja kolmansien maiden kansalaisten palauttamista varten ja varmistaa nopeat ja onnistuneet maastapoistamismenettelyt;

   (c) yhteisten yhdenmukaisten palauttamissuunnitelmien sisältöä ja niiden täytäntöönpanoa mukaan luettuina yhteiset vapaaehtoisen paluun ohjelmat, jotka koskevat tiettyjä alkuperämaita sekä aiempia asuin- tai kauttakulkuvaltioita;

(d) tutkimuksia, jotka tehdään palauttamista koskevan jäsenvaltioiden välisen hallinnollisen yhteistyön nykytilasta ja kehittämismahdollisuuksista sekä kansainvälisten ja valtiosta riippumattomien organisaatioiden roolista;

(e) tietojenvaihtoa sekä tuki- ja neuvontapalveluja palautettaessa erityisen heikossa asemassa oleviin ryhmiin kuuluvia henkilöitä;

(f) parhaita käytänteitä koskevien seminaarien järjestäminen tiettyjä kolmansia maita ja/tai alueita käsitteleville henkilöille;

(g) yhteisiä toimenpiteitä, joilla mahdollistetaan takaisinotettujen henkilöiden vastaanotto alkuperämaissa sekä aiemmissa asuin- tai kauttakulkuvaltioissa;

(h) yhteistä toimien suunnittelua sen varmistamiseksi, että henkilöt voivat kotoutua uudelleen pysyvästi alkuperämaahansa tai aiempaan asuinvaltioonsa;

(i) yhteisiä toimenpiteitä, joilla seurataan palanneiden henkilöiden tilannetta ja sen pysyvyyttä.

3. Rahastosta voidaan myöntää tukea 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisille toimille, jotka koskevat erityisesti:

(a) toimivaltaisten viranomaisten kapasiteetin lisäämistä, jotta ne voivat viivytyksettä tehdä nopeita ja laadukkaita palauttamispäätöksiä;

(b) toimivaltaisten hallintoviranomaisten kapasiteetin lisäämistä, jotta ne voivat panna maastapoistamispäätökset täytäntöön viivytyksettä, ihmisarvoa kunnioittaen ja noudattaen kyseisiä toimia koskevia eurooppalaisia turvallisuusstandardeja;

(c) oikeusviranomaisten kapasiteetin lisäämistä, jotta ne voivat aiempaa nopeammin käsitellä palauttamispäätökset, joihin on haettu muutosta;

(d) palauttamistoimien oikeudellisia ja käytännön näkökulmia koskevien seminaarien ja yhteisen koulutuksen järjestämistä toimivaltaisten hallinto-, lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten henkilöstölle;

(e) toimivaltaisten hallintoviranomaisten kapasiteetin lisäämistä, jotta ne pystyvät panemaan tehokkaasti täytäntöön yhteisiin palauttamistoimiin ja vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvät yhteiset järjestelyt mukaan luettuina suositukset, operatiiviset standardit ja parhaat käytänteet, jotka Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto on määritellyt palauttamismenettelyjen alalla.

4. Erityisesti 1–3 kohdassa mainituilla toimilla edistetään yhteistä eurooppalaista maahanmuutto- ja palauttamispolitiikkaa koskevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa.

5. Toimien täytäntöönpanossa on otettava huomioon muita heikommassa asemassa olevien henkilöiden, kuten alaikäisten, vailla huoltajaa olevien alaikäisten, vammaisten, vanhusten, odottavien äitien, alaikäisten lasten yksinhuoltajien sekä

kidutuksen, raiskauksen tai muiden henkisen, ruumiillisen tai seksuaalisen väkivallan vakavien muotojen kohteeksi joutuneiden henkilöiden erityistilanne.

5 artikla

Tukikelpoiset toimet jäsenvaltioissa

Tuettaviin toimiin voivat kuulua seuraavat:

– kaikissa palauttamistapauksissa: paluuta ennen annettavat tiedot, välttämättömien matkustusasiakirjojen hankkiminen, ennen paluuta tarvittavien lääkärintarkastusten kustannukset, palautettavien henkilöiden ja saattajien matka- ja ateriakustannukset (ml. lääkintähenkilökunta), saattajien majoituskulut, erityistuki lasten ja vammaisten kaltaisille muita heikommassa asemassa oleville, kuljetuksesta lopulliseen määränpäähän kohdemaassa aiheutuvat kustannukset sekä yhteistyö alkuperämaiden sekä aiempien asuin- tai kauttakulkuvaltioiden viranomaisten kanssa;

– lisäksi laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten pakkoon perustuvan palauttamisen yhteydessä kustannukset, jotka aiheutuvat yhteisissä palauttamistoimissa palaajien ja palauttamiseen osallistuvasta jäsenvaltiosta tulevien saattajien väliaikaisesta majoituksesta palauttamisen järjestävässä jäsenvaltiossa ennen lähtöä;

– lisäksi laittomasti oleskelevien vapaaehtoisesti palaavien kolmansien maiden kansalaisten osalta ennen paluuta annettavat kattavat tiedot, tuki- ja neuvontapalvelut sekä ennen paluuta aiheutuvat välttämättömät kustannukset;

– lisäksi jäsenvaltioiden harkinnan mukaan paluun jälkeiset alkuvaiheen kustannukset, palaajan henkilökohtaisen omaisuuden kuljetuskustannukset, kustannukset asianmukaisesta väliaikaismajoituksesta vastaanottokeskuksessa tai tarvittaessa hotellissa kohdemaassa paluun jälkeisinä päivinä, koulutus- ja työllistymistuki sekä tarvittaessa rajoitettu määrä tukea taloudellisen toiminnan käynnistämiseen;

– toimivaltaisten hallinto-, lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten henkilöstön koulutus, kyseisten henkilöiden tilapäiset siirrot toiseen jäsenvaltioon, jotta voidaan varmistaa palauttamista koskevien yhteisten standardien tehokas ja yhdenmukainen soveltaminen sekä tehostaa yhteistyötä; virkamatkat, joiden aikana arvioidaan palauttamiskäytänteiden tuloksia kolmansissa maissa;

– kun kyseessä on operatiivinen yhteistyö kolmansien maiden konsulinvirastojen ja maahanmuuttoviranomaisten kanssa tavoitteena hankkia matkustusasiakirjoja ja varmistaa nopea maastapoistamismenettely, kolmansien maiden kansalaisten tunnistamisesta ja heidän matkustusasiakirjojensa todentamisesta vastaavien viranomaisten henkilöstön matka- ja majoituskustannukset jäsenvaltioissa;

– uudelleenkotoutumisen yhteydessä toimenpiteet, joilla edistetään pysyvää paluuta yhdenmukaisen palauttamismenettelyjen hallinnoinnin mukaisesti, ja jäsenvaltion harkinnan mukaan rahakannustimet ja muut lyhyen aikavälin toimenpiteet, joilla aloitetaan palaajan uudelleenkotoutumisprosessi ja edistetään sitä koulutus- ja työllistymistuella; taloudellisen toiminnan käynnistämiseen myönnettävä tuki sekä paluun jälkeiset tuki- ja neuvontapalvelut; jäsenvaltioiden toimet, joilla tuetaan palaajien toivottamista tervetulleeksi kolmansissa maissa.

6 artikla

Yhteisön edun mukaiset toimet

1. Komission aloitteesta enintään seitsemän prosenttia rahaston varoista voidaan käyttää sellaisten valtioidenvälisten toimien tai yhteisön edun mukaisten toimien (’yhteisön toimet’) rahoittamiseen, jotka koskevat maahanmuutto- ja kotouttamispolitiikkaa sekä 7 artiklassa mainittuihin kohderyhmiin sovellettavia toimenpiteitä.

2. Rahoitusta voidaan myöntää yhteisön toimille, jotka

   (a) edistävät yhteisön lainsäädännön ja hyvien käytänteiden täytäntöönpanoon liittyvää yhteisön tason yhteistyötä;

   (b) tukevat valtioidenvälisten yhteistyöverkostojen perustamista sekä sellaisiin valtioidenvälisiin kumppanuuksiin perustuvia pilottihankkeita, jotka on perustettu vähintään kahdessa jäsenvaltiossa sijaitsevien toimijoiden välillä innovoinnin edistämiseksi, kokemusten ja parhaiden käytänteiden vaihtamisen helpottamiseksi ja palauttamispolitiikan tehostamiseksi;

   (c) tukevat valtioidenvälisiä tiedotuskampanjoita;

   (d) tukevat tutkimuksia, tiedottamista ja tietojen vaihtoa (ml. huipputeknologian käyttö) parhaista käytänteistä sekä muista rahaston osa-alueista;

   (e) tukevat pilottihankkeita ja tutkimuksia, joissa kartoitetaan yhteisön tason yhteistyön ja yhteisön lainsäädännön uusia muotoja tällä alalla;

   (f) tukevat tilastollisten välineiden ja menetelmien ja yhteisten indikaattoreiden kehittämistä.

3. Vuotuinen työohjelma, jossa määritellään yhteisön toimien painopistealueet, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

7 artikla

Kohderyhmät

1. Tässä päätöksessä tarkoitettuihin kohderyhmiin kuuluvat kaikki kolmansien maiden kansalaiset, jotka oleskelevat laittomasti jossakin jäsenvaltiossa.

2. Kohderyhmiin kuuluvat kolmansien maiden kansalaiset, jotka eivät tarvitse tai eivät enää tarvitse kansainvälistä suojelua, koska heidän turvapaikkahakemuksestaan on tehty kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti lopullinen hylkäävä päätös tai koska heidän asemansa on kansallisen tai yhteisön lainsäädännön mukaisesti kumottu, sen voimassaolo on päättynyt tai sitä ei ole uusittu (lopullinen päätös).

3. Kolmannen maan kansalaisella tarkoitetaan henkilöä, joka ei ole perustamissopimuksen 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen.

II LUKU
TUEN PERIAATTEET

8 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Rahastosta myönnettävän tuen on täydennettävä alueellisia ja paikallisia toimenpiteitä sisällyttämällä niihin yhteisön ensisijaiset tavoitteet.

2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että rahaston ja jäsenvaltioiden tukitoimet ovat johdonmukaisia yhteisön toimien, politiikkojen ja ensisijaisten tavoitteiden kanssa. Johdonmukaisuus on osoitettava erityisesti 20 artiklassa mainitussa monivuotisessa ohjelmassa.

3. Rahastosta rahoitettavien toimien on oltava perustamissopimuksen määräysten ja niiden perusteella annettujen säädösten mukaisia.

9 artikla

Ohjelmasuunnittelu

1. Rahaston tavoitteet pannaan täytäntöön kahden monivuotisen ohjelman puitteissa, joiden ohjelmakaudet ovat 2008–2010 ja 2011–2013. Monivuotinen ohjelmointijärjestelmä käsittää ensisijaisten tavoitteiden lisäksi hallinnointi-, päätöksenteko-, tarkastus- ja todentamismenettelyt.

2. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuotuisten ohjelmien avulla.

10 artikla

Tukitoimien toissijaisuus ja suhteellisuus

1. Jäsenvaltiot vastaavat 20 ja 22 artiklassa tarkoitettujen monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien täytäntöönpanosta sopivalla alueellisella tasolla kunkin jäsenvaltion institutionaalisen järjestelmän mukaisesti. Tehtävä on suoritettava tämän päätöksen mukaisesti.

2. Keinot, joita komissio ja jäsenvaltiot käyttävät tarkastuksessa, eriytetään sen mukaan, kuinka suuri yhteisön rahoitusosuus on. Eriyttäminen koskee myös arviointia sekä monivuotisista ja vuotuisista ohjelmista laadittavia kertomuksia.

11 artikla

Toteutuskeinot

1. Rahastolle osoitettavan yhteisön talousarvion täytäntöönpanoa hallinnoidaan neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 53 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti lukuun ottamatta tämän päätöksen 6 artiklassa mainittuja yhteisön toimia ja 17 artiklassa mainittua teknistä apua.

   Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että moitteettoman varainhoidon periaatetta noudatetaan.

2. Komissio täyttää sille asetetun velvoitteen toteuttaa Euroopan yhteisöjen yleistä talousarviota

   (a) varmistamalla 32 artiklassa kuvattuja menettelyjä noudattaen, että jäsenvaltioissa on olemassa hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ja että ne toimivat moitteettomasti;

   (b) lykkäämällä tai keskeyttämällä kaikki maksut tai osan maksuista 41 ja 42 artiklan mukaisesti, jos kansalliset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat puutteelliset, ja soveltamalla kaikkia tarpeellisia rahoitusoikaisuja 45 ja 46 artiklassa kuvattujen menettelyjen mukaisesti.

12 artikla

Täydentävyys

1. Rahaston rahoitusosuudet eivät saa korvata jäsenvaltion julkisia tai niihin rinnastettavia menoja.

2. Komissio varmistaa yhteistyössä kunkin jäsenvaltion kanssa täydentävyyden ohjelmakauden puolivälissä 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä ja jälkikäteen 30 päivään joulukuuta 2015 mennessä.

13 artikla

Kumppanuus

1. Kunkin jäsenvaltion on hoidettava seuraavien nimeämiensä viranomaisten ja elinten väliset kumppanuusjärjestelyt voimassa olevien kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti:

   (a) toimivaltaiset alue- ja paikallisviranomaiset, kaupunkien viranomaiset sekä muut viranomaiset;

   (b) kaikki muut asianmukaiset tahot, jotka edustavat kansalaisyhteiskuntaa ja valtiosta riippumattomia järjestöjä, mukaan luettuina työmarkkinaosapuolet.

   Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki asianmukaiset tahot osallistuvat tehokkaasti toimintaan kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

2. Kumppanuutta harjoitetaan kunkin osapuolen institutionaalisten, oikeudellisten ja taloudellisten toimivaltuuksien mukaisesti.

Kumppanuus kattaa monivuotisten ohjelmien valmistelun, täytäntöönpanon, valvonnan ja arvioinnin.

III LUKU
RAHOITUSKEHYS

14 artikla

Kokonaismäärärahat

1. Ohjeellinen määräraha rahaston toteuttamiselle 1 päivästä tammikuuta 2008 31 päivään joulukuuta 2013 on 759 miljoonaa euroa.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää rahaston vuotuiset määrärahat rahoitusnäkymien puitteissa.

3. Komissio jakaa määrärahat vuosittain ohjeellisesti jäsenvaltioiden kesken 15 artiklassa määritettyjen perusteiden nojalla.

15 artikla

Varojen jakaminen vuosittain tukikelpoisiin toimiin jäsenvaltioissa

1. Kukin jäsenvaltio saa rahaston vuotuisista määrärahoista 300 000 euron kiinteän määrän.

   Vuosina 2008–2013 tämä määrä on Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneiden valtioiden osalta 500 000 euroa vuodessa.

   Tämä määrä on 500 000 euroa vuodessa myös niiden valtioiden osalta, jotka liittyvät Euroopan unioniin vuosina 2008–2013. Korotusta sovelletaan liittymisvuotta seuraavan vuoden alusta vuoteen 2013 saakka.

2. Loput vuosittain käytettävissä olevista määrärahoista jaetaan jäsenvaltioiden kesken seuraavasti:

   (a) 70 prosenttia suhteessa sellaisten kolmansien maiden kansalaisten lukumäärään kolmelta edeltäneeltä vuodelta, jotka oleskelevat tai ovat oleskelleet laittomasti jäsenvaltion alueella ja joista on annettu kansallisen tai yhteisön lainsäädännön mukainen palauttamispäätös eli hallinnollinen tai oikeudellinen päätös tai toimi, jolla oleskelu todetaan laittomaksi ja asetetaan velvoite poistua maasta;

   (b) 30 prosenttia suhteessa sellaisten kolmansien maiden kansalaisten lukumäärään kolmelta edeltäneeltä vuodelta, jotka ovat tosiasiallisesti poistuneet jäsenvaltion alueelta hallinnollisen tai oikeudellisen määräyksen nojalla, riippumatta siitä onko maasta poistuminen tapahtunut vapaaehtoisesti vai pakkoon perustuen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin kolmansien maiden kansalaisiin eivät kuulu

(a) kolmansien maiden kansalaiset, joiden maahantulon jäsenvaltio on estänyt kauttakulkualueella;

(b) kolmansien maiden kansalaiset, jotka jäsenvaltio palauttaa toiseen jäsenvaltioon, erityisesti kun palautus tapahtuu niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18 päivänä helmikuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 343/2003 nojalla.

4. Vertailulukuina käytetään viimeisimpiä Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston yhteisön lainsäädännön mukaisesti vahvistamia lukuja.

5. Jos 4 kohdassa tarkoitettuja lukuja ei ole saatavilla, jäsenvaltiot toimittavat tarvittavat luvut.

16 artikla

Rahoituksen rakenne

1. Rahastosta myönnetään rahoitusta avustuksina.

2. Rahastosta tuettavien toimien on saatava yhteisrahoitusta julkisista tai yksityisistä varoista, niiden on oltava voittoa tavoittelemattomia eikä niille voida myöntää samanaikaisesti rahoitusta muista Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon kuuluvista rahoituslähteistä.

3. Rahaston määrärahojen on täydennettävä jäsenvaltioiden tässä päätöksessä tarkoitettuihin toimenpiteisiin myöntämiä julkisia tai muita vastaavia varoja.

4. Yhteisön tuki 4 artiklassa mainittujen jäsenvaltioissa toteutettavien hankkeiden osalta voi olla enintään 50 prosenttia yksittäisen toimen kokonaiskustannuksista.

Yhteisön rahoitusosuutta voidaan nostaa 60 prosenttiin sellaisten hankkeiden kohdalla, jotka koskevat 19 artiklassa mainituissa komission monivuotisissa suuntaviivoissa määriteltyjä ensisijaisia tavoitteita.

Tätä osuutta korotetaan 75 prosenttiin koheesiorahastosta tukea saavissa jäsenvaltioissa.

5. Rahastosta myönnetään toimille yhteisön tukea pääsääntöisesti enintään kolmeksi vuodeksi edellyttäen, että määräajoin suoritettava tarkastelu osoittaa toimen toteuttamisen etenevän sovitulla tavalla.

17 artikla

Tekninen apu komission aloitteesta

1. Rahastosta voidaan komission aloitteesta ja/tai komission puolesta rahoittaa valmistelu-, valvonta ja hallinnointitoimia, teknisen avun toimia ja arviointi- ja

tarkastustoimia, jotka ovat tarpeen tämän päätöksen panemiseksi täytäntöön; kyseisiin toimiin voidaan käyttää enintään 0,20 prosenttia rahaston vuotuisista määrärahoista.

2. Näihin toimiin sisältyvät seuraavat:

(a) tutkimukset, arvioinnit, asiantuntijaraportit ja tilastot, myös sellaiset, jotka koskevat rahaston toimintaa yleisesti;

(b) kumppaneille, rahaston tuen saajille ja suurelle yleisölle kohdistetut toimenpiteet, erityisesti tiedotustoimenpiteet;

(c) hallinnoinnissa, seurannassa, valvonnassa ja arvioinnissa käytettävien atk-järjestelmien käyttöönotto, käyttö ja keskinäiset yhteydet;

(d) arviointimenetelmien parantaminen ja tietojenvaihto alan käytänteistä.

18 artikla

Tekninen apu jäsenvaltioiden aloitteesta

1. Jäsenvaltion aloitteesta rahastosta voidaan myöntää kutakin vuotuista ohjelmaa varten rahoitusta valmistelutoimiin, hallinnointi-, valvonta-, arviointi- ja tiedotustoimiin sekä toimenpiteisiin, joilla vahvistetaan rahaston hallinnollista täytäntöönpanokapasiteettia.

2. Tekniseen apuun voidaan osoittaa vuosittain enintään neljä prosenttia jäsenvaltion vuotuisesta rahoitusosuudesta ja lisäksi 30 000 euroa.

IV LUKU
OHJELMASUUNNITTELU

19 artikla

Strategisten suuntaviivojen hyväksyminen

1. Komissio hyväksyy jokaista monivuotista ohjelmaa varten strategiset suuntaviivat, joissa määritellään rahaston toiminnan puitteet ottaen huomioon palauttamismenettelyjä koskevan yhteisön lainsäädännön kehitys ja täytäntöönpano sekä laitonta maahanmuuttoa koskevat yhteisön toimet ja täytäntöönpano sekä rahaston varojen ohjeellinen jako monivuotisen ohjelman voimassaoloaikana.

2. Tämän päätöksen 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden osalta kyseisissä suuntaviivoissa konkretisoidaan erityisesti yhteisön ensisijaiset tavoitteet, joilla edistetään

– sellaisten kolmansien maiden kansalaisten palauttamista, joilla ei ole passia eikä muita henkilöllisyyspapereita;

– sellaisten kolmansien maiden kansalaisten palauttamista, joihin ei sovelleta yhteisön takaisinottosopimuksia eikä kansallisia kahdenvälisiä takaisinottosopimuksia, jotta voidaan tehostaa kansainvälisen oikeuden mukaista velvoitetta ottaa takaisin oman maan kansalaiset;

– kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden palauttamista tiettyyn kolmanteen maahan, kun nämä ovat tulleet kyseisestä maasta tai ovat oleskelleet siellä vailla kansalaisuutta;

– erityisen heikossa asemassa olevien ryhmien paluuta.

Tämän päätöksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun tavoitteen osalta kyseisissä suuntaviivoissa konkretisoidaan erityisesti yhteisön ensisijaiset tavoitteet, joiden mukaan on edistettävä tietoisuutta yhteisistä standardeista koko EU:n alueella ja kyseisten standardien sisällyttämistä päivittäisiin palauttamisen hallinnointiprosesseihin jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskuudessa.

3. Komissio hyväksyy ensimmäistä monivuotista ohjelmakautta (2008–2010) koskevat strategiset suuntaviivat viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2007 ja toista monivuotista ohjelmakautta (2011–2013) koskevat suuntaviivat viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010.

4- Strategiset suuntaviivat on hyväksyttävä 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

20 artikla

Kansallisten monivuotisten ohjelmien laatiminen ja hyväksyminen

1. Jokainen jäsenvaltio laatii kutakin ohjelmakautta varten 19 artiklassa tarkoitettujen strategisten suuntaviivojen pohjalta monivuotisen ohjelman luonnoksen, joka sisältää seuraavat osat:

(a) kuvaus jäsenvaltion nykytilanteesta seuraavien osalta: yhdenmukainen palauttamismenettelyjen hallinnointi, yhteistyö kolmansien maiden konsulinvirastojen ja maahanmuuttoviranomaisten kanssa, vapaaehtoisessa ja pakkoon perustuvassa paluussa sovellettavat toimenpiteet ja käytänteet, uudelleenkotouttamistoimiin ja pysyvään paluuseen sovellettava lähestymistapa, toimivaltaisten hallinto- ja oikeusviranomaisten kapasiteetin lisääminen sekä yhteistyö muiden jäsenvaltioiden kanssa yllä mainituissa asioissa;

(b) analyysi jäsenvaltion soveltamista vaatimuksista seuraavilla osa-alueilla: yhteistyö kolmansien maiden konsulinvirastojen ja maahanmuuttoviranomaisten kanssa, vapaaehtoisessa ja pakkoon perustuvassa paluussa sovellettavat toimenpiteet ja käytänteet, uudelleenkotouttamistoimiin ja pysyvään paluuseen sovellettava lähestymistapa, toimivaltaisten hallinto- ja oikeusviranomaisten kapasiteetin lisääminen sekä yhteistyö muiden jäsenvaltioiden kanssa yllä mainituissa asioissa; lisäksi on ilmoitettava operatiiviset

tavoitteet, joilla kyseiset vaatimukset on tarkoitus täyttää monivuotisen ohjelmakauden aikana;

(c) asianmukainen strategia, jonka avulla tavoitteet voidaan saavuttaa, ja niiden täytäntöönpanoa koskevat painopisteet sekä kuvaus toimista, joiden avulla painopisteet on tarkoitus toteuttaa;

(d) strategian yhteensopivuus muiden alueellisten, kansallisten ja yhteisön rahoitusvälineiden kanssa;

(e) painopisteet ja niiden erityistavoitteet. Tavoitteet on ilmoitettava määrällisinä käyttäen rajoitettua määrää täytäntöönpanoa, tuloksia ja vaikutusta mittaavia indikaattoreita suhteellisuusperiaate huomioon ottaen. Indikaattoreilla on voitava mitata edistymistä lähtötilanteeseen verrattuna ja tavoitteiden tehokkuutta painopistealueiden toteuttamisessa;

(f) alustava rahoitussuunnitelma, jossa täsmennetään kunkin tavoitteen ja vuoden osalta, minkä verran rahoitusta olisi saatava rahastosta, sekä julkisista tai yksityisistä lähteistä saatavan yhteisrahoituksen kokonaismäärä;

(g) monivuotista ohjelmaa koskevat täytäntöönpanosäännökset, joihin sisältyvät seuraavat tiedot:

– viranomaiset, jotka jäsenvaltio on nimennyt 25 artiklan mukaisesti;

– täytäntöönpano-, valvonta- ja arviointijärjestelmien kuvaus;

– rahoitusvirtojen käyttöönottoa ja liikkeitä koskevien menettelyjen määrittely niiden avoimuuden varmistamiseksi;

– monivuotisen ohjelman julkistamisen varmistavat säännökset.

2. Jäsenvaltiot laativat monivuotiset ohjelmat läheisessä yhteistyössä 13 artiklassa mainittujen kumppanien kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä monivuotista ohjelmasuunnitelmaa koskeva luonnoksensa komissiolle viimeistään neljän kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on antanut niille tiedoksi asianomaista ohjelmakautta koskevat strategiset suuntaviivat.

4. Komissio arvioi ehdotettua monivuotista ohjelmaa seuraavin perustein:

(a) ohjelman johdonmukaisuus rahaston tavoitteiden ja 19 artiklassa määritettyjen strategisten suuntaviivojen kanssa;

(b) jäsenvaltion ehdottamien strategian ja keskeisten toiminta-alueiden asianmukaisuus ja odotettavissa olevat tulokset;

(c) rahaston toiminnan täytäntöönpanoa varten jäsenvaltioissa käyttöön otettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelyjen yhdenmukaisuus tämän päätöksen säännösten kanssa;

(d) ohjelman yhdenmukaisuus erityisesti sellaisen yhteisön lainsäädännön kanssa, jonka tarkoituksena on varmistaa henkilöiden vapaa liikkuvuus, sekä siihen suoraan liittyvien ulkorajojen valvontaa, turvapaikka- ja maahanmuuttoasioita koskevien rinnakkaistoimien kanssa.

5. Jos komissio katsoo, että monivuotinen ohjelma ei ole strategisten suuntaviivojen tai tässä päätöksessä vahvistettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien luomista koskevien säännösten mukainen, se pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan ehdotettua ohjelmaa mainituilta osin.

6. Komissio hyväksyy monivuotiset ohjelmat neljän kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelmat on virallisesti toimitettu komissiolle, 52 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

21 artikla

Monivuotisten ohjelmien tarkistaminen

1. Monivuotista ohjelmaa tarkastellaan uudelleen jäsenvaltion tai komission aloitteesta, ja siihen tehdään tarvittaessa ohjelmakauden loppuun asti sovellettavia tarkistuksia yhteisön ensisijaisten tavoitteiden ottamiseksi huomioon paremmin tai eri tavalla, erityisesti neuvoston päätelmien perusteella. Monivuotisia ohjelmia voidaan tarkastella uudelleen arviointien perusteella ja/tai täytäntöönpanossa esiintyneiden vaikeuksien vuoksi.

2. Komissio tekee päätöksen monivuotisen ohjelman tarkistamisesta mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt sitä koskevan virallisen pyynnön.

22 artikla

Vuosiohjelmat

1. Komission hyväksymät monivuotiset ohjelmat pannaan täytäntöön vuotuisten työohjelmien avulla.

2. Komissio esittää jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 15 artiklassa määriteltyjen laskusääntöjen mukaisen arvion määrärahoista, jotka niille myönnetään seuraavaksi vuodeksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä kohdennetuista kokonaisvaroista.

3. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä marraskuuta luonnos seuraavan vuoden työohjelmaksi, joka on laadittu monivuotisen ohjelman perusteella ja jossa esitetään muun muassa seuraavat seikat:

(a) säännöt, joiden mukaan vuosiohjelman perusteella rahoitettavat hankkeet valitaan;

(b) vuosiohjelman täytäntöönpanoon liittyvät vastuuviranomaisen tehtävät;

(c) rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautuminen ohjelman eri toimien kesken sekä 17 artiklassa tarkoitettua teknistä tukea varten haettava määrä vuosiohjelman täytäntöönpanoa varten.

4. Komissio tutkii jäsenvaltion ehdotuksen ottaen huomioon talousarviomenettelyssä rahastoon osoitettavien määrärahojen lopullisen määrän ja tekee päätöksen rahastosta myönnettävästä rahoituksesta viimeistään kyseisen vuoden maaliskuun 1 päivänä. Päätöksessä ilmoitetaan jäsenvaltiolle myönnetty määrä ja menojen tukikelpoisuusaika.

V LUKU
HALLINNOINTI- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄT

23 artikla

Täytäntöönpano

Komissio vastaa tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja antaa tarvittaessa täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä.

24 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet

Jäsenvaltioiden perustamissa monivuotisten ohjelmien hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä on oltava seuraavat säännökset:

(a) hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien elinten ja/tai yksiköiden tehtävien selkeä määrittely ja tehtävien jakautuminen kunkin elimen ja/tai yksikön sisällä;

(b) hallinnoinnista, menojen todentamisesta ja valvonnasta vastaavien elinten ja/tai yksiköiden tehtävien selkeä erottaminen niiden välillä ja kunkin elimen ja/tai yksikön sisällä;

(c) riittävät resurssit kullekin elimelle ja/tai yksikölle sille osoitettujen tehtävien suorittamiseksi rahastosta rahoitettavien toimien täytäntöönpanokaudella;

(d) vastuuviranomaisen ja mahdollisen valtuutetun viranomaisen tehokkaat sisäiset valvontajärjestelyt;

(e) atk-muodossa olevat luotettavat järjestelmät tilinpitoa, seurantaa ja taloudellista raportointia varten;

(f) tehokkaat raportointi- ja seurantajärjestelmät, kun tehtävät on delegoitu;

(g) suoritettavia tehtäviä koskevat yksityiskohtaiset menettelyohjeet;

(h) tehokkaat järjestelyt järjestelmän toiminnan tarkastamiseksi;

(i) riittävän jäljitysketjun takaavat järjestelmät ja menettelyt;

(j) sääntöjenvastaisuuksia ja aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperintää koskevat raportointi- ja seurantamenettelyt.

25 artikla

Viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä kutakin monivuotista ohjelmaa varten seuraavat viranomaiset:

(a) vastuuviranomainen: jäsenvaltion toimielin tai jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, joka on vastuussa rahastosta tukea saavien monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien hallinnoinnista ja yhteydenpidosta komission kanssa;

(b) todentamisviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, joka on toiminnassaan riippumaton vastuuviranomaisen valtuuttavasta yksiköstä ja joka todentaa menoilmoitukset ja maksatuspyynnöt ennen niiden lähettämistä komissiolle;

(c) tarkastusviranomainen: jäsenvaltion nimeämä kansallinen viranomainen tai elin, joka on toiminnassaan riippumaton vastuuviranomaisen valtuuttavista osastoista ja jonka tehtävänä on varmistaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmän toiminnan asianmukaisuus;

(d) valtuutettu viranomainen (tarvittaessa);

(e) vaatimustenmukaisuuden arvioiva elin, joka nimetään samalla, kun monivuotisen ohjelman luonnos toimitetaan komissiolle. Nimetty tarkastusviranomainen voi komission suostumuksella toimia vaatimustenmukaisuuden arvioivana elimenä, jos sillä on tähän tarvittavat valmiudet ja jos se on toiminnassaan riippumaton. Sen on noudatettava toiminnassaan kansainvälisiä tarkastussuosituksia.

2. Jäsenvaltion on vahvistettava säännöt, jotka koskevat sen suhteita mainittuihin viranomaisiin ja elimiin sekä niiden suhteita komissioon.

3. Jollei 24 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan säännöksistä muuta johdu, sama elin voi huolehtia valvonta- ja todentamistehtävistä.

4. Komissio hyväksyy 26–29 artiklan soveltamista koskevat säännöt 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

26 artikla

Vastuuviranomainen

1. Vastuuviranomainen voi olla jäsenvaltion elin, kansallinen julkinen elin tai jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaan toimiva elin, jolle on annettu julkisen palvelun tehtävä. Jos jäsenvaltio nimeää vastuuviranomaiseksi muun kuin oman viranomaisensa, sen on vahvistettava kyseisen viranomaisen kanssa kaikki itsensä ja viranomaisen välisiä yhteyksiä sekä viranomaisen ja komission välisiä yhteyksiä koskevat järjestelyt.

2. Vastuuviranomaisen on täytettävä seuraavat vähimmäisehdot:

   (a) sen on oltava oikeushenkilö, paitsi jos se on jäsenvaltion toimielin;

   (b) sillä on oltava käytössään infrastruktuuri, jonka avulla se voi helposti pitää yhteyttä suureen käyttäjäkuntaan sekä muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisiin ja komissioon;

   (c) sen on työskenneltävä sellaisessa hallinnollisessa ympäristössä, jossa se kykenee hoitamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja välttämään eturistiriidat;

   (d) sen on voitava soveltaa yhteisön tasolla vahvistettuja varainhoitoa koskevia sääntöjä;

   (e) sillä on oltava hallinnoitavikseen saamiensa yhteisön varojen määrää vastaavat taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset;

   (f) sen henkilöstöllä on oltava kansainvälisessä työympäristössä tehtävään hallintotyöhön soveltuva pätevyys ja kielitaito.

3. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että vastuuviranomaisella on käytettävissään riittävästi rahoitusta, jotta se pystyy suorittamaan tehtävänsä asianmukaisesti ja toimimaan keskeytyksettä kauden 2007–2013 ajan.

27 artikla

Vastuuviranomaisen tehtävät

1. Vastuuviranomainen huolehtii monivuotisen ohjelman tehokkaasta ja asianmukaisesta hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta.

   Vastuuviranomaisen on huolehdittava erityisesti seuraavista tehtävistä:

   (a) yhteistyökumppanien (valtiosta riippumattomat järjestöt, paikallisviranomaiset, toimivaltaiset kansainväliset organisaatiot, työmarkkinaosapuolet jne.) konsultointi 13 artiklan mukaisen kumppanuussuhteen välityksellä;

   (b) edellä 20 ja 22 artiklassa mainittuja monivuotisia ja vuotuisia ohjelmia koskevien ehdotusten toimittaminen komissiolle;

   (c) tarjouskilpailujen ja ehdotuspyyntöjen organisointi ja julkistaminen;

(d) rahastosta myönnettävää yhteisrahoitusta koskevien valinta- ja myöntämismenettelyjen järjestäminen seurattavuuden, tasapuolisen kohtelun ja tuen kasautumattomuuden periaatteita noudattaen;

(e) komission suorittamien maksujen vastaanottaminen ja varojen maksaminen tuensaajille;

(f) sen varmistaminen, että rahastosta myönnetty yhteisrahoitus nivoutuu saman alan kansallisista ja yhteisön rahoitusvälineistä myönnettävään rahoitukseen ja täydentää sitä;

(g) yhteisrahoitettujen tuotteiden ja palvelujen toimituksen tarkastaminen ja sen varmistaminen, että toimien osalta ilmoitetut menot ovat toteutuneet ja että ne ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

(h) sen varmistaminen, että käytössä on atk-järjestelmä vuosiohjelmien kutakin toimea koskevan yksityiskohtaisen kirjanpitoaineiston tallentamiseksi ja säilyttämiseksi ja että varainhoitoa, seurantaa, valvontaa ja arviointia varten tarvittavat täytäntöönpanoa koskevat tiedot kerätään;

(i) sen varmistaminen, että tuensaajilla ja muilla rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanoon osallistuvilla tahoilla on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville maksutapahtumille;

(j) sen varmistaminen, että 49 artiklassa tarkoitetut monivuotisten ohjelmien arvioinnit tehdään tässä päätöksessä säädetyissä määräajoissa ja että ne täyttävät komission ja jäsenvaltion välillä sovitut laatuvaatimukset;

(k) menettelyjen käyttöönotto sen varmistamiseksi, että kaikki menoja ja tarkastuksia koskevat asiakirjat, joita tarvitaan asianmukaisen kirjausketjun turvaamiseksi, säilytetään 43 artiklan vaatimusten mukaisesti;

(l) sen varmistaminen, että tarkastusviranomainen saa 30 artiklan 1 kohdassa mainittujen tarkastusten suorittamista varten kaikki tarvittavat tiedot, jotka koskevat hallinnointimenettelyjä ja rahastosta yhteisrahoitusta saavia hankkeita;

(m) sen varmistaminen, että todentamisviranomainen saa kaikki todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

(n) kertomusten, todentamisviranomaisen todentamien menoilmoitusten ja maksatuspyyntöjen laatiminen ja toimittaminen komissiolle;

(o) tiedottaminen ja neuvonta sekä tuettujen toimien tulosten levittäminen;

(p) yhteistyö komission ja muiden jäsenvaltioiden vastuuviranomaisten kanssa.

5. Jäsenvaltioissa toteutettavien toimien hallinnointiin liittyvät vastuuviranomaisten toimet voidaan rahoittaa 18 artiklassa tarkoitetusta teknisestä tuesta.

28 artikla

Vastuuviranomaisen suorittama tehtävien delegointi

1. Jos kaikki tai osa vastuuviranomaisen tehtävistä delegoidaan valtuutetulle viranomaiselle, vastuuviranomainen määrittää yksityiskohtaisesti delegoitavien tehtävien laajuuden ja päättää tehtävien täytäntöönpanon yksityiskohdista 26 artiklassa esitettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Säännöissä määrätään muun muassa, että vastuuviranomaiselle on toimitettava säännöllisesti tietoja delegoitujen tehtävien suorittamisesta sekä kuvaus käytetyistä täytäntöönpanokeinoista.

29 artikla

Todentamisviranomainen

Monivuotisen ohjelman todentamisviranomainen

(a) todentaa, että:

i. menoilmoitus on todenmukainen ja laadittu luotettavan kirjanpitojärjestelmän ja todennettavissa olevien tositteiden perusteella;

ii. ilmoitetut menot ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia ja aiheutuneet ohjelmaan sovellettavien perusteiden mukaisesti rahoitettaviksi valituista toimista, jotka ovat yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisia;

b) varmistaa, että se on saanut vastuuviranomaiselta todentamista varten tarvitsemansa tiedot menoilmoituksiin sisältyviä menoja koskevista menettelyistä ja tarkastuksista;

(b) ottaa todentamisessa huomioon tarkastusviranomaisen tekemien tai sen vastuulla tehtyjen tarkastusten tulokset;

(c) säilyttää atk-muodossa komissiolle ilmoitettuja menoja koskevan kirjanpitoaineiston;

(d) varmistaa havaittujen sääntöjenvastaisuuksien vuoksi aiheettomasti maksetuiksi todettujen yhteisön varojen takaisinperinnän tarvittaessa korkoineen, pitää kirjaa takaisin perittävistä määristä ja niiden maksamisesta takaisin komissiolle mahdollisuuksien mukaan vähentämällä ne seuraavasta menoilmoituksesta.

2. Jäsenvaltioissa toteuttaviin hankkeisiin liittyviä todentamisviranomaisen toimia voidaan rahoittaa edellä 18 artiklassa mainitusta teknisestä avusta, edellyttäen että 24 artiklassa kuvatut todentamisviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

30 artikla

Tarkastusviranomainen

1. Monivuotisen ohjelman todentamisviranomainen

   (a) varmistaa, että tarkastukset tehdään kansainvälisten tarkastussuositusten mukaisesti monivuotisen ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan varmistamiseksi;

   (b) varmistaa, että toimia koskevat tarkastukset tehdään tarkoituksenmukaisista otoksista ilmoitettujen menojen tarkastamiseksi; otoksen on edustettava vähintään 10 prosenttia kunkin vuosiohjelman tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

   (c) esittää komissiolle kuuden kuukauden kuluessa monivuotisen ohjelman hyväksymisestä a ja b kohdassa tarkoitettuja tarkastuksia suorittavat elimet kattavan tarkastusstrategian, käytettävän menetelmän, rahastosta tuettaviin toimiin kohdistuvia tarkastuksia koskevan otantamenettelyn sekä alustavan tarkastussuunnitelman sen varmistamiseksi, että yhteisrahoituksen tärkeimmät tuensaajat tarkastetaan ja että tarkastukset jakautuvat tasaisesti koko ohjelmakaudelle.

2. Jos tämän päätöksen nojalla nimetty tarkastusviranomainen on myös päätösten …, … ja … [77] mukaisesti nimetty tarkastusviranomainen tai jos kahteen tai useampaan rahastoista sovelletaan yhteisiä järjestelmiä, komissiolle voidaan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimittaa yksi ainoa yhteinen tarkastusstrategia.

3. Tarkastusviranomainen laatii 50 artiklan 2 kohdassa mainitun vuosiohjelmien toteuttamista koskevan loppukertomuksen, joka käsittää

   (a) vuotuisen tarkastuskertomuksen, jossa esitetään tarkastusstrategian mukaisesti vuosiohjelmaan kohdistettujen tarkastusten havainnot ja havaitut puutteellisuudet ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmissä;

   (b) lausunnon siitä, onko hallinnointi- ja valvontajärjestelmä toiminut tehokkaasti, kohtuullisten takeiden antamiseksi komissiolle sille esitettyjen menoilmoitusten oikeellisuudesta ja ilmoituksen perustana olevien maksutapahtumien laillisuudesta ja asianmukaisuudesta;

   (c) ilmoituksen, jossa arvioidaan loppumaksupyynnön pätevyys sekä lopullisen menoilmoituksen perustana olevien maksutapahtumien laillisuus ja asianmukaisuus.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset suorittaa jokin muu taho kuin tarkastusviranomainen, tarkastusviranomaisen on huolehdittava siitä, että kyseisten organisaatioiden toiminta on riippumatonta ja että ne suorittavat tehtävänsä kansainvälisesti hyväksyttyjen tarkastussuositusten mukaisesti.

---

[77] Lisätään viittaukset päätöksiin, joilla perustetaan palauttamisrahasto, ulkorajarahasto ja kotouttamisrahasto.

5. Jäsenvaltioissa toteuttaviin hankkeisiin liittyviä tarkastusviranomaisen tai 4 kohdassa tarkoitetun organisaation toimia voidaan rahoittaa edellä 18 artiklassa mainitusta teknisestä avusta edellyttäen, että 24 artiklassa kuvatut tarkastusviranomaisen toiminnan perusedellytykset täyttyvät.

VI LUKU
VALVONTA

31 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltiot ovat vastuussa monivuotisten ja vuotuisten ohjelmien moitteettoman varainhoidon varmistamisesta ja niihin liittyvien maksutapahtumien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.

2. Niiden on huolehdittava, että vastuuviranomaiset ja mahdolliset valtuutetut viranomaiset, todentamisviranomaiset, tarkastusviranomaiset ja muut asianomaiset elimet saavat asianmukaista ohjausta 24–30 artiklassa tarkoitettujen hallinnointi- ja valvontajärjestelmien perustamisessa sen varmistamiseksi, että yhteisön varoja käytetään tehokkaasti ja sääntöjenmukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on estettävä, havaittava ja oikaistava sääntöjenvastaisuudet. Niiden on ilmoitettava sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja tiedotettava sille hallinnollisten ja oikeudellisten menettelyjen etenemisestä.

   Kun tuensaajalle aiheettomasti maksettuja määriä ei voida periä takaisin, jäsenvaltion on maksettava menetetyt määrät takaisin Euroopan yhteisöjen talousarvioon.

4. Jäsenvaltiot kantavat ensisijaisen vastuun toimien varainhoidon valvonnasta ja huolehtivat siitä, että hallinnointijärjestelmiä ja tarkastuksia sovelletaan siten, että voidaan varmistaa yhteisön varojen asianmukainen ja tehokas käyttö. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle kuvaus näistä järjestelmistä.

5. Jäsenvaltiot tekevät komission kanssa yhteistyötä 15 artiklan täytäntöönpanoa varten tarvittavien tilastotietojen keräämiseksi.

6. Tämän artiklan 1–5 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

32 artikla

Hallinnointi- ja valvontajärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on ennen monivuotisen ohjelman hyväksymistä varmistettava, että hallinnointi- ja valvontajärjestelmät ovat 24–30 artiklan mukaiset. Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle monivuotisten ohjelmien luonnosten mukana kuvaus vastuuviranomaisten, valtuutettujen viranomaisten ja todentamisviranomaisten organisaatiorakenteesta ja menettelyistä sekä kyseisten viranomaisten ja elinten, tarkastusviranomaisen ja tarkastuksia tarkastusviranomaisen valvonnassa suorittavien muiden tahojen sisäisistä tarkastusjärjestelmistä.

3. Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jäsenvaltiot ovat toimittaneet komissiolle monivuotisten ohjelmien luonnokset, niiden on myös toimitettava vaatimustenmukaisuuden arvioivan elimen laatima kertomus, jossa esitetään järjestelmiä koskevan arvioinnin tulokset ja annetaan lausunto siitä, ovatko järjestelmät 24–30 artiklan mukaiset. Jos lausunnossa on varauksia, kertomuksessa on esitettävä järjestelmien puutteet ja puutteiden vakavuus. Jäsenvaltioiden on laadittava yhteistyössä komission kanssa suunnitelma toteutettavista oikaisutoimenpiteistä ja niiden toteuttamisaikataulu.

4. Tämän artiklan 1–3 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

33 artikla

Komission velvollisuudet

1. Komissio varmistaa 32 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, että jäsenvaltiot ovat perustaneet 24–30 artiklan mukaiset hallinnointi- ja valvontajärjestelmät; lisäksi se varmistaa vuotuisten tarkastuskertomusten ja omien tarkastustensa perusteella, että kyseiset järjestelmät toimivat tehokkaasti monivuotisten ohjelmien täytäntöönpanon ajan.

2. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat suorittaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan varmistamiseksi vähintään yhden työpäivän varoitusajalla paikalla tarkastuksia, joihin voi kuulua vuosiohjelmiin sisältyviä toimia koskevia tarkastuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden suorittamia tarkastuksia. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

3. Komissio voi vaatia jäsenvaltioita suorittamaan tarkastuksia paikalla järjestelmien moitteettoman toiminnan taikka yhden tai useamman maksutapahtuman moitteettomuuden tarkastamiseksi. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua näihin tarkastuksiin.

4. Komissio huolehtii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa rahastosta tuettuihin toimiin liittyvästä tiedottamisesta ja toimien seurannasta.

5. Komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että toimet ja yhteisön muut asianomaiset politiikat, välineet ja aloitteet ovat yhdenmukaisia ja toisiaan täydentäviä.

34 artikla

Yhteistyö jäsenvaltioiden valvontaelinten kanssa

1. Komissio tekee yhteistyötä monivuotisten ohjelmien tarkastusviranomaisten kanssa niiden valvontasuunnitelmien ja tarkastusmenetelmien koordinoimiseksi ja vaihtaa viivytyksettä tietoja hallinto- ja valvontajärjestelmien tarkastusten tuloksista valvontaresurssien parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi ja työn aiheettoman päällekkäisyyden välttämiseksi.

   Komissio toimittaa 30 artiklan mukaisesti esitettyä tarkastusstrategiaa koskevat huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa tai ensimmäisessä kokouksessa, joka pidetään strategian vastaanottamisen jälkeen.

2. Omaa tarkastusstrategiaansa määritellessään komissio määrittää ne monivuotiset ohjelmat,

   (a) jotka ovat 32 artiklan nojalla perustetun järjestelmän mukaiset varauksitta tai joiden osalta varaukset on peruttu korjaavien toimenpiteiden johdosta, ja

   (b) joiden osalta 30 artiklaan perustuva tarkastusviranomaisen tarkastusstrategia voidaan hyväksyä ja komission ja jäsenvaltion tekemien tarkastusten tulosten perusteella on saatu kohtuullinen varmuus siitä, että hallinto- ja valvontajärjestelmät toimivat moitteettomasti.

   Komissio voi ilmoittaa jäsenvaltioille, että se luottaa mainittujen ohjelmien ilmoitettujen menojen oikeellisuuden, laillisuuden ja asianmukaisuuden osalta pääasiallisesti tarkastusviranomaisen lausuntoon ja suorittaa omia tarkastuksiaan paikalla vain poikkeuksellisissa olosuhteissa.

VII LUKU
VARAINHOITO

35 artikla

Tukikelpoisuus – menoilmoitukset

1. Kaikissa menoilmoituksissa on mainittava tuensaajalle toimia toteutettaessa aiheutuneiden menojen määrä sekä julkisista tai yksityisistä varoista saatu tukiosuus.

2. Menojen on vastattava tuensaajien suorittamia maksuja. Niiden tueksi on esitettävä maksukuitit tai kirjanpitoasiakirjat, joilla on vastaava todistusarvo.

3. Menoihin voidaan myöntää rahastosta tukea vain siinä tapauksessa, että ne on todellisuudessa maksettu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna, jota 22 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu yhteisrahoituksesta tehty komission päätös koskee. Yhteisrahoitusta ei voida myöntää toimille, jotka ovat päättyneet ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

4. Seuraavat menot eivät ole tukikelpoisia:

   – arvonlisävero;

– velkojen korot;

– maan hankinta siltä osin kuin se ylittää 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista;

– asumismenot.

5. Säännöt, joita sovelletaan 4 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioissa toteutettavien ja rahastosta yhteisrahoitusta saavien toimien täytäntöönpanon yhteydessä aiheutuneiden menojen tukikelpoisuuteen, hyväksytään 52 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

36 artikla

Tuensaajille maksettavien maksujen täysimääräisyys

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että vastuuviranomainen varmistaa, että tuensaajat saavat julkisista varoista maksettavan rahoitusosuuden täysimääräisenä ja niin pian kuin mahdollista. Siitä ei saa vähentää eikä pidättää mitään eikä siitä saa periä erityismaksuja eikä muita vastaavia maksuja, jotka vähentäisivät tuensaajille maksettavia määriä.

37 artikla

Euron käyttö

Kaikki komission rahoituspäätöksissä, maksusitoumuksissa ja maksuissa mainitut määrät sekä vahvistetut menot ja jäsenvaltioiden esittämät maksupyynnöt ovat euromääräisiä, ja ne maksetaan euroina.

38 artikla

Maksusitoumukset

Yhteisön talousarviositoumukset tehdään vuosittain 22 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun komission rahoituspäätöksen perusteella.

39 artikla

Maksut – ennakkomaksut

1. Komissio suorittaa rahastojen rahoitusosuuteen liittyvät maksut maksusitoumusten mukaisesti.

2. Maksut suoritetaan ennakkomaksuna ja loppumaksuna. Ne maksetaan jäsenvaltion nimeämälle vastuuviranomaiselle.

3. Jäsenvaltiolle maksetaan ennakkomaksuna 50 prosenttia määrästä, joka sille on myönnetty komission rahoituspäätöksessä, 60 päivän kuluessa siitä, kun rahoituspäätös on hyväksytty.

4. Toinen ennakkomaksu maksetaan kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on hyväksynyt vuosiohjelman täytäntöönpanoa koskevan seurantakertomuksen sekä todennetun menoilmoituksen, joka on laadittu 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 35 artiklan mukaisesti ja jonka mukaan toteutuneet menot kattavat vähintään 70 prosenttia ensimmäisestä ennakkomaksusta. Komission maksama toinen ennakkomaksu voi olla enintään 50 prosenttia yhteisrahoituspäätöksessä myönnetystä kokonaismäärästä eikä se missään tapauksessa voi olla suurempi kuin erotus, joka saadaan kun niistä yhteisön varoista, jotka jäsenvaltio on sitonut vuosiohjelmaan sisältyvien hankkeiden toteuttamiseen, vähennetään ensimmäisen ennakkomaksun määrä.

5. Ennakkomaksuista kertyneet korot kirjataan kyseiseen ohjelmaan ja ne on vähennettävä lopullisessa menoselvityksessä ilmoitettavien julkisten menojen määrästä.

6. Ennakkomaksuna maksetut määrät poistetaan tileistä, kun vuosiohjelma saatetaan loppuun.

40 artikla

Loppumaksut

1 Komissio suorittaa loppumaksun edellyttäen, että seuraavat asiakirjat on toimitettu sille yhdeksän kuukauden kuluessa vuotuisessa yhteisrahoituspäätöksessä määritellyn tukikelpoisuusajan loppumisesta:

(a) 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 35 artiklan mukaisesti laadittu todennettu menoilmoitus ja loppumaksupyyntö tai korvausilmoitus;

(b) vuosiohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus, joka sisältää 51 artiklassa mainitut tiedot;

(c) 30 artiklan 2 kohdassa mainitut tarkastuskertomus, lausunto ja ilmoitus.

Loppumaksun maksamisen edellytyksenä on, että täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja loppumaksupyyntöön liitettävä tarkastuslausuma hyväksytään.

2. Jos vastuuviranomainen ei toimita 1 kohdassa mainittuja asiakirjoja hyväksyttävässä muodossa määräpäivään mennessä, komissio vapauttaa kaikki sellaiset kyseisen vuosiohjelman maksusitoumukset, joita ei ole käytetty ennakkomaksujen maksamiseen.

3. Edellä 2 kohdassa mainittu automaattisesti tapahtuva maksusitoumusten vapauttaminen keskeytetään kyseisiin toimiin liittyvän määrän osalta, jos jäsenvaltiossa on käynnissä sellaisia oikeudellisia menettelyjä tai hallinnollisia muutoksenhakuja, joilla on lykkäävä vaikutus, silloin kun 1 kohdassa mainitut asiakirjat olisi pitänyt toimittaa. Jäsenvaltio antaa toimittamassaan osittaisessa loppukertomuksessa yksityiskohtaiset tiedot kyseisistä hankkeista ja toimittaa komissiolle kuuden kuukauden välein kertomukset hankkeiden edistymisestä. Jäsenvaltio toimittaa näiden hankkeiden osalta 1 kohdassa mainitut asiakirjat kolmen

kuukauden kuluessa siitä, kun oikeudelliset menettelyt tai hallinnolliset muutoksenhaut on saatettu loppuun.

4. Edellä 1 kohdassa mainittu yhdeksän kuukauden määräaika keskeytyy, jos komissio on tehnyt 42 artiklan säännösten nojalla päätöksen vuosiohjelman yhteisrahoitusta koskevien maksujen keskeyttämisestä. Määräaika alkaa kulua jälleen päivänä, jona 42 artiklan 3 kohdassa mainittu komission päätös on annettu tiedoksi jäsenvaltiolle.

5. Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle niiden menojen määrän, jotka voidaan komission näkemyksen mukaan rahoittaa rahastosta, ja mahdolliset oikaisut, jotka perustuvat ilmoitettujen menojen ja rahastosta rahoitettavien menojen erotukseen, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 1 kohdassa mainitut asiakirjat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 41 artiklan säännösten soveltamista. Jäsenvaltion on esitettävä huomautuksensa kolmen kuukauden kuluessa.

6. Komission on päätettävä rahastosta rahoitettavien menojen määrä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltion huomautukset, ja perittävä takaisin lopullisesti hyväksyttyjen menojen ja jäsenvaltiolle jo maksettujen määrien välinen erotus.

7. Komissio maksaa loppuerän käytettävissä olevien varojen puitteissa viimeistään 60 päivän kuluttua päivästä, jona se hyväksyy edellä 1 kohdassa mainitut asiakirjat. Maksusitoumuksen loppuerä vapautetaan kuuden kuukauden kuluessa maksamisesta.

41 artikla

Maksatuksen lykkäys

1. Asetuksessa (EY, Euratom) N:o 1605/2002 tarkoitetun tulojen ja menojen hyväksyjän on lykättävä maksumääräaikaa enintään kuudella kuukaudella, jos hallinnointi- ja valvontajärjestelmien moitteeton toiminta on kyseenalaista tai jos mainittu virkamies pyytää kansallisilta viranomaisilta lisätietoja vuotuisessa tarkastelussa tehtyjen havaintojen seurantamenettelyn vuoksi tai jos hän epäilee, että ilmoitettuihin menoihin liittyy vakavia – todettuja tai otaksuttavia – sääntöjenvastaisuuksia.

   Komissio ilmoittaa jäsenvaltiolle ja vastuuviranomaiselle lykkäyksen syistä viipymättä. Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi mahdollisimman pikaisesti.

2. Kuuden kuukauden enimmäisaikaa pidennetään vielä kuudella kuukaudella, jos on annettava 42 ja 45 artiklan mukainen päätös.

42 artikla

Maksatuksen keskeytys

1. Komissio voi keskeyttää ennakkomaksujen ja loppumaksujen maksamisen kokonaan tai osittain, kun

(a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka vaikuttaa maksujen todentamismenettelyn luotettavuuteen ja jonka osalta ei ole toteutettu oikaisutoimenpiteitä; tai

(b) todennettuun menoilmoitukseen sisältyvät menot liittyvät vakavaan sääntöjenvastaisuuteen, jota ei ole oikaistu; tai

(c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 ja 32 artiklan mukaan kuuluvia velvoitteita

2. Komissio voi päättää keskeyttää ennakko- ja loppumaksut annettuaan jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää huomautuksia kolmen kuukauden määräajassa.

3. Komissio lopettaa ennakko- ja loppumaksujen keskeytyksen, kun se katsoo jäsenvaltion toteuttaneen keskeytyksen lopettamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

4. Jos jäsenvaltio ei ole toteuttanut vaadittuja toimenpiteitä, komissio voi tehdä päätöksen vähentää nettomäärää tai peruuttaa yhteisön tuen kyseiselle vuosiohjelmalle 46 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

Jäsenvaltion vastuuviranomaisen on varmistettava, että kaikki vuosiohjelman menoja ja tarkastuksia koskevat tositteet ovat komission ja tilintarkastustuomioistuimen saatavilla.

Asiakirjat on säilytettävä vähintään kolmen vuoden ajan vuosiohjelman päättämisen jälkeen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta valtiontukisääntöjen soveltamista. Määräaika keskeytyy oikeuskäsittelyn ajaksi tai komission perustellusta pyynnöstä.

Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä.

VIII LUKU
RAHOITUSOIKAISUT

44 artikla

Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut

1. Ensisijainen vastuu sääntöjenvastaisuuksien tutkinnasta kuuluu jäsenvaltioille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission velvollisuutta toteuttaa Euroopan yhteisöjen yleistä talousarviota. Jäsenvaltioiden on aloitettava tutkinta saatuaan todisteita suurista muutoksista, jotka vaikuttavat tuen luonteeseen tai sen täytäntöönpanon tai valvonnan edellytyksiin, ja tehtävä tarvittavat rahoitusoikaisut.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä rahoitusoikaisut, jotka liittyvät toimissa tai vuosiohjelmissa havaittuihin yksittäisiin tai järjestelmällisiin sääntöjenvastaisuuksiin. Jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut koskevat yhteisön tuen perimistä takaisin

kokonaan tai osittain. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon sääntöjenvastaisuuksien luonne ja vakavuus sekä niistä rahastolle aiheutunut taloudellinen tappio.

Jäsenvaltioiden komissiolle 50 artiklan 2 kohdan nojalla lähettämissä vuosikertomuksissa on lueteltava kyseisen ohjelman yhteydessä aloitetut peruutusmenettelyt.

Jäsenvaltion tekemät rahoitusoikaisut toteutetaan siten, että rahastosta kyseisille toimille myönnetty avustus peruutetaan joko kokonaan tai osittain, ja jos varoja ei palauteta jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa, niistä peritään viivästyskorkoa 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Kun on kyse järjestelmällisistä sääntöjenvastaisuuksista, jäsenvaltion on laajennettava tutkimuksiaan siten, että ne kattavat kaikki toimet, joihin sääntöjenvastaisuudet ovat voineet vaikuttaa.

45 artikla

Komission suorittamat tarkastukset ja rahoitusoikaisut

1. Komission virkamiehet ja valtuutetut edustajat voivat tarkastaa paikalla, myös pistokokein, rahastosta rahoitettuja toimia sekä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä vähintään yhden työpäivän varoitusajalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tilintarkastustuomioistuimen toimivaltaa ja jäsenvaltioiden kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti suorittamia tarkastuksia. Komissio ilmoittaa asiasta kyseiselle jäsenvaltiolle saadakseen kaiken tarvittavan avun. Jäsenvaltion virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

   Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tekemään tarkastuksen paikalla varmistaakseen yhden tai useamman maksutapahtuman sääntöjenmukaisuuden. Komission virkamiehet tai valtuutetut edustajat voivat osallistua tarkastuksiin.

2. Jos komissio katsoo tarvittavat tarkastukset tehtyään, että jäsenvaltio ei ole täyttänyt sille 31 artiklan nojalla kuuluvia velvollisuuksia, se keskeyttää ennakkomaksujen tai loppumaksun maksatukset 42 artiklan mukaisesti.

46 artikla

Oikaisujen perusteet

1. Jos jäsenvaltio ei ole tehnyt oikaisuja 42 artiklan 2 kohdassa mainitussa määräajassa eikä asiasta ole päästy yhteisymmärrykseen, komissio voi kolmen kuukauden kuluessa päättää peruuttaa vuosiohjelmalle myönnetyn yhteisön rahoitusosuuden kokonaan tai osittain, jos se katsoo, että

   (a) ohjelman hallinnointi- ja valvontajärjestelmässä on vakava puute, joka vaarantaa ohjelmaan jo maksetun yhteisön rahoitusosuuden;

(b) todennettuun maksuilmoitukseen sisältyvä meno on sääntöjenvastainen, eikä jäsenvaltio ole oikaissut sitä ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista;

(c) jäsenvaltio ei ole täyttänyt 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan ennen tässä kohdassa tarkoitetun oikaisumenettelyn aloittamista.

Komissio tekee päätöksen otettuaan huomioon jäsenvaltion mahdollisesti esittämät huomautukset.

2. Komissio tekee rahoitusoikaisut havaittujen yksittäisten sääntöjenvastaisuuksien perusteella ja ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden järjestelmällisyyden määrittäessään, sovelletaanko kiinteämääräistä vai ekstrapoloitua oikaisua. Jos sääntöjenvastaisuus liittyy menoilmoitukseen, josta on aiemmin annettu vuosikertomuksessa myönteinen lausunto 30 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, olettamuksena on, että kyseessä on järjestelmällinen ongelma, jolloin siihen sovelletaan kiinteämääräistä tai ekstrapoloitua oikaisua, ellei jäsenvaltio pysty osoittamaan tätä olettamusta vääräksi kolmen kuukauden kuluessa.

3. Oikaisun määrää päättäessään komissio ottaa huomioon sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden samoin kuin kyseisessä vuosiohjelmassa havaittujen puutteiden laajuuden ja niistä aiheutuvat taloudelliset vaikutukset.

4. Kun komissio perustaa kantansa muiden kuin omien yksiköidensä tilintarkastajien toteamiin seikkoihin, se tekee omat johtopäätöksensä niiden taloudellisista seurauksista tarkasteltuaan asianomaisen jäsenvaltion 32 artiklan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä, sääntöjenvastaisuuksia koskevia ilmoituksia ja jäsenvaltioiden mahdollisesti antamia vastauksia.

47 artikla

Takaisin maksaminen

1. Kaikki komissiolle takaisin maksettavat varat on suoritettava neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002[78] 72 artiklan mukaisesti laaditussa perintämääräyksessä vahvistettuna määräaikana. Määräaika päättyy määräyksen antamista seuraavan toisen kuukauden viimeisenä päivänä.

2. Takaisinmaksun viivästyminen johtaa viivästyskorkoon, joka lasketaan määräpäivästä tosiasialliseen maksupäivään. Viivästyskorko on Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama, Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa julkaistava korko sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä, jona maksuaika on kulunut umpeen, korotettuna kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä.

[78] EYVL L 351, 28.12.2002.

48 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

Komission suorittama rahoitusoikaisu ei vaikuta 46 artiklassa jäsenvaltioille säädettyyn velvoitteeseen huolehtia takaisinperinnästä.

IX LUKU

SEURANTA, ARVIOINTI JA KERTOMUKSET

49 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Komissio seuraa rahaston toimintaa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komissio arvioi rahaston toimintaa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Arvioinnin tarkoituksena on tutkia toteutettujen toimien tarkoituksenmukaisuutta, tehokkuutta ja vaikutuksia 2 artiklassa mainittuihin tavoitteisiin nähden.

3. Komissio tarkastelee myös rahastosta tuettavien toimien ja yhteisön muiden asianomaisten politiikkojen, välineiden ja aloitteiden nojalla toteutettavien toimien keskinäistä täydentävyyttä.

50 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden vastuuviranomaiset toteuttavat tarvittavat toimenpiteet hankkeiden seurannan ja arvioinnin varmistamiseksi.

   Tätä varten sopimuksissa, jotka vastuuviranomainen tekee toimien toteuttamisesta vastaavien tahojen kanssa, on oltava lausekkeita, joissa edellytetään, että toimen täytäntöönpanon edistymisestä ja asetettujen tavoitteiden toteutumisesta laaditaan säännöllisesti yksityiskohtaisia kertomuksia.

2. Vastuuviranomaisen on toimitettava komissiolle ohjelman täytäntöönpanoa koskeva loppukertomus ja 35 artiklan mukainen lopullinen menoilmoitus yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun kunkin vuosiohjelman yhteisrahoituspäätöksessä vahvistettu menojen tukikelpoisuusaika on päättynyt.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle arviointikertomus rahastosta yhteisrahoitettujen toimien tuloksista ja vaikutuksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2012 (kaudelta 2008–2010) ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 (kaudelta 2011–2013) .

4. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle:

(a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010 kertomuksen 15 artiklassa mainittujen perusteiden soveltamisesta varojen vuotuiseen jakamiseen jäsenvaltioiden kesken sekä tarvittaessa ehdotukset muutoksiksi;

(b) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 välikertomuksen rahastosta rahoitettujen toimien tuloksista ja niihin liittyvistä laadullisista ja määrällisistä näkökohdista sekä ehdotuksen rahaston kehittämiseksi jatkossa;

(c) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 jälkiarviointikertomuksen kaudelta 2008–2010 ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 jälkiarviointikertomuksen kaudelta 2011–2013.

51 artikla

Lopullinen vuosikertomus

1. Jotta vuosiohjelmien ja monivuotisten ohjelmien täytäntöönpanosta saataisiin selkeä käsitys, 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa kertomuksissa on oltava seuraavat tiedot:

(a) vuosiohjelman rahoituksen toteutus ja toiminnan täytäntöönpano;

(b) monivuotisen ohjelman ja painopistealueiden täytäntöönpanossa saavutettu edistys suhteessa niiden todennettavissa oleviin erityistavoitteisiin siten, että fyysiset indikaattorit ja kunkin painopistealueen täytäntöönpanoa, tuloksia ja vaikutusta koskevat indikaattorit ilmaistaan määrällisinä aina, kun se on mahdollista;

(c) vastuuviranomaisen täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, kuten:

– seurantaa ja arviointia koskevat toimenpiteet, tietojenkeruumenetelmät mukaan luettuina,

– tiivistelmä huomattavista ongelmista, joita on esiintynyt toimintaohjelman täytäntöönpanossa, ja toteutetut toimenpiteet;

– teknisen avun käyttö;

– toimenpiteet vuosiohjelmista ja monivuotisista ohjelmista tiedottamiseksi ja niiden julkistamiseksi.

2. Kertomuksia pidetään hyväksyttävinä, jos niihin sisältyvät kaikki 1 kohdassa luetellut tiedot. Komissio tekee päätöksen vastuuviranomaisen sille toimittaman täytäntöönpanoa koskevan vuosikertomuksen sisällöstä kahden kuukauden kuluessa.

Jos komissio ei vastaa säädetyssä määräajassa, kertomuksen katsotaan tulleen hyväksytyksi.

X LUKU
LOPPUSÄÄNNÖKSET

52 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa käsittelevä yhteinen komitea (jäljempänä ’komitea’), joka on perustettu päätöksellä ulkorajarahaston perustamisesta kaudeksi 2007–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa …/…[79].

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ja otetaan huomioon kyseisen päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

53 artikla

Uudelleentarkastelu

Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat tätä päätöstä uudelleen komission ehdotuksesta viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2013.

54 artikla

Voimaantulo

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2008.

---

[79] Lisätään viittaukset päätöksiin, joilla perustetaan palauttamisrahasto, ulkorajarahasto ja kotouttamisrahasto.

55 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä […] päivänä […]kuuta […].

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

FINANCIAL STATEMENT

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

1. NAME OF THE PROPOSAL:

Programme "Solidarity and Management of Migration Flows "

Proposal for a Council Decision establishing the "European Refugee Fund" for the period 2008-2013

Proposal for a Council Decision establishing the "European Fund for the Integration of Third-Country nationals" for the period 2007-2013

Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "European Return Fund" for the period 2008-2013

Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "External Borders Fund" for the period 2007-2013

2. ABM / ABB FRAMEWORK

1802 – External Frontiers, visa policy and free movement of people

1803 – Common Immigration and Asylum Policies

3. BUDGET LINES

3.1. Budget lines (operational lines and related technical and administrative assistance lines (ex- B.A lines)) including headings :

Financial Perspectives 2007 - 2013: Heading 3.

3.2. Duration of the action and of the financial impact:

2007-2013

3.3. Budgetary characteristics (*add rows if necessary*) :

Budget line	Type of expenditure		New	EFTA contribution	Contributions from applicant countries	Heading in financial perspective
European Refugee Fund	**Non-**	**Diff**	**NO**	**NO**	**No**	No **3**

	comp					
Integration of Third-country nationals	**Non-comp**	**Diff**	**Yes**	**NO**	**No**	No **3**
European Return Fund	**Non-comp**	**Diff**	**Yes**	**NO**	**No**	No **3**
External Borders Fund	**Non-comp**	**Diff**	**Yes**	**NO**	**No**	No **3**

4. SUMMARY OF RESOURCES

4.1. Financial Resources (Current Prices)

4.1.1. Summary of commitment appropriations (CA) and payment appropriations (PA)

EUR million (to 3 decimal places)

Expenditure type	Section no.		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014 -…	Total
Operational expenditure (8.1)											
Commitment Appropriations (CA)	European Refugee Fund	a	60,000	140,000	140,000	150,000	200,000	204,200	208,600		1.102,800
	Emergency measures	a	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800		68,600
	Integration of Third-country Nationals	a	95,000	126,000	205,000	265,000	305,000	360,000	400,000		1.756,000
	European Return Fund	a	0,000	39,000	60,000	100,000	150,000	200,000	200,000		749,000

	External Borders Fund	a	170,000	170,000	220,000	285,000	320,000	400,000	570,000		2.135,000
Payment Appropriations (PA)	European Refugee Fund	b	54,771	105,000	150,000	145,000	175,000	202,100	206,400	64,529	1.102,800
	Emergency measures	b	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800		68,600
	Integration of Third-country Nationals	b	47,500	110,500	165,500	235,000	285,000	332,500	380,000	200,000	1.756,000
	European Return Fund	b	0,000	19,500	49,500	80,000	125,000	175,000	200,000	100,000	749,000
	External Borders Fund	b	85,000	170,000	195,000	252,500	302,500	360,000	485,000	285,000	2.135,000
Administrative expenditure within reference amount (8.2.4)											
Technical & administrative assistance (NDA)	European Refugee Fund	c	1,300	1,600	1,500	1,600	1,850	1,550	1,800		11,200
Technical & administrative assistance (NDA)	Emergency measures	c	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,400
Technical & administrative assistance (NDA)	Integration of Third-country Nationals	c	1,100	1,750	1,700	2,150	2,550	2,850	2,900		15,000

Technical & administrative assistance (NDA)	European Return Fund	c	0,000	1,400	1,500	1,600	1,700	1,750	2,050		10,000
Technical & administrative assistance (NDA)	External Borders Fund	c	1,600	2,250	2,300	2,650	2,900	2,650	2,650		17,000
TOTAL REFERENCE AMOUNT											
Commitment Appropriations		**a+c**	**339,000**	**492,000**	**642,000**	**818,000**	**994,000**	**1.183,000**	**1.398,000**		**5.866,000**
Payment Appropriations		**b+c**	**201,271**	**422,000**	**577,000**	**730,500**	**906,500**	**1.088,400**	**1.290,800**	**649,529**	**5.866,000**
Administrative expenditure not included within reference amount											
Human resources and associated expenditure (NDA)	8.2.5	d	7,587	8,856	10,044	11,232	12,420	13,392	13,608		77,139
Administrative costs, other than human resources and associated costs, not included in reference amount (NDA)	8.2.6	e	0,676	0,732	0,746	0,761	0,777	0,792	0,808		5,292
Total indicative financial cost of intervention											
TOTAL CA including cost of Human Resources		a+c+d+e	347,263	501,588	652,790	829,993	1.007,197	1.197,184	1.412,416		5.948,431
TOTAL PA including cost of Human Resources		b+c+d+e	209,534	431,588	587,790	742,493	919,697	1.102,584	1.305,216	649,529	5.948,431

Co-financing details

If the proposal involves co-financing by Member States, or other bodies (please specify which), an estimate of the level of this co-financing should be indicated in the table below (additional lines may be added if different bodies are foreseen for the provision of the co-financing):

EUR million (to 3 decimal places)

Co-financing body		Year n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 and later	Total
……	f							
TOTAL CA including co-financing	a+c +d+ e+f							

4.1.2. Compatibility with Financial Programming

X Proposal is compatible with next financial programming 2007-2013

☐ Proposal will entail reprogramming of the relevant heading in the financial perspective.

☐ Proposal may require application of the provisions of the Interinstitutional Agreement[80] (i.e. flexibility instrument or revision of the financial perspective).

4.1.3. Financial impact on Revenue

☐ Proposal has no financial implications on revenue

x Proposal has financial impact – the effect on revenue is as follows:

NB: All details and observations relating to the method of calculating the effect on revenue should be shown in a separate annex.

[80] See points 19 and 24 of the Interinstitutional agreement.

EUR million (to one decimal place)

Budget line	Revenue	Prior to action [Year n-1]	Situation following action						
			2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	a) Revenue in absolute terms		3.7	3.7	4.8	6.2	7	8.8	12.5
	b) Change in revenue	*Δ*							

(Please specify each revenue budget line involved, adding the appropriate number of rows to the table if there is an effect on more than one budget line.)

The Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "*External Borders Fund*" constitutes a development of the Schengen acquis within the meaning of the Agreement concluded by the Council of the European Union and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the association of those two States with the implementation, application and development of the Schengen acquis.

This Decision also constitutes a development of the provisions of the Schengen *acquis* within the meaning of the Agreement signed by the European Union, the European Community and the Swiss Confederation on the latter's association with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.

Contribution : 2,19 % (2004 figures).

4.2. Human Resources FTE (including officials, temporary and external staff) – see detail under point 8.2.1.

Annual requirements	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Total number of human resources	70,25	82	93	104	115	124	126

5. CHARACTERISTICS AND OBJECTIVES

5.1. Need to be met in the short or long term

5.1.1. European Refugee Fund :

The existing financial instrument supporting the implementation of the common asylum policy is the European Refugee Fund. Its objective is set by the Treaty establishing the European Community (Article 63.2.b): to promote a balance of efforts between Member States in receiving and bearing the consequences of receiving refugees and displaced persons.

More specifically, the aim of the ERF is to express solidarity at Community level and to alleviate the pressures felt by Member States most affected by reception of refugees and displaced persons in facing the consequences of this reception, which includes reception conditions during asylum procedure (and ensuring fair and efficient asylum procedure), integration of recognised refugees and promoting voluntary return solutions for rejected asylum seekers and refugees who wish to return to their country of origin. Furthermore, the European Refugee Fund is one of the instruments of a Common Asylum policy, and as such the measures supported by the Fund should seek to complement and support EU legislation in order to support the progressive implementation of a Common Asylum System at all levels (common legislation and development of common best practices).

The ERF is an important part of an overall policy for building a common European asylum policy. Reducing divergence between asylum systems and progressive implementation of common standards at EU level will have a cost, which will be greater for Member States with larger number of asylum seekers and refugees, but also to new Member States. The Community should contribute to correcting those imbalances and to supporting Member States in complying with their obligations[81]. Finally, account must also be taken of the other objectives being formulated in related policies, such as the integration of third country nationals and management of illegal immigration.

5.1.2. Integration of Third-country nationals :

The common basic principles adopted by Governments at the JLS Council on 19 November 2004 underline the need for a holistic approach to integration of migrants. It is stated that not only within Member States but also at the European level, steps are needed to ensure that the focus on integration is a mainstream consideration in policy formulation and implementation, while at the same time specific policies for integrating third-country nationals are being developed.

---

[81] In drawing the impact assessment, and formulating the policy options available, account has been taken of previously established objectives underlying the European Refugee Fund and their likely achievement. Account also has to be taken of completion of other objectives (legislation) and the level of complementarity already achieved or soon to be achieved with these.

In accordance with the common basic principles, the specific policies for integrating legally residing immigrants in Member States, envisage to:

- Provide opportunity for immigrants and create incentives to integrate and overcome language difficulties and/or problems relating to understanding the norms, values and traditions of the host society or satisfying job requirements;

- Be pro-active in the design and implementation of national introduction programmes and activities, the capacity building of migrant organisations and of their interlocutors at all level of government;

- Recognise new challenges in migratory pressure and address them through a successful integration strategy, either because the Member States concerned have only been welcoming immigrants over the last few years, such as the Member States in the south of the EU, or because they are at the eve of a period of more immigration, as is the case in some of the new Member States;

- Overcome shortcomings in infrastructure at local, regional and national levels to deal with migratory inflows, and promote coherence between policy design and its implementation on the ground;

- Combat intolerance and prejudice among the host population, and to raise awareness of the importance of diversity in society, including among public and private sector service providers;

- Promote dialogue and consultation between political decision makers and local communities on the challenges faced by migrants, about their needs and circumstances and about ways of improving their position.

To achieve such policies, in particular to promote the integration of third country nationals having recently arrived and been admitted by a Member State to reside in its territory, the following specific objectives should be pursued, turning into concrete action the common basic principles:

(1) Facilitate the organization and implementation of admission programmes for economic migrants, strengthening their integration component and anticipating the needs of third-country nationals.

(2) Contribute to the organisation and implementation of introduction programmes and activities for third country nationals, by way of capacity building, policy development and implementation.

(3) Increase civic, cultural and political participation of third country nationals in the host society, in order to promote their active citizenship and recognition of fundamental values.

(4) Strengthen the capacity of Member States' public and private service providers to interact with third country nationals and their organizations and to answer better the needs of different groups of third country nationals

(5) Strengthen the ability of the host society to adjust to increasing diversity by targeting integration actions at the host population.

(6) Strengthen the capacity of Member States to monitor and evaluate integration policies.

5.1.3. European Return Fund

The policy objective in this area is to support and encourage Member State efforts to improve the management of the return of illegal third country nationals in all aspects, taking account of Community legislation in this area.

In particular, the following specific objectives should be pursued:

1. to promote the introduction of integrated return management procedures by all Member States and to improve the operation and organisation of existing procedures;

2. to strengthen co-operation between Member States in the conception and implementation of integrated return management procedures and practices;

3. to ensure the effective and uniform application of common standards on return.

These aims will be pursued through actions such as:

- the development of effective and lasting operational co-operation between Member State authorities and consular and immigration services in third countries, with a view to facilitating the receipt of travel documents for the return of third country nationals and ensuring speedy and successful removal procedures;

- developing co-operation between Member States in the collection and dissemination of information on their country of origin to potential returnees;

- increasing the number of illegal migrants opting to return voluntarily by encouraging this through better targeted and more attractive assisted voluntary return programmes and other means;

- simplifying enforced return procedures and improving the capacity of courts to deal with cases, with a view to reducing the period of detention of those awaiting forced removal without infringing their basic rights;

- formulating joint integrated return plans, including implementing joint voluntary return programmes in respect of particular countries or regions and arranging joint flights, thus reinforcing the message of an effective management of migration flows by the EU;

- implement joint return operations, thus making better use of existing national resources and expertise for the common good of the fight against illegal immigration throughout the EU

- encouraging exchange of information, support, advice and best practice between Member States in dealing with the return of people to specific countries and/or of particularly vulnerable groups;

- establishing joint arrangements for the reception of those returning in countries of origin, former residence or transit in co-operation with the countries concerned;

- developing measures to ensure the effective reintegration of people in their country of origin or former residence after they return;

- improving the capacity of competent authorities to enforce removal decisions with full respect for the rights of the people concerned and for their dignity in accordance with relevant EU standards;

- ensuring the provision of specific assistance to vulnerable groups such as children, the elderly, people with disabilities, pregnant women and those who have been subjected to torture, rape or other serious forms of psychological, physical or sexual violence.

5.1.4. External Borders Fund

Given the uneven division of responsibility between Member States for controlling the external borders of the EU, the policy objectives to achieve are:

1. to improve the efficiency of controls and thereby the effectiveness of the management and protection of external borders in order to reduce illegal entry and increase the security of the internal EU area of free movement;

2. to make it easier and faster for authorised travellers to enter the EU in conformity with the Schengen acquis while protecting the EU against illegal entry;

3. to achieve a uniform application of the EU law by Member States and an overall efficiency of national border guards in carrying out their tasks in accordance with EU law;

4. to enhance the efficiency of the issuing of visas and the implementation of other pre-frontier checks.

These general aims can be translated into a series of specific and operational objectives of which the key ones, in terms of added value and cost-effectiveness for the European Union, would be the following:

- improving efficiency of control and surveillance measures through the use of state of the art technological means;
- establishing the necessary infrastructures to improve efficient flow management at border crossing points;
- enhancing the capacity of the human resources allocated to border management, for instance by implementing the common core curriculum to be set up by the Agency;
- improving the coordination and information exchange at national level for all relevant authorities involved in securing effective border control;
- reducing as much as possible illegal entries at external borders through operations in third countries, in cooperation with these countries;
- enhancing the coordination and cooperation between Member States as regards the implementation of the common visa policy.

5.2. Value-added of Community involvement and coherence of the proposal with other financial instruments and possible synergy

5.2.1. European Refugee Fund

The discussion on the policy options available to achieve solidarity in the field of asylum policy was inevitably influenced by the existing financial instrument, the European Refugee Fund. At the time of its renewal last year, different options have been considered The above assessment on the different model is valid to date. The current proposal will therefore merely extend the programming period of the ERF II until the end of the new financial perspectives, i.e. to change its end date from end 2010 to the end of 2013.

Moreover, to take into account the establishment of the Return Fund, the need for an adjustment of the strand on return in the European Refugee Fund was considered necessary.

Currently, the European Refugee Fund supports actions for the voluntary return of persons who have applied for international protection or who are enjoying international protection in the Member States. In practice, in terms of returns, this covers a wide spectrum of situations, from those who, having been granted refugee status, decide to return to their countries of origin to those who decide to return because they have had applications refused and have few prospects in the Member State and who, in the absence of alternatives, decide to avail themselves of the arrangements made to facilitate voluntary return.

The following options were examined:

1. To leave the ERF as it is and limit the Return Fund to illegal immigrants;

2. To exclude all return measures relating to asylum seekers, refugees and other beneficiaries of protection from the ERF and to transfer support for such measures to the Return Fund;

3. To only transfer the support for measures relating to rejected asylum seekers to the Return Fund and maintain the support by the ERF for the voluntary return of asylum seekers and persons benefiting from international protection

The third option was the chosen option

5.2.2. Integration of Third-country nationals

Following the adoption of the legislative framework establishing a common immigration policy and in view of the solidarity provision in the new Constitutional Treaty, setting-up a financial instrument would provide support and incentives for the Member States to develop integration policies for integration of third-country nationals admitted in accordance with the legislative framework laid down in both national and Community law.

Here, different models for financial support were considered:

1. Integration of third-country nationals is funded via joint projects and Community actions (e.g. the ARGO framework model or the INTI programme):

2. Integration of third-country nationals is solely funded within a mainstreaming instrument, such as the European Social Fund (ESF)

3. Integration of third-country nationals is funded within a separate instrument expressing solidarity between Member States on the basis of the number of third country nationals legally present in the Member States.

The ex ante evaluation demonstrated the need to opt for a separate instrument on integration for third country nationals in complementarity with the ESF mainstreaming approach. To respond to the specific challenges in the area of integration of third-country nationals, the instrument would intervene in six specific areas:

- Improving the implementation of admission programmes. Facilitating a rapid and smooth integration of those migrants who have been explicitly invited to contribute to Member States' societies. In many Member States it is recognised that these persons in particular provide a valuable contribution to economic growth. Their arrival is commonly seen as important to counteract the prospective decline in the EU's work force in future years. Action should be taken to prepare their integration even before they arrive in the territory of the Member States.

- The implementation of introduction programmes and introductory activities. The early stages of a third country national's residence in the Member State are of particular importance. Introduction programmes and activities express the investment host societies are willing to make in the future, by: providing opportunity for migrants to learn the language of the host country to learn about ways of doing things, so increasing their chances of being self-sufficient as soon as possible finding employment; increasing the incentive and motivation for migrants to integrate; making it easier for young migrants, in particular, to integrate and so prevent identity problems and reduce delinquency: facilitating the development of targeted and flexible integration policies and activities, taking account of the special needs of third-country nationals and encouraging the development of new and innovative approaches to integration.

- Promoting active citizenship through civic, cultural, religious and political participation. These activities can contribute by increasing the knowledge of migrants of the history, traditions, norms, values and local customs of the host society, facilitating the dialogue between different religious communities; encouraging migrants to take responsibility and an active part in local community life, increasing their understanding of political processes and encouraging them to participate in decision making processes and increasing their possibilities of applying for citizenship. In short, active citizenship can highlight skills and open up avenues to third country nationals to realise their full potential in host societies.

- Supporting capacity building in public and private sector service providers in Member States. Much interaction between third country nationals and other citizens takes place in such mainstream organisations as schools, hospitals, communal housing societies etc. Opening up these providers through diversity management will reinforce the motivation and willingness of third country nationals to participate in society. This can be achieved by: making service providers more aware of diversity issues and helping them to develop inter-cultural communication skills; increasing co-operation between local, regional and national authorities responsible for integration and helping to bring about better coordination between the design of policy and its operation on the ground; raising awareness of the benefits of putting in place an effective policy for managing diversity; increasing co-operation between local, regional and national authorities responsible for integration and helping to bring about better coordination between the design of policy and its operation on the ground; raising awareness of the benefits of putting in place an effective policy for managing diversity.

- Helping society to adjust to diversity by making the host population more aware of the true facts about migration and about the people concerned, increasing tolerance towards other cultures and religions and so helping to strengthen social cohesion, increasing dialogue and interaction between migrants and the host population and actively involving private bodies (including SME) in the integration process.

- Policy development, monitoring and evaluation of policies and strategies by: stimulating the collection of relevant data on migration in the Member States so

providing the basis for informed discussion and decision-making; ensuring that the effectiveness of integration efforts are assessed on an ongoing basis and that programmes are responsive to immigrants needs; enabling policy-makers across the EU to learn from past experience not only of policies pursued in their own countries but also of those pursued elsewhere, so helping to improve the policies implemented in the future across Member States.

The Integration Fund will build on past experience, namely the pilot projects on integration of third country nationals (INTI) started in 2002 with a budget of € 4 million. Nearly 300 applications were received in the first two years, applying for more than € 85 million whereas the total budget available was only €10 million.

The pilot projects complement the policy outlined in the Communication on Immigration, integration and employment adopted in June 2003 in which the Commission presented its views on how to elaborate comprehensive and multi-dimensional policies on the integration of legally residing third-country nationals. According to the Communication integration policy should be based on two fundamental underlying principles: First of all that the principle of subsidiarity prevails clearly demonstrating that the primary responsibility for the elaboration and implementation of integration policies lies with the Member States, and secondly, the holistic approach which will ensure integration of immigrants into all aspects of society and which requires that a two-way approach - implying that the responsibility for integration lies both with the receiving society as well as with the arriving immigrant - is applied. The pilot projects supports networks and the transferral of information and good practices between Member States, regional and local authorities and other stakeholders in order to facilitate open dialogue and identify priorities for national integration policies and the actions also support new innovative projects which promote integration of third-country nationals.

To continue the encouragement of a more structured policy development in the field of integration as initiated by INTI, the financial instrument should be complemented by actions facilitating co-operation between Member States and exchange of best practices (Community actions).

The Integration Fund will work in complementarity with the ESF and the ERF.

5.2.3. European Return Fund

A distinct fund established with the particular objective of supporting an integrated return management policy seems best equipped to achieve the objectives set out above. By creating a separate instrument which is targeted at return, the specific problems identified with respect to persuading or coercing illegal migrants to leave the country in which they are residing can be addressed.

The Return Fund will need to work in complementarity with the other financial instruments mentioned in the extended impact assessment – the ERF, AENEAS– each of which addresses specific aspects of the return to their country of origin or former residence.

The European Return Fund will seek to promote the development of integrated set of return measures aiming at putting in place in Member States an effective programme. This should cover all phases of the return process, from the pre-departure phase and the return as such to the reception and reintegration in the country of return and should be tailored to take account of the specific situation in different countries. At the basis of such a programme should be an analysis of the situation in the Member State(s) with respect to the targeted population, a realistic assessment of the potential for return and the cooperation with the countries of return, a planning and evaluation mechanism with respect to the return process of the targeted population and cooperation throughout the process with relevant stakeholders at national, European and international level, such as UNHCR and IOM.

Priority should be given to cooperation between Member States to secure such an approach, given the cost-effectiveness and the synergies involved.

Accordingly, the measures to be supported, when they form part of such an integrated return approach, would include:

- *In all cases*: the procurement of indispensable travel documents, costs of necessary pre-return medical checks, costs of travel and food for returnees and escorts, including medical staff, accommodation for escorts, specific assistance to vulnerable groups such as children or invalids, costs of transportation to the final destination in the country of return and co-operation with the authorities of the country of origin, former residence or transit.

- *Additionally in the case of forced return* the costs of temporary accommodation for returnees and their escorts prior to departure in case of joint return operations.

- *Additionally in the case of voluntary return:* comprehensive pre-return information, assistance and counselling as well as essential expenses before return and initial expenses after return, transport of the returnee's personal belongings, adequate temporary accommodation for the first days after arrival in the country of return in a reception centre or a hotel if necessary, training and employment assistance and limited start-up support for economic activities where appropriate.

- As regards the application of the common standards: education and training of staff in the competent administrative, law enforcement and judicial bodies as well as secondments of these categories of staff from other Member States;

- As regards the cooperation between Member States: actions relating to the cooperation with consular authorities and immigration services of third countries, to facilitate the assistance in obtaining travel documents; actions relating to the joint design and implementation of action plans realising an integrated return management, joint evaluation and monitoring of the process etc.

5.2.4. External Borders Fund

The most relevant policy option is the establishment of a financial solidarity mechanism at Community level to support Member States who bear a lasting and heavy financial burden by being responsible for controlling external borders for the benefit of the Union as a whole. This Fund should be designed to be a concrete expression of EU solidarity by providing financial assistance to those Member States which apply the Schengen provisions on external borders, in addition to those on internal borders (the dismantling of controls on entry). It would accordingly represent an explicit recognition of the tasks they perform in carrying out checks on people entering the EU from third countries and border surveillance not only in their own interests but on behalf of all Member States which have dismantled internal border controls.

Support from the Fund should be extended from the outset to new Member States, as their external borders are operational since their accession even if they have undertaken to remove border controls at a later stage when they are judged ready to do so. It should also extend to the need for Member States to implement Community legislation in relation to specific situations which have arisen as a result of enlargement (the most notable example is of Russians who need to cross Lithuania to reach Kaliningrad). The Fund should, in addition, provide support for managing visas and other similar activities undertaken before people reach the border, whether these are carried out in cooperation with other Member States or not. The efficient management of such activities by the consular services of Member States in third countries is an integral part of a common integrated border management system, which is aimed at facilitating legitimate travel into the EU while preventing illegal entry.

Objective criteria need to be established to allocate funds to Member States. These criteria should take account of the various elements which add to the burden of control on the Member States, in particular, the length of external land and maritime borders, the number of authorised border crossing points, the number of travellers crossing and the extent of pressure caused by people refused entry. The criteria should also take account of the challenges posed by the risk of illegal entry affecting each border, taking into account the geopolitical situation, typology and geography. The assessments made by the Common Centre in Finland and in the future by the European Agency for the management of operational cooperation at external borders will be very helpful in this regard.

From a subsidiarity point of view, such a Fund would support Member States in carrying out the various tasks involved in external border control while not interfering with their responsibilities in respect of determining who they allow to enter their territory.

Actions to be funded could include border crossing infrastructures and related buildings (e.g. border stations, helicopter landing places or lanes, etc.); operating equipment (laboratory equipment, document examination instruments, detection tools, mobile or fixed terminals for consulting SIS and national systems, etc.); means of transport for the surveillance of external borders; equipment for real time exchange of information

between relevant authorities; ICT systems; exchange programmes and training of border guards, immigration officers and consular officers; etc.

5.3. Objectives, expected results and related indicators of the proposal in the context of the ABM framework

5.3.1. European Refugee Fund :

The main impacts of the ERF have been analysed according to its target groups as follows:

- for final beneficiaries (asylum seekers and refugees): improvements in reception conditions (quality / quantity of material reception conditions such as health, housing, education, social benefits, access to the labour market), and fairer and more effective asylum procedures; easier integration by a decrease in dependence on social welfare, improved access to the labour market, and thus increased participation in social life through civil society organisations and other relevant channels;

- for Member States, the ERF contributes to the economic responsibility undertaken by the Member State in relation to the reception of asylum seekers and refugees and implementation of a common asylum policy; it also supports changes in processes / policies by development of higher standards, fairer and more effective asylum procedures, reduction of the length of asylum procedures, capacity-building, improvement of qualification of staff, exchanges of experiences and best practices at EU level.

- for partners of asylum policy (NGO, Refugee Community Organisations, local and regional authorities): capacity building and development of new services and greater involvement of self-help organisations; improvement of qualification of staff, increased cooperation of services / structures in developing capacity in the area of reception.

- for EU citizens in general: awareness raising on the issue of refugees and asylum seekers and better acceptance of reception centres by local communities.

The potential impacts of the ERF II were screened and assessed for all measures, and it can be said that positive impacts outweigh negative impacts, in particularly as regards social impacts. A redistributive analysis has shown that the target group who benefits most directly is that of asylum seekers and refugees. Most importantly, significant important systemic effects have been identified with regard to the Member States and the organisations working in this area (NGOs and Refugee Community organisations). It must be noted that the situation varies from country to country, most notably in terms of the degree of consolidation of the asylum systems and the experience with the different strands of the programme.

When the types of impact were considered, the most significant were in the social sphere - economic impacts were more indirect and more difficult to identify given the scale of

the Fund. Direct implementation costs have not been quantified and are being addressed in the framework of the monitoring system of the Fund. Indirect and associated costs are more difficult to assess. Environmental impacts have been found to be quite weak, and it has not been possible to differentiate these impacts by target group.

Identified impacts on countries of origin presented a somewhat ambiguous picture – if it was clear that a better management of asylum flows can have positive impacts in the development of these countries, associated risks have been identified. These included, for example, risks of asylum seekers and refugees losing contact with their countries of origin, and also risks of qualified people leaving these countries (brain drain).

To conclude, it can be said that, overall, expected impacts were coherent with the formulation of the main objectives of the Fund. Indeed, the overall impacts reflected the main policy goal of the ERF, i.e. the contribution to the implementation of the common asylum standards and guidelines agreed at EU level and convergence of practices across Member States to support an open and secure European Union, fully committed to the obligations of the Geneva Convention and other relevant human rights instruments, and able to respond to humanitarian needs on the basis of solidarity.

5.3.2. Integration of Third-country nationals

The impacts of the Integration Fund have been identified at two levels: firstly, the general impacts of a greater integration of third country nationals were considered; then, against this background, the specific impacts of the Fund were discussed, taking into account the magnitude of identified needs, and the proposed scale of EU intervention. These specific impacts will in essence represent the added-value of EU intervention in this field.

As regards **general impacts**, better integration of migrants is likely to have many positive economic and social effects both on migrants themselves and on the host community. At EU level, the improved integration of third-country nationals will have a positive **economic impact** by increasing labour supply and thus overcoming shortages in a number of sectors. More migrants in employment will increase both tax revenue and the income from social contributions and so help to fund social protection systems which need to cater for a growing number of elderly people and increased numbers in retirement. Improved integration has obvious positive economic effects on third-country nationals themselves by giving them a better chance of integrating into the labour market and not only of finding a job but one which is more secure and stable with better terms and working conditions.

It must be noted however that further integration and the increased participation of third country nationals in economic activity may have some costs as well as benefits. While firms, consumers and domestic workers with complementary skills may gain, associated costs may include, inter alia, increased expenditure for welfare and social protection systems; a possible adverse effect on domestic workers with similar skills; the administrative costs of implementing an effective immigration policy; and increased expenditure on active labour market policies such as training and job placement services.

The potential **social effects** of integration of immigrants are substantial. Lack of social integration of migrants has often been associated with their social exclusion, which has given rise to increased hostility towards them and to ethnic minorities in general (leading to the rise of racism and xenophobia). Further integration of immigrant populations should lead to a more cohesive and inclusive society overall, where differences are respected and the merits of diversity appreciated. A strengthened dialogue between different groups will increase general understanding of different cultures, traditions and religions.

For migrants themselves, greater integration in society and better access to education as well as the labour market will improve their well being and increase their self-esteem. Having a job and being able to provide for themselves and their families should give them an increased feeling of belonging to society and encourage them to engage in community life and social, cultural and political activities in general. The integration of women will also indirectly benefit future generations, by increasing their chances of integrating into society themselves, of gaining a better understanding of he language and of performing better at school.

Although it is difficult to point to direct beneficial effects on the **environment**, there ought to be generally positive effects on the educational level of EU society, which should make it a better place in which to live, and increased awareness of environmental issues and a wider tendency to take action to protect and improve the natural and physical environment. More active participation in social and political life at local level is, therefore, likely to be accompanied by increased involvement in activities to preserve the local environment and the common heritage.

Against this background, the **specific impacts** of the Integration Fund have been identified as ensuring a strong link with policy developments at EU level, thus supporting the implementation of a common immigration policy. In particular, the following impacts should be expected:

- Create a level playing field in terms of integrating third-country nationals across the Member States. This requires a catch-up process in those countries of recent immigration, where integration policies are only developing.

- In these countries, the Fund will also act as a catalyst, increasing government expenditure on integration of third-country nationals, and thus contributing to the consolidation of a true integration system.

- Strengthening of integration systems will also take place through investments in human resources and upgrading of skills, as well as improved coordination and dialogue between all relevant stakeholders (national and regional authorities, civil society, etc.).

- For those Member States with a history of immigration and integration of third-country nationals, the Fund will contribute towards a fine-tuning of existing policies, focussing on identified shortcomings, and thus increasing their overall effectiveness.

5.3.3. European Return Fund

General impacts of a more effective return policy

An effective implementation of the return policy for illegal migrants living in Member States would have beneficial effects on social cohesion in particular and for the general objective of creating an area of freedom, security and justice for EU citizens. It could also, however, have positive economic effects especially in the long-term.

An effective implementation would, therefore:

- reinforce a managed immigration policy by complementing the control of the EU's external borders and ensuring that those who succeed in entering the Union illegally are returned with minimum delay to the countries they came from;

- help to increase the acceptance of third-country nationals in Member States and, therefore, of diversity, with potential benefits to the competitiveness of the EU economy as well as to social cohesion;

- contribute thereby to increasing employment rates among third-country nationals and, therefore, their contribution to economic activity and the generation of real income;

- facilitate the acceptance of the immigration of workers with the skills required by EU economies faced with a prospective natural decline in working-age population and, therefore, in the labour force;

- reduce the costs on national budgets associated with the detention of illegal migrants;

- give illegal migrants more opportunity to return and settle in their country of origin instead of having to live on the margins of society and very often to work in arduous jobs with poor terms and conditions.

Specific impact of the Return Fund

Action at EU level will have a number of positive effects, including:

- ensuring the common implementation of effective procedures for the return of illegal migrants, which also protect their basic rights and human dignity;

- promoting the adoption of best practices in this regard as well as with regard to the measures taken to provide incentives to the people concerned to return to their country of origin voluntarily;

- encouraging a more intensive exchange of information between Member States on the national initiatives developed, the challenges relating to returns and the management of complex return processes, as well as the relations with third countries in this regard;

- enhancing cost-effectiveness of return measures through joint operations.

5.3.4. External Borders Fund

The main impacts of the Externals Borders Fund would be as follows:

- Positive impact on administrative systems and infrastructures of Member States, who will get more resources and be able to improve coordination and exchanges. On the other hand**,** MS will have to co finance the projects; therefore it could lead to an increase in MS expenditure.

- Impacts for public health, public order and security would be direct and positive, thanks to the improvement of controls, which will make easier to prevent the entry of persons posing a risk from these points of view. Impact on civil society would be indirect but positive (better protection against illegal immigration and public security threats)

- Impacts on the environment would be indirect but possibly negative (more control boats and aircrafts, more physical barriers in border zones, etc.), although some positive impacts can not be excluded (e.g. purchase of less polluting surveillance boats, usage of more efficient technologies)

- From the human rights point of view, increasing MS border control capabilities (in particular through surveillance measures) could mean that more people would be intercepted, refused entry and/or removed to their countries of origin, where they probably face a situation of poverty and lack of freedoms. Increasing controls would make them more dissuasive and perhaps discourage some of these people from trying to immigrate illegally, avoiding them from putting their lives at risk.

- The risks of fraud could be linked to cases of mismanagement, illicit appropriation or corruption, although they not seem to be big as the funds will be managed by MS law enforcement agencies. There is also a risk of giving funding to Member States that don't really need it (e.g. because of being economically strong) or whose burden is lower, especially if objective criteria are not appropriately qualified by risk criteria

- The smoothening of flows of bona fide travellers would have positive economic impacts for business and tourism.

The financial support under the Fund will be developed in complementarity with the work of the European Agency for the management of operational cooperation at external borders.

The Agency has constituted an important step for promoting solidarity between member States in the field of external border management. The Agency has at its objective to facilitate and render more effective the application of the Community acquis related to the external borders, through coordination but also by providing the necessary technical support and expertise. The Fund will be complementary to these efforts. The Fund can provide the necessary financial means for the implementation of joint operations and pilot projects, whenever the Agency will not undertake to do it by itself under Article 3(4) of the Regulation. The Fund will also contribute to the adoption of the necessary measures derived from the risk analysis prepared by the Agency, and to the implementation of the common core curriculum to be established by it.

5.4. Method of Implementation (indicative)

Show below the method(s) chosen for the implementation of the action.

X ***Centralised Management***

X Directly by the Commission

 Indirectly by delegation to:

 Executive Agencies

 Bodies set up by the Communities as referred to in art. 185 of the Financial Regulation

 National public-sector bodies/bodies with public-service mission

X***Shared or decentralised management***

X With Member states

X With Third countries

****Joint management with international organisations (please specify)***

Relevant comments:

The funds within the action programme 'Solidarity and the management of migration flows' will be implemented within the framework of **shared/decentralised management** between the Member States and the Commission, in accordance with Article 53, paragraph 1, point b) of Council Regulation (EC, Euratom) No 1605/2002[82]. The Community actions and the technical assistance of the Commission, as referred to within the instruments,

[82] OJ L 248, 16.9.2002, p.1.

will be implemented by the Commission within the framework of **direct management**.

As for the countries associated with the implementation, application and development of the Schengen Acquis, an agreement between the Commission and these countries needs to be concluded relating to the obligations concerning budgetary and financial control.

One of the key objectives of the programmes is to clearly define the division of responsibility between the Member States and the implementing bodies on the one hand, and the Commission on the other in the execution of the Community budget. All essential elements are defined within the different Funds.

Under Article 274 of the Treaty, in the context of shared management, the conditions allowing the Commission to exercise its responsibilities for implementation of the general budget of the European Communities and the obligations of cooperation on the Member States have to be clarified. These conditions will enable the Commission to satisfy itself that Member States are utilising the Fund in a lawful and correct manner and in accordance with the principle of sound financial management within the meaning of the Financial Regulation.

The need for coherency and transparency are the driving forces in the management modalities of the respective Funds. **Coherency**, as the draft instruments lay down the minimal conditions applicable to the management, internal control and audit systems as well as the involvement of each actor. **Transparency**, as the results and outcome of each part of the instrument are known to the different actors. The compliance of these systems will contribute to the full respect of the principle of **sound financial management**.

To this end, the Member States shall provide an assurance in relation with the management and control systems, according to the rules laid down in the draft instruments. This assurance, completed with its own system audits and on-the-spot controls, will facilitate the Commission's assessment on the legality and regularity of declared expenditure.

The different instruments are developed with common delivery, management and implementation mechanisms. This will enable the Commission and the Member States to set up **common management and control environments**, thus increasing efficiency through the creation of potential synergies.

The following elements are found within the draft instruments:

- **Multi-annual and annual Programming:**

The Funds will be implemented in the framework of **two multiannual programming periods**(respectively 2007-2010 and 2011-2013). These

programming periods will allow the Commission to take into account the effects of the midterm review of the financial perspectives, which is planned in 2010.

The multiannual programming includes the definition of strategic guidelines by the Commission and multiannual programmes by the Member States. These mainly relate to a description of the management and control systems set up, the definition of priorities (and corresponding indicators, results and impacts) and a draft financing plan. This multiannual programme will be assessed and adopted by the Commission.

The necessary provisions for the revision of these programmes are laid down within the draft instruments.

The multiannual programmes will be implemented by means of annual work programmes, provided by the Member States and adopted by the Commission. The annual work programmes relate to the rules for selection of projects and an indicative financial breakdown per objective. The Commission's decision shall indicate the amount allocated to each Member States in full respect of the appropriations allocated under the budgetary procedure.

- **Management and Control Systems**

a) Designation of authorities

The following authorities are to be designed by the Member State:

- A **Responsible Authority**, responsible for the management of the Fund and which will handle all the Communication with the Commission;

- A **Certifying authority**, responsible for the certification of expenditure and application for payment requests prior to transmission to the Commission;

- An **Audit Authority**, responsible for the verification of the compliance, adequacy and the sound operation of the management and control environment.

- With respect of the clear separation of functions, several functions may be carried out by the same body.

b) Definition of the responsibilities of the Member States and the Commission

Member States will be responsible for ensuring sound financial management of the programmes and the legality and regularity of the underlying transactions, give guidance to the designated authorities, and be responsible for the proper and effective use of Community funds. In accordance with the principles of

subsidiarity and proportionality, Member States have the primary responsibility for the implementation and control of the actions covered by the Fund.

The Commission's responsibilities are to satisfy that the systems set up are compliant with the provisions laid down, especially through the assessment of a unqualified opinion submitted by a "compliance assessment body". In the event of a qualified opinion the Member State shall draw up, in agreement with the Commission, an action plan setting out the corrective measures and the timetable for implementation. The Commission is also responsible to satisfy that systems function effectively, on basis of annual control reports and on-the-spot audits.

c) Financial Management

Annual commitments shall be made on the basis of the Commission's decision related the annual programmes.

The following payment scheme is foreseen:

- A prefinancing of 50%;
- A balance payment, preconditioned by a request for payment, a certified declaration of expenditure, an implementation report and an audit report.

The necessary provisions for suspension and interruption of payments, as well as the cancellation of commitments, have been formalised within the draft instruments. In all procedures the Commission will decide after a **contradictory procedure,** where the Member State may present its observations or take corrective measures.

The draft instrument also provides with the necessary provisions, related to financial corrections to be established by the Commission and the Member States.

6. MONITORING AND EVALUATION

6.1. Monitoring system

Under the management system proposed, minimum standard formats will be established in all Member States for the presentation of projects, monitoring and evaluation. In this context common indicators will be defined for the various types of action, for which data will have to be gathered when action implementation reports are presented. During the course of 2005, a preparatory study will be launched to inform the Commission on adequate minimum standards and common standards.

By the same token, a common management system (supported by a common IT application) will be developed in the financial field, in liaison with the Member States, to ensure that implementation of the programmes and the actions funded are monitored on a common basis.

6.2. Evaluation

Several national and Community evaluations are planned, based around the multiannual programming schedule of the Funds. The timetable of evaluations for the External Borders Fund, the Integration Fund and the Return Fund as set out in the respective proposals is in principle as follows:

- no later than 30 June 2009 in the case of the External Borders and Integration Funds, and 30 June 2010 in the case of the Return Fund, a report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the application of the criteria used for the annual distribution of resources; together with proposals for amendments if deemed necessary;

- no later than 31 December 2010 an intermediate report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the results achieved and on implementation and with a proposal on the Fund future development;

- no later than 30 June 2012 (concerning 2007-2010/2008-2010) and 30 June 2015 (concerning 2011-2013) an evaluation report from the Member State on the results and impacts;

- no later than 31 December 2012 (concerning 2007-2010 and 31 December 2015 (concerning 2011-2013) an ex post evaluation report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions.

The evaluations for the European Refugee Fund follow a slightly different pattern in light of previous evaluations made.

7. ANTI-FRAUD MEASURES

Action taken under the Commission's direct, centralised management (Community action, technical assistance expenditure) will be implemented in accordance with the applicable rules, as defined in the Financial Regulation and its implementing rules. The contracts and grant agreements used will be the models recommended by the Commission and will provide for monitoring by the Commission and the Court of Auditors of the European Communities.

The general rules on the administrative and financial management of action in the Member States, will comprise specific provisions on the management and control of projects by the authorities responsible and provisions on *ex post* checks by the Commission and the Court of Auditors of the European Communities.

8. DETAILS OF RESOURCES

8.1. Objectives of the proposal in terms of their financial cost *(Commitment appropriations in M€)*

a. European Refugee Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
European Refugee Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	18	4,500	42	10,500	42	10,500	45	11,300	59	14,700	60	15,000	61	15,300	327	81,800
Sub-total Action 1				**4,500**		**10,500**		**10,500**		**11,300**		**14,700**		**15,000**		**15,300**	**327**	**81,800**
Actions in the Member States																		
Responsible Authorities	Co-financing			2,800		6,500		6,500		6,900		9,300		9,500		9,700		51,200
Reception and asylum procedures	Projects	0,085	372	31,600	868	73,800	868	73,800	931	79,100	1.242	105,600	1.268	107,800	1.295	110,100	6.845	581,800
Integration	Projects	0,065	243	15,800	568	36,900	568	36,900	608	39,500	812	52,800	829	53,900	848	55,100	4.475	290,900
Voluntary return	Projects	0,175	30	5,300	70	12,300	70	12,300	75	13,200	101	17,600	103	18,000	105	18,400	555	97,100
Sub-total Action 2				**55,500**		**129,500**		**129,500**		**138,700**		**185,300**		**189,200**		**193,300**	**11.320**	**1.021,000**
Sub-total Objective 1				*60,000*		*140,000*		*140,000*		*150,000*		*200,000*		*204,200*		*208,600*		*1.102,800*
Emergency measures																		
Actions in the Member States																		

Responsible Authorities	Co-financing			1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		8,470
Emergency measures	Projects			8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		60,130
Sub-total Action 3				**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**68,600**
Sub-total Objective 1				*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*68,600*
TOTAL COST				**69,800**		**149,800**		**149,800**		**159,800**		**209,800**		**214,000**		**218,400**		**1.171,400**

b. Integration of third-country nationals

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	**Type of output**	**Av. cost**	**2007**		**2008**		**2009**		**2010**		**2011**		**2012**		**2013**		**Total**	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
Integration of Third-country Nationals																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	25	6,200	33	8,200	54	13,400	69	17,300	80	20,000	94	23,600	105	26,200	460	114,900
Sub-total Action 1				**6,200**		**8,200**		**13,400**		**17,300**		**20,000**		**23,600**		**26,200**	**460**	**114,900**
Actions in the Member States																		
Responsible Authorities	Co-financing			4,300		5,500		8,500		10,800		12,300		14,300		15,800		71,500
Admission Procedures	Projects	0,085	101	8,600	134	11,400	216	18,400	278	23,600	319	27,100	380	32,300	421	35,800	1.849	157,200
Introduction Programmes	Projects	0,065	389	25,300	518	33,700	845	54,900	1094	71,100	1258	81,800	1486	96,600	1652	107,400	7.243	470,800
Civic, cultural, religious and political participation	Projects	0,175	97	16,900	128	22,400	209	36,600	271	47,400	312	54,600	368	64,400	409	71,600	1.794	313,900
Capacity building within MS' public and private service providers	Projects	0,175	97	16,900	128	22,400	209	36,600	271	47,400	312	54,600	368	64,400	409	71,600	1.794	313,900
Adjusting european societies to diversity	Projects	0,175	48	8,400	64	11,200	105	18,300	135	23,700	156	27,300	184	32,200	205	35,800	897	156,900
Policy development, monitoring and evaluation	Projects	0,175	48	8,400	64	11,200	105	18,300	135	23,700	156	27,300	184	32,200	205	35,800	897	156,900
Sub-total Action 2				**88,800**		**117,800**		**191,600**		**247,700**		**285,000**		**336,400**		**373,800**	**9.092**	**1.641,100**
Sub-total Objective 1				*95,000*		*126,000*		*205,000*		*265,000*		*305,000*		*360,000*		*400,000*		*1.756,000*
TOTAL COST				**95,000**		**126,000**		**205,000**		**265,000**		**305,000**		**360,000**		**400,000**		**1.756,000**

c. European Return Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
European Return Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	0	0,000	10	2,500	16	3,900	26	6,500	39	9,800	52	13,100	52	13,100	196	48,900
Sub-total Action 1				**0,000**		**2,500**		**3,900**		**6,500**		**9,800**		**13,100**		**13,100**	**196**	**48,900**
Actions in the Member States																		
Responsibe authorities	Co-financing			0,000		2,300		3,100		4,600		6,500		8,300		8,300		33,100
Integrated Return-management	Projects	0,150	0	0,000	68	10,200	106	15,900	178	26,700	267	40,100	357	53,600	357	53,600	1.334	200,100
Enhancement of ooperation between MS in integrated Return-management	Projects	0,250	0	0,000	69	17,200	106	26,500	178	44,400	268	66,900	357	89,300	357	89,300	1.334	333,600
Promotion and application of common standards on return	Projects	0,100	0	0,000	68	6,800	106	10,600	178	17,800	267	26,700	357	35,700	357	35,700	1.333	133,300

Sub-total Action 2				**0,000**		**36,500**		**56,100**		**93,500**		**140,200**		**186,900**		**186,900**	**4.001**	**700,100**
Sub-total Objective 1				*0,000*		*39,000*		*60,000*		*100,000*		*150,000*		*200,000*		*200,000*		*749,000*
TOTAL COST				**0,000**		**39,000**		**60,000**		**100,000**		**150,000**		**200,000**		**200,000**		**749,000**

d. External Borders Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
External Borders Fund																		

Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	13	3,300	13	3,300	17	4,300	22	5,600	25	6,300	31	7,800	45	11,200	167	41,800
Sub-total Action 1				**3,300**		**3,300**		**4,300**		**5,600**		**6,300**		**7,800**		**11,200**	**167**	**41,800**
Actions in the Member States																		
Responsibe authorities	Co-financing			7,500		7,500		9,500		12,000		13,400		16,700		23,300		89,900
Implementation of the common integrated border management system	Projects	0,500	64	31,800	64	31,800	82	41,200	107	53,500	120	60,100	150	75,100	214	107,100	801	400,600
Contribution to the efficient management of the flows of persons at external borders	Projects	0,500	127	63,700	127	63,700	165	82,500	214	107,000	240	120,100	300	150,200	428	214,200	1.603	801,400
Contribution to the uniform and effective application of EU law and overall efficiency of national border guards	Projects	0,500	48	23,900	48	23,900	62	30,900	80	40,100	90	45,000	113	56,300	161	80,300	601	300,400
Contribution to the enhancement of the activities organised by consular services	Projects	0,500	80	39,800	80	39,800	103	51,600	134	66,800	150	75,100	188	93,900	268	133,900	1.002	500,900
Sub-total Action 2				**166,700**		**166,700**		**215,700**		**279,400**		**313,700**		**392,200**		**558,800**	**3.005**	**2.093,200**
Sub-total Objective 1				*170,000*		*170,000*		*220,000*		*285,000*		*320,000*		*400,000*		*570,000*		*2135,000*
TOTAL COST				**170,000**		**170,000**		**220,000**		**285,000**		**320,000**		**400,000**		**570,000**		**2.135,000**

8.2. Administrative Expenditure

The needs for human and administrative resources shall be covered within the allocation granted to the managing DG in the framework of the annual allocation procedure.

8.2.1. Number and type of human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources (**number of posts/FTEs**)						
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Officials or temporary staff (XX 01 01)	A*/AD	23	26	29	32	35	37	37,5
	B*, C*/AST	38,75	46	52	58	64	70	70,5
Staff financed by art. XX 01 02		8,5	10	12	14	16	17	18
Other staff financed by art. XX 01 04/05								
TOTAL		70,25	82	93	104	115	124	126

8.2.2. Description of tasks deriving from the action

Title	Description	Number
Management		
Management		4
Policy definition and programming		
Policy Making	Definition of strategy, legal base,…	4
Programme definition	Establishment of annual work programme (i.e. financing decision) and interservice consultation	1
Interface with relevant EC programmes & actions	interservice coordination in order to ensure complementarity-synergy with other policies	2
Interface with other Institutions and Member States	Interface Council,EP ensuring the appropriate reporting, information, questions, briefing requests	2
Information and Communication	1. Information and publicity activities 2. EUROPA Web site	2
Committee interface - chair & secretariat		1

Budgetting	APS,PDB,AAR,BIP,RAL - Preparation - Follow-up - Reporting	1,5
Programme : Reception, selection and award of projects , financial and legal commitments		
Preparation Calls for proposals		2
Reception and evaluation proposals/mult-annual and annual programmes	(also involves staff involved in 12,13,14 and 15)	10
Award decisions		0,5
Financial Commitment	Preparation, maintenance and closure of all financial commitments + subconsequent amendments	2
Legal Commitment	Preparation, Signature, Closure of all juridical commitments + subconsequent amendments	4
Programme : monitoring of projects		
Payments - Initiation	Preparation and Processing of all Prefinancing, Intermediate and Final Payments (including verification supporting docs)	5
Project Monitoring	Receipt and assessment of reports , requests for information, project visits	20
Procurement, control and audit		
Ex- ante verification of transactions, setting up of control standards	Setting up appropriate control standards	3
System Audit	Setting up and monitoring of system audit of Member States (shared management)	10
Financial Audit	Ex-post Audit of expenditure / implementation	8
Internal audit	Verification of compliance with ICS	3
Procurement procedures	Drafting, procedures and autorisation of procurement procedures for projects and technical assistance (evaluation, studies,…) , including JPC, Helpdesk procurement procedures	8
Reporting	Report of Authorinsing Officer, RAA, relations with Court of Auditors…	2
Support services		
Filing and Archiving	Database, digital and hardcopy filing	3
Programme Evaluation	Ex ante - Mid term - Final evaluation	3
IT Support	Specific development of IT Tools related to monitoring and implementation	4
Overhead		
Administration(Overhead)	CIS, Translations,HRM,Logistics,…	21
		126

8.2.3. Sources of human resources (statutory)

(When more than one source is stated, please indicate the number of posts originating from each of the sources)

☐ Posts currently allocated to the management of the programme to be replaced or extended

☐ Posts pre-allocated within the APS/PDB exercise for year n

☐ Posts to be requested in the next APS/PDB procedure

☐ Posts to be redeployed using existing resources within the managing service (internal redeployment)

☐ Posts required for year n although not foreseen in the APS/PDB exercise of the year in question

8.2.4. Other Administrative expenditure included in reference amount (XX 01 04/05 – Expenditure on administrative management)

EUR million (to 3 decimal places)

a. European Refugee Fund

Budget line ***European Refugee Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : asylum statistics	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,750
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,500	0,700	0,700	0,700	0,700	0,700	0,700	4,700
Studies (incl. Evaluation)	0,300	0,600	0,300	0,600	0,600	0,400	0,600	3,400
Meetings of experts	0,050	0,050	0,050	0,050	0,100	0,050	0,050	0,400
Publications and informations	0,200	0,000	0,200	0,000	0,200	0,150	0,200	0,950
Total	1,300	1,600	1,500	1,600	1,850	1,550	1,800	9,450

Emergency measures								
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : asylum statistics	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,350
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,420
Studies (incl. Evaluation)	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,560
Meetings of experts								
Publications and informations	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,070
Total	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	1,400

b. Integration of Third-country Nationals

Budget line ***Integration of Third-country nationals***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : migration statistics	0,300	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	2,700
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,600	0,800	0,800	0,900	1,000	1,100	1,100	6,300
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)	0,100	0,300	0,300	0,600	0,700	0,700	0,750	3,450
Meetings of experts	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,350
Dissemination	0,000	0,100	0,050	0,100	0,150	0,200	0,200	0,800
Publications and informations	0,050	0,100	0,100	0,100	0,250	0,400	0,400	1,400
Total	1,100	1,750	1,700	2,150	2,550	2,850	2,900	15,000

c. European Return Fund

Budget line ***European Return Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : statistics		0,200	0,200	0,200	0,200	0,250	0,300	1,350
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems		0,600	0,700	0,800	0,900	0,900	1,000	4,900
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)		0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	1,800
Meetings of experts		0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,100	0,350
Dissemination		0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,600
Publications and informations		0,150	0,150	0,150	0,150	0,150	0,250	1,000
Total	0,000	1,400	1,500	1,600	1,700	1,750	2,050	10,000

d. External Borders Fund

Budget line ***External Borders Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : statistics	0,300	0,300	0,300	0,400	0,450	0,450	0,450	2,650
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,600	0,900	0,900	1,000	1,000	1,000	1,000	6,400
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)	0,300	0,400	0,400	0,500	0,500	0,400	0,400	2,900
Meetings of experts	0,100	0,150	0,150	0,150	0,200	0,200	0,200	1,150
Dissemination	0,200	0,200	0,250	0,300	0,400	0,300	0,300	1,950
Publications and informations	0,100	0,300	0,300	0,300	0,350	0,300	0,300	1,950
Total	1,600	2,250	2,300	2,650	2,900	2,650	2,650	17,000

8.2.5. Financial cost of human resources and associated costs not included in the reference amount

EUR million (to 3 decimal places)

Type of human resources	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Total
Officials and temporary staff (XX 01 01)	6,669	7,776	8,748	9,72	10,692	11,556	11,664	66,825
Staff financed by Art XX 01 02 (auxiliary, END, contract staff, etc.) (specify budget line)	0,918	1,08	1,296	1,512	1,728	1,836	1,944	10,314
Total cost of Human Resources and associated costs (NOT in reference amount)	**7,587**	**8,856**	**10,044**	**11,232**	**12,420**	**13,392**	**13,608**	**77,139**

Calculation– ***Officials and Temporary agents***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

Each FTE rated at 108.000 € per FTE.

Calculation– ***Staff financed under art. XX 01 02***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

Each FTE rated at 108.000 € per FTE.

8.2.6 Other administrative expenditure not included in reference amount

EUR million (to 3 decimal places)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
XX 01 02 11 01 – Missions	0,216	0,234	0,238	0,243	0,248	0,253	0,258	1,691
XX 01 02 11 02 – Meetings & Conferences								
XX 01 02 11 03 – Committees	0,460	0,498	0,508	0,518	0,528	0,539	0,550	3,601
XX 01 02 11 04 – Studies & consultations								
XX 01 02 11 05 - Information systems								
2Total Other Management Expenditure (XX 01 02 11)	0,676	0,732	0,746	0,761	0,777	0,792	0,808	5,292
3 Other expenditure of an administrative nature (specify including reference to budget line)								

Total Administrative expenditure, other than human resources and associated costs (NOT included in reference amount)	**8,263**	**9,588**	**10,790**	**11,993**	**13,197**	**14,184**	**14,416**	**68,015**

Calculation - ***Other administrative expenditure <u>not</u> included in reference amount***

		<u>2007</u>
Missions	240 missions * €900	216.000
Compulsory meetings	24 * 19200	460.800